

9034

KABBALISTIC TREATISE ON THE MITZVOT.

YEMEN: [16--]

YEMENITE SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הוצאת ודוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

פלוגי אמוני. ולא כתב שמו לפי שכל אחד לבדו פלוגי אמוני. מהורגם בנבואה
 כפי וטמיר: פלוגי: מכוסה ונעלם לשון כי יפלא היפלא מה דברי: אמוני: אמן מבי
 שם: ואדעה כי און זולתך: קרוב לבארלי: ומאת רות המואביה: אתה דרוך לקט
 ודיא אומר מתדעך לא אם כן תשאנה: מן אשחית את טחלת: דעני כמו נחלת
 בניס לתת פגם בדעני שכל לא יבא עמוני ומאבו טעה בעמוני ולא עמוני:
 עלה באולה: זומכירה: תמורה זו חלוקין: שלח איש נעלה: זמקין כמו
 טאנו קונון בסודר במקום נעל ודבותנו נחלקו בדבר מי נתן למי וא קונון
 בכליו של קורה ובוטע נתן לבוא וזא קונון בבלין שלמקנה נגא טחלתו:
 וזאת התעודה בישראל: משפט העדות: להקים שם המת על טחלתו:
 מתוך שאסיתו מראה ובאה בטחלה ומכנסת ומצויה אומרים
 זאת חיתה אשת מחלוק שמו נזכר עלה: כרחל וכלה:
 אפני שהיו משבט יהודה ומבני למה מדיים הם על רחל
 שדיתה עיקרה שלבית והקדומו רחל ללאה: וקרא שם
 כלמד יגדל שמך: כבוד פדך: שוראט ממנו: ואלה
 תולדות פדך: לפי שאחס את דוד על שמה שלמות
 והוא אביה חזר ויחסו על שם יהודה:
 נסלם פירוש ספר רות

ונשלם פירוש ספר רות תהלה לצור מועיאו מעבדות לחירות

יבכי במאבני אבק

כך רדפו רגל במהגדולים בעלי אמה טאן הגשמים וירדון לא בשבילם ומען טגדולים בעלי אלה סולו
 א"ל חייבן אבא הדועה לראות בארה יעלמים וכלה דאש ויעד ויראך כמי דים תו היא
 תג ויראניה ד חרשים מאי ביהודי חרשים א"ל חנה בדביטתא ח"ל שמעון חקיקא
 זה משיח בן דוד ומשיח בן יוסף טוהו וכח צדק ואמה רב טשת אה הקדוה אשר גדו את יהודה חנה
 מתבי ליהודה וחדישים אומרים ב משיחים חרשים לבניו בה איהו חרש אבן ביה הכרמל שונה נטבח סט
 ומצוה שדוא פתי להטחלה: וכדן צדק הוא שם בן נטבח חרש ויחזק חרש את צודה צדק לה בטלם
 צדק שכל לקחאת אברהם ובדכך וחזקן וקדו חרש על ש בטיה חיה שבה עם אביו על כד חרש עין יעקב
 ויהיה נטח דודי עברה נטמתי טעמיהם צודה בערור חדים אבל נשמתו שלדעים מלאך אחד עומד בסוף יעקב
 ואחר בסוף העולם ומקלעני נטמתי מזה לזה שכל ונא יקלענה על ש ביהודי סט: וצודה אשה נביאה אסת ופניו
 א"ל יצחק מלמד שחיה עוטה פתילות להטכך: והיא יושבת תחת תומה צודה מא טטח תחת תומה אלת בן אבשלום
 משום ויחזק מתכבדה ומלמדת את ישראל תורה ולפי שאין דרכה של אשה להתחזק בתוך הבית ויצאה ויטב
 בצלו שלדק למלמדת תורה לנשים: עכ"ל ביהודי סט: ויר ארבעה מתו בן לב טכח וא"ל שחל חמלתו נטמתי
 נטמתי חרש וטחל בדאב טחל חמלתו מנאטן של עז חמל חננה כל חדי ימי הימיה ופתיח וטב שם נטמתי
 נטמתי שלדקל לב טנה והא דמותת כרית בן נטמתי לא מלום כדודן שלטמל לא חשיב: עכ"ל ביהודי סט:

[illegible]

[illegible]

במשלוח א ופס בשויר לפע מ"כא ונשב עמו וזרר כי מלחך ד צבאות הוא פנמים תא
חגלה לחסידים ונעשי מעשה ופעמים מתבסס ובהבלותן הרוחה אחו והמדיבר
עמו לבשרתו דוח הקדש בלי ספק האם לק טכס דאם ליש ישיש חסידים ומגלים דגים
עלונים כי מחורר חצל לים שהאור הגדול עליו מחופף וכל אשר יחפוף ללפס ילך
הוא ואיה זל עד בוא עת אשר יתקצו כלל ישראל ויעלה עליהם גוג ויהרג משיח
בן אפרים ומתחיל גוג להחשב אזהרה אף ה ונקום בקמת דם עבדיו ויתבלי משיח
בן דוד בפתע פתאום וחיה משיח ביוסף והנה דגים עמו חוף מזב פתוח בברי ים
עבדי ים מומרים שמת להם בעם נהרג אגוד וכל מחמיו וזמה גוג עולה לערוך
וללכ ולצרר את הסיג אשר היו עמו בישראל לפי שבימי המשיח ומלחמותיו וגבורותיו
לא ימותו ונחזו נדנסים בדת ישראל כמה מהאומות גם מישראל אשר ימירו דתם כזר
חוזרים וכמה אנשים עבדי ים חללים וחלולים ומחללים וירבם ולא שבו לעשות רצון
ה' באמת ונתמסו פייש להם כמה שם זה נפל א השחת כי שוחה עמוקה ביה וזה
סבב בבאר שחת באר ערה נכריה בסיבת ג פיתות או עולה גוג מפח ו
א לפיות הנכפרות בהר סיני ובמר פבת יחזקאל והרשעים מסיבתו יצאו וא מעונות
שבו זה חלק אדם רשע כי ריק עוג מלך הבס פושן רשעים יושלך לתוך כבש
שכשאר מידור המבול שנהפכו לשייך לילך ורוחין ומזיקין להזיק ולטמא נפש
עבומה נראית להם וישראל שגמרו על הר סיני פסקה מהם חוף מאותו שז בול
למטה פיה כל בעדו ובסיבתו אעפ שהוא רע יש בו טוב כי הכל צריך לו חוף
מאשה שריג לו וארה פה עמו עמדי של נעלך צוה לו לפיוש מעיר בלהות
פביבותיה אנהות ולשפן בעיר הקודש עירה פביבותיה נכבדות נחוח פניחור
עדי מקלטות רוחניות פיה שמה שמה תחלה זכו בו האבות באחדות
מתקום שפסן יעקב שם התחיל משה פו זה עליו נסתר בחציו וזה במשך
משך בפתר עגב מלכות
זה דוד המבול שרפוידיהם מעבדות הקנה לאיקמו ולל
יחיו עמי הגב ~~עבד ערש~~ ערש גדול מה גדול חתבות חתבות כך מעט
מעט מחטיא את האדם ונכנס לאוהלו עד שיכנס אהלי אפדו שם ערש
גדול קשה מי יוכל לסבבו לכן אם יסירו מעט מעט כפרש ש שחפיקו
הוא פד מעליו באלטור משייטין אהרן ומראים לו פתח עליכל שערו
חלונותיו עד שימצי מקום ללון בו ולכרה ^{ה' ב} ליטמן פתח לו חלונות
א יליך השער פתוח ומטה מונעת והחזקה בו ונשקה לו העזה פניה ותחאר
אצל עקרו ומידור באומות העולם כי שם ביתו ונדרו וכל שכן מקום
מועצו שיעא בצנותיו לעלוקה ב צנות הכב כמו שחזקה לעל
מועצו למה יצא רשע אוהלו לעמות אהל הקודש וללך הלך ומנבח צמנה
עבה וללכ עמו הנגפה עד שיעא בן הקמה ונתגבר עוד וישת לו עבדים
ש עבדי טביר מנחה ידו וקטה לו חיל גדול וקשרות ורמחים
ה' ב צורה כפס אשר יכנה למת אוהל ומקנה והוא חלק כהן

אחרי כן
הוא חלק
כהן

[illegible]

הדקן על הראש ויבא הגול"אס אין עס אל שבעבורס ובזכותס יבא הגול"אס בא -
בשכיל הקטנים המודים בכלים רקים ונזקקות שלבית רבן שאין יושבין בנתי פנסיות
אצל רבן לא מפני אימת אבותם ורבים שאין רצונם לא לשחק בא שפות"א תועיטי
שאני מולאס רוח חכמה ובזכותם אני גול"א אבותיהם עמהם" ואת בואי לתוך הבין וקבל
שכן הסוב והדלת והענפים שבמלכות נסבדות בעוד שהמלכות נטתלקת לעולם
הרחמים" ובבואך לביתך תנלמי שהתני ולא תשפיעי לחוץ אלא מהמצית שהותירו
בכך כענין הנחת מטר על פני ארץ ושולח מים על פני חוצות כמו שאמרת את הבין ושמו
אני סדק בעבור הבין" כך בתחילה השפע יורד למעלות והמלכות משפעת להן ככל
מסמורן הגיזל ומסמורן הגיזל מעמיע להיכלים והיכלים למטטרין עד הפכים הוא חנף
בירד בלנו חנוך לנער על פני דרכו ואם תחבר חנוך עם דרכו עס תמצא סודו והוא שר
על כל השמים פ' שרי אומות העולם אחרי שנותן למויכא ומיכא לשרא וישרא מן שהחזירו
בחדש לחומות העולם" והררי ציון הם למודי ה' וענין סגידה זאת שלא יושבעו אומות
שבע שנים אחרי שיתקבצו ישרא לתוך ארצם כדי שידעו כי יש אלהים בישראל ויבאן להילדע
לפני המלך המשיח ובסיבה זאת שאינם נשפעים יתקבצו המושג גיג ומתחברים כל אומות
לעלה עליהם והק"ל הודם מחשבותם וכל אשר להם הביאו בשכיל שיבדלו אותם ישרא
לפי שבגאולת מערים כזנן אותם ופסן לו כלום נדמו להם אלא שפוד הפיחו ביהם
שריהם וכל כלתם לפי הקלה נותן בלעם מחשבה לבין על ירושלים ואז הם נופלים כח
ולא ישאר ה"ט ושרייהם כח שיבדלו ישרא כל שללם כספם וזהבם" והמלך תפיע
מה שמתמלא מנח שפע העליון והשיג השגה גדולה מתעלה למעלה וזה חלק
אח ממעל שכבר הושפע בסוד חביע יפע לעולם הרחמים העולם (הבינה) הבא ויגלה
לשבע חוקות שסודם חכמת נהצם ועוד כלים דקים
לחננו על חזק נעמות הנדחות אשר בעולם הרחמים
שהשלימו עונשן יחדיו לקדמות ויפיקו רצון בימי
הגול"א לפי שהשכינה מגלמית עליהם סניגוריא ולא
רוצה להכנס לחידה אלא בהם ובחזרתם נטפדים
ובשפעים" הם מגישים איה כולם מנטיפעים לה
מנחן סוף והער הידוע סבור השער במכיו שפ' יט
מנחן א שער המלך בחדים אין עוד כלו כל הנשמות הנדחות וכלו הנשמות
הנבחרות" לש מנחן אהבה וקשטע לעולם כי בדין עליו לפרנס הכל כענין ויתק
במנחן לילה ויתק לילה לילה נחוק לעדויות ה' הנערות הראויות ליתר לה דל' 2
הסודים נחוי פני הנגד" ואת ובכך תהי' בנותר עם המלך במלכותו עד לזמן סוף
תהי' עולה לקבל ורחבה ונסבה למעלה למעלה והמשכיל יבין וידוס אימתי שמה
תהי' לפי" ויהי היום אין ויהי אלא לשון צער וביום ראש העצ אשה
גדולה בשמחותיה שקיבלה מז ספירות מהצורה ולמטה ומדת החסד
ומידה אחת" ותחזק בולאכל לחם מנה שמה מלאה מנעשים טובים
לפי אשר המשיכו לה השם" הסוף מהמען הסוף דל' א' החלמה הוא סוף

פ' חביע חזקיהו יצירה
משיח פ' עולם הקדוה ועולם
המלאכים ועולם הגלגלים ועולם
המנוחה מי שהגיש ב' עולמות
אל סלמיתכונתם חלקו בעולם
הקדוש ואין צורך להיחלבו בעולם
המנוחה אין סוף וה' נשמה

אבנאס ותאמר אדמה להפארת כי חסד א בלחיס פונה איה בהתבלות משיחנו
אתה פספס שמונו בכל העולם הרחמים מתבלים במלכות וקיינו ברחמים גדולים
אקבץ והיא שנת משיחנו תחילת התבלותו בארץ שמעאל והלכותיו לדומי שנת
לפני עוז ובבואו לעתיד בארץ תימן שנת חז' שס' יהו' אקרא והחמס קס (מטה)
רעם ובדיחות תוקפות זו חז' זו וחז' רעם ודבר מתחיל למשש במקומות ידועים
נקבץ שימות במעשים רעים ומלך המשיח בהסתרת פנים חדשים לדאור מי מספר
אח' מי און אס תיבקף בגידה בעד החומה המ' שמה ומלך משיח לובש נקמה
ומידע מבע אמה בבלה עצמה ופחד ואימה ולמה מסתיר את עצמו כי זה בגידה
מלך מלכ המלכים ב' לרחמים און לנקמה אס אין עס תשובה עלימה ובהדבק האסד
במלכות דבקות שלימה אז התחדש רוח צינה ומדעוררים לעשות תשובה כי
בכל עת אשר האסד פונה א המלכות ישראל למטה מדחזקים במצותה ובכל מעל
אב ומחזיקים באמונה ואין שכן בעדס לה שטן וכל קמק אשר האסד מנה (מטה)
לאב' ואמא עלאין כתרין תתאן שלטן וישראל מתרכי ידיו "ל עדין מתחלכ
עליה בל ידחן מלך כתרין ומשיחא יתב ושדיק דלא יהבו לה רשו והכי חזינא
יומן און שבעין און ירחי ויפיר עלהדי לא "ועל דא חכא רוח היא בישראל ונשמה
שדי העוררים שותחילת נעוצי הנבואה בקטנים שדיין מתגבאים על מלך המשיח
גם אומות העולם עובר רוח בפיהם להיות אמרים בא מלככם בא מלככם וישראל
מתחזקים במצוות ואמרים זה כיון טוב לנו ששכחה שלחטונא מתרומה
הא עת לצון למפעי רחמי למלאכה להיכל לפני ונעשרה נא עליה קיר קטנה
א ומחזק אותו קיר כי המלך בוא יבוא בן וסר איה ומוכפ שמה לוית ובר
זוג הקב' וספינת עוזו תפארת ומלכות נכש ונשמה "אז קרא א השל הידוע
בעל כרחו הביאורו ובהלות סבבוהו לקרוח בקול גדול ולהכריז בעולם פנו מקום
לישראל יבוא הגואל בואי בלה בואי בלה א בותר והבן זה מאד כי בפתח עינים
שכינה יושבת ומלמדה צורה עד שנתבו לה ששעה והושפעו בעצדיק לקבץ
בניה א נורה "ועת שהלבי"ה אצל האר' כמה מפריע בני ישראל יחזלו א
אומות העולם ויכנסו ליהם מחמס מלכיות וצרי העה כי הכתרים שולטים
ויונקים מצי קליפות וזה הער יהיה בעדות ל שנה מיוס לידה הצדיקים הגואלים
עד שיתבלו ול שנים מהם קודם התבלות הצדיק שכינה תמזה עס שכינה
עולמה רבת עס אמה לבק שרחמים מעלת העלות עד לאין סוף וב צורה
מלכ המלך כוכב אחד נראה ברקיע אחד קשתין ורומחין רמי לכלסטר
וכמה פחד ורפדה בעולם ואוי ואצוי על מנן דלא אסר חרציה ומתד
בית יובתא לקמי מריה ועל האי יומא ארמאר מפני פחד ה ומתד
גיאנו בקומו לערוץ הארץ "למועד מועדים שנת אסמילה לשמים שיא
וזיהומא חזי יעד ושנת שולטים ק' הימים עד בקראמת הוא בתיובם שימאר
גדחורים לח תפנס תחלש מנן ימנה פני תאך טוב ולח צדקת ימנה
פ' למאנים תבן חז' תכז' שנת ימנה

[illegible]

חזה למותו לו אין הכסף שלם עד נדחה דעו שלעמולך ואמרין נשבע הקדש שאין נכנס
בידועים שלמותה פך שרבו ישרא לידועים שלמותה וזה מבואר כל צדקתה חזרה
במלכותה מאחרי המלכות בה אחרת ויבוא א חיש האלים א הו הכרמל בינה ידוע
שבתעלה השכינה שהיא האחרונה א הא ראשונה ויהי הסס יחד ושמו אחד והב
הנה השונות הלז שקבלה מעד יצחק שפיקר קבלתה מהם הלז מצב על שם שמו מהגבור
שקבלו המלך המשיח להכריז בו מחנה בוג ועד הלז במאטריא מקפד קל לז עשרה
מס ידועים ה הדי טו כמספר חצי העם כי הראשון זכר והשני נקבה אם תבה הראשון
בעצמו עם שתי אותיות הדי זכר גם בגבלה אם תבה אותה בזכר שהיא עדיפה לו והרש
ציהם הדי נקבה וכל דבר מקבל נקבה להם שהיא למעלה ממנו והנה חצי הדי
פ זכר חנה י"ט פנים והוסף
יה הדי זכר ופ נקבה חנה י"ה
עשר פעמים תמצא קטן והוסף
הס פעם אחת הדי קטן והוסף
נקבה קטן פ עולם הנסתר כתר
חבולה בינה ועולם הנגלה חסד
פחד הסודות נצח הוד צדיק
מלכות
האמצעי העולם לינר הוא המלך המשיח והאמר שלום ושלום פירש ויש לזכר
אז עיקרים גדולים בנשיקת הקפירות והאדרס אצלו ולא מצינו ביחדי שאמר שלום
שמים וארץ לעולם וגמלי נשלה בנו יושבים בפתח הסער למוזן על דלילות שחן
אחזות במרכבה ועוד שהם רמז במאטריא הוא ובניו ובעל לשון הרע הוא מלשן
את הצדקות ואת הבן לאביו ועליו רמזה הגור כי צדק בפיו שהוא מצדד את הצדק
ומלך ליצנות בכל דור ודור עד שיבוא הק צדור מקן צפור למועד יבוא הגור הזה
זה יי דינו לו הוא הגור הטוב שזאם יבאך טוב מצד היסוד ואם לא וגמליך חנני
בצנה עם המלכות זה למשיח בן יוסף והסוד אס יבאך טוב מצד המלכות על ידי
הסוד בפוח הצניח וחם לחו וגמליך חנני מצד היסוד על ידי הפחד והחסד צד
החמם ויגע ביחדי להדפדפן ויגע בפלשת ופן עמלך בדרך מזה חזר להם
כסאן ישרא עושן רען קונם חרב נוקמת נקם צדקת נקם כעבור היסוד
שפלה חנה צדקת לכן צדקת ישרא עושן רען קונם חרב ללך מלאק יס לנפוס יס
עבדיו וסר תמצא שאמר להודיע משה רבינו ע"ה בחר לבו אנשים ואם זה מלך יס
להאריך וגם ס יחזק על פני הנער קדם שיבוא משיח בידו והאמר חיש ודי שפך
אם מעבר כי בתחלה מעשים שהקלה מביחיו ועושה שלמות על דיו שהקליבור
כמה קטבור ורמו לזכר לא עשה ערכו שלמדיכי לא המ גם לערוד לבו צדק
ואם אין בזה משיח החלה לעם און כי אם סמל שילמד זכור על ישרא בין שלם לעשה
עצמו ולא קועלה בפני מלך שגבר על כל השמים לכן מבקש ללמד על ידו
משיח ישרא מבין האמות לפני הגור ואינו יכול באטמא טמא ומלמא אחרים
למנו וזעזע על ידי מחנהו שז והביאו את כל אחיהם מכל הגוים ופן ברתחלה בין
האמות אין אחד מהם לבחור בייש לו קצת אחיזה בקודש עד שיעצור טמא
האמות לו חלן כסעיר המשתטח לכן לערוד לבו משהלח וסוד לשתדל
אין השמות שזכר על

ד"ט
מחיות

שדי הים ושדי המדבר לצוא להיראות ולבשר בשורה טובות ונחמות על ידי אנשים
יזועים משלהם וקטנים שמהגלים להם העמים ומבשרים אותם בביאת הגואל גם על
גדולים מישראל אנשים ונשים לחיש הגבלה אף אוהאשה כיהוא איהן ויהי היצר
כאין אלהי ונגלה לחמד מישראל אף ולבשרה ניעות אחד מניטועי כוח הקודש
ומגלה רזים עליונים או דורש ברבים ומצאד הדיוק עמוקות זה מן שיש בו
זרך לו בודאי נגלה לו איהו בין בחוש בין במושכל בין בחלוס ואותו זמן כך
יהיה אצל אחרים שאין במעלה זו בודאי ופגשו עינים איהם שדיים ושדי
המדבר ששורק כלם שרם מחד כח קטל ושעיר על רעהו יקרא קול שורה
לאשמוצאי רצון ופשידיא ואשמוצאי שורק לכתובותיו וכל איש אשר במעלה
זו זוכה עוד למעלה אנשים גדולים שיילמד איהו להם ובלבד שיהיה
ט הור כל ימיו מקרה לילה לא הגיע לטומאה אצלם הגיע לטומאה מקרה לילה
סוף שיוזק בגומו או צפנין ואם יש עמו קצת בחכמה קיבוץ השדים לפנין איהם מעלה
זו אפשר שקראה איהו לו ולא שנראים להם השדים ודאי מושיעים צדיקים כנראים
בעינים יזועים לא צדצרי איהם חיים והנה הם שדיים ושדי המדבר אף להם מושיעים
בגזירת אשמוצאי בחומת קטל ולפעמים עושה אשמוצאי נפלאות בעיני מלכים ושדים
שמבקשים להרעולו עלילות ברשע על ישראל גדולים במעשיהם לצקש עליהם עילה בדגירה
והמה יבנו צמח שבתם הרעה ואני אהרוס על ידי שלוחי וזהו הענין חסד נראה להם
איהו לבשרם בגואל על שלשה פנים הם כח נגלה להם איהו בחלוס ורואים כאן איש מדבר
עמהם ויע אשר עם צדיקים כמו פסוק שמפיל לתוך פיהם צקומם מעד קומם ויש
אשר יהיה עמהם הדות ומדברים בצחות לשונם כדברי שיר ודמיונו ויש מעלה רצונית
גדולה וקיא אציקיה נגלה להם פנים בפנים ולעשרי לצוא הוא משתלה לבשרם כגון
זה ובשריה אחרונה מצד בגליו לקטנים עם גדולים ושמה פלאות בעולם עד שהופך
איש ממלך מרסדו או מכה או מנה או לוקח או משלח אש במקום או מטביע מקום או
מייקף מלך אגניקים או ובעורות או ערבי לעשות כל וצדק וכל כח בידו מפי
ועליו לא למה החלה צדיקים נבשר ומשתלחים לילך מדות ומדקין בעולם שנראים
בעיני האומות מחנות צקוקים מצויים או רוכבי רכש הולכים בלרכים או רוכבי סוסים
בכנסים עם מרכבתם ומשחקים עמהם בחמסן 4 ע בזה ופחמללך תפסל למחך
למלך שנשצית עליו מדינה וכיון שהמלך מבקש לצאת עם השבויים ולהחזירם ולהצילם
מיד ענש קיהם וטוביהם בזה חיליה יוראים לפגמו ופמה גדולים מקמים לפנין וקודם
שצא להצילם ולהצילם מלפני שוביהם עומדים אחרים והולכים ומבשרים שלא ברשות
המלך ולא יזה איהם והמלך שמה כשמעו שהלכו הקטרגים בשליחה בשורה טובה ולעשות
פליאה בעיני מלכים ושדים השוכים בצ המדינה צע המלך והם אומרים זה צדק וזה צדק
א צדי המלך הנשבים גם משתלחים אחרות מדות המלך גם משדין גם מעבדיו ובני החור
שמחים ועל חצים וכשמע הלוחצים השוכים במדינה אומרים להם כדב הוא ויהי כאשר
קרב א המלכים אשר שבו את צבאו ואשר החריבו את המדינה נבהלו נחפזו ואחזקם תלחיה
ורעד וכך אומרים זה לזה אי לכו פושטו מחד מבני המלך וכדעך האות המלך כמה
שמה שמחים עד ששוכים שובצם יבואו ובהם חזונים אוצילים כי ישראל אומרים במדינה
אחי חיייה חילי למעלה חס רוח על העם שמא יהיו האומות וחי בעלי רוח על השטנים
שפיתו עוזן שהאנפש דורח חמלם אעצבך וצדקת השפית בחדש איהם מלכים
צבור על ישראל וגיתו עבר לפניהם כמו שצדקתו עבר על מעלה

[illegible]

לילך שהוא משיח ביוסף שהוא זכאי ושלם בתבליט השלמות בפל הדברים שכל
המשמר אצל אחד האברין נעשה מלכיה לאותו דבר הדמות בו וכן תמצא יוסף
אמר צדיקו נתנו לו סוד הצריח והדמיון על משיח ביוסף העלם אחרי הנה ואחרי הנה
ויזכור הנער עד שפגמים לדמות ש בזה אחרי אקיצה מלך ונבלה ש נחמא ש ויקצב
הכל וכלו הנשמות הנחיות בעולם התמורה ואם הבטם שמחה וביחוד נסתר קודם וצני
וצא א המחתה ושם הקטיוגור קטיוגור והמלכים אשר מלכו צחק אצוס נבקהו נחמא
וקמו המנו פי המק ב המדע צדק היהודים הרגו פי עיר מועד לאוועד הזה ברב
עוסקים בתורה ולקיימי מצות המלך המשפט שוקל ארץ ישראל באחת בשוף היסוד
הזהר דצדק על צדק צדי חס אץ ב דוד בא עז שיתבלה חס עלף עשוי והינו הנחמא
נחמא צדיקים הן הנחמא והן הגלל ואם הצריעה חובה הן עוד היום גדול עד שש נחמא
לחיו מן מתבקש ונכועי דחכמהא הא כח מחזקים מעוויני ודאי מהגלה בבלי
בשנת הילך וחולר ומתעלה לקבל מלכות מלך מיד שנה בגזירה א אחיות ומתבלה
בארץ א שפנו במקום חובם של ישראל ורוב החכמים המקובלים ימים וחזק ומתבלה
ומקצב עוד מלך מצות הנעלמות בתוך הבית הדמותה בקן צדק ללך למלכות צדק
חלדו קן לה הרי לא שנה וחזק ומתבלה עוד בחמה עזה ועם הגלל בא להכרית
עולל מחונן שמתעלה עלינו תמחא מצקש לכחותינו הוא השר הידוע מתחילת כחור
הדף לשלום בו אם יעלה לעמים שראו וראשו לעצ יבוע פבללו לצחצח צד שלום שלום
וצדק וברעב וצדק תלהט בארמונותיו שפטים הרעים מהסוכה וחזק ומקצב
המלך המשיח עד תחילת לך תלהט ופתי יערים להתחכס צדק ינצל הוא מלך ישמח
זה צבובים ארץ גוג וחזק על דודי לכופעה ולכבורה עד כלותה שנה לפי עור
זרע יי ואיה שוקל ואיה סופר איה מגדליה הצדק והבטוחים על חילם וצדק עשה
יתחללו ממחצבות הארץ הזרה אשר ירשוה קאר וקפוז וינשוק ועורב וכל שנה
שלשיון בגזירה עירין וצמחמר קדשין ושתי שנים מעתה להכות בך כיהא ארץ
רחבה ושתי שנים בצד נחמא ובכל טוף מהגלה ה חזשים ונכרר ה חזשים בטל
החמש שנים שתי השנים שפנו בהם מלכים כל טפות ושנה א לקבוצ ולחשך באוועד
הגלל אחת הנחמא והנסתרים במדבר מען בפני אישא ולחמא וחבור ופאסוריים
פחוקוח וצני משה מתעופפים במלכים עם עניי שמחא וחופים קביבה ארץ צדי
עד שיבוא צדי והסמך בטני בוליס פאחה משיח ברוד נולד צדוי צדי איש גלל
חכם זקן ונשוא פנים ועת חולדו הקאר השמש עליהם ניראה עמוד שלחש בארץ
הצדי והעין מהגלה ומגדליה אמן ג שפנו ויורד לו גדיא ולוקחן ומכניסן
אצל חבור ומגדל שם עשר שנים ומחמא גדיא א חמי ומניחו שם ואכורה לך
צדק גס הוא לא ידע מהיך מנחמא פי מעלים ממנו ומתחיל ללך בארץ חמא
א אשר יהיה שמה הרוח ללכב הוא חזק כי כחוש של מלכים מתחזרים וצד עת
אומר שהם מצי אדם וצמחו צדי חזק צדתי פסיוה ובצתי מיד שוכר כח
ומתעלה חושב ודומם ואין איש שם על לב לבוא לדבר ולהלכות עמו ביתם עמו
נחשב צדיקים ולא יאכבם פאחה ולא יאדה במעתיקים פי מחמא ומקצב

וְשִׁמְרוּ

[illegible]

[illegible]

ט
כ

מהדרא ליה אמר אלה מדיה דעלמא דא אפיקת מעה כמה שלטון ומלכין
פרדשין והגשע ומסדרה ישראל בידיהו והא עבדי בהו פלמה דעחא ליהו מנהן
גלן ותכססין ומנהן נטלן לעבדי ואמהן ומנהן קטלן בחרבא ופל גזירה וכל
דיוחקא עבדי ליה ואת אמרה למא לא עבדי תיפלא ואל מנח ליה דיתפא להבי
ובגין דיקחא לא עבדי וא מלכותא נטלן מנייהו ממנא בכל עידי ובכל ירחא ובכל
שבועא והא עבדי כל מא דאפשה ליה למעבד עבדי והבי קאמר עלייהו גביאה שי
בעלנו אדונים גולגולא דעג דאזכרנו ולא אפגחת ב דעלגנו אדונים אק עבדי
דענתר ואין לנו לא שמיך לבד בך גזכיר שמיך דכילכא הני נסין ואין דעבדיה
לא צדק כל אפיקת ליה מבלותא דמצרים ובגין דא אק רחיעין בך דאת עבדי בן
ופלמא דאת עבדי עמך נכבדת בגדלת כדיומלת דכר פ יספת לבני יי יספת לבני
נכבדת ועבדי אק דיוחקא לכל מלכו ועלטנו מאדשא ותריב מלכותא לן לכהוא
גולא כחקות כל קצוי ארץ חתא לקמיה דיעקב אמר ליה קבה לעקב שלימא
הא שכינתא בעא רחמי מלך דרא שטין לאתרייהו מגלותא אמר מדיה דעלמא
זכרתי פסטיק מעולם שאתה מביא עליהם יסודין וחוזר אתה מחותך וסוף
ועל כן אני מתבחס שאתה מנחמם ועל כן איה מחמות שאמרת עי' הנביא נחמו
נחמו עמי הא כמה עני אק ממתיק ולא עחמתם זכור משפטך שעשית עמי
בעצתי מביה אבי והייתי ביום אפלע חורב וקרח כללה ואני שומר את חוקיך
וזכור אותה לילה שגבוליתה עליהם במצרים וגאליהם ואמרה ליה לל שמוריהם
הוא לבס שות שמירה א למצרים וא לעתיד לבא וכן כתיב עי' נביא שומר
מה מליכה שומר מה מליך אמר שומר איתן בתר וגם לילה אותה לילה השמור
וצא למצרים לבא וזאת היא הפומית לבני יצואתנחם מהא חזקתו כמלכות
בתורה בבני בממוק אק בן יחזקאל ליהם בפלס כלכלי שמי סימ לבני
במדות ובר אתרי ליה איה סימן לבני בבלות לבנות מצרים מן לבלות בבלית
לבלות איה הגדול קמז והוספת עוד עליהם ואם אין פ' מז יז קמז עולה הכל
אתה עשה בשבילם עשה למען שמיך ולמען קדושתך
ולמען שכינתך ולמען דולתך למען שלש קדושות
שעקיישך את שמיך למען תרה שבעבורה בראתה את
העולם אמר לי הקדש בכך חיים עושים שלום זה עס
זה ואין ניהגין אחוה זה עס זה ואם אמרתי מי שרודף
שלום בעולם בלא עושה אורח השלום שן או יחזיק במעני יעשה שלום לי שלום
יעשה לי כלומר יקרב המלכות לכינה בהחאה החכמה והא שכתב א המלכות
אז יעלה אורה לפניו שנקרא לי שלום יעשה לי טוב אמר שלום דוד שלום
דיוסף שלום יצחק אס יעבדו שמיך חיים שבעבורה מל ויחזקו בשלום שן
אדש עליהם סוף שלום בסוכה שלום ויבואו ליהם בליל שלום שמי
ע עבדו ואם אתה לך בלילי ושפתיך ואתה

מה
ז

שמי

היה

הוא

לעשה

ידע

יהי

דמקום

אחר

כה לל

וסל

המדות

עבדי

ידע

2

וה' בשלום
עולה תב
ועם יח הרי
חכ

בשלום ואם לא יחזיקו בשלום יקבלו עוד צדוק כנגד תפלת יח שנגשים
אי מהם כמשא פניו עליהם מעשה אבותיהם בידים וצוות אנשים
מלמדה ופלה קשה ממעשה מלך ושרים נגשים אי בפרים ולבם חזק
ממנו ואיה מוראי יקבלו עוד יח מוסר מעדו של עדיק שבהם נדענה
לקבל עולמוסר נקדדתי עליו מששת ימי בראשית אמנם בעבור הערת שמים
עלמה בעת שה עדיק מעטער בהם הם עושין חזקה זה עם זה ועושין שלום זה עם
זה ובעבור שלום זה יזכו לזה זה יזכו לזה שאלהינו בשמי משפחה ימי בראשית
ש' וזה שמו אשר יקראו י' עדיקנו" אמרה שכינה מרירה דעלמא הא חאי לא
אחריי' עלמא לא בשלום וישראל ה' עבדי שלמא לא לא ומלכוותא בכל יומא
הז' להו ומדיוחא דליצייהו אפילו לברייהו ליה שלמא והשתא כין דהקיתו עליה
שעין הא שלמא בהדייהו דמוזפי בהדי הדדי ובגין דא ידבי שלום שלום ולית
יהיב להו ההוא שלום והא את אחיהת להו ל' פ' ובעבור מוח תשפח
ובגין דא ד' להו שלמא וההוא ט' עיין כ'א שלום שלום לרחוק ולקרוב למא דעבד
ולמא דלא עבד ונביא דאמר י' תשפח שלום לבן כי לעפר מוח שפתנו וכל
מעשינו מעלה לבן כנגד' לקחנו מידך כפלים בכל חטאנו לכ' י' תשפח שלום
לבן כי כל מעשינו פשע לבן" אמר" ק' ב' עלי לשלם להם שלום כפלים" מיד
לא דוד מאמר מרירה דעלמא ידענא דאחיהת להו שלמא וט' בכל ליבן אמר
במטותא מנח' לא יחזק חזק עלמא בההוא ט' דאחיהת ליבן לישראל ולא בשלום
בהו בההוא ס'א' בעינא בישא דבגיניה שליט עינא בישא בא בההוא וט' ד' להו
מאדעא קדישא ואחרב בי מקדישא בגין עינא בישא ופ' לא חזקו אומי עלמא
ונביא דא מברין ואמר י' רמא ידך בכל יחזין דלא יחזון בההוא ט' ובכל
ידאן באר י' מיד ק' מ' מ' ד' נשחך ופ' ואמר יחזו וצונו קטחך שאר
נוקס מהם על שמך גם אם תלחם נצור עליהם שלא יצאו ממושב צורם ואם ילוחו
לצורם על עמך ציד רמך ותכלם אם ש' רמא ידך בכל יחזין יחזו וצונו קטחך
עם אם אם צריך תכלם ולא יחזין בתח"ת האמים ש' מתיס כל יחזין דפאים כל
יקומו אורם רשעים שמוסרים לעמך ציד אובייהם וחומסין אורם לא יחזין דפאים
כל יקומו שרימו ידיהם מר שובה ומעשים טובים א' רמא להם תקומה פסוד עליהם
זעמך והצמח ואצ"ל כל צד למו ש' ט' את עמך וקתלוצעו עליה ת' עליהם
מה ית' וחרון אפך ישיבם" וענה המלך המשיח ואמר י' אלהי אתה ארומלך אלה
שרומלך וידך עשה נקמות בחיבי ועמך ד' עבדיך לכך אתה ארומלך
עמך כי עשית מה שהצמח וגזרת על האומות תחת השכח הכופר וכן
דוד א' אמר ידבר עמכם תחזקו ולאומים תחת רגלינו ידבר עמו כופר
יכל ידבר ויעז דמך להגלן שעריו אתה לעשות לעמך מלך פלוגי פלוגי
בעצ' היעז' מלחמך לא צדקם צ' צדקם אומן נאמן חלה לשלם

שכר מי שאמץ בד והאמן בני והמשפחה אותה לו עדקה לדורות ולדורות לדורות
ושאין נגלה אה בשביל עדקה ואמונה שן השור מראש אמונה עדקה דכר אשדרי
שומרי משפט עושה עדקה ככל עת וכה ועדקה תהיה לנו כי נשמור לעשות
לכן כי שגור מעליה היא עיקר חזיר מיעה רומי רבתי שמהל לבל ארמנותיה
לקחה וקפוח כי היית מעש לכל מעוז לישראל האציונים בערלהם על כל יכבדוך
עמים עמים אשר העיזו פניהם עלינו וגם חירכנו על כשי קרית עריצים קרית
בנים מלכי אדום וישמעאל יוראוך כי תבוא יד נז מלנקוס נקמה דם עבדיו אה
יושר השיר לך בארץ פתחו שערים ויבוא צוי צדיק שומר אמונים בטחובו
עדי עד לא יספ להבלותם כי הצפונת רחוק מעליכם כי ביה צי צור ענלמים
אחיה לצדיק מישלים לבני ציון היקרים ושפט בצדק דלים וארץ רפאים רפיל
כי תקדמנו ברכות טוב בול ראשון שהוא הטוב הראשון שאמר יציו
רבנו וא עמו תביאנו בעולם מלך ראשון גם כן קיבל ברכה מטוב עי נהג הנביא
והקדמותיה זרעל והכינות את כסא מלכותו עלי אדא לעולם כי הוא בולט
ביק ובחסד עליו כל ימול ועבדיו יתנו ולקדמותיה הקדמותיה הקדמותיה וגם
לי ומעלה ידו על כל אוציו בכל מלה שיש לו להביא הוא מביא עליהם ומה
יעשו העמים ליום פקודת כי קפוד על ארמנותם מקוננת לפקוד עליהם כעל כל
אשר יעשו בעמו כן ישולם לחיקם כי פקד יי את עמו ופדה אורם ולבוא א
ציון ברנה ואומות העולם קופקים כרש כרש וחורקים בשיניהם ואומותם מצוע
נצפנו מתנו ערבים ולא ידענו מתי בול יה את עמו לבן נקוס ונדיע בקוס
דנה ודמה על המונם של ישראל לחוב את חגיג וכן דויד אומר כל העמים
תקשו כן שנת תקעו שישאר מאף ששי בקרבן ישראל לארצם הדיעו
ליום בקול דנה תרעה ודנה כח דרגא קיימי לל ביה מדה יצחק ומדי
דויד בן דין קשה וזו דין רמה לכן אמר כי עי להמתיק אותך ולהחשיך עליהם
רחמים מרחמים הפנמותים האין סוף עליו נורא זו התפלה שגם היא נחמדת
רחמים כי רחמים מצומם היא לקח והדין שבה ולקחו הרחמים שבמלכות
החלפנו זו נחנה חלקה לזו וזו נחנה חלקה לזו ולמה כדי לפדוע מהאומות
שחשבו שהמלכות להם היא ושלא כן המלך וענו אותנו לכן כי יד עליו נורא
ומלך גדול על כל אהים מעלה את ישראל ממעלה למעלה שן וכדבר יי שדי
עליו בקור התפלה ישראל קבא ומלך גדול מדה החסד שבה תקבץ ישראל
וברחמים גדולים אקבעך אקבעם לא נחמר אה אקבעך למטרונותא תחלה
מהדרא איהי לבדה והיית על כל הארץ ארץ עינאך ארץ תפלה יתראה
ואינו ישראל כי תהיו אתם לי ארץ חפץ והיך עליה א תפלה יצחק בדיד
וסתלק לאמא כין שראה יעקב כך שהדין מלכות על האומות אמה

אומות
דויד

שבחן שלבב לא בחומות שושנה אין יוצאה לא מתוך קוצים שסביבותיה לכך
 גם הוא נסתלק ולהגביר החומים מהשופר (בית) העליון שיוצא קול ממנו ההד
 ויצ בקול שופר (כפארת) ולכן קשר חמש מדות עליונות בזה תחתונות
 והסוד גמרו גמרו. בערי תרי על יבין וכצעד יחדא איבן (כ נצח הוד מלכות צפה)
 גמרו גמרו גמרו ג' צפחה הקו והצדיק והא אחרונה משכיל לאס הבס " ואז
 מלך על כלם מלך המשיח ולמה מלך משיח זההים ישב על כסא קדשו ונקרא
 מלך המשיח אהים ע"ש ועפ"י בצדק דלים דין " אהים כסא דואל על קצת הדין
 שבצ"ה שהורידו לכסא המלכות כדי לשלך הצפוני הצפון בצפון ויצפון לשורם
 תושיה מבין להולכ תוס לכן נציבי עמים נחפזו אדום וישמעאל שעתידים
 לחזור והדבר מבואר בנדרים ונדבות כענין שז' ישתחו לו כל מלכים והוא מבין
 להם מעין הדע שלא תשלט בהם שנתעלה השכינה והצדק בהחיה ג' עליונות
 מאין סוף ע"י התפארת והחסד והוא שאמר כי לאהים ומבי אבך מאד נעלה
 ונעבדו האס הגבים מהעלים מתלומדים ומנין שמתעלה למעלה לעתיד לבוא
 שז' ורחצה וקבלה למעלה למעלה לכך שיר מזמור גדול יצ' ומהלל מאד המלכות
 מתרוממת מעד חפ"י היסוד מלך ברכי"ג אחר שנהפכה רומי וחברותיה
 עיר אהיבו בתרוממה מב' עליונות דקדשו לכך יפה נוק משמשה יצא שפיר בעולם
 ולענין חוירה שמתכנס פתי וכן יפה את דעית כדצ"ה שפדצ"ה לך ואח"כ נלצ"ה
 לכן יפה בחלוק אה"כ ש"ס ובמטריא ק"ו משוש בג' מדות שפדצ"ה קול העליון
 יצא בצ"ה חפ"י בחלכות גם קול המלכות דופק בשערי ירושלים ביזס גדול
 ונחא עוס כפור ומתבשרים בו ישראל כל השנה ואז אשיג את רצוני וינוסם
 כל יבונ"י דר צין יקוץ יכרת למודי ב"י צפון א הגבורה וכן אהים בארמונה
 למודי יצ' שהן ארמונות למלכות נודע למשגב ויהי' כי למשגב ויהי' ה
 משגב לך משגב לעבות בצרה על ההוא יומא אז תאמר כל ייעול גוג
 ומשחיתיה דכ"ה כי הנה המלכים כועזו הא נודע למען יקריב בהדיה
 ולמען דלא קריב בהדיה כי הנה המלכים כועזו שנכפה עליהן דעדיה
 מחזקים שסמן שס' דא עדי יצ' צפחה ואתבליא מתפארת נצח הוד ויסוד
 עבד אהינו דא חסד ומיח דקדשו דא עלמא מעמא אב"א ואמ"א ועל דא פסג
 שלקולתו להכא לן לעלות המלכות בנצחיים וקדושות עולם עד החכמה הקבוצה
 ולקשר ולקרב אותם כחצות וד"כ בקשור הקדוה במעמור דל נחמדבר עלבא
 חגול וקדוץ ישרא ועפ"י גוג ומופדנו כי ישרא סבולה גדולה בעולם בשכל הפועל
 וצביון ישרא שכל הפועל וצביון ש"ס חנכל שעתידים להיות במעלות והמשכ
 יצביר כזוהר הרקיע המלכיות יזהיר דא אינן צדיקיא כזוהר הרקיע
 ואתבליא היכל מטרון ואיהו שכל הפועל ומינדאק הרבים דא אינן ישרא

明子

למסד

100

10

1

100

10

10

2

ככוכבים שנים חמל במחלליא אימתי כשהקפה ברחא אותם ציה חדשה ונפש
חדש בלב חדש בעבור האחות שנתאחו ישל זכו לנפש חדשה בגאולה אחרונה
בגאולה ראשונה מה גאולה ראשונה כשחנן כלב אחד וסלקו המחלוקת וקהל
הקהל ואחות זה עם זה בלב אחד שנתחן ישראל נבדד ההל זכו ונתנו להם עתה
העליו ונתנה להם תורה וכן בגאולה אחרונה כשנתחן שנתאח חנם מציכדם יזכו
כלב חדש בכל אחד אז כלב חדש את ורוח חדש אתם בקרבם כשהיה ציה
חדשה לפני ואז יאמרו בגים הגדיל כי לעשות עם זה אמן כי "אל אלהים
ידי וקרא ארץ" כשעז לראות העולם לא בראו אלא בשם מידה
בזם בשמות יי אלים ארץ ושמים תרין שמהן לדרין טאליא וארשא אצל כשעל
לבראות את ישראל בראו בג מידות נחמד טעמא לאחללא לה בג דרגין (לל דין)
חד מלכה וחד מלכות וחד מפרע וכן כד וכן כד והלכה כדבר המלך "אוף
הכי לעתיד לבוא כשיגא בזה לבא איהם עושה אותם ציה חדשה "א אלים יצר
למי דבר לב אבהן וקרא ארץ כמה דאוקמוה כי יהיו אותם לי ארץ חמך ורני בג
שמהן חד לכחך וחד ללואי וחד לישראל דכח ארץ ארץ ארץ שמהן דבר יי ומלכא
רב יוסף בהנא ליהוי עמא בית ישראל קבילו פתגמא דיי "ממלכה שמש פד מכאן
לעשה להו להודות לשם יי הכא הוא מאדב חחות הארץ בואי הרוח ופוזי בהדגים
דאלי ויחיו והכא הוא לערבי האומה לעמן רב ולימין א תכלתי הציא בנך והסא
בגב ממלכה שמש ועד מכאן בגן סלוא דמרי עלמא דמדין כלל דפולא
אליס הופע אע"ג שהופעה חומים האכא דעא מאי טעמא למעבד לוקח ממאמי
טכמא ובגן דא אמר יצא אהיט ול יחדש מלמעבד נקחין ואחין מו ומדין ולקחין
מאמין דאחר פולן וממדי במדופיהו לכנשתא דישל א יחדש חש לפעקתאכל
לפני מלכא אורל גול מלכא משיחא דעבד למעבד בעלמא ג' נוקמין בזה שם
בחרבא ובספדו בצבור ג' אלהן דאחר מדין הכא ובגדיהן אלהן דקמו ג' מערקה
בהדי הדיי וארץ פו ברחמי ואיתכא משיחא בגן גדירא דגזרין אומי עלמא
עלייהו הכי איתן גזרי דמיתרי משיחא אוף בעא זמניה למגזר עליהו דאומי
עלמא כל מה ציח ליה כמא דעבדי לישראל ובגן הוי אשא דמשלחו ברו מקטרא
דעקד יעקב חגין עלייהו ועל צביה ברוח קערה דכח וסביבין נקטרה מאד "יקרא
השמים מעדי איתן ממנוק דאיתן ממנוק עליהו והדר מעדי לשלטייהו מדיחא
ועבד בלד הכי קרי לשמיא וארעא ואמר להו אל בליית לבן אלא אלהוא יהוה
יהו ואיתכא לי בגן דיי דבגדיהן איתן קיימין דקבילו בליית תורה ביהדא
ודבנא זכרצ בליית על גדמיהו לאחקטל ונא לאחללא שמי ובגן דא ככש
וון מל סלרי עלמא ונא יתעכבן דהא עין דא יללחא דנקמא על כמא ויגדו
מלס ציקס דהא כל עובדי רשימין בההוא חיללא דאיקרי שמים וע"י כון
אתכנשא השמיא אוכח להו במלך מלכא דסרח עליה בליית וטריה מבן
יכנא עד דקביל עונשא אהדר לה והכי אוכח לה הכי והכי אוף האלהיאל

א

ב

למלך

ועתה קבץ למלכותו כל בני ישראל ויהיו דקדוקי שמעיה עמו ואדברה עד וסוף
דרך ארצנו עמך אלהים כחזק יהוה הפארת מן ידבר למי בינה דבר
לחכמה ויקרא ארץ דאפיק ואנהיך לההוא חכמה תבא דאקרי חרץ כעצ
דחוקמותעטף הקנה בטליתו וברא את העולם הקנה בינה כחץ טליתו זו
חכמה מותרת חמלק וצנה שמש ופארת גס היא נקראת משהה ועד כלל
דכולת מבוואו דא חכמה ועד מהולל דא חקטר ככולהו דרגין וכדן וצין פיר
דירד מכלל דא חסוד יופי דא קו האמצעי יקרא אלהים בינה לפרארת לחכמה
להו ולחקסא להו ולארקא להו מלכותא דלעילא והיינו מעל מלך סוף ולמלך
כולי האי לארץ להאי ארץ בגין למעבד נוקמן ושם דרך ארצנו ביטע אלהים
הוא הדועה העומק אשר עתיד לבקוץ את עמון ולפניו משתלחים מבשרים בן עי
אידים וכליל בן עי חלמות נוראים בנפול תרומה על אנשים בן עי מלחכים
דאנשים וכמה נביאים נבלים חדשים גס ימים ואיהו המבשר הנורא לחכמים
ידועים בקובי שמות תחילה ולבסוף כלל ישרא סגולה למי באלה שנה קדשך
והיא שנה ושם דרך עם האחריות באותיות שנשאף מאף ששי ושנה
בהקע לבחולה והיא שנה והקשיבה בקול תחנונותי ושנה אף לחרב בית
הישמעאלים והיא משיא ואז יאמרו בקים לבו ונעלה א הרי יי א בית א קיי יעקב
ולא בית אלהי הישמעאלים הרי ידועה א שנה אף והוא הרי פתחים חמשים
הרי אף חמשים נפעש א הרי א בן כולם נמצא אף אף ושמותם כ נשא להם
פנים בעבור ממשדו דרך למלך לפי נשוא להם פנים ובשנה פ נחוצה בן
תחלה וסוף סוף למנצח בכבודות למנצח על ששנים ישרא שמשולל בשונה
המלכות בשש עליון דא חסוד חסוד בשש קצוות וששים לבוא משיח
השנים להם באולה העתידה לקבץ חיות משיח קצו העולם ובימים עי
דא חסוד מלך נופות והעדיק מדלג מנוף לננוף קול דודי דופק ובכל עפ מדגלה ה
ח חסודים ונקטר ח חסודים ח חסודים משיח כקש ואז מדגלה פנים בפנים
משיח ב דודי אבל משיח ב יוסף מרעיד את הממלכות ועוקר מלכות בשנה
נביא וגלי זה נחמת גלה לשרידיים הדועים בן נופות ידועים וקץ זה למתיינים
דועה הוא הקו החזנה הופיעה החזנה מכנפי הקו הופיעה בכנפי הבניה
גוהב מעד יוסף יושב מעד הבניה כדובים כדועות עולם יושב תהי הכרח
יפוף ופועז הופיעה מעד המלכות למי למלך המשיח שצא מאפרים ודועין
נחכלוסין מבנימין נחנשה עורר את הדין ויצא גס כן מומנו מלכים מערצין
לצאת לקום עם המלך המשיח הא שמו רפסא שחפס את האומות ובסוף
המלך לא עבר עליהם עול ומוסר והב שמו אביגד שחגדד משהותיהן וציה
המלך שחלומות העולם והג אביעזר בעזרתם מלישאל והג אבי גוהר
מבורד כל כרץ שפרצו האומות ומכנעס לבנות בעיר הקודש שאין ישראל
על שמהיה הדאדך בניה ומכוננה בכל מדינותיה ועדיה ומלך ליה

ומדדיס

ופרדיקא ושרותיה וז' מלכים און יוצאים וז' רועים עם בעד בן בליה והוא
 המשיח מאפרים ואין באים בפקד ובערב מיכא השד הבדול ואיהו כלל והמשיח
 בן דוד ופעמים כלל היב שהם הרועים והמלכים והמשיח פעמים ייחדו
 לבדן ואין מפרדים ומפילים אימה ופחד ורעדה על מלכי אדמה וגו' ופע'
 מים בעם כבד וידי חזקה עד אשר יתנו להם רשות הכל הידועים הנשאים
 והמה מתפשטים במועד מועדים למועד הזה שהוא בגמל קנזי ואיהו כלל
 בעולם כל איסור לבשר לעין וכל ישראל וכל זה אחר שמחבר ארץ אדום
 בכלל ארץ גוביים ה' שנים ובכלל זה שנים המה יוצאים כלל נופת ועושין
 מה שעושין ה' קדשים ואסין לארץ אדום ועושין מה שעושין בארץ אדום ה'
 חדשים עד כלות ה' שנים שהכריתו כל הארצות הלא והחדיונות שנת החצי
 וע' הנפות החצי שכולם נומים ע'נז יש מהם ומהם אין יודעין בעום דבר וכולם
 נשעם במורים אין יודעין ביראה כלל אבל יש קצת מהם שהם בארץ חוצי רבתי
 יודעים ביראת ה' מעט אשר בדת ושר הנשרי אבל שבארץ גוביים אין נשעם
 שום עבודה כלל בריות משונות כבהמות בדמו רובעין זה לזה ואחרי כל
 אדם מהם יש קצת וכללן הארצות אשר אדום וגוביים שהן יאגוב דוד
 חיקו איסורין בלבאר מלטיה בואה קמרח נד בלך פוך מאברהם ומה שהיה
 לעתיד לבוא המלך המשיח ב' ויחזר כך מתפשט למלכות בכל העולם
 ומש' מסיון כי לא ישרא מאליו אמן ולכה לישועה לנו כהא הידיעה כי ממנה
 ההודעה ודוד הקודש הוא ידועה לאומה נדעיה להים השניכנו כנגד הסוריה
 והעניות והשפלות אשר מצאנו בבלות זו לכך השמיע לו הרחמים שמבקש שימשיך
 לו האור מצד החסד באמצעות התפלות ואז התשועה באה וקשר עוד הנצח
 שנתה גם הוא פרחין והוא רמז ב' שמות און יהיה להם צבאות אלה חצי כלל
 החסד מה שנענעו מצדו באמרו האכלתם לחם דמעה בידעיתם שאין צדיקים
 מלחם כי כבד הדמעה נופלה לעיניה ובעת חסדיה בידעיה מולחת לחם
 בגד השממי והלפסון והעבודה ותשקמו בידעיות שליש אע"כ שגלות בכל שליש
 גלות מצרים אנו כל אחת שנת מאות הרי א' ויש מלכות פ' שנת פ' א' שנת
 מיום החרב עד שיבאו לעתיד לבוא ע"כ שליש שבשלוש
 מדות שפט אותנו בבלות זו מצד יצחק מצד משה מצד
 דוד פה ועל הדף שבה לנו מצד יהוה אמר אלה צבאות
 השיבנו לכך הסוחר חחרח היסוד שהוא הפנים שאינם
 כראשונים פנים מאירות ומשיך להאור ממנה כל
 מהתפלות שבה המשיך לה האור מצד החסד
 ראשון שנת י' וע' שלגלות בבל ופ' שנת תכ יהו כולם נאפים ואחרי שנת
 השני כולם מלכות ישאר בידך מ' חרב שנת ארבע

[illegible]

והאמה במחור ואמה בצוא בידו יחש לאמה עד כלות כל כיסא מה צדקה
האשר עם בראשית ראה שנת ישראל נושע בה וישועת עולמים ובריות מתכנסים
באמה באהבה להתבוסס ולהתעלץ ולהתקלס בידיו ואמה אחר שמישם הושם
לשמונה שנה וישודר לא ימצא איש מישראל על האדמה הטובה וקבוץ הדבול
שנת תרחיץ נפש עבומה ובעמך נקרא ה' אלהים צבאות השיבנו בסוד תפלת וזכרון
להשיב ולהחיד בפנים חדשים אור מאור הפנים להיות דשנים ורעננים מקדש קדושים
בייט ודרכו משם וכן דניאל אחר יסודתו בהררי קודש אחר שטפסו צען הרי עד
והבצעות שהם מלכים ופילגשים הדמונים בהררי ובצעות אצל יתעלו ויתרוממו
למחור ה' ויתבוססו מהקודש עי' הרים גבוהים וירקיים ונפאן בעינם ובכוחם כי ה'
אזה בשערי ציון שעתידתו השפרים והאירו מאורותיה ^{ו' שערי צדק הווי ציון}
מכח האם העליונה שערים החמשים מכל משכנות עתה ^{מלכות מלכה הבינה}
וכי לשערי ציון אזהב ומשכנות יעקב אינו אזהב לא אזהב ה' אזהב שכן בראשית
משכנות ומנחין את פניהם ושומעין תורה מציון דמתמן מתחזקת מלך ורצין
עתיקין כי קאמס למעלה מקדוש מאד ציל ומשפיע למלכות שהוא עיל אלהים שחולק
קבלה מיצחק שהוא אלהים באמת נצח ונאחז בגבורות שבבינה ואחרי ממנה
באמת ואמונה שצדק לן עדי עד סלה לכן חזר להזכיר גלות מצרים וזכיר רב
שהוא שרם של מצרים כשם שאיבדים ביצאות ישראל מצרים אה' לעד לצוא
עתידין להמנות נשים ואנשים ואפילו עובדין שבמעי אה' ומנן זה בהרעיות
מערר שבעות ע' מעוררים שערור את עצמן ועתה ה' בלבם לומר לשר
אימנו מצותם ולא יעלה להם מנן במצותם כי אם עליהם אינן נאמן שלוח משולם
ציר טאק ועריר להית בשערים כדוע שמון כיה שמו' והמנן השע הוא האמה
במכין על ידי אנשים ידועים בנן עליון שגלה אלהם איהו פנים פנים וגלגל
וירשם ואבדות וסודות נסתרים אשר לא נשמעו והתר אבדות שלא נקדשו
במאמר איה' כל לאנשים הא' הידועים שצוה אותם למנות את ישראל בכלל וגם
הקצנים בכל עיר ועיר שוקטים ונחם מרובז וחמם מלכיות ומוככים לדועים
הידועים אה' להבנים אחר ז' שבועים ז' במספר וזהו הסימן שמונים שמונים
במנן השע הזה שהוא האמת והוא הראשון הקצב משלה רוח צפ' כל מלך
ושר להכריז בשורות וברחובות לאמר שלום שלום לישראל אשר לא יתנו עוד מנצח כל
וקלך בייחוס הם מלפני המלך ועבדיו וזה המנן אחר שלמה ה' מלכם שסימן
להם דג' כדור יהיו השלמים מוען והולכין ובמלכים היחידים להלחם ולרסוס
ה' שלום והאש והקט והצר מכלה והקור פכות הן שמשלה סקפה כפי המלכות
והאמה אשר שלמה בישראל ובזרה והחמיסה הא לא עשתה צדק בישראל
צדיק לא יעשה עולה כי כל אמה אשר ישרא דרים עמהם חל מה שדאס על ישראל
שום עסק ועומדים ומקדים אה' אינו מביע להם שום נדק גם כל מלך אשר
לישראל כצדק ולא החמיסה ולא גזלם ולא עינה אותם אה' מלך

אמר ה' אליו ואתה דשית ומודושת ואם להפך להפך ובענין המען הזה
לכל ענין וענין שכל נופך ונוף בחדשך ובשנתך וחסוף העולם ועד סופו לך
יסתכל ולא ידע מחדש המען בקווי המען ואיך הנפוח הרחוקות לזה לה
מבית המלך כלומר בגדרת מלך מלכי המלכים בזה לזה לירושלים הנפוחות
להיותם תחת מחשבתה וכן הוא אומר יחדיו כל המלכים והמען הזה
בקצוץ כל נופך ונוף למקום א' מהנפוחות ע' כפיא והנה וזה המען הגלוי להודיע
פיהם בנפוחים המוציא ב' וכלום עס אחד להם ישראל שנים וזאת בנפוח נפוח
תחת כל א' מישראל ה' מאומות העולם חלק למדת הדין שהיא מקטוגת ענין
שנחנך יסדל מען ראשון ועוד ב' עכשיו להיחבוב כלך הוא מושג לה חלקיתת
כל א' ה' שני נחלי בפרך מצרים כוש וקטוגת תחתיו וכלום ה' מבוחרים במצחור
א' רהב ובבל ופלשת וצור וכוש ב' ה' אומות א' ה' העיקר ואידם נלחם כל
אומה רהב היא מצרים" בצל קרס"ם" פלשת הם הנקראים קב"ש והם אומה
נעה ממזרים ומופזרים בעולם ושולטים בכל מקום אשר הם עס כמו שקוראין
להם היום אנברז"ן ועוד היא אחס אפרכ" ופוש בומר וישמעלים וכל
אומה מעורבת בהם והיא מלכות ישמעלים האשופע הידוע המכונה עור
החשיך ענינו וגם לנו אריות הגלות יחד ונמשל לכוש וזה כוש
משונה בעורו חף הם משונים ומעורבים מכל אומה ולשון חף כוש זה
משונה בכל מעשיו חף הם משונים בזה וכושי זה משונה בלשון חף
וגם משונים בלשונותם והניכוס שבזרים מצרים מלכס לחזק מלכותם וזה
במחשבתם ע"ש כולו ואין מקבלים שכל לא על דבריהם ולא ער
עבודתם כי חיותם הנה ושופים וכל המשתק עס שנים עס דבר אחד
בבקר מן העולם והם שזכרם הרמז ב' והמך בלשון ערבי למעלה
ולא שפיר"ה" למעלה הם א"י כ' כוחות איתן בליתן והיא חרף שפיר
ויקל להם אף א"י" ומנהם אקמכך כ' בליתן לעבאס"י ומנהם בליתן
למעלה" מנהם בליתן עמלן בנואחי אמר" ולא שפיר"ה" ה' מנה
אמ"י" ומנהם ומנהם ב' וק"י ב' ויהם אחד אחד אחרת בליתן
ה' קטוגת לזה הקמנהא אכמס ב' ה' קלפות ואין מקבלן שכל
על יד המענים ובעבור היחוד הקץ חסד למען חסד" והמען הזה
ע' ה' מענים שיעדים עמם והם ב' שרי המען המען הזה לכל
מנה"ל מתקצרים למנה"ל המענים והם בליתן אחרים ע' והמנה"ל
למנה"ל המענים ונעמטת אחרים ביד חזקה וזהו שפיר"ה" בליתן אחרים
למען ומנה"ל חזקתו באומות העולם כמו שאמר וידע המען ע' ידע המען
למען ולמען תחת ידל"ו" וזהו אמר יד יספר בליתן מענים לליתן
למען אחר ישראל מתקעים ביניהם הנה המען הזה (ליתן המען)

והכלם של ארץ חזקיהו ויהי רצון לך אלהים אלהינו שיהיה
נולדו בירושלים כמו שאמר ולעין יאמר איש ואיש חלף בה כלומר כל איש
הוא בעבורה וחלקה וכל ערה נולד בציון והוא יבונה רל מזה הוד
הכל בולה מנוף שלה עד שמבעת לקציבות לשון הים הגדול של מצרים
אחר שעברו במדבר מען ומדבר העמים ששה חדשים בשמן המור במדבר
מערן וששה חדשים בשמאים הנמים ובקעו להם לל נחלים וכנס כל מלך
לצדה דרך ים הנבקע לה שז והנהו לל נחלים והדרך בנעלים ומנ שבמדבר
עומד להתעור שז ועל מצושי מים ינהל ומנ שכן ל בליות עובדות כחיה
שז אחר ישאר מחשור ומחצרים ומפתח ומכוש ומעלים ומשער ומחמת
ל טפות אלה נכנס לדרך עניים אף להם כי אם פקוד לצנה הם ונשדס וצניהם
וצנותם חזן וישראל אשר היו ברוח וגוים כספס וזהבם אהם וצאנם ופקדס
עמלם ולא שמדאן בפסן ומח ימים ולמה לו נכנס עניים לו נכנס
עשרים שכל לקחו כלל רוח וחכמה וחכמים הם בשבולה הדברה
המחצות מחצ שכלה ומחצ שכלם ובכל פקוד יקרה ומעולה ומחצלים
עליהם עול תורה ומעלותה ובדירה מהבאים מאד מאד מבשולים מהבאים
לכן נכנסים כלבים ואש שכלם הם צבוח אחי הם באים לו לכן וכן
עוד לא שיהם מרחמים מקרי ירושלים ויחזק עמלם אצל שבטאח הארץ
נתערבו בגוים בחברתם ובשעוליהם ובחוש אחר גדוש כל שכן וכל שכן
מימי המשונע אשר שלמו עליהם הישועים לכן הם נכנסים עניים שז
שהם באים וחובים על קציבות הנדרים הך אשר קציבות ירושלים שיה
ירחוק וירדן וקרחיון ופגה ומנ לנהחת לו שכן קציבות ירושלים שיה
יבונה הם מנחן כסותם וירידים ולובלים הם ונשיהם צניהם וצנותיהם
ולובשים חלקים לבנים חדשים ונכנסים לצדס עניים כי כל שיש עמלם
מנחן שם ונכנסים בערבוביא כל א איש ואשר וצנותו והנדרים לשמחה
ושמחה עולם על ראשם מעין אצותיהם והנכנס ואורה ששה עליהם
מי פדה שז וזרקותי עליכם מים טהורים וטהרתם אמנם לרוב אין הים
יודע צבנו ולא הבן לאבן ולא אח באחיו ואורה שעה יושבן נכנסים עד
לה ויום לה נתקע בשופר גדול ורוח סערה נושאה את האצוים ואת
הנדרים אשר עזבו את אלהיהם לא שבו בס יי עזבם והדיח אתם עוד
א א מסוף העולם ועד סופו ואין לך עיר שאין בה אנשים ידועים קרובי
שמות במעשים רעים במדבר העמים הם מתשלים ואותן יוס אחר
שקיצלו ענשם ולא עליהם יראה ויצא כדרך חצו וה אלים בשופר

אשר העמים הוא המדבר שהכלו בו הדברים שכן וכן נכלו הדברים והנכנסים
אשר ידעו חזקיהו כי לא והנכנסה המצב למדבר דהן ועוד ונכנסים

אמר אתם למי ידעתם ונשפטתי אתכם ואתם לא ידעתם שיש בזה חסד ורחמים

הקדש והלך בערות תימן כל בוא ינשא וכל דור וגבעה ישמלו ולא חסד
לאחרים צאן ואשר חסדם עונם וידאו במחשך מעשיהם חסד יי עליהם
יחיו ויבן עליהם מדעותיהם ובאים ויש מהם נשאים על כרם ויש מהם על
עצים ופרדים ופרדות ויש מהם ברוח סערה באים מה אלה בעצ תעופה
מדת מן בלומה מעופפתם ואשר יהיה באים מנחה אשר לוקטו אן אן שן
ואתם תלקטו לזן אן ואפישה שישאר בכל עיר אן אן ב מחשבה מהרעעים
אן במדבר העמים שם ישאר נעלם ונקטר יקבל ויבן או ישאר בעיר
שכולה גוים ובארץ אחת שכם כגון ארץ הורן שאין שם ישראל ידים הקבלה
מקבצים ומביאים אותה יצעה ואותו יוסר לה ולכן שאר במ ישראל יהיו מעטעים
שלא ידעו איש את קרובו ואילו בא לפניהם משיב כל אן אתל קרובו ומסך
החסיח מבלה כל ארץ מנומנות אשר הן מימי קדם ומחלק אותם בגורן
לכל יד יד שיהיו הכל בשמחה כל בשל מכלכל לפס יום גדול ונורא הוא יום
המוריס ישירים כחוללים בכל מעין וחכמה נשירים באחד בחלק אחד
והגדול שם אחד בלם אחד ונשגב יד לבדו ביום ההוא יהיה ארץ וישמו
אחד ונשגב יד בגמל שפך שיהיו הכל מורסים בלשון הקודש ויהי יום
אדום וישחטל שעל ידך למזור עשו בעבור רבקה אשר הרידה זו מאיש
יהודי וישמעאל מהגר אע"פ שהיא שפחה כלר ישנה בחיך איש טהור
לכן כונס זה מזה יקדן וישמעאל ישראל באור העליה לעשו באור ישראל
והשמש באור עשו אע"פ ששם זה ראשו במערה נקבר וזה גופו נקבר
יחד במדבר זה מר רבקה שרה ובמידה וזה מעפחה מכורה וקדויה
למחמ ומען שזה מזה נספעים שטובלכו גוים לחורך ומלכים לנבד
זרור ועלך ידח יד וכו' ויון עלך ייראה ייראה במה ידו שלכם
יד עוז לעמו יתן יד יצרך

אמר עמו בשלם אליה
תושלכע

וראית אן אכילת הנא מחזור רפן לנבד מחמאג איה
כחא נצס בפרק משיח בספר בשמא

ביא חזיון
הוא ידוע שיש בזה חסד ורחמים

שבת יחמור

ללבוש היה ססג' ח' לחג' קצ"ד
בית

15

155

אתקופות של אברהם
פיוח ד' ת"ע

מחזור יפה חילול

השעה השעה יחיד

הַשְׁמֵרָה הַיְּמִינִי

ה'תש"ב

היה זהו היום

11

三

יְהוָה הָאֵלֹהִים
לְיָמֵינוּ

התאחדות

520000 3192

עמוד יציד	עמוד שלות	עמוד בית החרב	עמוד מולדות	עמוד קבוש
התני	אתקע	אתקע	התני	זחא
התני	אתקע	אתקע	גג טו	גכז
התני	אתקע	אתקע	זיא תדא	זשמה
התני	אתקע	אתקע	וט י	זשא
התני	אתקע	אתקע	גח קצו	הכז
התני	אתקע	אתקע	אב תדעפ	זחמה
התני	אתקע	אתקע	זיקסא	זשא
התני	אתקע	אתקע	זט שני	החמא
התני	אתקע	אתקע	גו תיקסא	גכז
התני	אתקע	אתקע	זט שני	זשא
התני	אתקע	אתקע	זיקסא	החמא
התני	אתקע	אתקע	זט שני	הכז
התני	אתקע	אתקע	זיקסא	זשא

अथवा

五

ל' הקנא

והתקופות של
באגן השני

עמוד יערה	עמוד שטרת	עמוד בית החור	עמוד המולד	עמוד קביעות
התכנס	אתקפ	אתרא	הטו תעלט	הטאב
התל	אתקפא	אתלב	דיב רוח	הכז
התלא	התקפב	אתרב	אכב מז	בשה
התלב	התקפג	אתרד	וו תתקכ	זחמב
התלג	התקפד	איעה	הד תכט	הכז
התלד	התקפה	אתרו	ביג רכז	בשטע

אחרי
החור

חזור לפז

לפניה היא שנת ב לחג קנה
לחמה

והתקופות של
באגן השני

עמוד יערה	עמוד שטרת	עמוד בית החור	עמוד המולד	עמוד קביעות
התכנס	אתקפא	אתרב	דיב רוח	הכז
התל	אתקפב	אתרד	אכב מז	בשה
התלב	אתקפג	אתרו	ביג רכז	בשטע
התלג	אתקפד	אתרי	זחמב	הכז
התלד	אתקפה	אתריב	זחמב	הכז

אחרי
החור

שליד לא שתפלה שלדאש בן מתים ותפל שלד בבית אחד ופעם זה רומד
למורה אחד שיש בשמים שחקראת כה ונקרא מלכות ולפי אמהות ער
יד כה לל על יד כה והוא שמאל שלהם והוא ספירה עשירית והוא סוד אשה
ובה נכלל כל הגוונים שיש מכלל עד צדיק והוא ה' אחרינה שלם המיוחד
בה ולפי יש הא נוספת יד כה ולפי אהל יד כהה למעלה על זאת המדה וכל
הפרשות בבית אחד לדמוז שכל המונים שיש בתשע ספירות כלם נכללים
במלכות ולפי כל הפרשות שיש בתפלה שלדאש יש בתפלה שלד אולם בבית
אחד לדמוז על הענין שדמותי זיב תפירות כנגד יב מדות והבית שלם
הא לך יב מדות נכללים בתפלה שלד הא לך שמורה ענין גדול תפלה שלד
ויש בקשר שלתפלה שלד צורת יוד לדמוז ענין גדול לחבר צורת היוד
שהוא צורת הברית שדמניא שלברית הוא כעין צורת יוד והוא סוד צדיק
שהוא צורת של צורה העליונה הקדושה והטהורה ותפלה שלד הוא סוד
הצורה והטהרה ולפי מתחבר צורת זכר עם צורת נקבה כיצד הקשר
אין צורה שלברית מילה ובכח

לעמוד ולתקן למנו שפדח הכל ^ל ומקום ישיבתו של תפלה ^ל וזה
ישיבתו בשמים וא"כ כל הארץ כבודו וסוד התפלה של ראש חודש
לצוות התפלות זהו תשע ספירות עד צדיק ותפלה של ראש חודש
העבודה והוא דבר אחד ולפי א"ל שח בין תפלה לתפלה עבירה ^{העשר}
אחת מעשר המלחמה ונקרא אחד יסוף מפני שהפירוש בין אן המדות וזהו
סוד כל הסומך בין האלה לתפלה ^{משה} אבל מה שא"ל תפלה של ראש חודש
מעבדת של ראש ותפלה של ראש אינה מעבדת של ראש חודש ^ל וזהו
כל מצוה בטע עזמה הדעות בידו כגון תפלין של ראש חודש לצוות התלות או
תפלה של ראש חודש לצוות העבודה וכולל בפעולות ולפי מורה על ענין הויחוד
ולפי א"ל כל זמן שאדם מניח תפלין מעט של ראש חודש ושל ראש חודש באחרונה
ובשאר חולץ חולץ של ראש חודש וא"כ של ראש חודש מה טעם מפני שתפלה של ראש חודש
התפלה של ראש חודש שחודש למלכות ולפי הוא בראש חודש ותפלה של ראש חודש
חודש לתשע ספירות ולפי עושה חיים היסוד שהוא בראש חודש וזהו

ועתה אפרש טעמו בענין ית וית שמו וזכרו דע שענין שצונן ה' ית שחר שמו הגדול
 ב'ה' לתועלתו ונלמדתו הוא מפני כעבודת ה'ה' לאדם הראשון ע'ה' הפלדו ציץ אר
 שתי חמדות בין ית וית שמו שגדס מיתה בעולם הזה ולעולם הבא והטו
 2 והוא בעולם בשאר מיתות העלם בישאל מפני שאנו בגלות וזה חסוד כמיתה חס
 זוכין לחיי העלם מפני שאנו מתקנין בין ית וית שמו ואנו מצדדים אותו ית שמו
 ביום ובלילה ולפי הוא מורה ענין חיי העלם מפני שיש לנו לתקן הקלקול שעשה אדם
 הראשון ועל דרך האמת דע שענין החסוד שצונן ה' ית וית שמו וזכרו
 מורה ענין גדול כיצד מורה שכל אדם יש לו להסתכל בעין השכל ובענין החסוד
 האורה ענין ייחודו של ה'ה' לייחודו שתי פעמים בלן מטוב שלום בעולם בעולם
 ובחיותים ורמזה במי שמתוחד המלך עם המלכה נמורם שלום בעולם כך ישדל
 חנו כבן בית לפע ית וית שמו שאנו בעם אתם לית אהיכם ולפי אנו מטי ית
 ע'ה' שביין אבינו שבשמים וצ'ה' שבינו והוא קיים בעולם ולהורות שהוא ית וית
 צ'ה' שבינו שבינו שבינו שבינו שבינו שבינו שבינו שבינו שבינו שבינו שבינו שבינו
 אנו ראשון ואני אחרון וכל אחד ואחד מהם נותן לנו נצח לא נוצר א' ואחר אחרון
 ולהורות שהשם ית כל השם והשם עשה בשמים ובארץ ואין שני כצדק

המצוה השלישית

לאהבה את ה'ה' אלהינו

ואהבת את ה'ה' אלהינו ובהמצוה זו כבר פירשנו לל' אס נאמ בכל לשון ת
 פשוט למה נאמ בכל מאדף ואס נאמ בכל מאדף למה נאמ בכל מאדף
 א' בל' אס יש לך אהבה מלונן חסוד עליו מגופו לכך נאמ בכל מאדף
 ואס יש לך אהבה חסוד עליו מלונן לכך נאמ בכל מאדף בכל מאדף
 וצדף ב' צדף המובן ב' צדף הרע' ובכל נפשוך אכלו הוא נאמ בכל מאדף

מאדך בזה שיהיה שם ה' ית' שכללן לכל לאהבת הנורא ית'
ה' והממוץ אין לך באדם יותר במה שיכול לאהבה את השם
הנכבד והנורא יותר מאן הרבע מדות כנגד י' אותיות שלשם המיוחד ב' והשם
אציקר האהבה הוא לידע האדם ולחשוב בעיני השכל גדלו של ה' ולחשוב שאין עוד
להיטמא ולו השלם ומלאו ולידע כחו שלשם הגדול והקדוש בן מלך אחרת
ולידע כח כל ספירה וספירה ולעשותו בעיני השכל דבר אחד כמו שהוא אהרן
ושמו אחד נאז כשידע אדם פעולותיו וידע גדלו ופח הספירות אז יוכל לאהבה
את ה' ית' באמת וכל אדם לאהוב חבירו כל דמן שמכיר אותו ומגיל אצלו
זהו ותרך בממוכו אצלו כך כל אדם בעולם שמכיר לבוראו יוכל לאהבה את
הנכבד והנורא ולעבדו ולדבקה בו הא לך שעיניך האהבה הוא שומר האדם
אל מעלתו של ה' ושיתנה במדותיו ויוכל לעבדו ולאהבה אותו והאהבה
וא כמו בן לדבך בתו ומתוך שידבך בתו ואז לען לחשב בגודל מעשיו
וה' ולעולם לא יסור אדם ממנו גודל מעשיו של ה' ואהבתו כמו שאמר
ה' שויתי ימי לגדי תמיד כי מימיני בל אמוץ ללמה ימוכו שלאדם איון
וכח לעולם אף שעה אחת כך לעולם לא ידפה אף שעה אחת אהבתו
לה' אף דגע א כמו שאמר הכתוב אהבו את יי' כל חסידיו אמונים וצד יי'
שמוא קיים ונאמן באהבתו ית' נוצר יי' ומשלים כל יתר עשה גאון אלהים
אד תבלי עולם ומשכחיס טובו של ה' מה כת בתדיה חזקו ויאמן לבבם
בא' חלום ליני כל מי שיש לו אהבה שלמה עס הנורא ית' חזקו ויאמן
בשם ית' תאהבה אין צריך שיאמר אדם הריני אוהב את המקום מפני
המלכות טוב בעיה ולעולם בבר אלהים תהיו בעבדים וגו' לא באהבה
מנע שם לקבל וכמו כן אלהים כל אהבה שהיא תלויה בדבר איה
אהבה

פרקי תנאים

אברהם לא לאהוב את ה' ית' בכל לב ובכל נפש ולכלות סוד ממצותו ימען ושמו
 ועין האהבה שיש לנו לאהוב את בוראנו ה' הטעם של מצוה זו על דרך הקבלה
 האמתית זהו לא דבר אחר זהו כמין אהבה שלבדא שהיא תלויה בדבר לא יש לנו
 לאהוב אותנו ית' מחמת הטוב שעשה עמנו מפני שהביאנו לעולם ונתן בנו עין
 להכיר בין טוב למוטב ולעסוק בתו והטעם האמתית עין הקבלה ראה מה טוב
 גודל בעולם בשעה שישר אנו אוהבים אותו ית' מיד מתיחדים הברבים
 זה עסיה צורת זכר לבקבה ופניהם איש א' אחין וכמו שהברבים שלמטה פניהם
 איש א' אחין כך הברבים שלמעלה שהם צדיק ומלכות מתיחדים אן המדות זנו עס
 זו ועל זה אמר הנביא ע"ה ומשושחות על בלה ישיש עלך אהיך חתן זה צדיק
 על בלה זו מלכות שנקרא כנסת ישראל ובאותה זמן מרים השמחה הטובה
 מלכות צדיק ראה כמה הוא כח האהבה שיש לנו עס אבי שבשמי שכל זמן
 שאנו אוהבים אותו ית' בכל לב ובכל נפש מרים השמחה הטובה על מלכות
 זיכר השפע שהוא השמחה הטובה על מלכותו השם הגדול ועל חיות הקודש
 ועל המלאכים הקדושים ויצא בדרכו וחיים ועושר וכבוד לכל באי העולם
 ומזון ועל זה אמר דוד ע"ה פתח את דרך ומשביע לכל חי רצון ה' למחיה
 אהבתך שבישראל הדיק על שכינתו שמן הטוב ומיד פתח את דרך כנגד פתח
 ומשביע לכל חי רצון למלאכים הקדושים ולעולם הגשמות שמקדשו חיים
 כמו שאמר הכת' יש אלהי אבותיכם יוסף עליכם אף פעם וגו' וכת' ואתם הדיק
 וגו' וכמו כן בא השפע לעולם האגלים ולעולם השפל כמו שאמר ומשביע
 לכל חי רצון וכל ארץ בגשם זה דכיד שלטל אין מזכירין מחזירי
 אותו מפני שהטל יפה לעולם מפני שמתעבב בו דר נצחיות של שפע

וכל עולה מנינו פועל
 ויש א' עולה מנינו יהיה אחד

ענין עולה
למנוחה

עליון חזון שנינו מוכן המלאכים הקדושים ונשמות של צדיקים והוא יבדן
של חסד בזה חן הפוך אותו ותמצא גם נאם ית' וידד לעולם ונאמרה במופ
כמו שאלל נותן עליו חומרי מקום שהלך לשם' תא כך שבמצוה זו תלוי
לעולם במדת החסד באהבת ה' ית' הוא סיבה אהבת מדת רחמים עם מלה ומקום
העולם במדת החסד ופמדת רחמים וגורם כל אדם שאהב את ה' ית' בכל
לב שנוטה אהבה בין צדיק למלכות ואלו מתוך החתן עם הכלה ונבראים
משם מחוזה השמחה ששמה הנה עם שכינתו ומתוך עמה מהמת שיש
להם בין אחד בארץ שמהב אותו ית' בכל לב ובכל כפס ומוסד עצמן למיתה
על קיומם שמו ית' אומ' לשכנתו צערה אדם צעמות שיצאו לפועל העולם
מפע שיש לי שמחה עמהם שאהבים אותו ומקדים עצמם למיתה ערה
קדושתו האלך שגורם לי צא נשמות של צדיקים לפועל העולם ובאלו
נעשה מותם להנה במעשה בראשית ולא עשה אלא שבזכותו יזון הנה
המלך יצא הנה לאהוב אותו לתועלתו ובמו כן מצוה זו אכילת פלפ
שם אהוב צדיק למלכות ולכחות לצדיק ואם יצאו נשמות בזה מדת של
ה' ית' שאלל האהב את אשתו כפופו חוץ בן בנים זכרים שמושיעין
אשתו וכלי כל האהב את ה' ית' גורם אהבה בין שני חכמים ומביא טובה
לכלם וזה

מצוה רביעית

לדא את ית' אהבת

ה' ית' כד ידל את הרבות תלמידי חכמה כמו שאלל בקידושין
ה' ית' ויהי דורש כל אתין שבמו' ביוק שהגיע אתו ית' וידא
יהי' אהבתו סבתו ודעות לה מהתבא עליו אהבת

[illegible]

ובהנהיגם לא היה לפניו קצף ולפי אמר כלשם מהאקב לא קבה אגומה
 והיה שעה שלש שעות מוכה מפני שקם מבסאן יצחק אבי ע"ה ושלט
 מה בעולם ולפי אהל עד ג' שעות ונתיקין עד הנץ האמה' זהו טעם שלא
 שעה מלכת שלמה וענין בשחר מברך שתים לפנה ואחת לאחריה
 כו' מ' בל' שהיא תשיש שעות שלדיון היו מורה רחמים ולפי כדי לשכך אדין
 דין שתי ברכות לפנה וא' לפניה והוא עד ג' שעות מפני שמאין עד ט' שעות
 זכות אבות כנגד שלש שעות במן שרמשת ושת' ברכות לפנה כנגד
 ק"ש שלשחיות לה' ראשונה שלשם המיוחד ולפי שתים לפנה הס' קוצו של
 שחרית אכתי עליון וזו יור שהיה דבר אחד נמצא אחד לאחריה יחיד אונת
 שלשם המיוחד ולפי אמרו אחד לאחריה ושתים לאחר לפנה וה' שלשם המיוחד
 זהו סודו והיה והמשכיל יבין כיצד הוא שתים לפנה וא' לאחריה זהו סוד
 ק"ש שלשחיות' וסוד ק"ש שלערבית דומה לה' אחרונה שלשם המיוחד
 ומקרא ק"ש שלערבית מפני ששכינה נקרא ערב ולפי ששולט מה' בעולם
 שפכה באהל מה' אחר דין ע' לשכך אותה בל' ברכות שתים לפנה
 ושתים לאחריה שתים לפנה א' מספאל ויהא' השדר ושתים לאחריה
 י' שלשם המיוחד והמשכיל יבין וענין עשר הדבקים סתם קרא ולפי
 דמקב באותיותיה מערה על ענין עשר ספירות שמדבקים זה עם זה ונעשה
 דבר אחד ולפי אהל צריך שיתן דיון בין הדבקים אע"פ שהם דבר אחד
 צריך להזכיר כל מדה ומדה בפני עצמה ובפ' ב' ובח' בפני עצמן ולא
 בל' זהות וכל המבלע כחו שלזה כשם באיכות מבוטא שלדיון
 ונתיקין על הרחמים או מן הדחת' ומדיון על הדין ולפי אהל צריך ליתן
 דיון הדבקים' וענין שאכל קורין פעם שמה' ישראל בכל יום כבוד

בבית קבר ע"י הקברה מה שדמיון כל מצות ק"ש למצות בשעת
הנך החמה דוקא לא דלכא חיינו דיביל לכוונת דבני עשרה שנה או שאלו
עם הצץ החמה דוקא חמה ק"ש לשכ"י למדות הדין שכן מצאנו בפרש"י שנייה
וחדה וחדש ולפי היום מורה דחמ' ומוקדה על ספירה שניה שהוא יסוד והוא
סוד הברית ולפי ברית מילה ביום ולא בלילה לפי שאמר הכתוב וביום השמיני
ימול בשר ערלתו ביום ולא בלילה ולפי הלילה מורה מלה ודומה למלכות
והיום דומה לליל' וק"ש דומה למלכות ותכלה דומה לצדיק ולפי שצדיק לא
נקרא יום עד הצץ החמה ומעשה הצץ החמה נקרא יום וק"ש דומה למלך
לילה ומדות מלכות וד' סומכין הותיקים הלילה עם החתן וה' מל' חתנים
שמן את כיצד ק"ש הוא הכלה ויציאת השמש יציאת החתן כחן שחמ' חתן
כחתן יצא מחופתו ושיש לרוץ ארח ולפי ה' מיוחדים אן המדות בבית חתן
וז' כולם הותיקין שהיו גומדין אותה עם הצץ החמה דוקא והטעם שאלו עז
א' שעות סבין דרך בני מלכים לעמוד בג' שעות ק"ש לומר וביה מלכים כסג' שעות
שעות ממש קיימי ולא פחות ולא יותר לא דומה דברים אלה חיים
ומלך עולם הם ב' ומבודק שסוף בניהם דברי אמת כסג' שעות א' שעות
סבין דרך בני מלכים לעמוד בג' שעות בני מלכים א' הם אברהם יצחק
ויעקב אברהם א' קס' לעלות בעולם במד' שעה ראשונה כמו שחזק
משכיל לאיתן האזרחי שמדדו בעולם שעה ראשונה שנייה שעות
א' וס' בערבית שעה שלישית שולש קס' מכסין יצאת א' וס' וס' מ' בעולם
ובאותה שעה בקצ' שלש לקל' את סג' כמו שחזק א' וס' וס' וס' וס' וס'
יש ביום וכל יצאה לקל' את חבדן באותה שעה מ' מ' שעות וס' וס'
באפן חיים בדעומ וכל עם הדשע היה יורע אמתו וכל עם שהיה ח' וס' וס'

חשמה הנביא ע"ה ואמ' שוש אש"ש מ"ץ מכל נפש בלתי הא לך שכל ש
שמקדש שמו ית' זית שגורם טוב לעולם ומביא חסד לעולם ולעולם
הנשמות ולעולם הגלגלים ולעולם השכל' הא לך שכל מי שמקדש שמו
הגדול שגורם כל טוב שבעולם' ולפי שזוה"ה ית' לקדש שמו הגדול הא לך טעם
מצוה זו' ועוד מורה ענין גדול שמקדש שם שמים ונקרא עליו שם נשמות
זכא אים שמקדש עליו שם בוראן אשרי' מלאך מעט ממתוך קהלת' ששמי
בבורא' כמו שאמר הכת' ביע' אלהים תדברון ושמעו קול צוה' זו' ומעט שכיח
בה"ה מעט כמו שמדעת שכל המצוות שבו' כלפי שמיים ומצוה זו'
שמי' כנגדו ית' לקדש שמו שעושה נסים לפדות עמו ומקדש שמו' וקט'
אכל ע"ה החסיד מורה ענין עורה העליונה הקדושה והטהורה ב"ה
ומבורך בפי כל המעלה ולקדש שמו שלא דון הכל ית' שהוא ספרה וזה
למעלה והוא ובר' אחד פ"ה הוא ממנו הגדול והטוב ביותר אשר
ובד אחד ב"ה ולפי שכיחי כל המצוות כנגדו ית' מצות מעט וזוה"ה כנגדו
זו המצוה לקדש שמו הגדול שלא דון הכל וכמה גוונם שלא דנו וזהו קול
וזהו סוד הס' שאמר ויבן ית' אלהים את העולם אשר בלעם מקדש שמו
ויבן ית' אלהים את העולם עליו את העולם זו מלכות שהיא סוד שמי' וזהו
מקדש שמו ממזדה העליונה' לאשה סוד הכוזב' שיריק שמי' וזהו
צדיק עליונות ולפי מורה זה הופת עליו חסידה שהיא במלך שמי' וזהו
בגלות ית' שמו וזהו סוד ביום שהוא יהיה ית' אחד ושמו אחד כנגד ית' שמו
אחד' ואמר כנגד שמו אחד שהוא מורה על צוה' עליונה ושמו מורה עליונה
הכל שחוק' זה כנגד זה' כשגלו' סמיכות ית' לעולם לעולם עליונה

8

וקודם זה עדיין לא נקד אחד ונתנפ כהיה שמן יהיה מפני שיש שהיה
בכלל בארון הכל ולפי אמרי אחד שני פעם ולפי אמריוס ההוא יהיה ית אחד
דבר ושמו אחד והוא ית בשמו ושמו בו והכל אחד ולפי צונו ה' ית לקדש שמו
מפני שהוא בשמו ושמו בו והכל עולה למען אחד ב'ה' הוא לך טעם מצוה זו
שצונו ה' ית לקדש שמו הגדול ודילך בזה ובלוי הוא למי שיש לו עינים לראות
שזו המצוה הוא מורה עתה גדול על פירוש המצוה על הקבלה בדד בהוש

לקדש שני פעמים ביום שזו נדרת בס'
מצוה עשירית

וגו ענין מצוה זו כבד כדלך בדרכות

כמה הלכות בענין קש ואזל כל הצנע ונפול ידיו ומשחת פליו וקורא קש כאל
בזה מדבק ומקריב עליו קרבן שזו אדחש בנקיון כפי ואספכה את מזבחך ית
וענין דאמרי דלגוף האדם הוא המשבח כשהוא נקי והתפלגין הוא הקדש המנע
שזה קריבין לאדם לעבודת הבורא ית והוא מקום קדוש בששורה שכינה שם
ולפי נקדא קרבן והמשיגל חלל זה לזה וכל דבריהם על דברי אהים חיים ומלך
שם הספוד אדל ששקד מצות קש שלש חדות בשעת הנק החמה ולפחות
שם המצות ועוד אדל קרא ולא וקדק בחותמתיה כגון על לבדך וכן עשר
המצות ופסחא למדך שתיס לפעה וא לא זבעת מבדך שתלפ ושות לאדאי
ועל דאמרי אהים בעיניו ושלט יקדוש בשפתיו כל אן העענס לא לחש אמרו
אחתם על שכל דבריהם כלם אמנת ולא לחנם אמרו אותן כי הקל מכולם מורה
ענינים גדולים מאד עד אין תכלית ולפי אדל כל העובד על דברי חכמים
חיים ומתה מפע שכל דבריהם כלם דברי אהים חיים ומלך עולם הם והתורה
אח לא תוסף עליה ולא חסדע ממנו ולפי יש לפדש טעמי כל אן העענס

ועתה אחזור לפרשו במק שלישי בדרך הקבלה הלא ידעת וגו' סמוך ב"ה
שלמה מכוון דוגמת ב"ה שלמה ועצן העומד כבד ידעת שרומז שבו
שמן הוא זה וזה מה שמתחבט בה תבדכו את בע ישראל אמר להם וזהו
שאת הבית ב"ה יהיה דרשיך וזהו שאת ויפן כה וכה כנגד מ"ה הדסה וכנגד
מ"ה הקשה וכנגד זו המדה העומד ולכי חנו מקריבין אותה כדי לשכך
הכלה בהיכלה וצ"י לייחד אותה עם החתן המלך י"ז צ"ב וכבד ידעת שהשכר
הוא תבואה פרי שכל פרי תבואה ופרי שמשם בא התבואה לעולם העליון
ולעולם התחתון וכן מקריבין התבואה שהוא העומד כדי התבואה והוא
סוד הגדה שאלו הביא לפני עומד בפסח כדי שחבדך לכם התבואה
שבשרות וכבד ידעת שבשרה דומה לשדה של תפוחים ודילך בזה שמעתי
ונחתה עלך ועתה אחזור לפרש בעם מצוה זו בדרך קבלה הפך
ג"ר ש"כ ב"ה בשם שהם מרים העומד שהוא הוא השכל כנגד החכמה
בזה הסוד שמרד ומתכבט הכלה ב"ה שלמה' הדכש הוא סוד אבאח
שמקדש כנגד המלך י"ז צ"ב ב"ה מבורך בפי כל הנשמה שמעתי וזהו
ועתה אחזור לפרש מצוה זו עוד הקבלה הפעמית הלא ידעת וגו' שמתחבט
הוא ש"ה ג"ה ע"ה שמתחבט הוא סוד כוכב הפוכין שלוייה ב"ה ע"ה
שבו סוד נ' שערי בעה שעולה הנשמה ל' שערים ועוד באה ב"ה
הנשמה ופועה תבואה בעולם ולפי אמרו ל' הביאו לפני עומד
סוד מבורך לכם תבואה שבשרות ע"כ בעם מצוה זו ושכר ל' ש"ה
שכר שמתחבט שלש המיוחד והעומד הוא שלש המיוחד והעומד
הוא שלש המיוחד שמתקרב בזה הפסח במדת ב"ה ע"כ בעם מצוה זו
בשם מצוה זו הוא כנגד א"ה ש"ה שנגד ל' ש"ה שנגד ל' ש"ה

ליל שמורים הוא ליש לילה המשומר שנשבע ה' לאברהם א' ^{וזה} חג
החמץ ^{החמץ} חגים כמו שאמ' הבלת חג המצות תחלה כמו שחזק בענין
כודים ^{היה} זמן כך אברהם א' הוא תחלת הגרים ובגדו דמות אדם ^{היה}
שלמבטדון שהוא היה תחלה ואחר כך נגלה בסוד זה עומד דומה למדנה
זו שהוא מצה כדי להחזיק מדת חסד וכדי להחזיק דמות אדם במרכבה
וכדי להחזיק אברהם א' היה הכבש ולפי עברו ישראל בתוך הים בשביעי
שלפסח במדת חסד שהם מים העליונים ויש לו עב גשמים ובגדו עב
פנים לתורה ובגדו עב שמות לשם ית שין צאנים מן ויטע ויבא ק' ^{היה}
כמו שאמר במקומו בעה יא וכל שם ושם הוא שם גשר ממעלה עליונים
ובשעה שהזכיר מ' ע' עב כנגד כל גשר וגשר נבקעו בתחלה מים
העליונים ואחר כך מים התחתונים ובכל מקום שתראה עב שמות וזה
סוד חסד ולפי פסח הוא כנגד מדת חסד וכנגד מדת אדם ובגדו אברהם
א' ולפי אנו מקריבין העומר כדי להחזיק זו המדה שהוא עולה לתורה
שכל חסד אדם אברהם ולפי אנו מושך מיד ג' יום לעלות למדת בינה
שהם ג' שעדים מיד והקרבתם מצה חדשה ליש שאנו עולין למדת בינה
הוא סוד חסד וזה ק' ואנו קונץ נפש חדשה ולפי א' זה הקרבתם
סוד חדשה ליש שאנו עולין ממדת אדם שהוא סוד חסד למדת בינה ל' ^{היה}
יסוד שעדים אשת הלחם הסגולה ובינה' זכגדו אליה זהו אסוד סוד
י' ^{היה} זה סודות הוא כנגד יעקב א' וכנגד נשר ולפי אנו א' ^{היה}
הסודות ד' סודות עשה סודות והוא כנגד מדה בינונית והוא הדרה
התבין מ' ל' ע' הוא המעלך ו' ד' ד' א' מאסן וזהו סוד הדרה
ל' ^{היה} וזהו סודות בית דוד עב ט' ^{היה} וזהו סודות

ולפי בקרא התורה כך מפני שמורה דוגמתו שלמה וזהו שאמר הכת
 ואל צדיקים חלד כביכול התורה הוא כל שלמה ואשריו ואשרי חלקו
 מי יודע לכוין אבר כנגד אבר וצורה כנגד צורה בשלשלת הקדושה הטוב
 יתשמו ולפי שהתו הוא צורתו ית צונו ללמוד וללמד תורה כדי לידע
 דוגמה שלצורה העליונה כפי שאתה יסוד המקובלים ארור אשר לא יקום
 את דברי התו הזה זכיר יש תורה כופלת לא אזהרה לחזק שיראה את
 כתיבת ספר תורה לקבל בדי שיראו דומה שלצורה העליונה כפי ללמוד
 תורה שרואה צורות עליונות ורואה כבוד שלמה ממש כל זמן שהוא
 למד תורה והוא יושב בצל ית ממש ולפי צוה ה' ית חותנו ללמוד תורה
 תורה וללמוד ועוד מורה ענין הזה עלמה שאכל איך עם הארץ חסיד מפי
 שאינו יודע פועל המצות ואינו יודע כל טעמי מצוות שלמה ולפי צונו
 ה' ית ללמוד תורה וללמוד שכל זמן שידע האדם התורה ויתעסק בה לעולם
 לא יבא בידו עבירה כמו שאכל בני אדם פגע בך ממול זה כנגד צוה ארבע
 מצוות לבית האל רשעים אכן הוא דבר זה הקירות את לב האדם מקדבם
 ומה לבם בשר ובתורה כל הלא בה דברי באש נאם יש ושוקף כר
 המצוות שרואים עושה ולא עוד לא אכל כל המלומד את צדק תורה באר
 קטנה מפי שכל גדוד עתם לבבך וגו' וסוד ליה יום אשר עמדת וגו' הא
 לך כפי ששוקף מצוה זו ומורה דוגמה העליונה כמו שדמית וכל המלומד
 וי' דמית כלו וראה בכל יום מלך הכבוד מפני שהתורה דוגמתו שלמה
 שרואה וכל יום ה' ללמוד תורה וללמוד וסודו אמר וזהו זה הגדת
 כי אדם כל יום ויום בגמ' חבירה ואותי יסוד ירדטון וכי בא דוד שיין
 ששם וזהו שרואה דוד שיין זה הכתוב א' תתן דמי לו והכל והגיתו וימנע

שם אבות שם אבות ואחר כך ויקראם אדם אחד למחשבתו על שם יהוה ששמו יי ויהיה זה ויהיה שמו אדם

שמו לעולם בלא מגיה ובכל המניח תכלין מערת ייחודו שלם בכל השלמות
ומורה שהוא אדון הכל והוא יחיד בעולם ומורה שן שלום עמו כלפי שמיא
כנגד השכל שנקרא קש מפני שקורין אותה לקבל השמן הפשוט כפי המעשה
השכל שהוא מודת צדיק עד כאן פירוש מורה שן והמשכיל יבין

ללמוד תורה ולמדה מצות אחד עשר

בזן המצוה

שם זלמנוס אתם את בניכם

כד פירש בגמרא קדושין ארבעה כל המלמד את בנו תורה כאלו קבלה
מהר סיני שם והודעתם לבשר ולבני בעך יום אשר עמדת לפני אלהיך
בחורב ועוד ארבעה המלמד את בנו חברו תורה כאלו עשהו דבת זאת גופש
אשר עשו בחרן זה כלל העולם אינן יכולין לעשות יתוש א' היאך אמרה
תורה כנגד אברהם אבינו ואת הנפש אשר עשו בחרן לא עש' שהיה מגידין
ומשכיל ואת כנפי השכל ומלמדם תורה מצוה עליו הכתוב כאלו עשהו דבת
זאת המצוה וענין זה ללמוד תורה או מפני מה נקרא התורה שם זה השם
מורה ענין ומורה דרכי החיים לכל באי עולם ולפי נקרא תורה ועוד משמרה
נקרא תורה קש כה פשוט פתחה ופירשה בתנועה מורה דוגמת צפן ומורה
עזרת האדם שמוחבבין דוגמה של תורה העליונה הקדושה והמבורכה
וכמו שיעבדים פדקיס שהם פתוחים לזה מצוה כך יש צורך פדקיס ששמות
זכמו שיש באדם פדקיס מחוברים זה עם זה כך יש צורך שיתן סתומות
דוגמה ובענין פדקיס יהי בשלח ואמר השירה אש' שיהיה פדקיס
פדקיס ידיו שלמה וסידרת האדמה שיהי אש' שיהיה אש' שיהיה אש'
הוא שוד הדקיות כנגד אלו ג' סידות כנגד ג' צדדים עליונים שיהיה פדקיס
עשה הוא כד זכר ומצות לא תעשה הוא שוד המטה ופירש שם ויהי

בין תפלה לתפלה עבירה היא בין זמון לזמון מעורב המלחמה מפע שהפד
בין חתן לפלה כי אבל אם אין לא תפלה אחת יצא שכל אחת ואחת למטה
בפע עצמה היא וכל תפלה ותפלה מנחה ייחודי פי' שכל תפלה מורה ייחוד
גדול שבקשר שהוא צורת יד בתפלה שליד שרומם למלכות מורה ייחוד גדול
הוא בעצמו וזמן כן תפלה של ראש רומם ייחוד שתפלה של ראש מורה צורת
העשרה בקשר שהוא צורת ולתפלה לצורת חתן ומחוד החתן עם הכלה
ולפי כל תפלה ותפלה בפע עצמה מורה ייחוד גדול ולפי אצל תפלה של יד
אינה מעבדת של ראש ושל ראש אין מעבדת של יד מפע שכל תפלה ותפלה
למדה כפי עצמה היא ועין רצונות שחורות הלכך מורה דגש שחור ע"ג
חש לבין ומורה עין מפואר כפי דין שלספר תורה שהוא שחור כדעתו
מורה מורה חרין למעלה ממדות רחמים ואצל רחבה של צדקה של צדקה
כשעורה מפע ששעורה מורה דין ולפי התפלין מורין ולפי עיקר המצות
ולא כללה שכן שכלל ללב ושבת לאו חתן תפלין ענהו ולפי שהיום מורה
רחמים דאמרו חזקת פלין כדי להזכיר מצות יום הליכה ומדת לילה ביום ואפ"ה
הכל שהם חסות תפלין ביום של עשיית הלכה שמונה ואין מורין סך הכל
הענין המורה הוא שכלל המורה שכן מורה שכן כלל שמונה שמונה של יד
היא מנה הקשה שחור שכלל ללב ולפי מורה ית להבח תפלין שמונה
שמונה שכלל ית ללב מנה ודילמך בכללן הענינים כי הם רומם של
מנהלן חסות עיני כל נאות **מצות ארבעה עשר**

לעשות צדקה וחסות
עצות על פני פגדיהם ענין מצוה זו כד רמז אל עונותיה מנה כלל
בציות עם המצות והן קשרים ולפי אלה המצות למען תדבק מצותי ואל תפלו

מחשתי וזמוריך חלל בענין תכלית שבציצית מפני שהתבטל דמעה
ליום יום וזמורה לדיקיע ודיקיע דמעה לטמא הכבוד זעור חלל בענין
טולית אחד מהנין ספרא מסודר למען שלחבה מלמעשה בדיק חלל
טוליתו ובדא את האור הצפון לצדיקים כמו שאזל אור שנעשת מעש
בז הבה בעשות יום בראשית היה ממתפל אדם בז זרחה חסון חסון
ועד סוף כיון שנמתכל בדעתיים גמז לצדיקים לחי העלג כד
שלא ישתמשו בו הדעתיים כמו שאמר הכת וימנע מדשעים אורם
והוצרכו ללל לומר טולית כלל מעלה שכל מצות שצוה ה' ית שטחי
כגוד כמו שאמר הכת את מצותי תשמעו ועל ענין מצוה זו הביא
דלל בספרי מעשה באיש אחד שאירע לו עם אשה אחת ונעצר
מאותה העבירה מפני מצות ציצית עד כאן רמזו חלל ודבריהם דברי
ל' חיים ומלך עולם הם ועל הקבלה טעם מצות ציצית העיקר הוא
התכלית מפני שדומה לגוף מלה חדשה מלכות שנקרא ב' ונקרא ב' בלה
ובזמן העיקר הוא גוף תכלית ולפי הוצרכו לזמ מפני שהתבטל דומה לם
על לבקא הכבוד למלכות שנקרא כבוד הכבוד דל דמעה בלשון חלל
שכ כל החלים הולכים איהם א תהי' א הים אה אביס דלל אהרל
מפני שדומה לים יום דמעה לדיקיע גם תפארת שהוא דקיע בצורה
העליונה והוא דן האמצעי והוא מפריד בין בני גמי לבני בראי
והוא הדין דמעה דמעה דמעה דמעה דמעה דמעה דמעה דמעה
שפירא מום שני והוא למעט מן הסגור והוא כמו פזות שפירא וריה
לשון חלל חלל ית ית שמו וזכר כמו שרמס ל' איעזר בין הדיקנים
בספר שפירא שפירא שפירא שפירא שפירא שפירא שפירא שפירא

דע' צי' צי'

במינו זהמות בשמאל ית וית שמון ולפי אמר כנגד זה הפרכת מפני
שהם דומה לרקיע לאן המוחות שרמדות נרקיע חומה גכסא הבבון
זו שבינה זה טעם התכלת ואזל אם אין תכלת שיכול לבטל את מטייל
לבן להיך למעך שצוה להביא לפני חותם של זהב ואם לא מצא שבינה
שכתיים סך הית צנוג להטייל תכלת לא מצא מביא חוט שלם וענין
ציציות רומז לארבע פנות העולם ורומז לך גופין של תכלת למדה
עשירית שנקרא מלכות ופעם שמנונה חופין רומז לשכי שנקראת שבע
ונקראת באר שבע ולפי השבעה חופין רמז לשכי וחוט של כריכה
מגד לצדיק שמדיק השמן הטוב על הצלה כי זכורך נמחבק לכל
ולפי הוא שלפני כזה תכלת כמנו כן לרמז שצדיק ומלכות דב אחד
הוא זהו טעם חסוטיין וזהו שאמר המלך שלמה ע"ה תן חלק לשבעה
זו שכי כנגד שבעה חופין וגם לשמנה לחוט השמיני שרומז לצדיק
לבדית של צורה העליונה זהו טעם ח חופין לפי קוצר הדעת ושפלות
וכעס ה קטרים רומז לך אותיות שלה רגיון וקוצן שליו הא לך
חמשה ועוד רומז לך חומשי תורה ועוד רומז לך ספירות שלמטה
ועוד רומז לך הדקיעים שמושל עליהם מטרורין השך הגדול בדשותו
של מלך הכבוד ויש לך חזק במרכבתו זהו המדבבה שראה יחזקאל
הביא על ולפי יש ה קטרים ולמעלה מטרורין ולמעלה שפיט לית ופעם
מתלבשת במטרורין השך הגדול ובדמח מלאכים ששמש כסם רבם
בין קשר לקשר רומז חרקים והאמר שיש בין גלגל לגלגל ורומז
כל זה מדבבת מטרורין ושבינה שמתלבשת בו הא לך טעם קטרים
וענין הכריכות שמי שעשויים ז בין קשר לקשר לרמז עליו דקיעים
ויש מי שעושה ג שלש שלש כו זה קשר הא לך עשרה רומז

לעשר מדות והאחרון י' שלש שלש כמצאן י"ז והקשר י"ז כנגד מדות
של רחמים' והקשר שא"ל שכל המצוות נכללים בעיצות ע"י האמת
הוא כנגד חסד חסד שחפצית דומה לשכי' גבשכי' נכללים כל המצוות
(נכללים) בה מצות עשה ומצות לא תעשה מפני שהקשר השמיני רומז
לצדיק' א' לשכינה מצות עשה הוא סוד התפ' ומצות לא תעשה הוא סוד
העסרה והוא סוד החכמים' זה עיצות רומז לכל זה הא' כ' שכלל
כל המצוות בעיצות מפני שמורה על א' שני המדות שחפצת' הא' כ'
שנכללים בעס' עיצות ע"י הקבלה הפעמית והמשכיל' ע"י בבל' הענינים
וכמו כן מצוה ז' סכיה כלפי שמיא האור הנערב שהוכר סביב סביב
אצל השכינה וקדרה אור החיים ונקדרה סבתו של ה' ע"י פירוש מצוה
זו וגל' וידוע אצל מי שנתן לו ה' עינים לראות' =

מצוה חמשה עשר

לזכור מצוה דלת וכתבתם
על מזוזות ביתך דרך ביאתך
וא"ל מצוה מימיך וכד' חנוכה משמל' וענין מצוה זו דומה ע"י הפס'
שכל' זמן שיבא אדם לביתו שיזכור אתה' דת' ויבוא לעבוד אותנו בלב
שלי' ולא תשכח מפיו לעולם' ועוד א"ל בענין מצוה באורא של' כמות
ה' מצוה ב' מלך ב' הוא מבפנים ועבדיו משפיע' אותו ומצוה א' אב'
ה' ית' א' ס' הוא מבחוץ שהוא האדון ואב' העבדים מבפנים' דע' ו'
א"ל תפיל' על חלקך מפני שמורה דחמים' והוא מורה מדה בינונית שהוא
מקבל' ודכסוסטוט' מורה דין שהוא במקום שיער' והסע' מורה דין
כמו שחפצנו בלוי' שדומה לדין כמו שאמר רב' והעביר דתעל' על
כל בשמים וכבשן בגדיהם וזוהר' כדי לחלוש מ' הקשה שדומה השע'
לפי שחפצנו מורה דין היא במקום שעב' ולפי א"ל מצוה מימיך
(וכד')

ונר חנוכה משמיה במצא שהמזוזה שאלו לכתבה ונר חנוכה ימיון במשח
 הבית אסתובתא כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תאמנות מוסד זהו
 הענין ממש שאול תפלין איך צריכין שרטוט מזוזה צריכה שרטוט מסע
 שתפלין שלדאש מוסד מלך ולפי איך צריכין ליקח כל דרך אבל מזוזה
 שמורה דין צריך ליקח כל דרך שיתעב עסב עז ולפי כן עלה ענין
 מפני שני טעמים האחד מהם מפני ששדי רומז למטטלף השם הגדול
 וחמז לשכי במתלבשת בשכי שנקרא שדי כת עליה שדי ועוד מורה
 על ענין המזיקין מפני שנקראים שמם שדי ומפני מה בקראים שמם שדי
 בין שנים אותיות מפני שרומז שהם מפני חשתי יסודות והם מלקים לעולם
 בשנים ולפי אמר הכת גורל לאחד ליני וגורל אחד לעזאזל ועוד ממנה
 המדה שאול לא יאכל אדם ודי גלא ישתה תרי מפני שהוא מצד המצא
 ולפי שמם בעתיות ונקרא שמם שדי והם מתקדבים לעולם במחש
 שני אדם יושבים שם כדי לקבוע לבני אדם כמו שרמז המלך לענין
 שאם נגבע לא יקרב באהליך ולפי שמתקדבים לשם ורואים שדי
 מדי מתקדבים כמזמנה להם ששמם הוא בין שתי אותיות מיד כיון
 שרואים כן יוד שלטם ית והוא ידבה בן ג אותיות מיד בודין להקדמות
 ולפי כתוב עליה שדי ועוד מורה המזוזה לזו המדה שרמזתי שנקרא
 כלה ונקרא שכי ונקרא כ"י וזו המדה שנקרא שדי ולפי אמר הכת ואמר
 לאברהם אבי צחק וא יעקב בא שדי ושמי יס לל טענה להם ה ית בשון
 המדה כשריי ונקרא שכי ולפי אמר שדי למעלה מקהמזוזה זכר המזוזה
 כתוב שני פרשיות שמע' זהיה אם שמע' הפרשה השניה היא אבות
 רומז דין שניה מורה מלך הקשה ונתנו לל סיועני לראשי ששם המזוזה

אָנפֿ אַל לבית המדרש בלא מידע אמרו לו לא עשה היה דורש וכו' היה
דורש אמרו לו חקקם את המעס החסידים והנשים והסוף חסידים וכו' לשמוע
ונשים לשמוע טף כמה חסידים כדאי ליתן ספר טוב למצאיהם אמר להם
הרבנית טובה היתה ביניהם ובקשתם לאנדה ממנו כי אחרתו זל שמצוה
זו היא בדחצאי שביעית כדי שישמעו התורה וצוה ללמים אותה כפר
הלת בה כי התלמוד מביא לידי מעשה ומפני מה הוא מוצאי שביעית
מפני שהוא התחלה טובה לשאר השנים ע"כ הוא מידע משמעת לשונם
שכלל זל ורבניהם דבריהם חיים ומלך עולם הם א"ע הקבלה האמתית ללא
לשפלות דעתו דומה עין השביעית באים מבינה במושיש בלשון החובלים
חמשים שער בינה והם שבע שביעית מלבד השער העליון שהוא בים
משם הכל ונקרא שער החמשים והוא סוד שבועות שהוא יוס חמשים שהוא
קדש קדשים וכו' נתנה תורה זהו סוד היכל שנקרא קדש קדשים והוא
שנת ה' כמנו שמונהבת יצב היא שנת ה' שנה תהיה לכם ודמיו השער
שהוא שער ה' יוסקים כל השביעיות ומשם יוצאים כל הענפים שנת שבים
מבינה זכל השערים זה השער לה צדיקים יבאו בו ומי הוא שהשיג למדה
זה לא הית בעצמו אבל לא שום בריה אבל מלכה השיג מכו שערים ולא
השיג לשער ה' אלא ה' לברו ולפי כל השביעיות קדש מפני שמונהבת
למדרגה אחד מה מדרגות שלבינה וקוען דירה אחד במדת בינה שהם
ז מדרגות שלבינערים ועולה למחז מכו שערים זה שער ה' עולה על כלם
והיא קדש קדשים והוא המסך הגדול שנת שבים משם מלך שערים ומחז
דעת ותבונה ועל כל כל צד נמשכים מחז המורה ולפי כשאנו עולים לבין
מדרגה ומדרגה חלון בדחצאי שביעית צונו ה' את להשמע דת כדי למקד

לפי שנת שבים
הוא המסך הגדול
שנת שבים

אברהם בן אברהם זלעלות למד רב שמואל מלמד עד שער הכ' ועוד שהתורה
נתנה בספרות שהיא גם כן נשוא ומצטרף החתום פניו תהיה תלמידי
ולפי כיוון שהיה חכם למד רב הכ' או לשם חכמה וכו' ית' למנוע תורה
במדינה שפירותיה שכלל לעלות לשער הכ' בזכות התל' שנתנה ביום
חמשים ורומז סוף היובל שסעס היובל וטעם הפירה כולו מורה ענין אחר
וכמו שמוכח בעלל השבועות ששש שנים תדע שדרך ושש שנים תימלך
במלך ואספת את תבואתך כך רמז לכל בענין הפירה כשם שמורה
ל המלך יבני סך מורה למעט שבועות היום הכ' קדש קדשים ולפי מורה
נתינת התל' ליוכל ולפי עונה ית' לשמוע וית' במוצאי שביעית מפיאמלך
שהיה באותו הזמן בישראל בנב בירושלם מורה אן עד הקבלה ומצאה חשיב
בלפי שתיים כמו שאמר החכם ל' אבהן מלמ' שהיה ה' בונה עולמות
ומהרבה נחמד רב קטנים שיתא אפי' הוי עלמא וחד חרוב במוצאי חרוב
יחבנו מלכותם וביים השלישי יקיימם ויחיה למנו' וזהו ענין היובל שהיו
שני שנים קדש שנת מלך ושנת הכ' זלו שני החכמים שהיו אומ' חרוב אמר
שיתא אפי' הוי עלמא וחד חריב וחד אמר שיתא אפי' הוי עלמא וחד חריב
שניהם אמרו אמר ודבריהם ודבריהם אהיה חריב ומלך עולם ודבריהם
לדבר אחד סתכל' ביצד לדברי האומר שיתא אפי' הוי עלמא וחד חריב
לדבר אחד שביעיות שה' מקיים עולמו שש שנים שנה זכור שש שנים
העולם חריב ובשמיני שנת האמנים אף שנה שהיא שנת זכור שש שנים
העולם חריב שש שנים שנה כמו שאנו מקדשים שנת מלך ושנת הכ' אף שנה
חריב וזהו שפתה הארץ שבת ל' שש שנים שנת חריב חריב חריב
שש שנים שש שנים זהו בכל כלל שתיים וזהו מנהג התורה ל' ישראל ואומ'

ענין חרוב
ומן חריב

בראשית ברא' את השמים ואת הארץ כבדאשונה וחזרת תחלה ע"פ פירן
מצוה זו ע"י הקבלה לפי קצת דעות נלני הוא אצל משכיל

מצות שבעה עשר

לעשות בל אישי ישרא

ספר תורה

לעצמו כמו שאמרה הכת ועתה בתבו לבס אתה שירה הזאת פעם מצוה זו בכר
דמא ז'ל שמצוה לעשות ס'ל למצמן ובל העושה ס'ל לעצמן בלן קיבלו מהר
סיני והתורה גילה קצת מעם מצוה זו שאמרה הכת וקרא בו כלמי חיון למע
ילמד לראה את יבי ובעם מצוה זו ע"י הקבלה האמצע שספק תן קדש קדשים
ואינו כשאר דברי הנביאים ולא כשאר דברי הימים כי הוא קדש קדשים —
זהו מורה עצום גדול ואי לרמי שחמנין שאין יותר מפשט בתורה
שבכל התורה כולה שמו שלה"ב וכבר רמזו רז"ל כל האומד כל המורה כלה
מן השמים חוץ מאות זה הדי זה מנין ואיזן חלק לעולם המצוי כלל שנתה
כולה שמו שלה"ב זכולם דברים פעמיים לפעם כפעם ומרגליות סודותיה
מה שאין בדיה יכולה להשא גודל מעלותה שלתן זולתי הית הנבדד והנודא
שבדאה' וה"ב תורתו בו זכר תורתו זהו שאמרו חזקוני בלי"ה הוא בשמו
ושמו בו שמו הוא תורתו והתורה עשוי בשלשלת הקדושה והטהורה בצורה
העליונה והוא צלן שלה"ב מעש ולפי אמ הכת מפי שיבה תקום זה ספר
תורה והדרת פני דין חומצו ויראת מלהיך זו שכינה אני יציר הוא ית שמע
וזכרו וזהו שרמזו ז'ל בקידושין מהו לעמוד מפני ס'ל וא"ל הסודות מפי
לומדיה עומדין מפניה לא כל שכין יש לומר היחך אמרו ז"ל מהו לעמוד
מפני ס'ל הוא יכ והוא דוגמתו של צורה העליונה והסוף היה גלוי וידוע כלפי
בשול שהוא דוגמה עליונה היחך אמר מהו לעמוד א"ה היה בעצמו סוף שראה
דוגמתו

דוגמתו של הנהגה שהוא התורה היה מפחד משם שלא יאמרו סתם רשיות וזה
זה שינוי של אם בן הן מפע תלמידים חכמים לא נקום שהוא בצורה עליונה השתא
מפע לומדיהם מפניה לא כל שכן ולא חשדין להאיי שמא יבא להדהר
שהכל דבר אחד הוא האלך שספר תו רומז ענין גדול שהוא עשוי בשלשלת
הקדושה והמורה זהו שמו ית' לפי צונו לעשות כל איש קטן לעצמו כדאי
להכיר ולדע שמתחבב התורה ורומז בייחוד ומורה דוגמת הבוה ית' לפי
כשרואה הנהגה שישראל יש לכל אחד ואחד קטן מדויק שהוא כעין דוגמתו
ית' מזה הנהגה שכי על ישראל בדוגמתו ממשי בקטן ולפי צונו היתבדך
לעשות כל איש אחד אחד מישראל קטן לעצמו דענין שכל ישראל נזורה
אחת כמין שאלל כל ישראל גוף אחד הם וזכרונם אלל כל ישראל עד ביום הזה
לזה כעין דוגמת העליונה ולפי לא נקדו ישראל ממערים עד שהיו שסיסרבו
מפני שיעדין לא בשלמו מנינם כמנין דוגמת עליונה כנגד שסיסרבו אנשים
ובל ישראל נקראו איש אחד כמין שאתה בנת ביצער ישראל וההבנה וכל זמן
של אנשים הענין היו בעלי מומים ולא נפדו מאחר שנשלם מעין זה מיד
כדון מפע שהיו שכימים כעין דוגמת העליונה וכל אחד ואחד משש ומבוא
לא נדמו זה לזה בפרצוף הפנים מפני שכל אחד ואחד מישראל עד ששים
דבוא הוא אבר לבדו במרכבה ולפי לא נדמו זה לזה מבוא ואחך הסמנים
ומפני שעדיין לא נשלם דוגמת העליונה אנו בגלות כמנשא אלל משום
דנשי קטנות ואין מקיימין מצות פריה ורביה מעכבין את המשיח
כמנשא כי דוח מלפני יעסוף ונשמות אע עשיתי ולפי שכל ישראל
אנו דוגמת אחד עליונה וכל אחד ואחד מישראל הוא אבר במרכבה לפי
צריך כל אחד ואחד מישראל ליקח קטן לעצמו שידבק אבר עם אבר
בשלשלת

בשלושת הקדושה והטהורה ולפי קונתו צורה עליונה במה שידבק בו ולפי
צונו היות לעשות כל אחד ואחד ממנו סוף לעצמו והוא ע"ד הקבלה ששכיר
כנגדו וענינם לו כבר רמזתי שגלויים הם למי שמתח בזה חכמה ענינם להיות
ואזנים לשמוע ומצוה זו שכיח בלפי שמיית שהיה קונה סוף לעצמו כמנו
שאל זה סוף תולדות חרס זה ספרו שלהבה וכמו כן זהו שאל מרצה
ואם איך מחיצתו מספרך וגו' ולפי הבה קנה לו סוף לעצמו וספרו שלהבה
זה סוף ממש וגשמתן שלמות נשמתן של אברהם יצחק ויעקב ודוד שהם
המרכבה ע"ה ע"ב פירוש מצוה זו בכלל הענינים שרמזתי דילך

מצות שמונה עשר . לעשות לו המלך סוף סוף במשאל
הכל וכתב לו את משנה הפז הזוג

בענין מצוה כבר רמזו ע"ה שהיו עושין במה שנגזר ויושבים כל יסוד המלך
ישראל על גבי הכמה והיה קורא לפניהם משנה תורה משה הדברים עד
לעני כל ישראל בצד כאן רמזו ע"ה אבל לא גלו ע"ה הכתוב מפני מה צונו
ה' ית' להיות לכל אחד ואחד משרא סוף לעצמו ולמלך שש סוף דומש שע
סוף חם מהם כמו שרמזתי שהוא דוגמא עליונה והוא בשלשלת הקדושה
והטהורה דוגמא בעין דוגמא ואבר כנגד אבר וקשור הוא ית' בתורה ותול
בו והכל דוגמא אחד הוא ומשנה תורה ועשרת הדברות של משנה תורה
וכל הענינים שהם מלאה הדברים עד לעני כל ישראל מורה דוגמת הכלה
כ" דוגמת ספרה עשירית שכל הגווע נכללין בה וכל המצוות שהם
מלאה הדברים וכל המצוות שנשפס סודה דוגמת הכלה וכל ספר הדברים
עד אלה הדברים דומש צורת החתן ולפי אמר לכתוב סוף אחד לעצמו
בעין דוגמא של מעלה המלך וכל ישראל כל אחד ואחד לכתוב סוף

לעצמו הוא לך מעם מצוה זו הספר הזה שלכל אחד ואחד ופעם הקפד השני
שצוה ה' את בני ישראל למלך רומש שיש לשנות את הצורה העליונה צוה ה' את
מקדו שלבן ויבא להודיע בנאמרו של אלה דומה העליונה צוה ה' את ישראל
סוף האחד עיניו בן והפני שיקרא לשני כל ישראל מאה הדברים עד אשר
כל ישראל שמקרא משנה בן קוד מכל החומש מפני שני ענינים האחד
על הפשט והשני על הקבלה על השטח כיצד מפני שבמשנה תורה
מסבא כל המצוות ומפרש ענין העתיד לבוא שנין המלות הזה יבא
לקיים המצוות וישמענו וידעו ונהדו אפי' ואמרו זה הוא על הפשט ועל
הקבלה כבד רמזתי שחמשה חומשי תורה ספר בראשית הוא בנגד
קוצו שליו שרומז לכלל והוא ראשית לעשר ספירות זאה שמות רומז
ליוך שלשם המושב ויקרא הוא בנגד הוא ראשונה שלה המיוחד בנגד
מזה המושב ולפי הוא תורת קרבנות לשכך זו הלוח ואמר אשה הוא רחוקה
ליק' במאמר סיני בנגד ון שלה המיוחד זכבר ידעת שחמא בקרא יי צבאות
ולפי צוה ה' למשה זמן שהוא במדבר סיני לפקוד את צבאות ישראל
על וואמר תפקדו אותם לצבא אתה ואהרן אלה הדברים הם בנגד חמא וואו
שלש המצוות ונקרא ספירה עשרית מלכות ובה נכלל כל המצוות
שאר כל המצוות נכללם בספר אלה הדברים וגם שמעיה זו מורה על ישראל
בבית המקדש ונכללם בה כל הגותין ונכללם כל התורה כולה היי
קרא ובה הספר שהיא ספר חמישי יתר מכל הספרים זהו ספר שהיה
קרא במשנה תורה יתר מכל הספרים ועתה חתור מפרש מה הלן
למלך שבספרים האחד רומש לשם ספר אחרות זה שם לאהיה רומש
שהיה הנה שמו ועם ישראל להושיענו ענין אחד מזה מה צוה ה' את

שיהיו למלך שני ספרי תורות רבות וכתב כל את משנה התן הזאת גל ספר
 רומז אחד לזוג אחד עליונה פמו שמצתי ודומה לדומתו ממנו והשני רומז
 שכל התמטלה וכל המלכות של שכל שכל לו ממלכות וזו לך בדה' ומציה דז
 שביח כלפי שמיא' והספרים הם הכרובים הם חזק צדיק ומלכות ע"פ פה
 מצוה דז ע"ד הקבלה אע"פ כלל הענינים גלויים הם למשכיל ולמי שנתן
 לו השם עינים

לראות

מצות תשעה עשר

לבדך אחר המזון ע"ב ואכלת שבעת
 וברכת את ילי אריך במצוה זו פירשו ר"ל כתוב אחד אומד ל"ב הארץ
 ומלואה וכת אחד אומ' והארץ נתן לבני אדם לא קשיא כ"ז קודם ברכה
 ט"ז לאחר ברכה' ועוד אר"ל כל המנה משלשמים ואינו מבדך כדלן
 מעל שגזל אבי ואמו ואומד איך פשע חבר הוא לאיש משחית' אבין
 זה ה"ב' אמן זן כנסת ישראל מאי תקטרה לזיל מקמיה דילך ושה' ועני
 הגדה זו רומז שכל אדם שאוכל בלא ברכה גזל צדיק ומלכות שנקראו
 אבין ואמר מפני שהוא ית ברא הכל וממנו נוצר הכל ויש לברכו על כל
 בריאתו וזו שאנו מברכין באו גזל ממנו הברכה ונקרא מועל בקדשי ש
 שמנים' וברכה ראשונה שאדם מבדך על כל הפירות ועל כל הדברים
 שבעולם ואכזב צדיק כמו שאמר וברכת לראש צדיק ר"ל ברכה ראשון
 כנגד צדיק וברכה אחרונה כנגד ב"ה מה שעם משע שצדיק משפיר
 ומלכות שכלל השמן הסוכר מצדיק ומתנת שפע לעולם המלאכים
 ולעולם המאמנות ולעולם הגלגלים ולעולם השכל' ולפיכך כל ש
 שצדיק לא חבל אדם ולא קבל יש לבדך למשפיע למנות הצדק והחסד

שצבב המזקיש לבדך למעבדת המקבל שניס לאדם מה סחבל וכחלו
וכד אחד ית שמו וזכרו ושא מודה התורה שאלה חרבה מאורות יש צדור
החור אחד הוא זעני בססת המסוך שמואל על שלם מדינת נכל ופירות סבר
רמזו ג'ים בגמל צדמות חמור מליהם חסדות לפע חבה רבנא טבעתם
כתוב בתורהך אשר לא ושא פעם וכת שח יז כפוא אך אמר להם בלתי
לא אהיה נמשא פעם לישל שכתבתי בתורתך ואכלת ושבעת ואהיה סך
ונדבת זהם החמירו על מדמס שחם דא כלים אל כדית חמדין חמדין
בסבות האלך שמורה ההגדה זו שזו מצוה גדולה וכבר פירשו ללמנה
תיקן להם לישל ער הזק את הכל על ענין המען יהושע תיקן להם על
הארץ מסכנסו לארץ דוד תיקן להם סבונה ירושלים מטענה ירושלים
ביבנה תיקנו הסוב ומכרית הטוב טלא הקדיחו והמטוב אצתו לקבו
זהו מה שדמיו על בענין הדרכה אמר לו הקבלה דע שיהיה בדמותהם
כנגד ו אחת שלטם המיוסד הברכה הראשונה שאנו מקיימים סהלא
יחזק את הכל רמז לויד שלטם המיוחד שהוא סך ונתן שפע לכל אחד
יחזק במעין הקדוש שחמשך מצודה העליטה הקדוש שזה סוד הד
זכרנו בלשון המקורלים כל ולפי אנו אמר כנגד יוד שלטם המיוחד בלשון
הקדוש כל הברכה השנייה הוא כנגד הא ראשונה שלטם המיוחד סך
החיות סך חרץ ולפי אמר מסייען על הארץ חיוה היו למעלה סך
ולפי אמר אמר בלשון על הארץ ועל המזון עומד בורח בה חסות סך
כח שחיו את כחלה אתה גמול לעולם סך חסות חסות סך
מכל סך סך חסות חסות סך חסות סך חסות סך חסות סך
חסות סך חסות סך חסות סך חסות סך חסות סך חסות סך

ואמר

[illegible]

לא במחירה ינתן ולא יתן דמיון סמכות וכלי לעולם לא יחשב' וזהו ההגדרה
 שהיה בקש יעקב אברהם לבלתי יתקין נחמדותו שבינה אמשמיה
 שכלל בידו שיהיה יצא ממנו וישמעל ונחמד סמכו בית ראשון א כ
 כיצחק שיצא ממנו ונחמד הבית פעם שנית שמא יש בחסותו פמולת
 ולא אחרים שיהיה בבית פעם שלשית חמרו לו בניו שרמז וישלש לו ים
 אחד בשם שאין בלבד לא אחד כך אין בלבדו לא אחד באחד שעה אחד
 בשלמלו הבן זה אחד' זה הוא נמשכת הגדות רצ' ואחר שהודע כן
 זה פעם שצנח ה' ית לבנות בית הבחירה דע שכל המסייע לבנות ב' שקה
 לו יחידה בנה בשכנה ממש שנקרא בית הוא הכן בית לשכנה והשכינה
 בית לו והבונה בית הבחירה כל מקשמי הכלה כ' אחד מחתן וזהו טעם
 תבטיח ב' אחי מאנעין תכשיטין מאהכלה כל שלשים יום ולפי שהוא
 תבטיח רגלה יומה ית לבנות ב' לבדא ינון ית שושרה שם שכינתו ואשר
 ומשי' חלקיו שרצה ה' ית לעשות בית בשושרה שכינתו עלנו להגדילנו
 ולהדריכנו במצבותיו לפיכך לנו כל היותם וכל המסייע בבנין ב' כל בונה כל
 העולם כולו מפני שבוני בית לשם הנכבד אה מורא והפעם לפני שבנין ב'
 הוא דוגמא עלינה כעין ירושלים שלמעלה כמו שאמר שלמה המלך ע'ה
 נב' בבית בית שכול לך מפני שבוני שלמעלה בזבול ית שלים שלמה
 בדגמת שכול אמר המלך שלם ע'ה מה בשני בית שכול לך ועל המצובה
 בית הבחירה נותן חבובות ומוסיף תכשיטין ומוסיף אהבה בכלה כ' עם
 המלך ד' צב וכלי צוה ית לבנות ב' עכ' מירוש מנחה ושמח כלפי
 מעלה וכל המסייע ב' עולם בשושרה שכינתו הוא בונה בית הבחירה
 וכלל ב' דו המנחה מורה ענין גדול והיה צריך לעשות ב' כל בנין ב'

אין מצב ששטח אחר מזה נמצאת ב' במקו מזה עשה מסודר

מסכת יו"ט ועשרים

ליראה מבית זה תמיד

של ומה שיש

אין י' בעת מצותו כבר פירשן ר"ל את שבתתו תעבדו וקדש תיראו
מה מן השבתות ירא לא מצא שם י' על השבת כ' מן המצוות י' י' י'
לא ממי שפיקר על המקדש ועוד ור"ל בעצ' מצוה זו בשבת שיהיה שבתו
ב' ליהיו ישראל צריכין ג' מפני האור היוצא לכל יושבי ב' מן השבת
שהיוצא שיהיה ב' זהו יורעין כל ישראל ששם ש' ור"ל א' ומקדש תיראו
ועש' מצוה זו דומה קצת כל המצוות בראות ב' ישראל ששבת עש' י' י' י'
מכל האומות ונתן לנו את תורתו ואת מכל האומות ושהיה שבתו ב' ש' י'
לנו ליראה מן הבית שנקרא שמו גדול עליו מפני שהוא זורח שם בבית
כמו שאמר ר' יוחנן בן זכאי ע"כ מה ששבת וצרי ר"ל חבל ע' ור"ל
לעם ישראל ש' עובד' י' ליראה מבית זה דומה מפני שמתבונן פגד י' ור"ל
ש' ליראה שהוא הוא הכבוד ישראל ש' ליראה בכלל כמון שאמר ר' י' ור"ל
לשבת ע' ע' א' תיקרי מבין לא מבין זה כגד זה ולפי שהוא מבין כגד
הכלל כמון י' ש' ליראה מבית זה תמיד בין שיהיה בנויה בין כשהיא חסרה
ועל זה הוצרכו ר' ליראה לאמר המקדש את ירא א' מעט שפיקר על המקדש
ר"ל א' ירא מ' שלמה א' מ' שלמה שהוא הכלל כ' שמבין זה
כגד זה שפיקר על מ' י' ליראה למקדש שלמה וע' מ' מ' ע' ע'
אחרים ע' הקבלה טעם מצוה זו ליראה מ' א' ש' ליראה במשבת מ' ור"ל
א' ור"ל ליראה ש' למטה ור"ל י' על ש' ור"ל ליראה
מ' ור"ל ליראה מ' ור"ל ליראה מ' ור"ל ליראה מ' ור"ל ליראה מ'

אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה שאם נשאר איברים ופירים שלא נתאכלו
מבעוד יום היה אוכל כל הלילה והיו הבהנים שוכנים בעזרה והיו עושים שם
אש מפני הקדירות שהיו הולכים יחפים וההנים מפני שלא היה שם חריצה והיו
שומרים ביתה לעולם באי השבת עם צאי השבת כמחלקיהם מפני המצוה
בשמור פת זה תמיד' זה כוונת לשמור הבית הקדוש הזה כמון סודו שלשה
צריכין שימור ואין הן חיה' חתן' וכלה' זתלמד חכמה' חתן וכלה לרמוד לשני
הברובים שהם סוד אש ואש והסוד חתן וכלה וצריכין שימור הבהנים
שהיו שומרים בית זה לעולם מפני שלא ישלפו שם המזיקין כלל יבאנו לקטור
עליהם לא יגרמו לסלק השם מעל ישראל ולפי לא היה פומחה לעולם בבית
המקדש כלל כלל שלא יבאנו המקטורגין לערבב את ישראל ולפי צונו' ית
לשמור בית זה תמיד והוא דוגמת זה שלמעלה שהיא שביעיה' אחרונה שלש
המיוחד והבהנים שלמעלה סובבים אותה וכדס כת מחנה מכלל כהן גדול
בשמים ובת גבדיאל שהם כמו זכר ונקבה זכר לפי זבת נוריא והספור
זכר ונקבה ששומרים לעולם שביעיה ומשמשים לעולם תחת בנפי השביעיה
זאין זדים משם לעולם ולעולם מי עולם מים אבל איך יכולין לראותו כמו שאמר
הכתב לא יראנו האדם וחי ואכל בספרי בחייהם אינם רואים אבל רואים הם
בשעת מיתתה' ואיכא דאמרי אדם כמשמעו זחי' אן מלאכי השרת שהם חיים
וקיימים לעולם זאין יכולין להשיג לראות גודל מעלתו שלהבה' ית כמון שאמר
ל' ברוך כבוד ית מחקומו מכלל דמקומו ליכא דידע ליה האלף שאין שום
מלאך ולא שום גלגל בעולם ולא שום חיה ולא שום שדף בעולם סיוכל להשיג
גודל מעלתו שלהבה' ואעפ"א וד כותת שלמלאכי השרת שסובבין כסא
הכבוד ואינן יכולין להקטוב בזין הכבוד והוא השמור שאמר ל' שלשה

צריכין שימור לאו אבות אברהם יצחק ויעקב חיה לאו הקדש חתן וכלה
מלך הבבוי ונשי ונפי שלמעלה צריכין שימור בדך למטה הוא דוגמא
שלמעלה ובמנו שצריך שימור למטה בדך צריך שימור למטה לאו בהנים
לויים וישראל חיה זה חתן ונפי חתן וכלה לאו הבחבים שהוא סוד חתן וכלה
ולפי צונו ה' ית' לשמור בית זה תמיד' ועוד ע"ד הפסטי מורה בעין דוגמא
בית שלמלך בן שלעולם משמשין לפענ בוס וכלילה על אחת כמה וכמה
מלך מלכי המלכים הנה ית' שמו וזכרו כדי להכיר כלבאי העולם ששוכן
כבוד אהיון שצריכה שימור בית זה לעולם זה הוא משמעות הפסטי
אבל ע"ד הקבלה זו המצוה שצונו ה' ית' לשמור בזה תמיד כלל מן שבה קיים
מנצי שדומה לאנשים ההולכים תמיד תדיר עם המלכה שהם אנשי אמונה
לבנות שלוחיך במלכה שצריכה שימור כך ע"כ מלך מלכה ית' שמו
וזכרו ששולח לשירות שכינתו עלישראל בבה ונתן אותה לאנשי אמונה
לשמור לאו בהנים שהיו משמרים לפע החתן והכלה ואחריהם הלויים ואחרים
ישראל כלם משמשים לפע הבחבים ועליהם נאמר על שמירה זו שהיין
משולשת והחוטא השולש לא במהרה ונתן ונבד לאו הג' שומרים בבה
שלמעלה חיות הקדש שרפים ואופנים ומלאכי השרת ולפי צונו ה' ית'
לשמור בית זה תמיד ע"ב טעם מצוה זו ושכיח כלפי מעלה כמון שמחות
ועוד שהנה שומד שכינתו סנקרא בזה שלמעלה כמון שומדת ע"ב המעש
ובן

מצות שלשה זעירים

לעבוד הלוי בבית
המקדש שנעבד
הלוי הוא בעם מצוה זו בכר פירשו ל'לכהנים בעבודתם ולויים ברוכנם
וחל' שנשמע קולם שללויים כשהיו אומ' השיר ביריחן שקואמנו עשר
פדקאות

כדמחזות וכשהיו אומרים שיר הלויים מיד היו מזמרים מלשון עתה דמור היו
מזמרים כל המקורגין וכל המזיקין שלא יוכלו לקסודג חתישרא זהן פסט
מהמשכת לל' ועוד עז הקבלה כנר דמחזות שהלויים דומים למחזות
הדין ולפי היה נשמע קולם מיריחו מרוב תבוא זה הדין שהיה צהם ולפי אמ
יעקב אבי עז בשבירך אותם שמעון ולוי אחים שדומים מדת הדין ולפי
קראם אחים כל חמס מברותיהם ששומרים מלמה זה עפכ לל' אן בלי שיון
שיש להם אינם שלהם לא מאחד לקחום וגזלום וחמסום ולפי אמ פל חמס
מברותיהם ארור אפס כי עז וגו' הא לך כיון שדאה יעקב א' עז רוב הדין
שהיה בהם חלש לתוקן הדין ואמר ארור אפס כי עז הא לך שהלויים מורים
מ'ה הקשה וכן תמצא בענין העגל שאמ' מל' עז מי לינ' אי ויאספן אין כל
לוי ואמר מל' עז בטעת כטירתו וללוי אמר תמך ואורך לאיש חסידך
וגו' האומר לאביו וגו' כי שמוך מפע שהיו באים מלמה ולפי כך צוה השם
והעבירו תער על כל בשרם וגו' מפע שהשער דומד לדין זהלויים דומים
לדין לא יוכלו לסבול הדין ולפי צוה ה' ית' זהעבירו תער וגו' הא לך שהלויים
דומים לדין ולפי ה' יתה עבודתם בשיר בכח כמו שאנו אומ' קול' ית' בכח
מפע שהקול צריך כח זהיה בהם כח גדל ומל' לשאת הקול עד שנשמע
קולם עד הפרכת הפעמית במקום שהיה שוכן הכבוד לפע לפעם זהן עז
הפסכ ולפי צונו ה' ית' להיותה לוי עובד בבית המקדש וכנגד הלויים ^{שמוטה}
יש למעלה אומ'ם ובלגלים שמדננים לפע' הכבוד ובא הדין ללויים כד' י
לשכך מ'ה הקשה ולהתנהג ה' עולמו במדת חסד ובמדת דומים ולפי כך
היו הלויים בבית המקדש לעולם ועז הקבלה דומז משל לחתן ולכלה ^{שעושים}
חופה הלל עושים סעודת מצוה זהללן אומרים שירות בכלי כנגון לפע

החתן והכלה עמלן חלה הבה כששורה שבינתו על ישראל ומתנחל החתן
 עם הכלה הכהנים ענשים סעודת מצוה לחופה שהוא בית המקדש והמסדה
 א' הקדשות ומפני מה נקראו קדשות על שם שהקריבין הכוחות ונומנים כח
 זהו כנגד הצורה העליונה אבל אין שם חכילה ולא שתייה זהלויים אומרים
 השיר כדי לשמח החתן עם הכלה כי צוה ה' ית' שלא יהיה להם חלק ונחלה עם
 ישראל כדי לתשש אתהדין ולשמח הכוחות ולחבר אתהאהל להיות אחד והם
 היו נושאין תכשיטין הכלה כי מפני שהם בעלי הניגון והם היו נושאין אהל
 מועד שהם תכשיט הכלה ולפי צונו ה' ית' לעבוד הלוי לעולם כבה"ע ועוד
 מורה ענין אחר ע"ד הקבלה מפני מה צונו ית' לעבוד הלוי חדא שהוא כענין
 דוגמת בית המקדש שלמעלה זה האופנים והגלגלים מדמים לפני המדכבה
 לעולם כדי לשמח הדין ולהכין אותו למדת רחמים ועוד מפני מה נקרא לוי
 לשון ייחוד כמו שאמר עתה הפעם ילכו איש ואיש בשש שמע קולם מיד ה' ית' ייחוד
 החתן עם הכלה והיה נשמע תפלתם של ישראל והיה מוסיף אהבה החתן עם
 הכלה ומתקשר אותה ומכין השמן הטוב לקול הנערב ולפי צוה ה' ית'
 לעבוד הלוי כבה"ע ומצוה זו שכיח כלפי מעלה שהלוי עובד בבה"ע ואין שלש
 המיוחד שעובד לפני ה' ראשונה שלשם המיוחד המיוחד שנקרא בה"ע שהוא
 לפני לפנים ע"כ פירושו טעם מצוה זו ששכיח כלפי מעלה ומא"ה כמו שכתבתי
 עליו למי שנתן הבה עינים לדמות ע"כ טעם מצוה זו

מצות ארבעה ועשרים לקדש הכהן ידין ורגליו

בשעת העבודה ש"כ ורחצו
 ממונו אהרן ובניו את ידיהם ואת רגליהם במצוה זו חז"ל פאול ידיים ורגלים
 כמקדש עד לפרק מפני שהידיים הם עסקיות ועוד לפרק כל אדם מתעסק

כלל עבודת
 כלל עבודת
 כלל עבודת

וְיִגְבַּד הַקֹּדֶשׁ וְיִגְבַּד בְּמִדַּת רַחֲמִים עַל מִדַּת הַדִּין וְיַעֲבִיד מִחֲרוֹץ אִפּוֹ זִיּוּהִיה־
 הַקֹּדֶשׁ כּוֹפֵר עַל הַגְּשֵׁמָה וְעַל הַקֶּזֶף וְיִכְבּוֹשׁ רַחֲמִים אֶת הַדִּין וְלִפִּי צוֹנוֹ הִיָּת
 לְטוֹב לָנוּ בְּלִי מִמֵּימָם וְכַבֵּד יָדְעַת מַמְנֵי מֶה נִקְרָא קֹדֶשׁ עַל שֵׁם שֶׁמִּקְרִיבִין
 הַחֶתֶן הַמֶּלֶךְ יֵשׁ עָלֶיהָ כִּי נִמְדִיק הַשֵּׁמֶן הַטוֹב עַל הַכֶּלֶה וְהַכֶּלֶה הוּא
 הַמְדִיק הַשֵּׁמֶן הַטוֹב עַל יִשְׂרָאֵל וְשׂוֹלַח בְּרָכָה עַל יִשְׂרָאֵל וְלִפִּי בְּדִין הִיָּה שֶׁכָּל
 מִי שֶׁמִּתִּיחַד הַחֶתֶן עִם הַכֶּלֶה שִׁבְעָה בְּטוֹהֲרָה זִיקָדָשׁ יָדִין וְדָגְלוֹן כְּדִי לְהַמְתִּיק
 הַמִּיִּם הַעֲלִינֵם כִּינֹד הַכֶּהֱן הוּא מִתּוֹק שְׁמֹרֶה מִדַּת רַחֲמִים וְכַשֵּׁמְדִיק
 הַשֵּׁמֶן הַטוֹב הַחֶתֶן בְּכֶלֶה פַעֲמִים הוּא מִתּוֹק שֶׁבָּא בְּמִדַּת רַחֲמִים וְנַעֲמִים
 בָּא בְּמִדַּת הַדִּין וְרוֹמֵז שְׂרוּחַץ הַכֶּהֱן יָדִין וְדָגְלוֹן כְּדִי לְהַמְתִּיק שִׁירֵד
 הַשֵּׁפַע מִתּוֹק בְּמִדַּת רַחֲמִים וְיִכְבֵּל בַּעַד הַעוֹלָם לְסַבֵּל וְלִפִּי צוֹהֵה הַחֶתֶן
 לְדַחֵק יָדִין וְדָגְלוֹן בַּשֵּׁפַע הַעֲבֹדָה עַל טַעַם מִצְוֶה זֶה וְשִׁכּוּחַ כֻּלָּם מִעֲלֵה
 רַחֲמֵי יָדִים וְדָגְלוֹן כַּשֵּׁבֵא הַשֵּׁפַע הַיְצִלּוֹל וְהוּא כוֹל שֶׁלֹּמֶכָה שִׁירֵד מִדָּשׁ
 צוֹהֵה הַעֲלִינֵה מִשְׁעָר הַקֹּדֶשׁ וְרוֹחַץ כָּל צוֹרֵה הַעֲלִינֵה מִמֵּימָם שֶׁכָּבֵד
 שֶׁלֹּמֶכָה שִׁירֵד מִדָּשׁ יִתְּנוּחַץ יָדִין זֶה גְּבוּרָה וְחֶסֶד שֶׁהִם יָדִין שֶׁלֹּמֶכָה
 וְדָגְלוֹן צוֹהֵק וְנִמְלָכֹת כִּנְגֵד אֵין מִדּוֹת צוֹנוֹ הִיָּת לְדַחֵק הַכֶּהֱנִים יָדִים
 זֶה גְּבוּרָה בַּשֵּׁפַע כִּי

מִצְוֹת חֲמֵשָׁה וְעֶשְׂרִים

לְעֵרוֹךְ הַגְּרוֹת בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ הַכֶּהֱן שֶׁנִּי עֵרֵךְ אֶת הַכֶּהֱן אֶהְיֶה נִבְנוֹן עֵנֶךְ
 מִצְוֶה זֶה וְטַעַם בּוֹדֵאֵי גְלוֹי לְכָל בְּאֵי הָעוֹלָם שֶׁהֵלֶךְ אִין צִדִּיק לְכָל
 כִּמֵּן שֶׁאֵל הַכֶּת וְנִהְיָדָה עֲמִיָּה שְׂרִי נִכְתָּ וְלִכְלֵה כִּיֹּם יֵאִיר כַּחֲשֵׁכָה
 בְּחֹרֶה וְהֵלֶךְ אִין צִדִּיק לְכָל אֵל מִדֵּי לְכָכֹת אֶת יִשְׂרָאֵל לְפִיכָךְ הִרְבֵּה לָהֶם
 בְּחֹרֶה וְנִהְיָדָה וְעֵנֶךְ מִצְוֶה זֶה מִפְּטִימָה הִיָּת לְכָכֹת בְּמִשְׁרָח רוֹמֵז כִּנְגֵד

זֶה דִּקְיָעִים

ז' דק'עים ורומז כנגד ז' בוכבי לבת ורומז כנגד ז' ימי השבוע ונר מערבי
הוא כנגד שבת הגדול שלעולם היו מר' ל' קיץ מחנה הנדות כך מר' חמט
בא וברכה זה שפע לעולם ועד הקבלה המבורה רומז לכל כ"ז שנקראת
אספקלריה שאינה מאירה ולפי היה צריך אור וכבר ידעת שהמבורה הם ז'
נדות רומז לשבי שנקרא כלה ונקראת שבעה ולפי הם ז' נדות וזה הוא סוד
שבעה ושבעה מוצקות לגרות אשר על ראשה ושנים זתים לו נצח זהו
עליה שהם למעלה משכינה אחד מימין הגלה זה צד'יק שנקרא גלה
שמריק השמך הטוב על הכל כ' אחד מימין זה נצח שהוא רגל וכול' יד
הימני ואחד משמאל זה ה' שהוא סוד רגל וכול' יד שמאלית של צורה
העליונה ולפי שהמבורה רומז כנגד שכינה שנקרא באר שבע זהו סוד
ד' צד'יק וצד' שבעה הוא שבע נדות זהבאר ששואבים כולם הוא נר מערבי
שלעולם לא היה מבכה נר מערבי מפני שלא יפסק משם השפע לעולם וזה
הוא סוד ז' נדות חנופה ל' חנופה בשכינה שנקרא כח הנוחם בכסל ז'
נדות כנגד שכינה שנקרא שבעה כמו שדמזרת ולפי צונו ה' ית' לסדר
המבורה כנגד מבורה שבעה כנגד שבעה זה היה הכהן מסדר אותם זה ה' ה' ה'
המלך י' י' י' שמונה מדת רחמי זהו החתן שמתקן המבורה שלמעלה
שמתקן שט הכלה כנגדו עלת נאמ' כחתן ית' פאר וככלה תעדה בליה וכמו
בן בעין דוגמא שלמעלה צונו ה' ית' לערוך המבורה אהרן זכנו שהוא שלום
זחסד שיערכו המבורה שיתקשטו הכלה כנגד החתן ויטילן שלום בין איש
לאשתו ולפי צונו במצוה באהרן זכנו מיפני שהוא אחד שלום ורודף שלום
אזהב את הפזות ומקדבן לתורה ויעשו שלום למעלה ולמטה לפי צונו וזה
לערוך נדות להדליק המבורה בכל יום בבקר בבקר זהו ע' הקבלה

ד' צד'יק
העליונה
פחילון
ל' צד'יק
ד' צד'יק
ד' צד'יק
ד' צד'יק
ד' צד'יק
ד' צד'יק
ד' צד'יק
ד' צד'יק

שכינה שנקרא פתלפי זו המטה היתה מלכותה כשם בלתי צוה לו
 את הדרכה וצדק ודעות כי זאת בשרה נקרא זאת ועל זה אמר ואמרו
 ולפי צוה ה' לכהסס לבדך את ישראל במדות כה ולפי צוה ה' תבדיל
 וזעזע הסדק כשהיה פושטו איבערנותו פגדו מלחמו דחלז צורה עליונה
 הקדושה הסהורה פגד עשר ספירות ולפי היה הסדק פושט עשר איבערנותו
 כנגד עשר ספירות' קבץ כל איבער ואיבער שורה הבדלה שלכל ספירה
 וספירה וכנגד זה אמר שאו ידיכם קדש ובדבן את יס' שאן בעיץ דוגמלת
 שלמעלה וכשהיה חוזה פשוט לעס רומז כעין דוגמא שלמעלה שהיה
 הוא הבהן ומחזיר פשוט מהיכל זהו מדת הדין הקשה שסודא היכלים וסוף
 דאת חכמת יס' היא אוצרו וחוזר פשוט כנגד זו המדה ומדרך את ישראל
 ולפי אלילכל דמין שלם שכיח שכחת שאינו רומז למדת הדין איכא
 ברס פהנים ובזמן שאיכא שכחת רומז כנגד מדת הדין ולפי לא שכח
 ברכת כהנים ולפי היה הבהן פשוט כלפי העם ואחורין כלפי הקדש שהיה
 ההיכל' והעם פניהם כלפי הקדש כנגד הבהן המדרך לישראל פנים פגד פנים
 זהו טעם הגדות לו זעזען ג' פסוקים כנגד ג' אבות בדכך כנגד אברהם אבי
 שג' אברהם מברכך יאר כנגד יעקב אביה שהוא קו האמצעי ישר פסוק
 יצחק אביה שרומז למדת הדין הקשה לל' אברהם אבי ע' הוא דנוע יענין
 ש' להל' והוא מדת חסד במו שאח' הכת תתן אמת ליעקב חסד לל' אברהם
 ויעקב אביה הוא גוף צורה העליונה כג' שא' אביך יגדך ואל' זה יפוק
 אל' שהוא עשוי בדיוקנו שלמעלה שהוא דבוק בגוף שלמעלה ולפי
 הוא פסוק עני שהוא סמוך לגוף הדנוע הימני שהוא מדת חסד' וכנגד

אברהם אבינו שמו שרמדת יצחק אבינו שמו שרמדת
הרמדת והם כנגד שלש אותיות שלש המיוחדות / ה'י' כנגד זכר
י'אל כנגד חסד המיוחד והמנע כנגד יעקב אבינו שמו שרמדת
התיכון ונקראו השמות אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים
כמו שחמ' הבת יהיה ישראל שלישיה ברכה' ולפי הברכה הוא יוצא מפי
ה'י' ויחד כך מפי החזק ויחד כך מפי כהן ומה פועם היה הכהן מברך יחד
מלוי ישראל לרמוז שהכהן מורה מדת דחמ' והוא מברך לישראל במדת
דחמ' בשחיה הכהן מברך לישראל היה עדין לבוין במדת כח' מהיחמדת
שפי' כמנ' שרמדת' וכשהוא מכוין ביחד כנגד החסד המלך ש' צב' שהוא
מדת דחמ' שיאר פכו אינו במדת דחמ' " ישא כנגד זעיר חנפים שהוא
הכלה פי' הכלול כל השלמות שיסאפעו שלא יבין בעין מדת הדין
לישראל שהם רבו עונותיו ולמעלה ה'יה גומל חסד עמנו וכפי' חסד אומרים
כנגד' זו המדה ישא יס' זכ' שמדה התורה אשר לא יסאפעם ולא יקח
שח' חסד כנגד מדת עדין והוא החסד המיוחד לעולם במדת דחמ' ועליו
נא' וזהו בחסד יוצא מחופתו ישיש לרוץ אורח ולפי' אג' ברבות רומז
כנגד' אג' אותיות שלש המיוחדות וכנגד' כ'ק'ק' ש' צב' זהו שכלת יהיה
ישראל שלישיה ברכה' הא לך פועם ג' פסוק ועתה אחזור מפע מה חסד
ה'ית לברך את ישראל ומפע מה בנותן הלי' מים לכהן לרחוק ידיו ורגליו
בשעת העבודה מפע שהלוי מורה מדת הדין כמו שרמדת' ומימין הוא
מרים מפע חזק הדין שבהם והוא הממתיק מימין שלפני שהם מרים
מיד' ויסאפען המים ועוד מפע מה בתלוי קמוך לשום שלום שהוא סיום

ישא כנגד
ה'י' דא שונה
שלשם הדמות
ולפיכך אג'

התפלה

הפסלה מן המצות ומה שיהיה שם המצות ומה שיהיה שם המצות
ולפי כן נעשה שם המצות שיהיה שם המצות שיהיה שם המצות
שמהלך בארץ כל השנים שלפניו וכל השנים שלפניו וכל השנים שלפניו
יומם בשמו שלפניו שם וישראל לא יטעם טעמו שלפניו וכל השנים שלפניו
שאנו אומרים בשם שלפניו שלפניו שיהיה שם המצות שיהיה שם המצות
פעולה זאת לאחר שאכלו המלך האב לדרך את הבן מנע שביבדו ועשה
לו פעולה זאת בך המלך יע צה הוא אבינו ואנו עושים לפעול תפלה מאחד טאנו
מסימנין התפלה מיד עה לבדן אותנו בדבר כהנים וחששים גד הקבש מפע
מה צונו ה יתלבדן אותנו על ידיה כהנים מפע בשמו מתפללים וכן מיוחדים
שמו שלמלך הכבוד החתן עם הכלה לו ולפי מאחר שרואה הלב טאנו
מיוחדים אותו עם שכינתו מיד מצוה לכהנים שממילין שלום בין החתן לכלה
וצן ישראל לאביהם שבשמים לדרך את ישראל שיהיה שם המצות שיהיה שם המצות
החתן שהוא המלך יע צה הכלה היא לו והיא שלימה בכל השלמות וכל
המדות מברכים את ישראל ולפי אצל וטמו את שמי על בני ישראל ואנחנו מברכים
ואצל אבי אברהם עמו והטעם הוא בקול נעימות ובעם המעודש במו שיהיה
כה תכלו בני נעימות בה תברכו בני נעימות כפי כה תברכו בשם המלך כפי
והטעם מפע מה הוא בעמידה מפע שהנא כעין דוגמא שלמעלה כמו שיהיה
גמידנא שאין למעלה לא עורף ולא עימי לא ישיבה ולפי שאין ישיבה
למעלה הסוד נוסח ישיבה ישיבה ישיבה ישיבה ישיבה ישיבה ישיבה ישיבה
גבד ישיבה ישיבה ישיבה ישיבה ישיבה ישיבה ישיבה ישיבה ישיבה ישיבה
לו זכנגד ההין שלשם המיוחד וכן יושבים שני פעמים בתפלה בתפלה
יורד ובגבולת חפס ותפלה דומה כנגד קוד ואן שלשם המיוחד שהוא

שלחם הפנים מפני מה נקרא לחם פנים למי תמיד ענין מצוה מפני שלחם
צד וצד היין לרפעים ולפי שהיה בולו פנים נקרא לחם הפנים והיה ה"ב
יורד עם הברכה והיו הבהנים כשאוכלים מלחם הפנים שביעיים אף אוכלים
כזית מפני כי שם מצוה כי את הברכה חיים עד העולם ומשם היו נידונים הבהנים
מפני שיורד שם ברכה וחיים עד העולם זמנים מצוה זו דבי ה"ב צריך ללחם
הפנים שהם י"ב מצוה ה' ית' להסדיר לפניו שלחן ולחם פנים לפניו תמיד וא"ל
כשהיה הסדן מסדר הלחם כיצד יעשה אם נטול הלחם מעל השלחן הרי כותב
לחם פנים לפני תמיד כיצד יעשה הבהן המסדיר השלחן זה הלחם לפניו משא
והיה העולם ב"ה דוחק הלחם שבלחמן שהיה יושב ה' ימים בשלחן וקם הלחם
החדש טבא עכשו נמצא שלעולם אינו חסר לחם הפנים מעל השלחן ללחם
מה שאמ' הכתוב נתת על השלחן לחם פנים לפני תמיד וענין א' י"ב כבודות שהיו
בשלחן דגמז כנגד י"ב שבפנים זה שלחן דגמז כנגד יעקב אבינו ותמיד
שאיר שלחן לעולם שלא יסורו לעולם מכסא הכבוד ובענין מצוה זו א"ל
דרך קבלה בבר דמזתי שבית חמקדש שלמטה הוא מכוון כנגד ב"ה שלם
במו שאמ' הכת' מכוון לשבוע אשתקד מכוון לא מכוון זה כנגד זה ולפי הוא
מכוון שלחן כנגד שלחן ומגורה כנגד מגורה וכדברים כנגד כדברים וכו' וכו'
והוא כי כל ש"ה שלמטה הם תכשיטי הכלה כ' והשלחן דגמז לכחות מלך
העולם שצדק לקסוד לישראל שמש ימין שלחן לפניהם כדי לשבך אותן ועורבים
שלחן לפניהם ונתתן לפניהם לחם לבונה תמיד ושם יורד הברכה לעולם כמו
שדמזתי וע"ה הקבלה שלחן כנגד חזקת המזרח והוא כנגד הכלה כ'
ושנים עשר כבודות דגמז ל"ב מדות והמגורה למדת שלש עשרה ולפי הם
י"ג כבודות עם השלחן כנגד י"ג מדות והו' משמע הפסוק אבל ע"ה הקבלה

הפנימית געניק לחם סנים זלבוה שצוה ית' למדיד לפען לחם הפנים בבר
שבת השבת הלא ידעת אסלא שמעת וכו' בדרך שבין בית המקדש שלמטה
פסוק וזאת בזה שלמעלה וברך ידעת שענין כלי בזה הוא וזאת הברכה
זהם תשמישיה זיופי וזויה כפלה תעדה בליה' וזאת השבת כבוד ידעת
מה שאמ' החכם ביום השבת כבוד כלה באי פלה מפע שבה הכלה כי
להתן כבוד תשמישיה בבית המקדש שלמטה ולפי צוה ית' לתת לחם לבנה
ביום השבת שלמעלה והלבוה הוא שוויא ממעין הקדש ממדות צוין
השבת וזאת הנהגה לשפי' כמו שאמ' תורה כנגד אשה כי אם הלחם אשר יאכל
הוא לחם שלמעלה ולפי' אה העם ית' לתת לחם ביום השבת על
השבת ליתן שוויא ששבת על שלחן ביום השבת ולפי' הוא מתמאש
לחם הפנים השבת כמו שאמ' הכת ביום השבת יסבגו פני אונן וזאת
ומתמאש השבת לבנה שבה כנגד הברכה שלחן סוף הברכה שלמעלה
כדי ליתן יחסות ונשימות בין החתן לבת' ולפי' דמיון בעין דאשוי' אלה
שחוק שפסוק הכלה כי כנגד החתן המוכר וזאת ופסוק דוח כוזבת כשיבי
הפסוק כדי למבנה בעיני החתן ולפי' בעין דמיון דמיון שלמעלה צוה ית' לתת לחם
ולבוה ביום השבת כמו שאמ' הכת ביום השבת יסבגו פני אונן לפי יני
פסוק וזאת בלי מעלה שלמעלה הוא סוף פסוק שלמעלה ולפי' בקרא לחם
הפנים שהם פני הכלה מצות ישראל' והלבוה הוא כנגד דיון האוססות שלמעלה
וזאת סוף אסך כמגדל לבנון צופה פני דמשק שמתהלות פני הכלה כי
זהו וזאת דומה כבוד שיע הכלה שנקראו נשיא' וזאת משום כבודו של החתן
וכת על אהן אהן שסבה עינים והש' לחן דומה לחופות שלמעלה שלפני כי
זאת שייך מאש' והלחם דומה לעדות הכלים ולפי' בקרא לחם הפנים והלבוה

הוא ליתן

הוא ליתן ריח טוב לחוסמי הדלת ב' ע"כ מדובר מצוה זו וגלוי הוא למשכיל לאשר נתן לו ה' עינים לראות את השמים ~~על השמים~~ וזה המצוות והמחשבות שהם לפני לבעם והם הם הבשמה והמוח ואפי' שמענה ודע לך

מצות שמורה ועשרים

להקטיר קטרת
עליו אהרן קטרת סמים וגו' ענין מצוה זו ופועמה ביד ידע מה שאמרו בשם ר'
הדברים פורשים כנביהם מיד הוא נכנס הבהן ומתקן הקטרת וכל דהאזנא פועל
לאהיו יפולין לדחות תימחת ענן הקטרת בשעה שהיה עולה לשמי מדום ודליל
הם וזאת חבדיהם ודליליים חיים ומלך עולם הם' ועל דרך הקבלה דומה הקטרת
מלשון קשר שקושר ומייחד אבות וזאת ועושה אותם דבר אחד' ולפי עומק אורו
שם פעמים ביום כנגד שני פעמים שאנו מיוחדים שמונת וקורין קשר שם פעמים
ביום שהם יתעוררין כך הקטרת לחד צודה העליונה שני פעמים ביום והוא לשון
קשר למשחי' ועל הקבלה הפעמית הלא ידעת אסלא שמונת וגו' שפירא ב'ה
שלמה ב' עין דוגמת ב'ה שלמעלה וענין תיקון ב'ה שלמה חס דם תכשיט
הכלה ב' והקטרת הוא כדי להתקשר הכלה ולחזק יד אותה כנגד החתן המלך
וה' עבדך ובעדך וזהו שם בעדך היא באה ובבדך היא שפז כנגד המלך ש'
עצו ומעלה הכתר על שולא בלו יחדו החתן עם הכלה ומוסיפין אהבה זה בזה
וזהו סוד שומע קטרתה בחיך וכליל על משבחיך זו היא חפך שלמה וכליל
שביא שלימה בכל השלמות ולפי אמרנו לך כשצריך משה דענו לישאל
אם יאמר קטרתה בחיך וכליל על משבחיך וכמו כן כד ידעת מה שדמזרני
לך שכל ענין ב'ה שלמה הוא דוגמא ממע שלמעלה והוא אספקלריא

יצחק פרחי

שאינה מאירה והוא הוא הכלה ב' והכל דוגמא בעין דוגמא ופכד ידעת שדמות
 לך ופכד עיני הכלה ב' כמו שזמנה עליון אחת שבשה עינים והשכלחן הוא
 סוד אף להם הפנים הוא סוד פכד הכלה ב' ופכד להם הפנים שהוא יושב נשכלחן
 כנגד שפכה הוא פכד המלך והקטרת מן הדיו והריח שיתאחדו כחות שלב
 ב' ואנו מבטלים אותה כדי להבכה על בעלה המלך יצ' זכ' לה מבדך בפי כל
 הנשמה והפנים מפני מה צונו ה' לתקטיר קטרת פעמים בכל יום לזמור כנגד
 שבקבים שלחן ופכד שלבכלה ב' קטרת שלבקר כנגד האחד שהוא במדת ימין
 והשני כנגד שמאל ועוד רומש פעמים בכל יום כנגד ההיץ שלשם המינוח ב' לה
 הקטרת הריח כנגד ה' ראשונים שהיא מלך הקשה' וקטרת שלבין הערבים
 כנגד ה' אסרוגה שלשם המינוח וזהו סוד מה שאמרה תורה ובהעלות אהרן
 את הנחת ב' הערבים יקטירם כנגד הכלה ב' והוא בעין דוגמא שלשם המינוח
 שמיכל בקרבן שלה כנגד שבינה להתקטיר קטרת להדביק החתק עם הכלה
 כך אהרן כהן ע' הוא בעין דוגמא מיכל כהן גדול בשמים והוא מקטיר קטרת
 ומידה המדויקים חוצרים פתח זה לזה והקטרת הראשון כנגד כדוב החתק
 והשני כנגד הכדוב השני שחש סוד הכלה ב' ולפי אמ' חסד ובהעלות אהרן
 את הנרות חסד חסד כנגד שם המלך הוא למשכיל עוד כאן פנים מורה על בדרך
 מדויק ומהירע לך' ושם פלג מעלה הקטרת הוא השם המיוחד בשלש
 הקדושה והבהורה וממחר החתק עם הכלה פעמים ביום רומש כנגד מדת יום
 ומדת לילס מדת יום הוא יסוד ומדת לילה הוא סוד ה' שלשם המינוח וכלי הוא
 למשכיל ולפי צונו ה' לתקטיר קטרת פעמים בכל יום כדי לזכות את
 חוצריו ואשרי חלקיו שדוניה ה' ית בעבודתו כדי להתקטט הסלה וזכור
 ית כמון

המקריב נשמות שלישראל במזבח שלמעלה שהוא בנה ויצוד ושורפן
שם הנשמות ומשם יוצאים הנשמות לארבע עולם ונשיותיהם משם
כדבאם הנשמות בבוראם ועד הקבלה הפעמית הלא ידעת אלהים
וקמ' שענין המזבח שלמעלה דומה כנגד מדת המלכות שהוא אלהי העני
זהו הכלה ב' והיא חמדה הכלולה והשלמה בכלה שלמות ועליו המנה
נאמ' כי שם צוה ית' את הדרכה חיים עד העולם ולפי מה המזבח שלמעלה
זהו חש' חמד כנגד הזיו' שנשתמש בו הקבלה בששת ימי בראשית והוא האור
שהולך סביב סביב כנגד מחנה שכי' שלא קר' מהם באש לעולם ועליו המנה
נאמ' כי ית' אלהיך אש חבלה הוא ולפי צננו ה' ית' אש תוקד' על המזבח לא
תכבה' ועד הקבלה הפעמית הלא ידעת וגו' שכוון צורה כנגד תורה
כלת שלמעלה שנתק' תבשיפיה בפה שלמטה ואש תמיד תוקד' דומה סוד
גדול כנגד הכלה ב' שהיא אש שתוסף אהבה בחתן המלך ית' צב ובכל
שעה שירצה החתן שתהיה תשוקתה שלכלה ב' ביום ההוא יהיה ית' אחד
תשמו אחד ולפי אמר כנגד שכי' אש תמיד תוקד' על המזבח לא תכבה
לא תפסק לעולם האהבה והאחווה בין החתן המלך ית' צב ובין הכלה ב'
ולפי אמר לא תכבה' והמזבח שלמטה דומה כנגד דוגמא שלמעלה
שלא יפסק האהבה שלמעלה בין ישראל לא פנהם שבשמים ולפי אמר לא
תכבה וזהו סוד גס אחזה לעצמותה עשה ה' אלהים' ועוד כיתה האש דולקת
תמיד מפני שבכל שעה שיעשו ישראל העבירה והאש דולקת מפורד
להם מפני שכל המרע מבני ישראל מבבל הסודות האלהים בעולם
תמיד ונפיע במקדש שהיה דולק תמיד תמיד כמו שאמר תורה אש
תמיד תוקד' על המז' ועוד כבר ידעת שכי' שעות חס חס ביום ובלילה

מש

כִּי כְתוּבָה בְּעוֹלָם הַבְּלָאִים שְׁלֵמֵי הַיָּדִים הַשְׂדֵּה אִישׁ עַל מַסְמֵדוֹ וְכִי
כְתוּבָה שְׁלֵמֵי הַיָּדִים הַבְּלָאִים וְכִי הַבְּלָאִים מִכְּבָדֵי הַשְׂדֵּה זֶה לָלוּ מִדִּיבֵץ הַשְׂדֵּה לְמַעַן
אִישׁ בְּכַסְמֵי יָדָיו כּוֹלֵם הַשְׂדֵּה הָאֵל יוֹם טוֹב לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְשִׁמְדֵי יָדָיו כָּל־
הַשְׂדֵּה נִפְטָר הָאִישׁ מִן הָעוֹלָם וְזֶהוּ תַּשְׁבָּר כִּי אֵל הַמַּבְרֵט בְּשִׁמְדֵי יָדָיו
כִּי מִיָּד נִפְטָר הָאִישׁ לְבֵית עוֹלָמָה זֶלְפִי הִיא מִדִּיבֵץ הַשְׂדֵּה לְמַעַן לִהְיוֹת לִיכָּה
אִישׁ תַּעֲרִיךְ בַּמִּזְבֵּחַ כִּנְגֵד כִּי כְתוּבָה שְׁלֵמֵי הַיָּדִים הַשְׂדֵּה זֶה לָלוּ מִדִּיבֵץ הַשְׂדֵּה לְמַעַן
וְכִי הַקְּבִלָה הַפְּעֻמִּית זֶה הַמִּזְבֵּחַ דּוֹמֵם כִּנְגֵד שְׁלֵמֵי הַיָּדִים שְׁלֵמֵי הַיָּדִים
וְאִישׁ שׁוֹלֵךְ מִלֵּהֶם לְאִישׁ אֶחָד שֶׁהוּא מֶלֶךְ בָּרוּךְ וְעֹשֶׂה סְעוּדָה גְּדוּלָּה
לְבָנָיו וְכָל הָאִישׁ וְכָל הַיָּדִים לֹא מִסְקִין הַסְּעוּדָה מִלַּעֲשׂוֹת כָּל כֶּךָ הֵיוֹן הַמִּזְבֵּחַ
שְׁלֵמֵי הַיָּדִים עֲלֵהֶם מִלֵּהֶם הַיָּדִים שֶׁהֵם שׁוֹרֵף וְתַפְלִית לְסֶפֶק מִמַּשְׁכָּלָתוֹ וְכִי
לְהַרְאוֹת גְּבוּרָתוֹ זֶה הֵלֵךְ אִישׁ תַּמִּיד תּוֹקֵד עַל הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכְבֶּה וְעוֹלָם
כִּי הַיָּדִים שְׁלֵמֵי הַיָּדִים שְׁלֵמֵי הַיָּדִים רֹמֵם דִּין כִּמֹּן שֶׁאֵל הַכֵּת צִיּוֹן מִשְׁפַּט תַּפְדָּה
וְכִי שְׁמֵר וְכִי שְׁבִי שְׁלֵמֵי הַיָּדִים וְכִי תִקְוֶה דּוֹמֵם כִּנְגֵד תִּכְשִׁיטִי הַכֵּלָה לִי
וְכִי דּוֹמֵם דִּין שֶׁהוּא הַכֵּלָה וְכִי אִישׁ תַּמִּיד תּוֹקֵד עַל הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכְבֶּה
וְכִי צִוִּיתִי לְקַיֵּם מִצְוָה אֶן לִמְדוּ לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל כִּדִּי לִהְיוֹת בְּקִבוּלִי וְכִי
בְּמִרְחֵצוֹ בְּמִשְׁכַּן הַכֵּת הַתַּחֲתִיתִי תִשְׁמְרוּ דְּמִמִּזְבֵּחַ זֶן שְׁכִיחַ בְּלִפְי מַעֲלָה
כִּי הַיָּדִים שְׁלֵמֵי הַיָּדִים שְׁלֵמֵי הַיָּדִים שְׁלֵמֵי הַיָּדִים שְׁלֵמֵי הַיָּדִים שְׁלֵמֵי הַיָּדִים
וְכִי עֲלִי תְלִיִם שֶׁחֵן וְתַבֵּל וְכִי מִכּוֹ תְלִיִם הַכֵּלָה לִי הַמִּזְבֵּחַ הוּא
גְּבוּרָה וְכִי שְׁמֵר תּוֹקֵד בְּעוֹלָם שֶׁהוּא מִדִּיבֵץ הַשְׂדֵּה לְמַעַן לִהְיוֹת לִיכָּה
אִישׁ לְחַמְדָּה בְּדִמְדָּה שְׁכֵמֵד יִדְעֵת מֶה שֶׁהוּא לֹא מִיִּזְבֵּחַ לְמַעַן מִשְׁתַּחֲוֶה
וְכִי הוּא לֹא שְׁמֵן לֹא לֵב עֵינֵם לִרְאוֹת וְזֶהוּ מֶה שֶׁהוּא הַחֵם בְּעֵשֶׂה
שְׁלֵמֵי הַיָּדִים שְׁלֵמֵי הַיָּדִים שְׁלֵמֵי הַיָּדִים שְׁלֵמֵי הַיָּדִים שְׁלֵמֵי הַיָּדִים

8

כמעט שחיה יודע לבדו תכשיטי הכלב בחדר ואבמח שלמעלה הכל מכלול
 זה כנראה זה כנראה ידעת שכל שכלמה הוא דומה לזה הכלב והיה מכוין והחכם
 דובמת שלמקדש שלמטה בעין ונחמת בזה שלמ ואתה פקח עיניך וראה
 נפלאות ה' שחם חכם אתה דיכלך

מצוה שלשים

לחיים את הדשן מעל המזבח בכל יום תמיד
 ש' זהרים את הדשן וגו' ענין מצוה א' כבר ידעת מה שפירשו לז' א'
 שפירחי כהנה היו מדימין את הדשן מחוץ למחנה ופנים מצוה א' על
 דרך המשפט יאמר כנגד הקרבן שהוא מכפר עליו שדל לזכור שחייב
 עובשו שיה כנגד גוף האדם מיד נהפך ללבן שהוא אפר שהוא לבן וזהו
 שאמרה כת אפיהין חטאיהם בשלג ילבינו וגו' ולפי המשבח שלמעלה
 הוא כהד דיבור והוא גיהנם היא אדומה כבשר ואחד כשש יוצאת תמיד
 לבנה מכופכת ולפי מציאות אמתו חוק לביתם והוא בעין דומה שלמע
 הדמת הדשן שעובין חשטנה למקום טהור ולפי אמר זהרים את הדשן
 על המשבט ועוד דומה כנגד הפשט שמה שנשתנה מאכל העולה שהוא
 בשד והוא כלי למזיקין מיד כיון שהפך ללבן שהוא החמר הוא כנגד
 החלוצים הקדושים והטהורים שהיא אפר תחת רגלם וזהו ועלחתם רשעים
 כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם וכלשון בראשון זהרים את הדשן למחנה
 א' מקום טהור ועל דרך הקבלה כבר ידעת שבית המקדש שלמטה
 הוא חפון כנגד ב' שלמעלה כמו שאמרת מכוין לשבתך א' וזהו יחפון
 לא מכוין זה כנגד זה וכבר ידעת שתתקבץ ב' שלמטה הם הם תכשיטי
 הכלב ב' והדמת הדשן דומה חילוק בגדים שלכלה בייצר כשחמרה
 שלמטה

שלא ככל השלמות מכל צדדיה מתקשטת בגדי מלכות כנגד המלך
המלך יצא ולפעמים לובשת מחלצות והוא סוד הדמות הדשן מעל
המזבח שהוא דשנה שלש כפי ולפי הדמות הדשן בעין דוגמא שלמטה כח
שרמזת' ועל דרך הקבלה הפעמטת הלא ידעתם סלא שמופיע

בדוא בית המקדש שלמטה בעין דוגמא הכלה פ' שהם כחוק זהבנו זה
ותריסות הדשן והמזבח דומה לטהרה כפי' והקדשנות הוא סוד ועדוה לין
מנחת יהודה וירושלים והדמות הדשן דומה לחדש האוכל והוא סוד תיזה
והוא סוד נקבין שלחדש ולפי' היה צדק גהרמת הדשן בעיני דוגמא שלמטה
כנגד הכלה כ' דשא הקצת הקדשנות כנגד זו המדה ושנה דעלך פ' ידוע
בדומה וכבר ידעת ששלשלת שלמטה היא שואבת וקשורה בשלשלת
הקדושה והפיהרה ולפי' היה דוגמא כנגד דוגמא ולפי' שצמנו לזלל למטה
מבין לתקדי מכוון לא חכוף זה כנגד זה וחתה שמענה ודע לך ט' לז
כתבתי לך לא ראשי ימלים ומדעים כדי להתעורר אונק בסעס מצוה צן
שדומה ענין גדול עד כאן פירוש מצוה זו ושם כלפי צורה העליונה הקדושה
זהב הזהב הדמות הדשן שעושים כרחי כהונה הם יחד ואן שלשם המיוחד
ש מרינסן את הדשן שעליו מדת הדין למחומה ולפי' אמר כלפי מעלה
זהרים את הדשן וגלוי הוא למשפט למי שמצא לו הבה עינים לגלוי
נפלאות מתורתו כמנו שאת הכת אל עיני ואבי נפלאות מתורד תיר
ואת

מצות אחד ושרשים

לשכל טמאים מחכמה שכינה
שהוא המקדש ש' וישלחו מן המחנה כל צרע וכל זב וכל טמא לנפש
ענין מצוה זו פ' הפשט דומה מופ' שהבה קדוש כמו שאנחנו מכללי

וְיִסְכַּח תְּשַׁלְּחוּ כְּנֹגֶד סֵמָל וְחִמְדָּר וְלֹא יִסְמְחוּ אֶת מַחְנֵיהֶם שְׁלֹחֲתָן וְכֹלֵה
 וְעַד הַשְּׁטִי יִהְיֶה מִכֵּי שֶׁכֵּל אֶחָד שֶׁהָיָה מְנוּגָע וְכֹחַ בְּדוּדָיו מְנוּגָע
 מִכֵּי הָיָה וְעַתָּה שֶׁמִּדְּרָסָם לֹא הָיוּ מְנוּגָעִים וְלִהְיוֹת חוּץ לַמַּחְנֶה וְלִבִּי יִסְכַּח
 שֶׁעָנָה גֵרִים לֹא יִקְלָה מִצָּח בְּדוּדָיו מְנוּגָעִים וְלֹא מִכֵּי אֶחָד יִהְיֶה לֹא הָיָה
 וְלִבִּי הָיָה טָהוֹר עֲלֵיהֶם עֹסֵק וְיִסְכַּח חוּץ לַמַּחְנֶה כִּדִּי לִהְיוֹת חוּץ לַמַּחְנֶה וְלִבִּי
 בָּרַךְ כִּבְיָדוֹן מְנוּגָע וְדִעוּ דִּין אֶתְּכֶם וְכֹל דְּבָרֵינוּ אֶתְּכֶם שֶׁמִּדְּרָסָם מְנוּגָע
 תִּהְיֶה בְּעַלְיוֹ וְכֹל מִשְׁמָעוֹת הַפֶּסֶס וְכֹל כִּדְרָסִי לֹא עָנָה מְנוּגָעִים וְלִבִּי
 יִסְכַּח וְיִסְכַּח שֶׁכֵּל מְנוּגָעִים שֶׁהָיָה מְנוּגָעִים שֶׁהָיָה מְנוּגָעִים שֶׁהָיָה מְנוּגָעִים
 מְנוּגָעִים שֶׁכֵּל מְנוּגָעִים שֶׁהָיָה מְנוּגָעִים שֶׁהָיָה מְנוּגָעִים שֶׁהָיָה מְנוּגָעִים
 שֶׁכֵּל מְנוּגָעִים שֶׁהָיָה מְנוּגָעִים שֶׁהָיָה מְנוּגָעִים שֶׁהָיָה מְנוּגָעִים שֶׁהָיָה מְנוּגָעִים
 מְנוּגָעִים שֶׁכֵּל מְנוּגָעִים שֶׁהָיָה מְנוּגָעִים שֶׁהָיָה מְנוּגָעִים שֶׁהָיָה מְנוּגָעִים

לחלוק כבוד לזרעו של אהרן הכהן ע"ה ולהקדימו בדבר קדושה כמו שאמר
ה' אלהינו כי את לחם הארץ הוא מקדיש' כבוד ירשת מה שאמר אל אבותינו
בכל דבר שבקדושה לעשות דאשון ולבדד דאשון ולכבוד מלך ישראל ומה שאמר
ממנו מה מלך ישראל הכבוד בידך אלהי עמך ישראל והם עובדים ומשמשים
לפני מלך הכבוד ומטיילים שלום בין ישראל לאביהם שבשמים ואמר לעולם
יהיה שלום מתלמידיו של אהרן אהב שלום וירוף שלום אהב את הברכה ואת
ומקדש בלתי ריב' דלפי' ביוק שהם מטיילים שלום בין ישראל לאבותיו שבשמים
ה' ית' רצות ה' לך לפני אהרן הכהן ע"ה כמו שאמר בפרק דין שנתן לכל דבר
שבת קדושה ע"פ ע"ה המעט' וע"ה הקבלה הבקדושה פגור מ' כ"ה
בין גזול החסיד שהוא מעש מעש לפני מראי בכמה בנות של מלכות השם

והוא הוה המקדש הנשמות למזבח שלמטה כדי להדיק אותם אבות
 לקיים מה שאמר הכתוב כי יבס מקדשן וכל זכו תודיען ולפי מילא
 מקדשן מורה מידת רחמים ובהן שלמטה הוה מקדשן המקדש
 ולפי צדן היתנות כבוד גבהן שלמטה ולבהן שלמטה ואחרת כד'
 וענין דרך הקבלה האמתית מפני מה צונו היתן לשלום כבוד
 לאינו שלום היתן הכחשה מפני שמשפטים שלום כן החתן לפניה כ'
 והקדושה הכתוב משוש חתן עלכלה ישיש עליו להיך ולפי אנו מקדשים
 אותו מדה כנגד מדה מפני שהכהן נותן קידושין בין החתן לכלה כ' צריך
 לקדשן ולפי צדן היתן וקדשות לכל דבר שבקדושה ועוד רומז כנגד
 והדן הפהקעל שהיה מתדבק בתפארת שהאמן האמיתי והיה לו חמדה
 טבור של צורה העליונה הקדושה והמחודת והיה נותן קידושין לו המדה
 עם חמש ספירות שלמטה ועם חמש ספירות שלמטה ולפי זה המדה
 מיוחד החתן עם הכלה ומיוחד שלשלת הקדושה והטהורה כ' ומבודד
 בפי כל הנשמה' ולפי שמיחד צורה העליונה ומקבד הקפירות נעשה
 דבר אחד כ' אמר שנותן קידושין החתן לכלה ולפי צדן היתן לקדש
 הבין צדושה כמו שאמר הכתוב הקדשנו לכל דבר שבקדושה
 ועל דרך הקבלה הפנימית הלא ידעת אסלא שמענת וגו' וכבר ידעת מזה
 שצדוהו לך שצדו חתן שלמטה הוא מבוא כנגד כ' שלמטה כמו
 שהאמת מבוא לשבד עולמים א' תהיה מבוא לא מבוא זה צדו זה
 וזה שלמטה הם שני שני הכלה כ' ולפי דבר רומז כנגד ה' שמתן
 בית המקדש שלמטה שהוא הוא כלל הוא השכינה כ' זהו הוא
 מבשר הכלה כנגדו זהו הוא הכהן והוא סוד כחתי' ופאר ולפי כהן

ידין

גדול
 שלמטה

גורל שלמפיה שהוא כעין דוגמא שלמעלה כמו שרמזתי לך ועוד
 רומזתי לך שהנה סוד ההתאחדות הכללית כי זהבין רומז כנגד הכתוב
 הנאמר שהוא סוד עבד וסוד החתך וסוד יע צל וכלל שהוא כעין דוגמא
 שלמעלה וזוהי ית לקדש הכהן לפתוח ראשו בדרך ראשו ולפניו משיח
 ראשו החתך קודם כלל הכלל הוא הוא ישר וזהו החתך הכהן וסוד כהן
 יוד שלשם המיוחד וקונו שלשם דמיון לכהן גמול וסוד סוד כי נגזר שהיו
 על ראשו ולפיכך חתך בראשו וקדש שנתו לפיכך שבקדושה ולפי זהבין
 בראש חפץ שרומז לאות הראשונה שלשם המיוחד ולפי זהבין האות כר
 האותיות שלשם המיוחד כוונתו כי כבוד לזו המדה וזכר ודעת
 שבתר עליון הוא התחלת השלשלת הקדושה והטהורה והוא
 האמצע הקדש שממנו שואבים הכל וממנו מעין קדושה לעין לכהן
 לכתר עליון עד כאן כדורש חזק א שמשנה ואתה דע לך שענינים אלה
 למי שנתן לטהרה עינים לראות ולהבין כלל האות השם כמו שאמר דוד
 הנה כל עיני ואפי כלל מתן וזה מה נמלצו לחכי חמדתך מדבש לפי
 כאן פירושו

מצות שרשה ושרשים

להיות הבהן
 לזכר בגד
 צהובה בשעת העבודה כמו שאמר הכתוב ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך
 לכבוד ולתפארת וענין מצוה זו בגדי כהונה כד ידעת מה שאמרתי
 שכהן גדול היה עובד ביום הכפורים בבגדי לבן כנגד הכפרה כמו שאמר
 הכתוב ואם יהיו חטאיכם כשעם וגו' זהו משמע הפשט מדברי רש"י
 ועוד הקבלה רומז כעין דוגמא שלמעלה כשמתלבש כהן גדול מלפני

ומה ע"כ" ועל ודקדק כלה הנעמית קלוג בתבית לך שלשם
 במעצמות ודקדקת לא מדות לך שבה גלגלות האדמות ב"ש שלמעלה
 שהסודות הכלה ב"ז זהבן הזא"ור שלשם המיוחד שלובש בגדי כהונה
 כתר עליון גס מתלבש בו שהוא מבשר חמש צדד לך שטת הכלי פתגרי יתבדד
 וסבד"ד ע"כ שכל מורה זו נאומי זאודה עשקפה פגעו שחד ופה כלבשר
 ברה כהונה איומה כנבסלד"ז על זו המדה נאמ' זאדה הברכה אשר בדרך
 אלהי' זכרונות יסוד דבר להסאביהם וא' ולפי כשמתבשט הכלה אצלך
 היה לבוש בגדי כהונה כגד' להאבות אלפי הכתן מלפניה היה לובש בגדי
 כהונה בשעת העבודה ולפי התבונה ית' לקיים מצוה דד' עד סוף פדוש מעו
 זו שמענה ואתה דע לך' זמורה זו ששח כלפי מעלה כיצד כמו שהמדת יאמר
 הוא הכהן שלמעלה ולכשיצגט בהוה כשמתאחד עם הכלה שהוא סוד
 הכחב השני' ולפי צונו ה' ית' לקיים מצוה זו והוא סוד גס את זה לעמדת זה
 עשה ה' והוא סוד להזכיר מחדיוס בליטה ומדת לילה ביום ע"כ כועס
 מאותו זמן ולחכימא כדמזגא ממענה ואתה דע לך'

מצות ארבעה עשר

גשאתה אה' על הכתף ט"כ כפתף ישא' זעצ' הארון כבד ידעת כי מה
 מ'צ' שמה גבה' עשרה טפחים כנגד עשר מד' ורבע' שאל' בגמר
 סובה לעולם לא ידדה שכינה למטה מעשרה טפחים ודומה כנגד עשר
 חוצות שהוא סוד' עשר ספירות גבה' שלחל' גומז כנגד החתן ש' ע' ויבנות
 הוא סוד' כתר עליון שחופה על' וסל' והכרוזים רומז צורת חתן וכל' ולפי
 הארון הוא כנגד פיות הקדש ולפי מעלה מהם הכרוזים ובכרוזים שורה ה' כ'

שכנת

שבינתו ומדבר עס גשעה דעה כמו שאמרה הכתוב וישמע את הקול מזבז חסין
עבד בפרצו ודבר לא יגדל סוד עשיתם עבד בפרצו בפרצו מפת תלונה
אקדושה וטהורה תלפי היו נושעין בכתף מפני שלמים כבדו עשיתם לך
שם גזוים אמרת הדין כשעשיתם בתו כשעשיתם לפרעה לשפטים שאמרו
ולפי אמר העד ואמר לזיש חסידך וגו' נכתב האומע לזיש וגו' וזאמר וגו'
ולפי שהיו ממדת הדין הקשה כי נמשחין לחדק בכתף שרומע דין עס דין
זהו דרך הפשט ועל דרך הקבלה כבד ידעת מה סוף
מכה שלמה הוא בעיני דומה בזה שלמה בזה חסון זה כבוד זה וזהו
הגלגלים שנושאם כבוד זה הגלגלים שנושאם
כבוד הכבוד כך הלוים נושאים הארזן שהוא כבוד
הכבוד שלמה וזמן שהגלגלים נשמע קולם עד
הפרוכת

נשמע שירות ותשבחות שמהללים שמו שלמה כך הלוים מהללים שמו
שלמה בשיר ושבהה ונשמע קולם עד הפרוכת הפעמית ולפי
שהוא בעיני דומה שלמה היו נושאים בכתף ענין אחר הפעמה
זונו היות לשאת את הארון בכתף על דרך הקבלה הפעמית הלא ידעת וגו'
שנתן תבשימי הבלה כי בזה שלמה והכנים והלוים וישלם שהם שלש
קדושות כבוד אבות תבשימי הכנה כי כנגד חתן והאבות שהם
אבות יצחק ויעקב מבשימין את החבן האבות מתקין ומכשירין את
האב שהוא המלך יש עב ולפי צונו היות לשאת את הארון בכתף להכיר
שכבודם שהם למעלה בכפרת שהוא בעיני דומה חתן וכלה ולתת כבוד

ולשאת

המשפחה השמן ומצוה ב' לנח שם הבדלה ולהצליח לישראל בכל מעשיהם
צוה ה' ית' למשוח לכהנים הגדולים ולמלכים בסממן המשחה. והן ענין
הפסל - ועל דרך הקבלה בבד ידעת ששמן המשחה צומח למדת
מלכות נצלה היא מריקין ומשחין מאסו שלבהן גדול וראשו שלמלך
ישראל לרמוז על העצמות במדות מלכות. והם מלכים בישראל מדה
בגד מדה הכל מכוון. ומשחה שהיו מושחין אותו בשמן המשחה היו
כל ישראל כוהגין בן כבוד ומפחדים מהם מפני שהם במדות מלכות ולפי
הוצרכו ישראל להציל לומר שהם מלכים גדולים וראשו של
שם השם עליו מלך שמהו אמתו עליו מלך שהוא בעין דאמת
שלמעלה והוא במדות מלכות. איך כבודו מחול ובמנו כן כהן גדול הוא
במדרג שלימה בכל השלימות והוא דומה כחתן שלמעלה ועליו עמ'
כחתן יכהן פאר ולפי הון מושחין אותו שהוא קדש קדשים והיה מתנהג
במדות השלימות בעין דומה שלמעלה והשתנה הכוב דומה לשיעור
המס שזהו טל שלבדלה שיווד מדאש המלך ש' צ' ב' זהו אסון -
שהיה לוקח בתולה מעמיו לרמוז על הכלה ב' שהוא דוגמא שלמעלה
זהו דוגמא מייסד כהן גדול בשמים. ועוד ה' הפעם ה' ית'
ואמ' שצוה למשוח לכהנים גדולים ומלכי יהודה וישראל בשמן המשחה
מפני שדומה לשמן הטוב שמדיק צדיק שהוא אות ברית שלצורה העליונה
הקדושה והטהורה על כללה ב' השלימה בכל השלימות שכל הגוונים
כלכלים בה זהו מנעין הבדלה ש' ש' צ' אתה ח' ע' דגון זה שמן
המשחה דומה שזה גורם ליחד החתן עם הכלה ולהדיוק שמן הטוב

וז' ירד השפע והבדלה לעולם הא' פועל מצוה מצע מה מן שחין כהנים
 גדולים והמלכים בשעה שמושיח אותן בשעת המנוחה בשמן המשחה
 ומצוה זו שכיח בכלי מעלה' הבהך הגדול וכל זאת יור' שלשם המיוחד והמלך
 הוא ואן שלשם המיוחד שמעוהין אחת בשעת המנוחה בשפע היורד
 בשלשלת הקדושה זה המרה עד באין פירוש מצוה א' גלוי הוא למי שעת
 לו רב: עינים לאות

מצות ששה ושלשים

להיות קבועים עובדים במקדש משמרות צבא ~~בבית~~ כאלו שוב
 ובי יבא גלוי וגומ' לבד ממכדין על האבות' ענין מצוה זו עד השלש
 דור ע' התחיל לתקן המשמרות בארבע שבת וגם יוצאי השבת והם ט'
 משמרות והוא ענין עד הפעם ש' לטרוח לבולם ויוכלו שאת זיוכר
 לעבוד אתה ית' מרצון לעבוד מאהבה כמו שא' ע' עבוד מאהבה דא תאמר
 חקדא ואשורה מפע שאקדא רב או כדי לזכות לחיי הע' לא עבוד מאהבה
 כמו שא' ה' וזה הבית אתי' ל' לפי שיהא עבודת הכהנים לעלה זיהיה
 בדיון צוה ה' להיות משמרות אבל הכהנים כולם עובדים ~~בבית~~ שכן
 מלך הכבוד לראות חכמה ב' ולדדוש לעמו ישראל ולהביט אותם בעין החמלה
 כמו האב המרחם על הבנים וכל ישראל כולם עולים לשלש דגלים לקבל
 פני מלך הבבוד שהוא אבי שבשמים ולפי היו באים כל הכהנים במועס'
 לעבוד לפני ית' זהו ענין מצוה זו ע' הפשט' ועל דרך הקבלה כבוד
 ידעת שדמזתי לך שבה שלמטה הוא דוגמת ב' שלמעלה והם
 שלמעלה הם כת מחנה מיכא כהן גדול שבשם זהו צורף הנשמורת
 ומקריב אותם לעבודת הבורא ית' ומזקין אותם שבעתים כדי לקרב אותם

לעבדות ה' ית' והוא משמש לפע בוראן ית' משמרות משמרות הוא וכפעתו
ומה משמש בכל יום ויום ויום ויום לפע בוראן ית' והוא וכל כחותיו
משמשים לפע הכלה ב' וכל רגל ורגל' וכבוד ידעת שעתך שאמרה תו'
שכל רגל לבד לא חסד שלשה סגור יום הוא ענין כדי לתקן הכסא הכבוד
שלכל ב' השלמה בפעל שלמות והכללה בכל דרכי ית' והג' רגלים
הם רגלים לכסא הכבוד והוא סוד האבות הם הם המרכבה בעצד'

פסח

רומז לאברהם אברהם וצבא וצבא מדת אדם שהוא
סוד המרכבה צבא במראה דאס עליו מלמעלה

שבועות

רומז כנגד יצחק אבי ע' ולפי שנתה תורה ב' נ
שהיה אברהם וזהו מדת הדין במן שאלו תורה

זכרון כדפיין מן השמים חפץ שבח במדת יצחק אבי ע' שהוא מדת
הדין הקטן במן שאלו האס ופחד יצחק היה לי ולפי הוא כנגד אברהם
שהוא מדת הדין והוא שש במרכבה ולפי כל ההנהגה שבדית כמדת
אברהם חפץ שנתנה במדת אברהם

זהב הסוכות

כנגד יעקב אבי ע' במן שאלו חפץ עש
ל' בית ולמקנהו עשה סוכות' מסקן אלן

ישלם במן שכל נדון אנו עושים מצות חג הסוכות' ולפי שהיה שלם בכל
השנים הוא שמחה והוא סוד ושמחת בחגך ובנגדו בעור במחכה
קח שמחה שאלו רגל בע עצמו רומז כנגד

המלך דוד

ע' שאמר אבי מאסן הבנים היתם לראש פנה
ולפי אלו פנים בעצמו אורגל בפע עצמו

ובנגד שור במרכבה והוא סוד המלך המשיח ע' והוא סוד דודי לי
עור

שדד וחמור הח לך ענין הרגלים שהם רגלים במרכבה ולפי כנגד ארבע
 חיות שבמרכבה הי ישרא שחזים צדגל ועלפן לשלש רגלים ולפי הכתוב
 בכל סוד ימי החול ובעשרות זמנים טובים כל הכהנים מעשרת ימים
 שלמלך הכבוד בל מדרך בפי כל העממה וזמן מה שחזר המלך שניה
 בדב עס הדדת מלך זהו הכן החזק מן העששים סמוך לקבלה
 ועל דרך הקבלה הפנימית הלא ידעת וכן שכיוון כל שלמטה כנגד
 דוגמית כל שלמטה ופניו ידעת שכל שלמטה הסתמיים הכתוב
 כל השלמה בכל השלימות הכלולה בכל יופי והוא סוד הכרוב השני
 שהכתוב את כרוב ממשה סכך והוא סוד שחמשה לעה צדק וכל
 חס בכה את עשה לי חדק נחמד צדק וכל דב הכים הם דגמת
 הכלה כל שהם עומדים וזוהי ופני החול שאין מיראים לו החיות
 שומרים לפלי מסמדות מסמדות הכל בשותפות חזק שהם המלך
 קרוב יסוד כל קרוב יסוד כל שומרים הכלה ססן זהו סוד שחמשה
 ששם שם יחזק יחזק אלכונה וזוהי כל כחם דרך יסוד עד כאן
 כהם מלכות שחמשה עלה ששומרי הכלה הם מיסוד דרך השד
 המלך יחזק השד וכל שחמשה בשמים וזוהי ונודע ודע
 וזוהי ודע וזוהי סוד דודי ענין המלך ופניו כל קדושה זלן
 הכהנים המלכים הקדושים כלם משמרים ענין שחמשה רצון קדושה
 ומי יחזק יחזק שחמשה ענין ענין יחזק וכל יחזק ענין שחמשה רצון
 קדושה וכל יחזק ענין קדושה שחמשה רצון קדושה שחמשה רצון
 קדושה שחמשה רצון קדושה שחמשה רצון קדושה שחמשה רצון

וכנגדו בארץ כשמת אחד אדם עם חשתו יורד הזרע מאבר לאבר וברוך
ה' ית' שתקנו הארץ מדה כנגד מדה וזהו סוד הבונה ברחמינו בשמים
מעלותינו ואגודתו על ארץ יסדה ע"כ פירוש מצוה זו כלפי מעלה וכלפי
מטה' ואתה פקח עיניך וראה כפלאותה' ית' כפי קוצר דעתינו השפלה
ואתה שמענה ואתה דע לך ודי למביין כמון שאמהחכם לחכימא דמחזא
ואמר המלך שעה החכם עיניו ברחשו ע"כ

כי מצות שבעה זשורשים

להיות הכהנים מיטמאים בקרוביהן ומתאבלים עליהם כשאר ישראל
שהם מצויין להתאבל על מיתיהן ש"כ לאיש לא יטמא' בענין מצוה זו
טומאת מת כבר ידעת מה שאג'ל שמת ישראל איטא טומאה ומת אומות
העו' ליכא טומאה והביאו קוץ לדבריהם ג'ל' ל' כל' אשכחיה לל' ח'ל
בבית הקברות שלג'ויס ול'עס ענין זה מפני מה יש פ'אמא ב'מת' י'שדא ולא
ב'מת' אומות העולם מפני שכבר ידעת מה שאג'ל איך לך בית ו'שעה ק'בין
מלמטה שאיך בו רבוז שלמלא' חבלה' והע' בד'בא' ד'שתיין מ'פומיהן
הא' והאד'ס ו'וצא ללכת הכדוש יוצא מלפני ואור' תגו' כבוד ל'עלמן של'ג'ב
תגו' כבוד ל'עלמן של'ג'ב' ונ'פלים מצדן אף' ור'בבה מי'מען ס'נ' י'פ'ל מצדן
אף' וגו' ומפני שהאד'ס שלם ונעשה בצורה עליונה ונפש הטבלית שיש
בו שהיא גזורה מבקח הכבוד והכל ידא'ס ממנו ומל'א' חבלה' מ'ש'ימין
א'תו ואינן יכולין אותו מפני הקדושה שיש בו' ופ'שנ'פ'לר מן העולם ו'וצא
הקדושה ממנו שהוא נפשה שכלית מיד מתחבר'ים לו וע'נ'שים לו מ'י'ב
פ'ודענות ולפי' יש בו טומאה ל'ש'טל צ'מיתתו מפני ש'בד'ל' ממנו ט'ב'ע

וכל אלה הם חסידים בבהמות ובעומותיהם וכלם כוונתם ומתחבר עמם
 הטוהר והטהרה לא יז מהם כוונתם ענין סגור פנים הנטות שלל אומ
 ושד ממש' וכשעדרון העולם כל הסוד מתחבר עם נשמתו שלגון
 ומשאר האור כמין בהמה אחת או כמין חמור סחוב כן נשאר האור ואין
 שם סוד וכוהרה ולפי צומו ה' ית' שהבחינים שהם משמשים לפעם את שלא
 ליגש לשם חמת מפע שהוא כוונתו ונשים שם מלאכי חבלה וקדושים
 שם הבקן שהוא משמש לפי חלקי הכבוד זהו הפן האחד בדח' סגור מפני
 מה יש טוהר במית' ישראל ולא במית' אומות העולם' ועל כן דע
 מה שאמר' אצד אחד יש בשמים ואור סמוך והוא מלא נשמות' וכבר
 ידעת שגוף דומה לווא שלש המיוחד שרומז לשלשלת הדמות לסוד
 העליונה ומשם נגזרים נשמותיהם שלשרא' כמאמרם הכתוב בעיסודתם
 פס'א' בעם מאד לחותן שהוא המלך יצ' וכללה שהיא ב' והוא מוש
 לקדוש הדמות והגוף הוא כוונתה מפע שפעשה לך האדמה והוא סגור
 למלאכי חבלה ולפי כל זמן שמתחבר הקדושה שהיא נפש השכלית
 שסגור כמין קדושה בגוף ואין רשות למזיקים לשלוט בו' משנכנס
 האדם סגור העולם נדבקת הנשמה עם כוונתה ושמ הגוף לסוד מתחבר
 שהיה חסיד' כיצד בבה' ידעת ששכבת קדש הוא כוונתה וכל
 מקום שכתב הוא טמא והוא טומאת הדב' ופס'א' מלאכי חבלה לטמא
 אותו יותר משהיה מיד שולח ה' הנשמה שהיא שש טהור וקדוש
 ושוקם כל הטומאה ובכל זמן שהיא בתוך הגוף אין בה כוונתה
 להצדיק מפע אס הנשמה ששוקם אותו ולפי אין אומות מתעסקות
 באדם בעוד שהוא חי מפע מה מפע אש הנשמה כוונתה ומיד חלוקת

ס' וכשנכנס

והוא חותן לכוהנתו אבל אם יצא הנשמה בשעטר אדם מן המזל קודם
לכוננותו כמו שהיה שבת גדע מופת שאין שם אש הנשמה ששורף
המזל וכן העולם ולפי האדם משמח לאחר פטירתו ואמרו לו חכמי
לכבודו אמרו כל ששם שמו בתוך הנדר וכן שם שם כוננה מיד כיון
שנולד אותו מקדשה ואנחנו חתנו בתוך הבית מיד שעה שם
כוננה וכן כלל חן קדשה בהם ואין אור שלשמותיהם שורף
המזל וכן לא מקדש חתנה ולפי זה אמרנו שכל שם שמו
לקדש את המזל וכן שם שמו וכן שם שמו וכן שם שמו
המזל וכן שם שמו וכן שם שמו וכן שם שמו וכן שם שמו
הנשמה שיקרב המזל וכן שם שמו וכן שם שמו וכן שם שמו
לאהן ידועה קאי בבית הקברות של בני סמואל וכן שם שמו
סמואל בדם וכן שם שמו וכן שם שמו וכן שם שמו וכן שם שמו
לשמותיהם וכן שם שמו וכן שם שמו וכן שם שמו וכן שם שמו
אין להם בלא שם והוא קודם חן וכן שם שמו וכן שם שמו
והמזל ממש היא מעט הדת לישלש והוא דומה לכל אחד
שלשם שם שמו לאדם בתוך ביתו ויש סוגים בתוך מפתח
הסוגים שבמזל סוגים ומזל ממש הסוגים מדרך אדם ש
שבמזל עד ששמו ידועה וכן שם שמו וכן שם שמו וכן שם שמו
כלי עזה יותר מכל שם שמו וכן שם שמו וכן שם שמו וכן שם שמו
וכן שם שמו וכן שם שמו וכן שם שמו וכן שם שמו וכן שם שמו
במזל וכן שם שמו וכן שם שמו וכן שם שמו וכן שם שמו וכן שם שמו
אבל אלו הסוגים כלי עז קבוע שהם קיים יש בו צד למזל
ואברהם אדם

ובהרה אם יתגיד זכרון שנשבר אין לו תקנה עולמית כך כיון שנפטר
 הגוי מן העולם אין בן מוחמה ובהרה וברי הוא בחרש הנשבר שאין בן חמש
 ואין טור וכלי חרש חסר תבשל בו ישבר וגמל כל אה הסכלי חרש כמו ^{שדח}
 לך' תמשל בו עבירה שחשב או שעבר תשבר ואין לו תקנה עולמית וזהו
 סוד מה שאצל ביה' מחשבת' הקב' מצטרפת למעשה מפני שמחשבה
 יקיימנה בידים אבל ישראל מחשבה אין מצטרפת למעשה שכחותיו כל
 יעדיפי' ועל ישראל נאמר ואם בכלי נחשת כשלה שחשב ישראל העבירה
 ונתבשל בגופו יש לו פונש זיש לו תקנה ומורק נשופך במים בפני דיעור
 לדבות הנשמה ואם תאמר שלא שפיה נחשת בישראל כמו שאמר כי לא
 נחש ביעקב נחש לא יש אבל נחשת יש בו וכלי חרש ואמר זהו מה שאמר
 החכם ל כלוע אשכחיה לליהו דהוה קאי בבית הקברות שלפניו שאיכא
 טומאה במיתת ישראל וליכא טומאה במיתת אה' ולפי צוה ה' ית' לכהנים
 שלא לטמא במיתת ישראל אבל מן המצויין על קרוביהם זמיתא כלם עליהן
 טעם מצות זו ע"י הפשט' יאמר שנשמות שלכל משפחה ומשפחה
 הוא כח אילן אחד שענפיו מרובים כך כל הנשמות שלכל משפחה הם
 באות מבית אחד שיש בשמים נשבים לשם ושם איכא מקום כל איש לפי
 כבודו אם טוב ואם רע ולפי כשנפטר חרש מן הקרובים הוא גרעון
 החייל של נשמות הקרובים ונקצר ענף אחד ומתנתב הקרובים קצת
 מהם ולפי' אם נפטר אחד מן הקרובים יש להם ליטמא עליהם ולהתאבל
 עליהם מפני שגרע ענף אחד מאותו אילן וצוה ה' ית' להם לטמא ולהתאבל
 כאחד מפני שדצום של אילן שיעהו עבודו וילך לכבוד קרובו כמו
 שאצל גדול כבוד הבדיות שדורה את לא תעשר שבתורה וזהו הסוד

דוגמת מעלה שסבד דמדת כל שכל הנהגת הבהנים והלויים וישראל שהיו
בוהקים בשהיה ב' קיים הכל ברוחמא שלמעלה כמו שאמר בששת בריך
דמאמא דיהב מלכותא דארעא במלכותא דרקיעא וא"ל מוכן לשבתך אל
תקדי מוכן לא סבדך זה סבדך זה ולפי הבהן שלמעלה בבר ידעת שמיכא
נקרא כהן גדול בשמים ויש לו כמה כחות שבקראו כהנים וכנגדו בקראו
כהנים קטנים ואצל גשמותיהם של ישראל שהוא עם קדוש נקרא ה' וכל
שאר הכת ישראל עם קדוש הוא מתאבל עליהן ומצריך אותם ומתדבק
אותם בבוראם והוא יורד לארץ כנענה לקבל גשמותיהם כפי שלטו שלט
בהן דמשיקין ולפי שכוח במיכא בהן גדול שהוא מתאכל ומטמא עצמו
מפני קרבתו אבל מפני הדברים שהן אלה אינו מיטמא ואינו מתאכל
עליהם אלא מחבר אותם ביד וזהו סוד אמורא הכהנים בעיניהם והומר
ע"ד דוגמא שלמעלה אמר אמורא הכהנים למיכא בהן גדול ומחנותיו
ואחרת אסם לכהנים שלמה לנפש לא יפומא בעמנו דל' שום נסמיה
מישראל שהם מעמנו לא יפומא אותה שלט וכנס אותה בגוף גוי אחר
בגמא וזה חומצ בעושה מעשה עמנו כי אם לשארין א"ל שאחז זמא
זו השכנה שידבק הנשמה שנקרא אשח לחמע זו גבורה' ולאבא זה
ידיק' ולבט זה מיסטרין' ולבטו זה יהוה שרף' ולאחז זה מיכא בהגון
ולאחז זה גבדיל' וגמור' לפחות שיעלה העשמה לזו המדה ולא פחות
בשעושה מעשה עמנו כמו מדמדת כל' הא כל דמאמא מעלה ודוגמא
שאכל מכוון זה כנגד זה ולפי צונו ה' ית' לכהנים להתאבל ולטמא ע"ל
קדושיהם' וזו הפעמית בלא ידעת וגמור בבר ידעת מר.

קדושים

קרוביהם להתאבל עליו והוא בשיב בחנה דל יהודה וכל זמא הזה מקנן
 בי עמרא זתוב מר במקומו למקף ג יומי חבלות אתחזי ליה בחלמיה
 אמר תנוח דעתך שהעזת את דעתי ואכלך שהחבלות שעשיתן הקרובים
 והטומאה שמיטמאתן מפניו הוא נוח לנשמתו שלמת וכל שבעת ימי
 חבלות עולין אותו למדרגה אחת וכף מעלות ופן עולין אותו מז מדרגות
 גיהנם מפע האבלות שנוהגים קרוביו מטען זלפי ראה ה' לנשמה וחס
 עליה כדי לעלות אותה למדרגה גדולה ופדי לעלות אותה מז מדרגות גיהנם
 צוה ה' ית לכהניס ליטמא ולהתאבל עליהם קרוביהם כשאר המתים שהם
 משאר ישראל ע"כ פירוש מצוה זו ושכיה פלפי מעלה שה' הוא הכהן
 שלמעלה והוא החתן שנקרא בחתן יכהן פאר הוא מתאבל וזוכה ומיטמא
 בארץ נכדיה שטולה שכינתו עמנו כמו שא"ל בכל מקום שגל שכינה
 עמהם גלו למצרים שכינה עמהם גלו לבבל שכינה עמהם סגל למערכות
 בבבל א תקרי שלחת לא טולחת' בלד לאדום שכינה עמהם שגל יגלה
 את שבותך והשויב מיבעי ליה לא כביכול עתידים ישראל לומר לפע מי
 שאת זה היה העולם עצמו פדית ע"כ פי מצוה זו והמשכיל יבין זידיע'

כ" מצות שמונה ישראל

להיתבדק גדול נושא בתולה שג זהו אשה בבתולה יקח עני מצוה
 זו פירושיה זד קדוקיה כבר פירשו ר"ל איזו היא מאש שההוגעת לכך
 גדול באיזה זמן נקדחת בתולה מי"ב שנה עד י"ה שנה וצבא מדרגות
 אין להאריך מפני שהכל מפורש בדברי ר"ל אבל יש לפירש מפני מה
 היה נושא בתולה ע"ד הפשט מפני שירמל אותה בקדושה לצלה ולא

תדע משכב זכר עם נשמותה עם הכהן הגדול ובהיות כבתולה את ירגיל
וחיה בקדושה ובטהרה ועוד שהבתולה מורה צד שלימות והספק היה
צריך שלמות מפע שהוא כעין דוגמא שלמעלה ויצאן מהם אנשים רחוקים
והגוים לעבודת ה' והוא מורה דוגמא עליונה ושלמה קיום שלשלת
הדמות שהוא חוט שלחוד הוא חוט השדרה שזנקים ממנו כל האצמות
ונקרא שלשלת הדמות ולב היה דומה לצורה עליונה ובתולה דומה
לכלה כי ובזמן שהיה נושא בתולה הוא קיום השלשלת והבנים שהיו
הגוים מוסיפין דמות השלשלת ולפי ה' ית' ליקח בתולה מעמיו זה
כן אחד עד הפטט וצד קבלה אבל ע' הקבלה כבד ידעת מה שומות
לך מה שאילך שדבריהם דברי אהים חיים ומלך עולם הם וכל דבריהם
מתקנים מדבש וגופת צופים באמנם מכון א' תקדו מכון א' מכון זה
כנגד זה וכבד דומת לך שבה שלמטה הוא דוגמת הכלה ותכשוטיה
ומלבושה ככלה תענה כלב זה כהן הגדול שלבש שמונה בגדי כבוד
זמן סוד תקחלק לשבעה הז' הבגדים הם תכשוטי הכלה כי שם דמות שבעה
בגדי שדומה הכת ויקרא אותה שבעה ולבוש שמיני למעלה מכולם
הוא תכשוט המלך י' צב וזמן מלבוש צדיק וזמן בגדי כבוד השמיני
ימולבש ערלתו ששבעה ימים כנגד שבעה שמי' שנקראות שבעה
זהו השמיני כנגד צדיק וכבד ידעת שצדיק הוא סוד הביתול
מצותו באם השמיני שגילה העבודה שהיא עבודה שלבדית שלמעלה
זמן סוד ביצתו נתן שכרו ל' יום שמיני הוא דומה למדת צדיק והוא
ימולבש ולפי א' חסן שכרו ברית כנגד ברית יוס' כנגד יוס' עבודה
כנגד עטרה ולפי ע' וזה י' יום השמיני ימולבש ערלתו ומפני שהאצות

צוה

הוא

ימים

ימים עולה בשבע כתובת שלי זל גוונים זיוס השמעני עולה למדת רבדית
 שהוא צדיק ומסיר הערלה כד שיריק השמן הטוב החתן המלך יע צב
 על הכלה כי השלימה בכל השלימות והכלולה בכלי נפי ועל זו המעשה
 נאמר מי זאת הנשקפה כמו שחר יפה כלבנה בדה בחמה חזמה כנגלות
 הא לך שמצוה מורה ייחוד החתן וכלה וכנגד צדיק מלבוש שמיני שלפה
 ומורה ענין הייחוד וזהו סוד תן חלקך לשבעה וגם לשמונה שהוא מלבוש
 שמיני ויום שמיני שלברית חילה ולפי היה לנפש כל שמונה בגדי
 כדי ליתן חלק בו לחתן וכלה כי וענין כל חמש כנגד מלא כל בשמיני
 שלוש שמונה בגדי כהונתו ששם כל המעלה כי ונאמר בתולה
 זהו סוד עשו שלגבריא הקדוש זהו כן החדר עץ הקבלה מפעמה כל
 ה יהנושא בתולה כמו שאתה כותב זהו אשה בביתו ליה יקח ועל
 הקבלה המעמית הלא ידעת וגו' כבוד ידעת שהכהן הגדול דומה לך ונאמר
 החתן שהוא השלשלת הקדושה והטהורה והבתולה שהיה נושא דומה
 לכלה כי כעין דומה שלמעלה וזהו סוד התחלת כתובות בתולה בשחת
 ליהם וזהו סוד הכלה שהיא אות ו סלה המיוחד ומעייחד החתן מסהכלה
 לילי דביעות ולילי שבתות ולפי כדראו המאורות ביום רביעי וזהו סוד
 חסדו לדמות על הכלה השלימה בכל השלימות ושבת פמו שאל מעט
 לעצמו וצדי ידעת שיום רביעי זהו חתן כדראו ערב שבת ולפי אלה בתולה
 ששבת ביום ואלמה ביום חמישי דומה כנגד גבורה שהו הח דחשונה
 שלשם המיוחד והיא קדושה לבית עמון והכי קאמר אמה שהוא מעט
 שליו סלה המיוחד שפעמים בשבת בתי יונין וישובות ועמדה
 היסוד כנגד יוד ואין שלשם המיוחד ולפי את כנגד שכל בתולה ולפי כן

וז' גוונים ה' חד
 חכמה בינה גדולה
 כבודה תפארת געת
 הוד וקדוה לבוש
 והוא כתר עליו
 מעלות היא הלבשה
 לן הכבודים הטהורים

נוסח כג בחסד חגמט כעין חגמט וזהו דומות בדכפ סכסס הוון הוא
 הכסס וההיכל הוא הוון האשם ומחזיר אחריו להיכל ומבדק להא אחדות
 ששם חמיוסד שנקרא ישראל לכל מדרך ש הכל דומה בעין דומה וכל
 תלוי בשלשלת חקד וסוד אהבה וזהו דומה זו שכיח כלפי מעלה כמ שדושי
 עכ"פ דומה זו ששכיח כלפי מעלה וכלפי מעלה וגלוי הוא למי שנתן לו הוון
 עניס לדמות כבוד אהיב וכבר ידעת מה שאזל שדושי שית סתמות וסתות
 מורה דומות בעין ומורה כבוד שדושי צורתו ממש ברוך שהשם שגבא
 עכ"פ ממש דומה זו דומה ככל ישראל והמבין כיון עכ"פ מצינו שדומה לו

מצות תנש"ה ושלשים

להקריב תמידין בכל יום שנת קרבנך לחמי לחמי וגו' ענין מצוה זו
 ופועמה כבוד ידעת מה שאזל צדק ולין בה משום שכל אדם שהיה האטא
 היה מביא קרבנו ומתכפר אבר כנגד אבר מפני שהמזיקין כשעין בעונו
 אבר כנגד אבר סמי שעשה העבודה וזהו האוד כלענין זיקרא אמצוה
 שדומה ענין כל הקרבן שהוא אבר כנגד אבר וסוד העול שהוא לכהן
 דומה כנגד מיכל כג בשמים מפני שהוא לבוש בגדי כהונה שם כנגד
 כבוד עור לפי צוה ה' ית לבדן המופשיט את עור העולה לו יהיה מלבוש
 כנגד מלבוש תקן כנגד תיקון והלחי מפני שמתפלל בעבודתו ומכפר
 עליו' הדדוע מוטע שמוכך ידו על העולה ומכפר עליו והוא ער יעניב
 שלחם ששכר ידעת שהכהנים באים מגדרת ודומים ופוא הדדוע דומין
 ולפי צוה ה' ית לבדן הדדוע ודומים ודקבה זהו הדדוע שאזל ענין
 מקרה בו פנה עניס שהוא מציין הגוף והוא מדרת התארת והדדוע עכ"פ

ממדת התפארת ולפי היו נותנים לכחנם הקבה מפני שהוא מינו ולפי צונו
לפי לתת לבין הדורות והלחיים והקבה זעלת הכהן שהיה חפשי הכהן היו
נותן לו עוד העלה יעזב פרוש פק אחד על פשוט ועל דרך הפקדון מן
המשט כבד ידעת ענין חבת שאמרו את בני ישראל את קדש לחמי לחמי
א תקרי לאשי לא לאנשי שהם הסמל לאפס חבלה שבוים ונפרעים מקדשם
בשעת פטירתו שהוא הוא מנתם שצוה ה' ולפי כדי לתן להם מנתם ולא
ליצק לאדם בשעת פטירתו מן העולם אמר ה' צו את בני ישראל וגו' אתקרי
לאשי לא לאנשי קדש על שם שמקריבין החתן עם הכלה כי לחמי שהעלה
שבקרבן ראש שהוא מזון לעלבים תשמרו להקריב לו צמח ושמרו
לכלם כשטביה שלמה בכל השלימות ולא במקום שאיכא פגמאות
דסוהרא ולפי אמר תשמרו להקריב לנבמועין כשהכלה הגויה לבעלה
המלך ית צב ב' כבודך בפי כל הנשמה ולפי צוה ה' לת להקריב קרבן
הבקר וקרבן העז זה הפקדון שני מדרך הפשוט ועל דרך הקדש
הלא ידעת וגו' שפון ב' שלמות בעד חובות ב' שלמות וכלי ביד
המקדש שהם הם תיקוני הכלה כי כמו שרמזתי לך בהרבה מצוות זענין
הקרבן שני פעמים הוא קרבן שני ה' קרבן הבקר הוא כדי לקרב ה' אל
האדם שני פעמים הוא קרבן שני ה' קרבן העז כדי לקרב ה' אל האדם שני פעמים
הוא קרבן שני פעמים הוא קרבן שני ה' קרבן העז כדי לקרב ה' אל האדם שני פעמים
ביום כדי לחד השמחת שני פעמים ביום זענין הכבשים דומה לחבדו יחזק
שהם דומות הכלה כי והיון ז' קיוע לזה תכלות חבות ויקנום לחמו
שהכבשים הם כבוד אברהם יצחק שמחדין החתן עם הכלה כי הוא לך
טעם שני כבשים ואיברים שלא נתנו כלל מבעוד יס היה הולך ושורפ

התמידך דומזין ענין הייחוד כמו שדמשת ומצוה זו שכיח כלפי מעלה
 שמיכל כהן גדול עורך המזבח שלמעלה לפני הכלה כ"י בפקד ובערב^{והכבש}
 הם האבות נושאי תפשיטי הכלה כדי ליחד אותה עם אחת המלך ישיבון
 זיעקב הוא הגוף שהוא המרכבה לכלה ולפי אמרו צורת יעקב אבינו
 ע"ה חקוקה בכסא הכבוד והוא הוא המרכבה שלמעלה לכלה כ"י ולפיכך
 אמרו כנגד האבות כלפי מעלה האבות הם הם המרכבה ואברהם
 אבי ע"ה הוא כבש בקר ויצחק כבש שלבין הערבים ומיכל כהן גדול
 מקרב אותם והם מיחדים עם הכלה וכנגדו הכהן שלמטה מקרב שני
 כבשים כמו שאמרה תורה את הכבש אחד תעשה בבקר וגו'.

ועל דרך הקבלה הפעמית שכיח כלפי מעלה מזבח העלה ומזבח
 הזהב כנגד שני ההיץ שלשם המיוחד והכבשים כנגד נצח וזהו סוד
 זאת שתי הכליות וגו' שהם הם ממען נצח זהו זה הכהן הוא האמן שלשם
 המיוחד וכבר ידעת שדמח מצות כנגד דמח איברים ומצוה זו כנגד
 הפה ולפי היו קרבנות כנגד הפה מדה כנגד מדה ע"כ ודי כך וגלוי הויה
 למי שנתן לו ה"ה עכ"ס לדאות שכל המצוות כבר ידעת שמצות עשה
 הם איברי חותך ומצות לא תעשה הם איברי הכלה כ"י והוא דבר אחד
 ית שמו וזמנו לעד ולעולמי עולמים בלד בראש

מצות ארבעים

להקריב כהן
 זה קרבן אהרן ובענין ענין מצוה זו כבר ידעת שאהרן ע"ה הוא כהן גדול
 ואצל אהרן ע"ה היה אוהב שלום ורוץ שלום אוהב את הבריות ומקריב

לתורה וענין מצוה זו כבר ידעת מה שאמ'ל בענין כהן גדול שהוא בעין
דוגמא שלמעלה וְיִהְיֶה כַּעֲמֻד טַעַם מִצְוָה זו מִפְּנֵי שְׂרֹמֶז לְדַבְרֵי
רָצוֹן מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּפִגְמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ כִּמוֹ שֶׁאֵין בְּרַב עַם הַדָּרֶת מֶלֶךְ זֶהוּ
כְּבוֹד גָּדוֹל כִּשְׁחִיָּה כִּהְגָּדוֹל מִקְרִיב הַקֶּרֶבֶן וּמִכֹּפֶר עַל יִשְׂרָאֵל
אֲמֵשׁוֹל לְךָ מִלְּפָנָי בֶּן עֵיר אֶחָת שֶׁהוֹרֵכֵנו לְשֹׂאֹל דָּבָר מֵאֶת הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר
שׁוֹלְחִים לְגָדוֹל שְׂבָהֵם וְהָאֵלֹהִים לְמֶלֶךְ יוֹדֵי שִׁיתָ לָהֶם שְׂאֵלָתָם
כִּי יִשְׂרָאֵל הַשְּׁלִיחַ הַנִּכְבָּד הוּא הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל שְׂשׁוֹלְחִין אוֹתוֹ לִבְקֵשׁ מַחֲלָה
מֵאֶת ה' יִתֵּן זֶהוּ מִשְׁמַעוֹת הַפְּשִׁטָּה וְזֶה טַעַם בְּכָל זֶם מִשׁוֹם דְּכַתְּ מֶלֶךְ
בְּעִינֵי תַחֲזִיעַ עֵינֶיךָ כִּי לְהַקְבִּיל פֶּה שְׂכִינָה בְּכָל יוֹם כִּשְׂשֹׂאֵה לְהַקְבִּיל
הַקֶּרֶבֶן זֶהוּ דֶּדֶךְ פֶּשֶׁט' וְיִהְיֶה הֵלֵךְ יָדַעַת וְגוֹרָה שְׂכִינָה בְּהַשְׁלָטָה
כִּשְׁפָּא דִּבְמִתְּבִיָּה שֶׁלֹּא עָלָה זֶעַל זֶן הַמִּדָּה נִחְמָדָה וְזֶהוּ עֵינִי וְלִבִּי עַם
כָּל הַיָּמִים וְכַתְּ גַּם אֶת זֶה לְעִמְדָה עֲשֵׂה אֵלֵינוּ וְלִכְאֵל כִּהְגָּדוֹל בְּשֶׁמֶךְ
כְּגוֹן סֶדֶךְ גָּדוֹל בְּאֶרֶץ וּמִמֶּנּוּ מִיכָל מִקְרִיב הַנִּשְׁמֹת וּמִזֶּדֶךְ אוֹתָם כִּי
לְהוֹבִיֵּךְ אוֹתָם בְּבוֹרָאם כִּי כִּהְגָּדוֹל בְּאֶרֶץ מִקְרִיב קֶרֶבֶן בְּכָל יוֹם
וְכִפּוּר עַל יִשְׂרָאֵל וְיִהְיֶה הַפְּשִׁטָּה כִּי יָדַעַת לֵךְ שֶׁאֵין רָצוֹן
בְּזִמְנוֹת כִּי מִתְלַמְּדִין שֶׁלֹּא הִרְיוֹן אוֹהֵב שְׁלוֹם נְכוּחַ וְהֵלֵךְ יָדַעַת שֶׁכְּבָר
גָּדוֹל הוּא הַמִּטְוִיל שְׁלוֹם בֶּן אִישׁ לֹא שֶׁתִּן בֶּן הַחֹתֵן לְכַלֵּה בִּי וְיִיחָד
הַחֹתֵן עַם הַכֹּלֵה זֶהוּ מִקְרִיב קֶרֶבֶן בְּכָל יוֹם לְהַקְרִיב וְהַפְּשִׁטָּה וְלִקְטוֹר
שֶׁלֹּא לְהַקְרִיב עֲשֵׂה זֶהוּ הַטְּהוֹרָה וְכִי לְהוֹסִיק אֶחָד מִלְּפָנָי לְעֵצָה בְּכָל
כִּי זֶהוּ הַעֲוֹן הַקֶּרֶבֶן בְּכָל יוֹם הוּא כְּגוֹן וְאֵין שְׂשֹׂאֵה חֲמוּמֵיחַ
הַקֶּרֶבֶן כִּהְגָּדוֹל בְּשִׁמְיֵם וְכִשְׂשֹׂאֵה הוּא תִּלְוָה שְׂשֹׂאֵה מִלְּפָנָי הַמִּטְוִיל
שֶׁנִּקְרָא כֶּגֶל

ענקרא כֹּה בשמים וערך הקרבן לפי יוֹד שלשם המיוחד והטהרם
 הדיוסים דומים למעלת מיכא והמזבח שהם עובדים שם הוא ^{הוא}
 לא אחרונה שלשם המיוחד והוא כנגד תיקון שלמעלה שכיח בצורה
 העליונה ממש ובישרא בארץ כנגדו כסו שדמזני גם אתה לעמת זה
 עשה האלים וטעם מצוה זו רומז ענין גדול בגלגול נשמות מענין
 הקרבן כיצד כבר ידעת גלגול נשמות שאם הביא ה' לעולם הרבה
 פעמים בגלגול ולעולם לא הכיר ולא ידע נמצות עד שמציא בגלגול
 בהמה זהו סוד אדם כי יקריב מכם קרבן ליג מן הצהמה מן הבקר וגו'
 שמענה זאת דע לך שדומה כשאין מוס בבהמה שבבד נפרע עובד
 דאין הוא לשוב למעלתו ושורף בהן גדול שלמכה הגוף הטהר גדול בכל
 יום ולפי הוא בכל יום כדי לצרף הנשמה ולהרבה אותה בצורה
 ולהושיע לישראל מיד המזיקין המקטרגין בעולם ולפי נקרא ^{עולה}
 הנשמה לכסא הכבוד ומיכא כֹּה בשמים מצרף הנשמה ומרבה אותה
 בצורה זהו סוד ועסותם רשעים זהו אפר עולה שהיה מחוץ למחנה
 והכל דשין אותו ולפי נקרא דשין על שם שדשין עצמו בעבירות ^{מלוא}
 הוא עפר תחת רגלים שלכהנים והנשמה עפר למלאכים וכדי לזכות ליע
 צוה ה' לכהן גדול להקריב קרבן בכל יום שנה זה קרבן אהרן ובניו
 ומענין האצורים המצוה הזה דומה למדת הלשון שהיה מתפלל הבה
 שמע ^{על} פה מצוה זו שמענה זאת דע לך שגלוי הוא למי שמתן לו
 ה' פנים לדאות

במצות ארבעים ואחד
 להוסיף קרבן
 בכל שבת ושבת שנה

ויקרא א' ו
ויקרא א' ו
ויקרא א' ו

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ענין מצוה זו כבר ידעת
ששבת רומז למדת צדיק ששבת הוא אות ברית והוא קוד העטרה ש
ברית ורומז מדת חמים ולפי אמר לא תבערו אש וגו' ורומז השבת כנגד
השבת הגדול שבו נברא העולם והוא קוד עלה במחשבה ומשם בא כל
השפע ומלכו שבועולם והוא התחלת השלשלת הקדושה והסוף מחשבה
ונקרא אין ובגדו שבת הגדול ולפי מוסיפין קרבן מפני שרומז לזה אחד
העליונה ולפי אמרה תו להוסיף קרבן ולפי אמרו המקובלים שבשבת
הגדול נברא הכל ועשו משל לגין וגו' זהו קבדה המקובלים
ז"ה הלא ידעת וגו' שמתן בפי ר"ל ובריאת אמת וכל דבריהם דברי אלהים
חיים ומלך עולם הם ודבריהם מתוקים מדבש ונופת צופים וענין
תוספת קרבן שבת לא ידעת מה עמך החכם כנגד שבת באי כל באי
כלה שבשבת מתחד החתן שהוא המלך יש צב שם הכלה כ"ו ובשבת
באה הכלה להתקטט בתכשיטיה בבה שלמטה כנגד החתן ולפי שבא
החתן והכלה לב"ה שלמטה דין הוא שיוסיפו קרבן כיום השבת מפני כבוד
החתן והכלה וזהו שתי המלות שאמ' שני חכמי בשבת האחד אמר
באנו ונצא לקראת מלכא והחכם השני רמז כנגד הכלה ואמר באי כל
באי כללה לרמוז כנגד החתן והכלה ולפי היו שני בבשים אחד כנגד
החתן ואחד כנגד הכלה כ"ו ענין תוספת קרבן ביום השבת כמו ויח
הכית גביס השבת וגו' הא לך טעם הקבלה ועל דרך הפן הקבלי
בשבת רומז כנגד דוגמא שלמעלה כנגד מיכל שהוא כל בשמים
כמו שרמזתי לך בהרבה מקומות וענין מיכל הוא ממנוג על הרחמים
והקדושים

וענין כן שלשי עי' הקבלה שמה מתבאר הקדש בראש
 חדש כבוד ידעת מה שהמדות לך שמה גדול בשם כבודו ואף כן
 ואם כן שמה שמה משה לך כבודו שמה שמה שמה שמה
 אברהם יצחק יעקב שמה שמה דוד ושלמה שמה שמה שמה
 שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה
 יסוד והוא צדיק יסוד עולם עב ומצוה זו שמה שמה שמה
 ועוד חומש שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה
 המיוחד ומצוה זו כבוד כדן אחד מהצבע היד עב שמה שמה שמה

מצות ששה וארבעים

לחסיף קדש בחג הפסח עב
 שבעת ימים תקריבו אשה לנפ' פעם מצוה זו ענין חג הפסח כבוד ידעת מה
 שאל כל המהלל את המועדות ידן לו חלק לעוה' וכלן ענ עב דבת את חג
 המצות תשמור וקמיק ליה להי מקבה לא תעשה לך ודברי לעלהם דברי
 אדום חלק עולם הם מתוקים מרובש ונוסח צופים בדרך שמה שמה שמה
 חמת צמור בראותם עב ענין הרגלים שהוא קצם המרכבה ולפ' נקדמו
 רגלים מלפני רגלים ומלפני רגלים זהו ייחוד המלך שמה שמה שמה
 שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה
 שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה
 שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה
 שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה
 שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה
 שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה שמה

שמתייחד עם הכלה כ"י ולפי אשרו בכאן כל המחלכ את הגמעות אין לו
חלק לע"ה מכח שחזק פגימות במקום שאין שם פגימה שמענה וחתה דע לך
זהו סוד טעם הגדה זו של ר"ל עד כאן דברי ר"ל ולפי מוסיפין קרבן בראי
המצות ע"כ מבע"ס ר"ל ועתה אתחיל לפרש מזהו בעזרת ה' ית"ע
הקבלה הפשוט יאמר שהוספת הקרבן בחגים ובמועדים הוה מטוס בבוד ש"י
וכי' לטווח לישראל בשעגלים לרא' ויבואו טוחות העולם לפרע בעולו ר"ת
ובקרבנות וישארו ישראל בטהורים וכלולים לראות פני המלך יע"צ ושבעה
כבשים כנגד שבעה טוחות כ"י לשכך לכל מדה ומדה זהו פן אחד מדרך
מש"י ועתה אחזור למישור ע"ה הקבלה כבר רמזתי לך שבה שלמטה
הם תכשיטי הכלה וזאתה זבשבתות ובימים טובים בזה הכלה
לחתך ש"י בתכשיטי בזה שלמטה כנגד החתן המלך יע"צ וחתניו ^{דחתן}
עם הכלה ומר"ק העמקה בזה על הכלה שהיא ספירה עשירית ונקרא העשירי
עשירית ח"י כה שמקבל השפע ממדת כל איזה הוא סוד חכ"ס חסד ל"א
תחוד כלב' ז' לפי שבא הכלה ללבוש בגדי פזיה כנגד החתן בש"י הוא
שהוא מוסיפין בקרבן ז' כבשים כנגד ש"י שנקרא שבעה זהו פן אחד
מדרך הקבלה ועל דבר הקבלה במקום ה' ידעת וכו' ש"י חסד ל"א
שלמטה כנגד ב"ה שלמטה כלל שחל הכותל הכותל לשבתך שנקרא חסד
לא מכוון אל כנגד אבות השבעה כבשים שהוה תוספת קרבן הם כנגד
לדון כפ' חתן כבשים טובים וכנגד ז' בתות של צדקיים וכנגד שבעה
ימי השבועות וכו' ז' בתות של שכינס וכו' דומה ל' גוים שמוסיפין
בש"י ביום טובים זה הם תכשיטי ה' ויפי הדריה וכנגד ז' מוספין
שחל מוספין בש"י בימים טובים וכו' ית' לעשות בעין דוגמת שלמטה

א

חכמה

הנקרא ראשית חכמה יראת יש' זהו המדה
 ההולכת סביב כנגד כתר עליון המקור
 והמתאחד בגופו והוא מעיץ הברכה המספק חיים ובדכה לעולם
 ונקרא עלה במחשבה ונקרא עיץ הימין ונקרא ענילוא זהו החסד
 המצוי ונקרא תוצאות תוצאות חיים וממנה מתבקשות מעיץ החכמה
 ונקרא היזבל הגדול שכל נשלות השביעות ולשמחות זיוצאים
 חכמה ובשם קנו ישרא' לב כשהגיעו לזיוס שהוא
 חכמה וזוהו סוד שיעדי בניה קנו לב לידע התורה שהם עתבי
 חכמה ולפי אל' חסדו של מרדכי היתה יודעת יותר מיחדק
 הנביא מנע שכל לב והוא סוד ומשפטים בלידעום והוא סוד
 התורה שהתחיל בבית וסיום בלב לב נתינת חכמה ולפי אל' חסד
 התורה כובלת חכמה והוא הוא ממש חכמה

בינה

החיים והשם שכלו במוכסז שלל שם מוכסז שם מוכסז
 א' ספירה שלישית והוא סוד חסד מלך והוא
 העולם הבא והוא מדה שלמה ומשפטים
 כל השביעות וזהו סוד חסד מלך כמו שא'ל פעמים חסדו ופעמים
 ממלכות שלפעמים כקרא זכר ולפעמים כקרא נקבה והוא חסד
 השמא ונקרא אשה ונקרא שנה ונקרא י' ונקרא שמימות מנב
 שבאים ממנו כל השביעות ומכאן נחלקים ל' שיעדי בינה והוא
 בא עיץ שלפעמים ממתיק השפע ולפעמים אינו מתעוק וזהו סוד
 זיבואו מדוזה וגו' מניד זיורהו י' עץ וגו' חק ומשפט פעמים רחמים
 פעמים י' וז' המדה הוא חסד ענין כל השביעות וטובאן נמשכים

כל מקום שהיה נשבע קדש ומזבח מעייבך שנת תבואה שנת תבואה
 שושן רחוק המעין הזה ובקרא תתקדש ובקרא ששנה והדדסוד בן יצחק
 מסופרות בכל הארץ וזהו סוד פנימין ועין יצחק ופניו ממדיה במשך חלילות
 וזהו חסד עולם ובקרא מים

העליונים והוא זרע עמך וקדש וזבד וזבד
 העליון הוליד לאברהם וזרעו וזהו סוד האבות השם המדבר וזו המדה
 כמה גדלים מתבקעים ממנה ויש לו ענף געונים ולב גשם וזהו המדה
 בפע עצמו וזהו סוד ענף שמת שלמה הוציאם מה פסוק וזהו
 ויבן והוא כגדג אמת שיוצאים מחסד וכל שם ושם הוא שם המדה
 מקום שתרצה ענף שמות המדה וזהו המדה וזהו המדה
 וזהו המדה וזהו המדה וזהו המדה וזהו המדה

[illegible]

מכאן ואילך איך דעות לידד ע"כ פיר מצה אן שהוא סוד יצחק

תפארת

אז חמדה נקרא יעקב ונקרא ישראל ונקרא הברית
התיכון וישראל שלמעלה הוליד לשדל שלמטה

והוא סוד האבות הקדש המרכבה והוא סוד האלון וסוד הבוק שלמעלה ונקרא
דוד וחמנה ותאכלו הברכים ו"ב שבאים ויג מדות וממנה מתבצעים מעצות
התהומות ומשם נבראו ע אומות כמון שאמ הכתוב כל הנפש הבאה ליען
מזרימה ע וזהו צורתו של יעקב א"ע חתוקה בכסא הכבוד וחותמו אמת
וזהו שם שלב ל"ב וסימנך כיבך אדוני גדוד ובו היה מתגבר המלך דוד
ע"ה במלכותו וזהו סודו אנקתם פקתם פספסים דיונפים

נצח

וזהו סודו נמשך הוא רגלימיני והוא סוד עמו
הימיני שבבית המקדש שנקרא בעד ומשם היו יונקים הנביאים

החכמה והוא סוד רגלימין וכליא ימית וכסל ימית ולפי אשר הגמל
שלמה ע"ה ויקרא שם האחד בעד ושם השני יבין וזהו סוד וכל בעל כלוד י"ב
ובו והשם הוא שם בן נ"ב שהיו מזכירים הכהנים ומבלעין אותו בין אחיהם
הכהנים סודו ינהי יהנה ומכאן מתחיל לימשך ספירה שמינית שהוא
זהו סוד רגל שש ושמו יבין והוא עמוד שני ב"ב שהצורת
יסמוך עלי השושן אירידון ומכאן מתחיל לימשך מדרג

הקד

הוא בלתי תהב ונקרא כל כמו שאמ וי"ב בדרך את אברהם ב"ב
והקשר מורה מורה והוא המריק לשמן האב בבל ל"ב
וזהו סוד השמות שבבית ששעין עליהם וזהו סוד אות ברית דודו
סוד ששן ב"ב שחמב"ב ברית עולם ביני וביני בני ישראל אותהיא לעולם
והוא חמדיק השמן הפוח על הכלה ב"ב והשם שבו י"ב וספירה עשירית

מלכות

היא ספידה עשירית והיא הכלה השלימה בבר
 חסלימות המקבלת השמן הטוב ממדת כל וכל
 מקבל כל השפע הבא מתשע ספירות שהוא סוד החתן ומדיק על כפול
 שנקרא כ"ו ונקרא מטבדון דומה לשונה למלך יש צב ונקרא ארבע
 בכל מקום שתראה ארבע אהים רומש לזו המדה ונקרא מלך הכבוד נר
 וכשהיה ב"ה קיים היה בא כל טוב בעולם שהיה מבני החתן עם הכלה משעה
 שחדב ב"ה איך לך יום בעולם שאינו יורד קללה לעולם משעה שנפרד
 הכלה מחתן המלך יש צב אבל בזמן ששיב הב"ה שביטנו לציון ויתחדש
 או המדות ויתקיים הכת שאמר הנביא ע"ה זה יהי י"ט למלך עומד בצד הברכה
 לעולם ע"כ פיר עשר ספי זהו צרכי להביא בבאן פיר זה שלעשר ספירות
 להביא ענין התורה שנתנה בעצרת שמורה על הענינים האלו ולפי טענתה
 התורה במדת לשערי בינה בלכה החלתי לפרש חותו ועתה אשוב על
 מדה זו שלעצרת לפרש המצוה מפני מה צונו ל' ית להוסיף קרבן בעצרת
 טעם המצוה ע"ד הפס"ט הוא כנגד מדה ידועה שניתנה התו מטעם
 מפני שניתנה התו בזה האין ובאין הנשמות לקבל שכי לעלות לשלש רגלים
 והשכי בא לב"ה שלמה דין הוא בתוספת קרבן עבשים כנגד ע' טעמיות
 שעולה למ"ט פס"ט צונו ל' ית להוסיף קרבן ענין אחר ע"ד הפס"ט
 עצרת רומש חידוש העולם שהם השבעיות ולפי שמורה חידוש העולם
 דין הוא להוסיף קרבן מפני קיום העולם שאכלמלא קריבות ומעמדות
 לא נתקיים העולם והתורה כמותן קיום כמו שאמר הכת אסלא צדיק יקם
 תכלה ואסות שמים וארץ לא שחתי ועל דרך הקבלה הציג
 וה' שג"ה כיוון ב"ה שלמה כעין דוגמת ב"ה שלמה והי"ט ב"ה שמים

מטבדון אינו מטבדון
 בן יוד לא מלכות
 נקרא מטבדון מלש
 מטבדון דמלכות
 ומלשן מטות ומטע
 ביד בעולם הנכד
 וזה בעולם האמיתי
 והוא מדת המלכות
 נקרא מטבדון והיא
 היא אמורה ענין
 ה' ביהודי ומשכיל
 יבין

ע בכאן

הוא המקריב העולות והקרבנות לפני הבה כי והשבעה פבשים כנגד
 שבעיות גורם שמוספן בשבוע ביום שבת עד שמיני לז' שבעים
 שלמה וזהו סוד תהיה שבעה ימים' והפך שלמה הוא כעין וזמנה
 בה שלמה מדה כנגד מדה כמו שאמרת גם זאת זה לעמת זה עשה ה'
 זה כן אחד מדרך קבלה' ועתה אחזור לפרשן בפן שעת שלמה
 עזרת דותה לשביע שנקרא שבעה כמו שדמתי ולפי אנו מקריבין
 ז' כבשים תמימים בני שנה כנגד המדה הנקרא שבעה וכנגד אבן ישראל
 כמו שאמרת הכת על אבן אחת עינים' וזו הקבלה הפנימית היתה
 ידעת אם לא שמעת אלהי עולם יג' שאין שבעות שבי' כסח לחם עצרת
 כנגד ז' ימי טהרה כמו שאמרת הכת וטהרה לה שבעת ימים לטהר דעה
 ואחר תהיה ביום החמישי והוא סוד וספרותם לכם ממחרת השבת מיום
 הציא את עמך ה' וגו' עד מחרת וגו' אמר שולך מלך
 לזרע אחד שפירשה אשתו נדה וספרה ז' ימים לטהרה לטוק יום הטהרה
 מביאה סעודה גדולה נאה לבעלה כדי שיחנך אותה כך הוא כנגד ישראל
 בימי הפסח אנו מתחילין למנות ז' ימי טהרה' אמת יבא חשעה טיחב
 וזמנו ז' ימים וזמנו בנו אהביועד מברח שוכה וכדי להוסיף אהבה בתורתו
 שבעת חכ' שבעי בינה לסוף כיום ובכל יום יום אנו מוסיף שבעים עו'
 השנה העליון שהוא סוד היוכל הגדול ואנו קונו נפש חדשה וכמו כן אן
 ז' שבועות דומה שהחתן בריבולו וכלה בחופתה וכלה סופרת שבעות
 ולסוף יום שהוא שבוע שמיני מתיחד החתן עם הכלה וזו השבעה לעולם
 התחתון ומתכרך עולם העליון ועולם התחתון וזו השבעה מחדת כל השנה
 בחדת המלכה כל שנה והוא אומר הברכה כי שם עמה יס את הברכה

[illegible]

פירוש חזקוני

כונס ושומר החיות כנגד כלם השמים כסוד

הכנ ואמרת לכם לעשות כל עניני דרשות ואשר יצו

התורה שני היא עד שלש נבדל העולם היתה מעשה נשע

ואהיה יצא אמוק ואשה שעל כפיו יוס חס ותתי אותה לכם

טוב עתה לכם תורת אל וידיעו לאו חבתה בנוהג שב

לווה מאחדים ולוקח סתם עינים הוא גמול ופעמים

זבל סזרה של תורה עומד לעולם ולגלמי עולמים

התורה כחזרה שני ונלעתם אותה השיגו ל עמה

שם יכו לך שומע ולך מדבר אל לב ישר

השם יתן שאלו לבו נודעו מאת

חיים עד העולם לסוף ז' יום אנו מקריבין הכלה כנגד החתן וזהו סוד והקרב
 מנחה חדשה לייב בשבועות כי כל ללפני שבועות תקריבון המנחה שהיא
 הכלה כנגד החתן ואנו מוסיפין הקרבן כדי לשמח עולם העליון ועולם
 התחתון וכתות שבעולם שלא יבאו לקטרג בן השמחה הזאת בן ישל
 לאביהם שבשמים ע"כ טעם מצוה זו ושכח כלפי מעלה עזרת ביה לסקוף
 ז' שערים שעולה כנגד חבמה שהיא בן זוגו ומוסיף אהבה ומקריב בה שלל
 הקדושה והטהורה והי כנגד אבר ראשון שלא צבע שני טליד שמא שמס
 ניתנו הקדבנות ולפי שבועות הוא חג שני שמענה ואתה דע לך ע"כ כי מצוה
 זו כפי קוצר דעתנו השפלה נמנה שהקדשה י"ש להי לפע וגלוי הוא למשכיל
 למי שנתן לו הבה עינים לדאות טעמי תורתו ית שמו שבראה והל יראו ג
 כפלאות מתורתו כדי שנוכל לפרש אמתת הדבר האמת הין שר ביי שדים
 דרכי י"ש וג' כילא נבדא האדס לא להכיר את בוראו ולדעה טעמי תורתו
 שג' וידעת היום והשבועות ללבבך וגו' דע את להי אביך ועבדו זה הכלל לא
 נבדא האדס לא להכיר את בוראו ולשמור מצותיו ולדע טעמן ואז ידע
 להקדש בשכ' ויכל אדס לעבוד את בוראו בלבב שלם ויקיים הכת שחמד
 את י"ש תדא ותזת ע"כ זה משכיל י"ש שמדבר ברמזים ולחשימא במיזח
 ואומ' דברי חכמ' כדבונות וכמשמרות נמונים בעלי אסופות וגומ'

י"י מצות י"י ששה י"י וארבעים י"י

עתי הלחס בעצרת

להבא

בכלל הקדבנות שג' ממ' ושבועות כס' תביאו לחס תנופה שתיס שני עשרון
 קלות תהיינה חמץ וגו' וכת' זה קדבתס על הלחס' כבשים בעען מצוה
 זו ככל ידעת מה שהל' בחג הקדמתב מקבת סוכה אמר' לה' הבא

במנע שתי הלחם בעצרת חסד ששצרת זמן פירות האילן הוא כרי מאבדך
לחם פירות שבאילן ועוד והלחם בלחם לחם מיסבאג' וחג הקובות
זמן בלחם ואעס כרי שיבדך לחם המים ועוד ישלנו להקשות הוא יל
ועצרת זמן פירות האילן הוא משימה צונו ה' ית' להביא שתי הלחם בעצרת
היה לו לומר להקדיב פירות האילן כרי שיבדך לנו ה' פירות שבאילן
ומנע מה לחם חסד שכלחם עץ היה בימי אדם הדא שון עץ ולפי צונו ה' ית'
להקדיב שתי הלחם ולומר לשלחם כרי שיבדך לנו פירות
האילן זהו פן אחד מדרך המשכ' ועתה אחזור לפרשן בפס' ע
בעצרת השם ית' בדרך משל' טעם שתי הלחם דומה לטעם שלמעלה
שנא באנשים מלאכי השדת ונשמות של צדיקים (בדרא מן בפור אותו חמדה
גם הוא וידן שלהם שיווד ומתגשם בארץ וזהו לחם אברים אכל' אש
כגד' מל' ע' ולפי שבתקנו גם חצודה לחם שלמעלה לחם הנשמה אכן מ
מקדיבין שתי הלחם אחת כנגד תורה שבכתב והשני כנגד תורה שבעלפה
שניתנו למשה רבי' ע' בהר סיני בעצרת' וע' הקבלה ה' ית'
ידעתו שנתן כח בישראל עסקו ושו' ליהוד שמו ית' ולהורות לו כעין דומה
שלמעלה שתי הלחם כנגד שני ההיץ שלה המיוחד כנגד גבורה ומלכות
ואנו מקדיבין א' חמדת כנגד בת עליה כרי שיבדך לנו פירות שבאילן
א' יוד' וא' שלחם המין שהוא אילן המים וחמדת א' שרא' שהם פירות
האילן וכבר ידעת שהוא סוד יט' זכרנו יבדך שהוא זכר כנגד ית' כמזמיר
כברת לנו וכנגד שתי הלחם בעצרת דומה עין נכבד כנגד מטה וכל
הוא מלחם ה' כנגד ל' שני' ביה ושתיה לחם כנגד חמדה ועיני' ל' חמדה
שתי הלחם בלחם ארץ ובכדו שתי הלחם בעצרת עין אחד

חב' מל'
ב' ית'
י' ית'

ע"י הקבלה הפנית מפני מה צונו ה' ית' להקדיש שתי הלחם בעצרת הוא
רומז ייחוד חתך וכלה כדי לחבבה על בעלה ורומז שלימות בין החתן
לכלה ובגד זה אצל מצוה לבצוע על שתי כבודות בשבת' וכלל אומר
לך ששתי הלחם רומז למדת מלכות שמענה ואתה דע לך' קע"ו הקבל' צ"ד יק
הפנימ' כבד ידעת מה שרמזתי לך שבה שלמטה הוא מכוון כנגד ב' של
מעלה וזה שלמטה הוא תכשיטי הכלה ובשבתות קייץ שא המלך
ש' צב והכלה ב' שהוא סוד הפרוכים להתקשט ולהשפיע טוב לו שדל
בצורות הטורות והקדושות ולקיום מה שרמזתי יצי שברנו יבדך יבדך
את בית ישראל ולפי חג עצרת רומז כנגד הכרוב השני שתי הלחם כנגד
שני הכרובים ולפי היו שתי הלחם בעצרת ע"כ טעם מצוה א' ועתה
אחזור לפירוש מופת מה שחג ולא שלש כנגד חתן וכלה שהוא אבד אחד
ית שמו וזכרון לדורי דורים ולנצח נצחים ע"כ טעם מצוה ז' שמעש ואתה
דע לך' ועתה אחזור לפירוש כלפי שמעיה כבד ידעת מה שרמזתי מצות עשה
הם כנגד חתן וכלה כנפים שנמשכים אלצר החתן והכלה ושם מצות כנגד לא תעשה
האידין גמאת זה לעמת זה עשה ה' לא שהכל עשה בעיני דוגמא שלמעלה
עורת האדם כמות שחמה כח' ויאמנה נעשה אדם וגו' שבר תריג מצוה
כנגד האיברים והגידים שבאדם ושבעה שנגלה הצורה העליון הקדוש
והטהור נגלן תרגם מצות ונגלו הבינה בין איברי הידים ולפי המצוות
האיברים תלמים בשלשלת הקדושה והטהור ולפי המצוות כנגד האיברים
ומצוה ז' כנגד אבד שני שבאצבע שני שמענה ואתה דע לך' ושכר
כלפי שמעיה שהכהן הוא ואן שלש המין וחסר עצרת הוא ב' וחסר הלחם
הוא חלטה וצ"ה וענינים אלה לויים הסבחו שבתאם צ"ה עינים לדמות

בעמי תורתו הכלולה ואיך חנן כולץ להשיג בעובות חפץ ליתר מן
 הקליטה עליון לפע לפנים ומי יודע עיקר המוח שלה זולת ה' ית
 שבראה ובאמת חזק תורה נובלת חכמה שהתן ניתנה מחסר וחכמה
 להעלה חכמה ואעפ"כ התן מורה דוגמת שלשלת הקדושה והמהורה
 והוא דוגמת כפך כפי ספידותי בהרבה מקומות ודי כך כמו שהזכיר
 לחימתא בדמיזא ע"ב והמשכיל ימצא בעין השכל

מצות שבעה זאלבעים

להוסיף קדבן בדאש השנה שש אחדש השביעי באחד לחדש שזמן
 וגו' זה קדבן בנות סעם מצוה זו כבד ידעת בענין ראש השנה מה
 שהזכיר ג' ספרים נפתחין בזה א' של עדיקים גמורים וא' של רשעים
 וא' של ציונים של עדיקים גמורים נכתבין ונחתמין לזאת לחיים
 ושל רשעים גמורים נכתבין ונחתמין לזאת לגיהנם ושל ציונים תלויין
 ועומדין מלה על יום הכפר זכר נכתבין לחיים לא זכר נכתבין למות
 ונפץ דין לה כבד ידעת שהיא בענין ממונו ש לאדם חס מעט ואסרהרבה
 וכל מי שאין לו הרי הוא חסוד במת כמו שאמרו חכמינו כי מתו פלגאעשים
 המבזקשים את נפשיו ולפי בזה דנק ענין הממון של כל אחד ואחד
 מישראל ופד ידעת שזה דומה למדת בינה ובה נחתמין כל צדי העולם
 ונקרא חיי העולם וקרא סוד השמחות בעם אחד מדברי דודל וצוה
 וצוה לפרש סעם מצוה זו בדרך כשט פער ענין ד' צדי וידעת
 שזהו לבינה ולפי תא החולות הדין שמשם התחיל ליתער מדת שמים
 שהיא מדת בינה ופי' לפיכך זו המדה שנקרא לה מסיבין קדבן מלה

שחמא מרת שמי' ותשרי הוא מרת מאצנים כנגד גבוה שיוצא ממקומו
לדין לכל אים ואיש פני מעשיהו וכו' כמדיה הוא הגותן לפחות והוא קנות
החכה ולפי שלא יוסיף דין לדין אנו מוסיפין קרבן במצות אבן שחמא
כמו שצונו זכרי לשכר בוחות שבכולם כדאי לא יבאן לערבב בין ישראל
לא ביהם שבשם בזמן שפוזן העולם אנו מוסיפין קרבן כדי לשכר כוחות
שבכולם זהו פן אחד הדרך ששמו' עוד לומד בדרך פסבא חכמי
שרה שבו נבדא העולם אצל בתשרי כלדיו אבות רומש כנגד אבות
שלמעלה וכנגד אבות שלמטה ותוספתה קרבן לקרבן חבות החזקתו
עם אבות העליונים ולפי אנו מוסיפין קרבן בזה כמו שצונו ק' אהנו
לשוב לנו כל הימים זהו כשנים כרי לשכר החודש והכל יצגתה שדחת
לך שאפו מן הקבלה שהיא קבלה פעמית' זהו דקה מהדקה אינו לא
קליפה מהקליפה החיצונית כלל לפי לפנים מי יודע מוח התורה לא מי
מבדילת ית שמו ודכח ולפי כנגד דעתנו השפלה דומה לו הפסחים
וקצת קבלה אבל הממונים בשמים וכנגד החכמים כגון עקיבה
וחבדין הוא כפיפה מן היסוד פסטי' ועל הקבלה הפעמית ולא
ידיעתה וכו' שבת דומה שלמטה כפיף דומה שלמעלה ודומה שבת
בשבת שהלכות דומה הלא דומה שלמטה כפיף דומה שלמעלה
וזוהי מה שפית במחית משה עבד ש' מכוון לשבתך א' תיקרי מכוון לא מכוון
זה מכוון זהו כלל סבר ידעת שבויה מתוח נס' בעולם כמו שאלל שפסלה
הקדמות הכלל בזה סבר' חיים וסברי מתנים מתוחין לפני וכו'
אמרין שירה אים דין' הא כלל שמרת הדין מתורה בעולם וכלל מתוחין
באשר שיהיו בזה שלמטה וזהו סוד א' כולל יושב על כסא דאבות ולפי

ששולמית הכלה בעולם חנו מוסיפין קרבן כדי לשכך זו המדה וזה סוד
 ערבות שמתערב הדין עם הדמיון בתוספת הקרבן וממתיק עתה סך
 להחזיק וכו' וכן מובא כגון גזל בשמיים מוסיף קרבן בזה כדי לשכך זו
 המדה ע"כ טעם מצוה זו ושכח כלפי מעלה לה' הוא מצוה וקבהץ הוא אמת
 שלישי שלה המיוחד ותוספת הקרבן שנקשר השלשלת הקדושה ומעיון
 המלך יא' עב' עם הכלה כ"ו ובוסף האהבה והספיק זהו מצוה אבר ש"ב
 שבחצבע ש"ב שליך ש"א וכבד ידעת שהקרבנות הם כנגד יד ש"א
 וכדי לשכך זו המדה תוספת הקרבן ע"כ טעם מצוה זו שמענה ואתה
 דע לך וכלי הוא למי סבתו לו חלה עינים לראות ולחזקתו בראותו

מצות שמונה וארבעים

להוסיף קרבן ביה ש"ב ובעשור לחדש השביעי וגו' בעין י"ה שהוא יום
 כפרה כשהיו ישראל בזה בשחיה קיום שהיו עושים חשירות כמו שאמר
 הכתוב גורל א' לי' וגורל ב' לעמאל והוא שחור (ש"א) שלא יבא לעולם
 להחזיק כנגד ישראל ב"ה כמו שאמר הכתוב ביום הזה יכפר עליכם לפרה
 אדמכם מפל חטאתיכם לפני יי' תטהרו' ולפי שהוא יום מחילה וכפרה
 לישראל דין הוא להוסיף קרבן כדי לשכך הכוחות שבעולם ובמיוחד
 שיה' הוא כנגד בינה ומשם נבדל השם והתשובה ולפי א"ל במקום שבעל
 תשובה ישובו איך צדיקים גמורים יכולין לעמוד לפני אשתאשה
 ולפי בקדא בזה לכוז' ש"ס ש"ח התשובה והכפרה לפני עמאלית
 להוסיף קרבן ביה חפ"ט שאנו עולין כמה מדרגות לקבל מדה זו
 בדין הוא שיה' קרבן לקבל מדה זו טעם אחד וס' אחד מדרג

משט שממשך לצד קבלה ועד משט כבד ידעת שיה שחפור בה עינינו
 ששכוח כולם במלחכי העדת מצד כבד ידעת שפלא הוא המשכונ לנח
 ולפי שלא יערבב בין ישראל לאברהם שבמניס יונה הית להחסיף קרבן ציה
 זהו כן אחד שני בדרך משט ועד הקבלה הלת ידעת וגו מפע מהאנו
 קודץ פרשת עריות בתפלות ית בתמה מפע שאנו משכוח למדות בנה
 ומשם מתחילין לימשך עס העריות וסוד חשה ובעלה וסוד היוחוד ואס יש
 לך עינים לראות פקח ודאה נפלאותה ית מפע מה אנו קודין בתפלות מנהה
 שניה מל עריות ולפי היו מוספיין קרבן כדי לקרב המדות זו עסא ולקסור
 שלשלת הקדוה והטהו ביה שהוא קדש כמנו שאכל וכבדותו כבדוהו בכחות
 נקיה עכפן אחד מדרך קבלה ועוד תמצא שביה היה עובדי בל בבגד
 שפונד שהיה משמש ביום קדוש כזה בשד ביון שלמלך הכבוד והיה
 שלם פעין ונאמא שלמעלה לכפר על ישראל ביה ועד הפקשה שלשיעוד קבלה
 כבד ידעת מה שרמזתי לך מה שאדעל מכון לשבתך לתקרי מכון
 לא מכון זה כנגד זה ובה שלמטה הם תכשיטי הכלה ולפי ביה שבה
 שפי לכפר על ישראל צונו ית להוסיף קרבן כדי לייחד החתן עסהכלה שמענ
 ואמה דע לך עכ סעס מצוה זו ושכוח כלפי מעלה שהסבין הגדול הוא ואין שיה
 חמין ולבש שפונד דחוס ודין והוא ית זהו בינה והוספת הקרבן הוא
 גבורה והוא כנגד אבד שלשי שלחצבע שני שכל שאל כדי לשכך הדין
 עכ סעס מצוה זו ועידושיה ממנה שהקרה ית אלהי לפע ומה ששם בלבי
 ועצמים לא גלויים הם לכל דודי סגד ומצבי מדע ואשר כח בהם לעמוד
 בהכל המלך שהוא מלך הכבוד ית שמו

כי מצות תשעה וארבעים

לשנות עבודת העם ביום היום שיהיה שם בזה יבא אהרן ל הקדש
והוא יעשה את עבודת כע יע וכן וזהו שיהיה אשר עליו הגדל וכל
טעם זה שיהיה שיהיה מות פשע מצות זו בתורת מאמרינו יש לפי
מכאן מה נשמך מיתת בני אהרן לעבודתו לא לומר לך מה קדשנות מכפדים
אך מיתת הצדיקים מכפדת ולפי נשמך זה לזה ועוד אצל כל המזל שדך
דמעות על אדם כשר הנה סופרין ומעטין בבורן שם כוונת ספרות חנה וגו'
ולפי טעם אשר מקוים בפרה ביה ויבין עליו הצדיקים על השופה אשר
שדך יש והוא להם כשר ולפי קו פלה אחרי מות והוא סמוך לעבודתו יהי
לומר לך שכל כהן שחינו הבין ועושה עבודתו יהי אדע בו מיתת ולפי אשר
אחרי מות שפני בני אהרן וגו' ענין אחר' למה נשמך מיתת בני אהרן
לעבודתו יהי מקשר ענין גדול מקשרי הוה שפני אהרן לאחד שנפטרין
מק קעו עבדו עבודתו יהי כפחם שהוא ליהו' ולפי נשמך מיתת בני אהרן
לעבודתו יהי ופאקזה הדין ואחרי לידן כיתא בזה מלכות כלפי שמיא וכלפי
אדעו כלפי אדעו שדך אהרן לישן פער' אחרי מות שפני בני אהרן יהי
לו לא אחרי נדב וזהו שפני אהרן לא בא להודיענו שדי להם בסימן אהרן
שפני אהרן לכל הדין ולפי לא הדבר שמונתם בקדשם לפי יא שפני
השפני לפי הארץ קוים ומהו הדין בעלי מותם שלא היו להם נשים ונשואות
השפני וזהו שפני שפני שפני ביה כדון וזהו שפני אהרן ומהו שפני
שפני שפני שפני שפני שפני שפני שפני שפני שפני שפני שפני שפני
וזהו שפני שפני שפני שפני שפני שפני שפני שפני שפני שפני שפני שפני
וזהו שפני שפני שפני שפני שפני שפני שפני שפני שפני שפני שפני שפני

כנגד אן סמך קיס וכתב וחדירות וכתב וימותו לא שח מיתות בודאי מרת
 ולעולם לא יצד' והיתה הדא טוסה סגסרפנו ויחד נתגלגלו מפיטחם לעולם
 לא מתו סתגלגלי בליהו אל ואליהו אל לא מתו ולפי אמר בכאן שח מיתות
 ולפי שהוא ליהו אל סמוך לו עבדת י"ה שהוא הוא התכפר על בני ישראל
 מיד התחיל להזהיר כנגד אהרן הכהן ע"ה אמר וצר לאהרן אחיך וגו' מבית
 לפרכת מפני ששם הכרובים שהוא סוד חתך ובלה ואין ראוי ליכנס לשם לא
 בעתו ודעו וזאת רמא היה מפני שגדב ואביהוא הקריבו סלא בעת ההוא
 לפי נדונו כך יצוה לאהרן הכהן ע"ה להזהיר שלא יבא לידי מכשול ע"כ טעם
 פשוט זה ע"י פשוט כלפי סתרי אדע"ה אבל כלפי שמיים אמר ויהי אחרי
 מות שני בני אהרן אן בצ"ח והו"ד שהם בני תפארת שצקרא אהרן שנבלגו
 בתפארת וזמן שאח בקרבנות לפי י"ה וימותו שנבלגו באלף שביעי מיד צוה
 אל יסא בכל עת הקדש וסמוך לו עבודת י"ה בינה שחמשה וזאת רע"לך
 וזהו פירוש פסוק זה' ועתה אחזור על טעם מצוה זו ע"י הפסט עבודת י"ה
 כבר ידעת מה שהלך כיצד היה משמש ב"ה כמון שח בואר בחסות וסמ
 חן בגמרא ואד"ל שבעשה נס לעולם לא ראה ב"ה קרי ב"ה ואד"ל ששתי מים
 היו לו לב"ה שחם תיפוד א מהן שיסאר שלם עם אשה אחת שכל מי שאין
 לו אשה חס בעל מום ועוד שתי נשים רומז כנגד שני אהיות הידועות
 זכרי שיסא עולם בכל השלימות כעין דוגמא של מעלה וזאת משמש בבגדי
 לבן לרמז על הכשר והפי שלם הוא מצד אב עליון והמכפר עליו כנגד אב
 התחתון וז"ל כנגד וזאת משמש בשמלה למדת בינה שהוא י"ה צדק
 של מעלה ע"ה כדרך של מעלה ולפי אנו מצוין בעבודה שלם לשמחה
 וזאת של מעלה' וע"י פסט עבודת י"ה מוכיח בטכר לסימא והתחנן
 ולכוחו

ומחנותיו ולכחות העולם וקציבור שיהיה לפעור וישמע הבה זכות
של ישראל מפני השונא בשחיו משלחין לו ישראל ששער שהוא מצד מינו פגרו
שאר פסוקים יצאחו עוד את דפחיהם וגו' ולפי צונו ה' ית' ושלח ביד איש שט
וגו' שהוא רגיל לילך במתותאן ואינו מפחד מהם' והיה נושא כל עונותיו -
עליו כמו שאמר הכתוב נשא חשעיר עליו את כל עונותיו וגו' ואם היה צריך גוף
אוכל כותקין לו כמו שאכל העוסק במצוה פסוד מן המצוה אבל לכל אדם שעשה
נס ולעולם לא אכל' נושא שער ביה' ובהליכתו היו שם חכמות ויוצאין לקראתו
ואומרים לו יי' אלהיך ידעך ויוצאך עמו עד הגות אחד וכן מלויין לו מחבורת
לחיות ואמר לו יי' אלהיך עד שמגיע למדבר ששם רב עשרת אלפים וכו' וכל בשר
ידין השער וחזר פניו כנגד חכמת ואחריו כנגד המדבר וזרע השער -
למדבר ואמר קמנו ראה מה שנותניך לך ישראל מצוה וחזר פניו כנגד השער
אם נעשה בזה תלמי מוסב' ואמר לו הורגו באבנים ומרים רגל אחד שהם רוחים
מב' ובאחרת שעה הורגות חיל כ' לעבוד עבודתו שכל היה מנקה מלפניו
עבודתו עד שהיה מגיע השער לעזרזל שהם סוד' יי' ועתה חזרו
לכ' שנים מצוה זו בעיה יי' עבד יי' הוא בעין אמת שלמה
ה' יי' שם המקדש שני שעירים אן עשך ויעקב גורל' ליו זה יעקב
א' יי' חלק יי' עשך וגורל' לעזרזל זה עשן א' שני שעירים -
בשמות של עשו ויעקב א' שם המקדש מיכאל' בשם ב' ע' הקב' -
בשם ג' יי' עשך וגו' א' תהי' מקדש א' תהי' זה מצד זה' וי' שלמה
השם תבטימי הכל' כ' יי' יי' וי' תבטימי תבטימי ב' -
תעדה בליה ולפי שירד תתבטל בתבטימי ב' עבד יי' ומצוה א' שפוח
לפי שפוח תבטימי ב' וי' שפוח תבטימי ב' וי' שפוח תבטימי ב'

ג

עבודת

ויי' רגו
ב'

ויהי הוא בינה ושני שיעורים הם כח והוד שחור מערה על כלפי דתה והבגד
 דין זה הוא כנגד פרק ראשון של ארבעה חול שהאסלישי מאדבע שמש של
 המלך יצ' עכ טעם מצוה זו נגלוי הוא למי שסדן לו ה"ה עינים לדחתותו
 כמו שאמ' ד"ה ע"ה כל עיני ואב' נפל מחו ולפי טעם מצוה זו גלוי הוא לאשר
 יש לו עינים לדחות את השמש' הלא ידעת מה שרמזתי לך שדלח' מצות הם
 הוא כנגד ל'מח' אידרים כנגד דתח ענפים שנמשכן מצורות החתך המלך יצ' עכ
 וכנגד דתח מלאכים שמתלבש בהם שכי' ולפי דמשי ענין האיברים בענין
 המצות שנענה

מצות חמשים

להוסיף קרבן בחג הסוכות שז' והקדישתם עלה
 חשה דיה נחח לי' טעם תוספת הקרבן בחג הסוכות חג הסוכות דומה צור
 ה"ה שלש המין' וזה הוא מה שאמ' שתי דפנות ושלישית חפלו טפח' כן
 תמצית שתי דפנות בה"ה ושלשית כנגד הנקוד שבאצבע וענן צורת הה"ה
 הלא ידעת וכן שצורת הה"ה הוא צורת השכי' שהוא הוא הכלה ותכשיטיה
 וז"ל חידה אלה' דומה חצי יריה ומד כיון כשבא החתן שהוא המלך יצ' עכ
 להכין לכלה פ' צמח חדש הירח העליון שהוא סוד כלל דמו שדמתה בך
 מיד נברא משם בך שהוא סוד מנוגדון השד הגדול וסוד נשמות שלישי
 ושלש כסותם לי' א' בפס' חמש לחתן שהוא המלך יצ' עכ ולכלה כ' ולפי
 יספקו חתן וכלה צדקם ג' וזהו חתן וכלה וזהו חתן וכלה
 כשדמתה לך שדמתה לך שדמתה לך שדמתה לך שדמתה לך שדמתה לך
 כנגד צורה זה סוד גסות א' לעדמות עשה ה"ה וכל צדקו מוכן למצות
 שמתנה חתן דעלך מה דומה ענין סוכה ולפי' הוא דמך שדמתה לך

ואחר כך הולכים ומתמעטים ויש לומר אם בשאר ימי החגים זהמועדים היה
ראוי לעשות כך מפני מה יותר בחג הסוכות מפני שעבר לה ויה' שהיא דמין
דין שנידונו על אומות ואנו מביאין קרבן על כל אומה ואומה ולסוף יתקע
כולם וישאר באומה אחת בישראל ולפי' היו מקריבין כדא' בחג שמיני עזרת
כנגד ישראל' זהפ' השני הוא כנגד ע' ענפים שיוצאים מתפארת כמו שרמזת
לך ולסוף ששת אפים שנה שהעולם חרב כמו שאמ' רב קטינא שתא אפי'
הוי עלמא וחד אריב נגזרים כל הענפים ומתמעטים עד שנשאר בחג
שמיני בפר אחד' ועד הפ' השלישי מפני מה מתמעטין כרי החג דומז
כנגד ע' נפש שידרו אבותינו למצרים ומתו דכלת זימת יוסף וכל אחיו וגומר
ואח' כרו ורבו ונקראו אומה אחת דכלת ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ ולפי'
היו ע' פרים והיו מתמעטים והולכים והוא תוספת הקרבן בחג הסוכות זהו פ'
אחד בדרך פשט מעורב עם הקבלה' ועד' מפני מה צונו יי' ל' להוסיף
קרבן בחג הסוכות' הלא ידעת וגו' שענין המוספין הוא שמוסיף אהבה החתן
בכלה וזהו ומשום חתן על כללה וגו' ולפי' שמוסיף אהבה החתן בכללה צונו יי'
ל' להוסיף קרבן בחג הסוכות שהוא כענין דוגמא שנאמ' שמיכאל כג' בשמים
מקרב קרבן בשמ' ומיחד החתן עם הכלה ומוסיף קרבן בחג הסוכות כך אנו
עושים כענין דוגמא שלמעלה' ועד' הפעם הלא ידעת וגו' שנתן לנו
תורת אמת' חג הסוכות דומז ענין התחלת העולם חג הוא לשון חג לשון הקף
סובת הוא לשון מכוסה ורומז בריאת עולם וסופו ולפי' אמרה תו' וזה האסוף
תקופת הצננה וכלת באספק מגדלך ומיקבך ודרי אצל שהתו' נבדא אפים שבי'
קודם בריאת העולם שז' ואהיה אצלך ואמון ואהיה שעשועים יום יום מי יצתן
גדן ויקב שאמ' באספק מגדלך ומיקבך לא דומז למדת מלכות שסאספק כל

השמע הבא מהספירות ונקרא גרן ויקב שמאסף בק שפע עב בין שפע צלול
 ועב סוד הייחוד וזהו שמע ישראל ייחוד אחד לכל עד כנסת יע הוא סוד
 ייחוד ולפי נקרא סוכות חג האסיף ועוד. כשהיה בדא עולמן עושה סוכה שנ
 כיעל כל כבוד חופה על כל העולם ועולם שברא הנה עושה חופה וכשהיה
 מאסף עולמן באף שביעי בחג הסוכות ולפי נקרא חג הסוכות האסיף תקופת
 השנה ולפי שמורה ענף התחלת העולם וסוף העולם מורה תוספת הקרבן ולפי
 היו מקיפין המזבח בחג הסוכות לדמוז שיתא לפי הוי עלמא זחד חריב ער כח
 טעם מצוה זו ומצוה זו שפיח כלפי שמייא חג הסוכות הוא הנה דא שונה שלה
 המיוחד ויוצא ממדת תמורת מאסף לכל המחנות והוא סוד יעקב ועי מיני אור
 הוא סוד של יעקב אלה והם ע פרים שלמעלה והם מנגד אבר שני שלתצבע
 גדול שלד שאל שלהנה והוא אצבע שלשי עד כאן טעם מצוה זו ממיעונו
 השבתנו וגלוי הוא למי שנתן לו הנה עינים לראות ואדנים לשמוע ולב להבין
 בפלאות מתורתו יתה עבדא ונתנה לנו לעולה דבת תורה צוה לנו משה ואור
 כדי לשבותנו לחיי העה זהו שאמר הכות יס חפץ למען צדקו וגו עב טעם מצוה
 זו והמשכיל יבין כי לא רמזתי לא ראשי ובריש כחן שאל לחי ברמזי וזילך

בבוצא בזה ר' ח' ר' **מצות חמשים ואחד** לשמע

קול שופר בלה שני וסתר ועה

יהיה לכם טעם מצוה זו ופירושה כבד ידעת מה שאל שלשה ספרים
 בפתח ברה א של צדיקים גמורים וא שלד שנים גמורים וא של צדוקים
 של צדיקים גמורים נכתב ונחתמין לאתר לחיים ושלד שנים גמורים נכתבין
 ונחתמין למיתה לאתר לגיהנם ושל צדוקים עומדין ותלויין מלה עד ית

דבן ככתבין לחיים לא זכו נכתבין למיתה הא לך שרה דומז דין ולפי איין
אומריין הלל ברה כמו שאדל מפעמה איין אומ'הלל ברה ויה ספרי חיים
וספרי מתים פתוחים לפען וישראל אומ' שירה וספע שרה מא יוסף רהלה
תקעו לפע בשופר שלחיל כדי שאדכור לכם עקידת יצחק בן אברהם
ומעלה אט' עליכם באלו עקדתם עצמכם לפע זה דברי רלל צודאי דבריה
דברי אהים חיים ומלך עולםם ודבריהם מתוקים מדבש ונופת צופים
ואמנם הם בלן ברמז זכעונו תיכנו אפ' הפשט איין אבן משגיחין עאלון ~
דברים עמוקים ומכוסים שרמזו בדבריהם לל' ועתה אתחיל
לשפוטם מזהו בדרך פשט וקבלה מאשר יקרה יס' אהי ישראל לפע
על הפשט שופר אהלה שפרו מעשיכם בבר ודעת שפלה נברא העולם
כמו אדל בתשרי נברא העולם וכמו סאבן אומ' בתפלת לה זה היום תחילת
מעשיך והן כיצד כמן שאדל ברה בארוב נברא העולם וברא העולם
יום שכולו בן אדם הראשון ע' יב' שעות היו ביום שעה א' עלה במחטבה
ב גמולך במלאכי השדת' ג' כנס עפרו' ד' בלמן' ה' רחמן' ו' נפח בו נשמה
ז העמידו על רגליו' ח' הבססו בגן עדן כ' נתן לו לחוה' עשירית צוהו' יא'
עבד על צויו' יב' גרשו מגן עדן ועליו נאמר אדם בן אר' בל ילך וגו' א' ללה
ביום שחטאת עתדין בנך לאית בדין לפע' ולפי מה הוא יוסף איין וספור
שלחיל דומז צד רחוק ותרועה דומז דין וכדי לשכך הדין וכדי לשבר
הל' בבת אלהא בתשובה צונו ה' ית' לשמוע קול שופר' צמד מלך יושב
על כסא דין עומד מכסא הדין וישב על כסא רחמים שהוא שמתערב
הדין עם הרחמים והיא מדה בצננות וז' שומ' הכת סלל לחכם בערבות
בית שמו' ועלן לפעו' מפע שמתערב הדין עם הרחמים אהו כועס א'
סודק'

[illegible]

مُنْجِي

ה' ית' הדם רומז לצנועם שיש בהם ריח ואיך בהם טעם כך הצינו טעם וריח
ריח מורם או ריח מצוות ואיך בהם טעם כך ש' ערבה רומז לרשעים שאין
בהם לא טעם ולא ריח מצוה כך הערבה' זה התחזק רומז לחסידים שהם
נאים לפע בורחם' ולפי נעשים אגודת א' שיעשו כל יום אגודה אחת ולב אחד
נגד חב' שבשם ומיד ירחם עלי ית' עכץ אחד הלולב בא לכפר ער
השדרה' אתרוג לכפר על הרהור הלב' הדם לכפר על העינים' ערבה לכפר
עלה שפתנים' עוד ג' הדסים רומז לג' אבות שהם אברהם יצחק ויעקב' שתי
ערבות בנגד עשו וישמעאל' לולב בנגד הבה שרוא למעלה מן הכל'
ואתרוג הוא כנגד ישוע אומה יחידה שאנו נאים לפע בורחינו זהו פסל אחד
ממצוה ש' ועתה חשבו לפי ש' בדרך קבלה הלא ידעת וגו' כבר ידעת
מה שרומזת לך שהלולב רומז לצורת הרהר' ולפי ארבע לולב חייך שיעור
למעלה אצל מלך שיעור למטה' בפני הענין הגדול הזה שאדל בנגד החתן
שתיין לו שיעור למעלה עוד האמת' בן שמכניע ותיכף אין שיעור כלל ולפי
נקרא אין שאין קומו למעלה שיעור כלל' זה הדסים רומז לג' מדות שהם
חכמה בונה חסד' ושת ערבות רומז נדח' הוד' וזמירות כמו כן רומז לולב
ואתרוג רומז לשב' ולמלכות ולגבורה הא לך שבאן ד' מינים נכלל קוד ה' יחוד'
ית שמו וזכרו לדורי דורים שנתן לנו תורת אמת ולפי אנו נוטלם אן ד' מינים אחד
שם אהנו ומחבק החתן לכלל ונעשה דבר אחד וזהו שאמ' ביום ההוא יבית ית'
אחד ושמו אחד' ובכד ידעת ששמו של הבה נקרא אדני' ובכל מקום שתראה
אדני רומז למדת מלכות שנקרא שמו של הבה' וזהו כי שמוך כך ובך שמוך
זהו ביום ההוא יהיה ית' אחד ושמו אחד עכ' פן אחד בדרך קבלה' ועתה
אחזור למדשו בפני שנת בדרך קבלה הלא ידעת וגו' מה שרומזת לך שחבר

מכיוון זה כנגד זה כמו שאמר הכתוב **לעמיתו עשה כדבר ידעתה**
שאלך מבין וכו' והלולב רומז ששורש סם החתן ששורש **לולב** יצא
רומז לבנה כי שורש קודם ששורש ומיוחד החתן עם ככלה וכלמי שיכול לולב
א שלמות בלוי מיוחד שמו של **לולב** וכעצמנו מן העולם נדבק בשמותו בארץ
החיים שהוא השם שנקרא ארץ החיים כמשאמי הפסוק **ועמך כולם צדיקים**
וגו' ארץ זו מטוהרת עב פיוש מצוה זו בדרך קבלה ועתה אחזור
לפרשן עוד החכמה כיצד שכיח מצוה זו כלפי שמעיה שמוציא הבה ברחב
הסוכות נוטל לולב והדס וערבת אתרוג כיצד לולב הוא תפארת שהוא לב
של צורה העליונה הקדושה והטהור ולפי נקרא לולב **לל לל לב** כיצד
והוא הם שתי ערבות ג' הדסים הם חכמה בינה חסד אתרוג זו חכמות זה
נוטל **לל עב** ועתה חשוב לפי ש מפע מה **לל לולב** דעצמו ביר
מפץ פסול כמו כן לולב הגדול והעש פסול לולב דחבד ביה מעץ מורה
שתי רשיות ולפי הוא פסול גדול פסול מפני שלא שבח כלל בשל כנגד צורה
העליונה הקדושה והטהור ודיבש אינו בעין דובחא שלמעלה כלל לילא ופשות
בגדי חבה לאכול מלא שפע ופועל גבריה זה דיבש אינו מעין ולפי הוא פסול
ולקחתם לכם משלכם לדמוז שכל ישראל יש לו לכל א' וא' חלק בדיבש שורד
ומצוה זו שכיח כנגד החושן הימין של צורה העליון שכבר ידעתם בדיבש חזות
עשה כנגד דתח עשש כנגד דתח אצורים שבאדם ובבד ידעת מה שאמר החכם
אבר מחזיק אבר אבר ממש של צורה העליונה התחול והבהו ביה שבודק כי
כל השמות נענינם לוי גלויים למי שנתקן לו הבה עשש לראות כפלאות מתול
כשאר צוה גל עב וגו' והבה יחזנו בדרך אמת באורה משור קישים חלקיבו
עם עבדין התלוימים וישינו לראות בבכח בית המקדש

מצות שלשה וחמשים

לעשות סוכה שנ' במוכות משכן שבעת ימים אדם כנס מצוה זו ארבע שהיה
זכירה לענני כבוד שהיו הולכים לפני יי' במדבר ז' עננים כיצד ז' לך חתך הענן
וא' מלמעלה הא לך ה' וא' שהיה מיעד לפניהם הדרך הא לך ששה' ועמו—
הענן שהיו מאיר לפניהם והיה מנהיג לבושיהם הא לך ז' ענני כבוד זכירה
שלא ישתחו יי' מעשה נס שעשה לנו ה' ית' צונו לישב בסוכה ז' ימים שהיו
כנגד ז' ימי השבוע להכיר ולדע גפלות ה' ית' זהו מדברי רש"י זעתה אמן
לפני טעם מצוה זו בעה' ית' בדרך פשט וקבלה וחכמה' על דאעטא כיצד
טעם סוכה היאך אפשר שהוא מפני זכירה והרי התו' נבדא אפיס שפ' קודם
בדיאת העולם שנ' ואהיה אצלן אמוק וכו' זהיאך אפשר שהוא מפני זכירה לא
סוכה דומה מאחד שעמדו יי' בדין לפני מי שאמר והיה העולם ברא' ויה' צובן לעו
סוכה מאחד שנתכפרו עונותם שלע' וגשמים בריה חדשה בעולם אהבה
ענין חופה עמדי שאתם הגונים לישב עמדי בחופה אחד וזה כיעל כל כבוד
חופה כדי לשבותינו ולעשות חופה עמו ית' ז' ימים שבין דרך החופה להיות
ימים כמו שאמר בתנא אפי' מלא שבוע זאת נה' כמו כן סוכה ז' כנגד ז' ימי
החופה קרה' הלא ידעת נה' שסוכה דומה לז' ימי החופה שבין אחת לכל
כ' ולפי בקרא שמתנינו ומיד יורד השמן הטוב על הכלה ולעולם (אביס)
ולעולם הנשמות ולעולם התחתון' ולפי תג' שמענו עצרת לאחר שיצא ימי
החופה תא' זמן עצרת כמלך שעצד לבנו לאכול עמו כך רבה אמר לישורא
בני קשה עלי פדיתכם אכלן עמי יוס שמעתי לפי' את עצרת תהי' היום וכו'
דומה אן ז' ימי סוכה כנגד שבי' שנקרא שבעה על כל גוון וגוון סוכה זהו

כי על כל כבוד חופה וכבוד ז' קיימים ונשבעי עדות אנו ללקחין עדות
 מפני שאנו גולין ללקיח עדות לפי אנו לוקחין עדות מדה כנגד מדה כמו
 כבוד ז' כותות של צדיק על כל צדק וכות חופה כמו שאמ' הכת' כי על כל כבוד חופ'
 כמו שאמ' עתיד הבה לעשות עשר חופות לכל צדיק וצדיק דבת' ובדא ית'
 על כל מקום הר ציון וגו' כנגד עשר מדות שהם דבר אחד' זכר הזוכה ויושב
 בעלסוכה שלמה זוכה ויושב בישיבה שלמעלה בסוכה שלמעלה שדומה
 למדת מלכות ולפי אמתורה בסוכות תשבון ז' ימים וגו' תשבון כחך בעולם
 התחתון כל האדם מיד כיון שנפטר אדם לבית עולמו ומשד' יח' לעה' ושב
 בסוכות בסוכה שלמעלה שהוא מלכות שבעת לפי שנה כנגד ז' ימים ז'
 בזמן כנגד ז' ימים ועוד למה אמ' סבוכ' למעלה זו מדת צדיק שמקד'
 למעלה מן הסוכה שהוא סוד הכלה ושותי דפנות והג' אכילן כופח הוא צורת
 הג' אחרון שלם המין שדל' טעם אחד מדרך קבלה ועתה אחזור
 לפדשו בעה' ית' עד' הקבל' הפעמית הלא ידעת וגו' כל סוכה כמו כדומה
 כל' שסוכה על הכל' הוא סוכה על הכל' והוא ארון לכל' ולפי' סוכה כנגד
 זו המדה שהיא עליונה על כל המדות וכנגד הסוכה ע"כ טעם מצוה זו ומצוה
 זו שפיח כלפי מעלה שסוכה הוא גבורה והוא הג' ראשונה שלה המיוחד וזה
 הוא החג שהוא עשוי כמי' סוכה ע"כ מצוה זו זה ית' ידאנו בפלאות מתורתך
 יושים חלקי' כה' דה' דה' עס' ע'ס' ע'ס'

מצות ארבעה וחמשים

לאכול מצה בליל פסחים שש' בערב תאכלו מצות' טעם מצוה זו כבוד
 ידעת מה שאמ' בענין מצוה זו הנשבע שלא יאכל מצה פתס' אנו אכל
 מצה בערב פסחים' נשבע שלא ישב בצל' לא ישב בצל' סוכה' נשבע

שלא לאכול מצה בערב לוקח ואוכל מצה מפני שאין שבועה חלה על שבועה
 זהו טעם לא צעניס לא ואלו נעמדו את המצות בעיני מצה ומצאנו
 ועתה חתמנו לכל מי שיש מצה א בדרך פסל ודרך קבלה
 ובדרך חכמה בדרך פסל כיצד הוא זכירה עליו שאל תול ויאפו את הבצק
 וגו' והוא זכירה ואמנם עד האמת יש לומר כי תורה נבראת לפי שפה קודם
 בריאת העולם דבר יום ויום ומה איכפת לך? שהוא זכירה לא מצה הוא צור
 מהרה וחמץ רומז לכתות סמל ורומז ליצר הרע והמצה רומז לכת מיכל
 כבשוק ומעביר יצר הרע מפני שאינו מינו ולפי הוא התחלת השנה כמו
 שאמרו ראשון הוא לבס לחדשי השנה וכדי לשבר ליצר הרע בתחלת השנה
 למי יצר הכוב וכדי להדילו בכתות מיכל כב ולהרחיקו מכתות סמל אחד
 לבוא ית לחם חמץ בפסח מפני שלחם חמץ הוא דומה ליצר הרע מה שחור
 כביצה מהפך למינו עיקר אחת מעט מעט כך יצר הרע מעט מעט מושך לכל
 הגוף לרצונו ובך סמל מעט מעט מושך לרצונו לאדם וחוה והטעה אותם
 וגרם מיתה לעולם וכדי צריכים אנו לתשעו כוחו ולבטל עולו הקשה מעלינו
 צוה ית לאכול מצה בלילי פסחיס בתחלת השנה כדי להכיר ולרע ולשבר
 יצר הרע למאוס בדע ובחור בבוב זהו טעם אחד מדרך פסל פתח עיניך וראה
 כפלאות ית ועוד על דרך פסל שב כבד ידעת מה שאמרו שלש
 רגלים תחגלי בשנה גטת טלעו פועלים בשנה כנגד חבובת העליונים שהם
 חסד גבורות חסדיות ונקראו חבובת אברהם יצחק וישראל וכן ידע שחבובת העליון
 הולידו לאבות העליונים וכן נקראו חבובת אברהם יצחק וישראל וכן נקראו חבובת העליון
 רגלים במרכבה והם קיום המרכבה ולפי חג המצות הוא כנגד אברהם אבי
 דבר ומצות אפר' וכנגד מרת חסד שכיח מצותה ולפי שאנו במדת חסד

פסח חנו אכלם מצות מיד יצו מונץ ז"ס עד שבועות לעלות למצות בנה
שהם שבעים ובימים הב' קדשים' וחג שבועות כנגד יצחק אבי' ולפי
זה משה מפי הגבורה אמר' וחג הסוכות כנגד יעקב אבי' דבר ויעש לו בית
וגו' חג שמענו עצדת כנגד וז' נע' ולפי חסד שמיני רגל בפני עצמו ללמדך
שמדת חסד כנגד אבד אבי' דבר תחן אמת ליעקב חסד לאבד וכתבנו
ומצאנו אפה ויאכלו ולפי צונו ה' ית' לאכול מצה בע"פ מדה כנגד מדה ע"פ
בדרך פשטים' ועל דרך הק' הלא ידעת וגו' שצונו מצותנו בענין דוגמא
שלמעלה כמו שאכל חפון לשבתך ובנו' ולפי' השב' נקרא מצה ואגו' בתחלת
השנה מתחילין במדת מלכות כדי לעלות למדרגות הקדש שהם למעלה
מזו המדה וכדי לעלות ממדרגה למדרגה עד מדרגה העליונה צונו ה' ית'
לאכול מצה בע"פ דבר בערב תאכלו מצות' ויש לומר מפני מה אמר בערב לענין
הזה חדא מכי שבשעה שנעשה הבס הוא זכירה ועוד הילכה מדרגה דין וליכ'
פסח אמתו ליל שמורים הוא גי' ואכל לילה משומר וזה מן המשיקין ולפי
שאותה הלילה הוא משומר מן המשיקין כדי לעקור המשיקין מן העולם ויזהר
וכדי להרגיל יצו הפזב בבוקר והמצה שרומש לשכ' כדי שישרה שם הבה
שכנתו זה פן אחד מדרך הקבלה' ועל דרך הקבלה הפנימי הלא ידעוהו
שפסח דומה לילה ב' שנקרא מצה ונקרא זאת הברכה ונקרא ב' ופן מלכות
זשבעות דומה ל' ימים ששומר חסה שאינה הגונה לבעלה דבר
וספרה ל' ימים ואחר תפחד כך הבלה סופרת שבעה שבועות ודבר וספרתם
לכם מחצית וגו' ואח"כ ביום הב' מתייחד הבלה ב' השלישית בכל השלשמות
עם החתן שהוא המלך י' צב ית שמו ושמו לדודי דודים ולפי' אנו אוכלים
מצה לדמות כנגד שכי' ע"פ טעם מצה זו שור' ומצוה זו שביח כלפי
מעלה

מגלה שפסח הוא מדת חסד ומצה היא מדת גבורה והוא בנגד אבר ראשון
שלגודל יד ימין של יצירה העליונה הקדושה והטהורה ב"ה מבורך בפי כל תלמידי
ועתים אל גלויים הם למי שנתן לו ה"ה עינים לדמות כפלאות מעלתו
כמאמדה העליונה גלויים וגו' ה' יצאנו ממצרים לאורה וישיש חלקנו עם עבדיו ר'
התמימים כדי לשבותנו לחיי העליונה וענן מצה חומד עוד ענן נכבד כנגד נסך
חמש שהוא ראשון כך מצה דומה למספר דין שהוא ראש למלכים הקדושים וכן
מתלבש שפי כמו שדמתי בהרבה מקומות שפי נקרא מצה וכבד ידעת סלמנו
נקרא שפי מספר דין כשמתלבשת בו ולפי הוא בתהלות כל החגים והמועדים
כמו שאמרו חכמינו חזק השבועות וחזק הסוכות ע"כ כעס מצה זו כבד
פירשנו לך ואם ישלך עינים לדמות פה עינך ודחה כפלאות ה' יתרה ית ימים
חלקינו עם עבדיו התמימים שנזכה לחיי העליונה י"ט חפץ למען צדק יג' וכן
וכמו שאמרו חכמינו דעה הבה לאבות איתנו לפי הדבה להם תורה ומצוות

כ"י מצות חמשה זחמשים כ"י

לעלות הפסח בלילה פסחים וכן ואכלו את הבשר בלילה הזה וגו' בענין מצה
זו כבד ידעת מה שאכל הפסח חינו נאכל לא בלילה חינו נאכל לא עד חצות
וגו' ועוד אכל בענין מצה זו שכל אדם שאוכל כביצה כמו תינוק מניח אותו
כשאותו בסוד על השם ועתה אכל לפרש מצה זו בדרך פשט מפני מה היא
בפסח מפני מה הוא בלילה מפני מה הוא למנוח מפני מה הוא צלי ענין
של פסח מפני שצבורים של מצרים היה במצרים שחזו עובדים אותו ומקבלים
דוח ממנו ועיקר גבורתו וכחם היה בעסן שכל אדם התחיל לעלות מצל מצרים
ובדחי החדש בליל פסח עולה למעלה למעלה והם היו בצעגומם מה עשה ר'

אמר שיהיה בחדש אחר חנו ביום אחד ואמר התרמונים והמבצפים שמעלם
היה בירידה ולפניהם בידור שות לידד אותם חבליהם היו במעלתו שלה היה רשות
לירידתו כדי שיפוזר ויפוזר של יונתביתבן שחמ ית הוא אחד ושמו אחד זהכל
נחשב כגדון פוזר בשעה שהיו יונתבים במעלותם נתן להם הבה השפלה וידה
בחי הלה ממש בזמן שמעלפלה היה במעלתו בחלהם ירידה סידרו עד התהום
ובאותה שעה כיון שראו גודלכבודו שלפלה אמרו בולבו מתנים שלחנאותי שרא
פמו טכ ויהי בשלח פדעה את העם ועוד ראו השפלה גדולה שהיו ישראל מושכין
ומבזין את אלהיהם שם משכן וקחו לפם צאן וגו כדי לבאת אותי בעיניהם וכדי
להכיר ולדע שאין כח באלהיהם להושיע לו כמו שאכל עשה בהם שפטים עשה
דין באלהיהם הרג בבוריהם נתן לבן את ממנום ובאותה שעה שראו המצרים שאין
כח באלהיהם להושיע אמר יאמנו צאן מתוך עמי וגו ומשום מרמזי כסא שהם
הנם במעל טלה בללפסח בזמן שהיה הגם' זבילה שהיו מדה כנגד מדה'
אבל יש לומר מפני מה עלי יותר מתבטיל מפני שבטעמים הדם שיש עתה
בעוס בעלי יותר מן התבטיל ועוד דומם למנה הקשה הצלי ולפי צופן י' א
שיהא עלי יותר מכל מיני מאכל כדי להחזיק לאותה המדה ולפי הוא עלי זהו
מן אחד' ועוד יש למרש מפני מה צוה ה' ית' איש לפי אכלו תבטיל על השם'
מפני שהמבוא שבו למצרים באו במצן ישראל באו במצן ויצאו במצן לפי
צוה ה' ית' שיהא במצן ועוד דומם מפני שלא ישאר ממנו מחומה ולא ידמה
במבוא את המצוה לפי אמרתו איש לפי אכלו וגו' ה' כל כפא בדרך פשט'
ועתה אתחזר למרשן בסן שני בדרך קבל' הלא ידעת וגו' שהפסח
דומם למדת גבורה ולפי שרא עלי ולפי שרא בליל ולפי הוא למינויין מפני
שבב' ידעת שבגורה בקדא על אקדא בליל' וצריך תבין כדי שיובלן לקבול

מה חקשה חפשוטה בכל העולם ולפי חזל הפסח אינו נאכל לא בלילה אינו
לא עד חצות מפני שהיה הנס בחצות ועוד גבורה נקרא חצות מפני שעומד
בגד תת שהוא צורה העליונה הקדושה והטהור בזה מבורך בפי כל חשמה
ולפי אינו נאכל לא עד חצות וגו' ע"ב בדרך קבלה ועל דרך הקבלה הפנימי
הלא ידעת וגו' כבד ידעת שכל שמך שישירא מקיימין התו והמצוות גומרים
ייחוד ה' ית שבח החתן שהו המלך יצא לבית הבלה ומריק השמך המוכן בה וזק
סוד ומשום חתן על בלה ישיש ענין להיק' ולפי הפסח דומה למדת גבורה
ולפי שמדת גבורה בא להנקם ממצרים כמו שאכל את ים אגרי ולא מלאך
אני ולא שרף ובכל אלה מצאנו שפני אגרי ולא שלח את ים אגרי הוא ולא
אחר כבד ידעת שמדת גבורה דומה למדת אגרי וזהו אגרי ים וכשאמרו כלי
דומה מה ולפי ליל פסח דומה דין זה הפסח דומה דין זה לילה דומה דין ולפי
חצות ששם שכיח הדין ומחצות ואילך איכא התעוררות הרהורים ופשיה
שולח דין שלטהרה באותה שעה כמנע הדין שלטומחה בדאיה לזה מרי
שאכל ליל שמורים הוא ליל לילה נמנע דין המזיקין אבל מדת הדין שלטהרה
איכא ולפי איכא הלילה בפסח בלילה חפץ שיוצא מה ובששומנע שיושרא
מתעוררים ביציאת מצר מיד מרחם הבה ואחר כך אכילת הפסח לאחר כל
הסעודה כדי שלא להסיר מהלב אותה המדה השלימה והעליונה שעשה עמו
חסד כיום הזה כדי לשכוחנו לחיי העוה ויש לומר מנע מה היה על כרעיו ועל
קרבו דומה הענין שאמרו לא תוציא מן הבית מן הבשר חוצה כדי לחבר
אותה המדה ולפי הוא על כרעיו ועל קרבו זה שני לא תוציא חוצה כדי שלא
יצא מה חוצה לא לפע לפעם כדי להכין אותה ולסעדה במשכס ולפיכך
אמרו שלא להוציא ממנו חוצה ועצם לא תשכרנו בו כדי שלא לשבד תוקף
הדין הפשוט בעולם עד כאן טעם מצוה זו ואולי הוא למי שנתן לו דבירה

עינים לראות נפלאות מתורתו כמשאמרה'ה'ה' גלעיט וגו' ומצוה זו שבו
 כלפי מעלה שבמורה הוא פסח וישראל הנהנה ממנו זו שפי שנקרא ישראל
 כמשאמרה'ה'ה' אחת בשם ששמה ישראל וחוקו על מצוה ישראל וזו מד
 לשפי שנקרא יע' ולפי שפיח שם אפילתה פסח בלילי פסח וכל המצוות
 ששפחובאכז הפסח שפיחי כלפי מעלה והוא כנגד אבד שני שלבול'ימין
 עז ביין טעם מצוה זו שמענה ואתה דעלך המקום ידחנו נפלאות מעור
 וישים חלקי פס עבדיך התמימים ידדיכנו בדרך טובה וישראל ידדיכנו
 נפלאות מתור כמו שאמרה בסדרה הבה לזמנות את יע' לפי הרפס להם
 תו ומצ' שפ' חפץ למען צד וגו' והמקום יאיר לבנו מאפלה לאורה
 זעמ לפניו הללויה עזרל

מצות ששה זחמשים

לחבל מדור בלילי פסחים שפ' על מצות ומדורים יחבלוהו בענין
 מצוה זו כבר ידעת מה שאמרה במסכת פסחים מה טעם חנו אוכלים
 על שמירנו המצרים אתהי אבן במצ' שפ' ימירנו את חיייהם וגו' ועוד
 אמר מה מדור תחלתו דך וקופו קשה כך ואמרה עולם תחלתן דך וסופן
 קשה שפ' את כל עבודתם אע"ב בפרך ועוד אמר מה מדור דך שהי'ן
 מדבבן אותו רכות ומשתעבדין בהן אי אתם כך כן בעי ואחריו ועשה
 ליכך ואחר כך אינו נותן לו כלום והולך לו ישראל בפחי נפש גלפי חנו
 אוכלין ממחר דומיא צמצדים שהתנהבו עס אבותינו כדי להבדל
 ולדע שפ' ית שחצי כלל מידם כמו שאמרה עבדים היינו לפרע כבמח
 וגו' ולפי אנו אוכלין מדור בלילי פסחים זה מדברי רש"י זעתי
 אתחיל לפדש טעם מצוה זו בדרך פשט כיצד טעם מדור הוא מפני

שאבותינו

[illegible]

פדרך יסד וזמן כי ישרים דרבי יא וגו' ולפי מדור הוא כדי למנוע מהצננות
 המהירות שפע מדי שנה מנחת יא וגו' וזה מתוך השפע בצנורות המהירות
 שיהיה הוא למנוע וזהו שכיח כלפי מעלה שמדור היוזבגד—
 גבוהה ומסבד תפסדות כמו שרמדות לך בדרך כשא ובידך קבנה זהו—
 כבוד אבד שלישי סגור לך שליך וזכנו שלמי שחל זהיה העולם וזאתה הם
 יש לך עינים לדחות מקח עיניך וראות בפלחות ה' ית' וית'

מִצּוֹת שִׁבְעָה זְחָמִשִּׁים

[illegible]

הגלים הם כנגד הצות העליונים שהולידו לחבות התחתונים והצבות הקדמות
ולפי קראם פעמים וקראם הגלים כנגד שהם עשאים המרכבה זחג שמיני כנגד
המלך דויד עלי שהוא שמיני לשי ולפי אצל שמיני רגל בפני עצמו פיוס בפני
עצמו ולפי אומריין בו שהחיינו מפני שהוא רגל בפני עצמו זהו הגדות ^{שמועני}
את לב הפדס כמים' זעתה אתחיל לפדש טעם מצוה זו בדרך פסט בעל
מי שאמ זהיה העולם טעם ג' רגלים רומז דואי פני המלך כמזן סלך אחד שיש
לזבן וצוה לדאות פניו בחגים ובמועדים כך הקפה צוה לישלש שהם אומה
יחידה שנקראו בעם כמו שאמ הכת בעם אתם ליש' אהיבם לדאות פניו יתבדך
בחגים ובמועדים הזכרים מפני שבא החתן להתניח עס הכלה ל' זגלה
הצבור הקדוש והטהור שהוא סוד הבדית ולפי אמ' ייראה כל צבורך את פני -
האדון ל' עד ביתך פשוט אחר' זעתה אתחיל אחזור לפרשן בדרך קבלה
בעה ית' בכך ידעת שיש' חגים שהם חגים ורגלים בפני עצמם חג המצות
חג השבועות וחג הסוכות חג שמיני כנגד' חזניות שלה המיוחד וכנגד
דבוסות של פסח ואלל כוס המישי גומד עליו את ההלל רומז שעשה הכה
גס לישלש בחוכה ואנו גומריין את ההלל לאחר ד' בוסות' ואם יצמא ישוע
מיס רומז לפדשים' שאלל חיב אדם לאיבסומי בפוריא עד דלא ידע בין חור
האין לבדוך מדכי הא לך דברי דלל שדבריהם חתנים מדבש ונופת צופים
ודבריהם דברי' חיים ומלך עולם זאין לגפוחת מהם כה וכה כמו שאמ תורה
לא תסור מן הדבר וגו' הא לך טעם אחר בדברי קבלה שמענה ודל'
ועל דרך הקבלה הפנימית הנני פותח לך שערי חודה' כבר ידעת שאבות
העליונים הולידו לחבות התחתונים וכנגד' חיות שבמרכבה נכדאן ל' חיה
ו' רגלים וגמדין' נשמות של צדיקים נושא המרכבה שהם אבד ית' קי' ^{ל' חיה}

וידע שהם יונקים מחסד גבורה תפארת צדיק וכנגד ד' מדות חב המצות חב
 שבוטות חב הסוכות חב השמיני' ויש לו תמכע מה צות כל צבור כדי לשמח
 חתן וכלה וזהו סוד מלך בימיו תחשיבה עיניך ירושלים נזה שחנן דומז כנגד
 חתן וכלה מלך דומז לחתן שהוא המלך ית' צב' זהכלה דומז לירושלים שלמעלה
 שכבר ידעת מה שדמזתי לך שירושלים שלמעלה דומז לשב' למדת מלכות
 זהו פן אחד בדרך קבלה' ועל הפן השני שלקבלה הנע פותח לך שערי חוה
 ששוכן לפנים מן הפרבור שמשם בא האור הנערב' כבר ידעת מה שדמזתי לך
 מפני מה לא נדמו בפרצוף פעם זה לזה מפני שכל אחד מישראל יכול לומר בעצמו
 נברא העולם ועל דרך האמת כל ישראל גוף אחד הוא כמו שארץ כל
 ישראל עובדים זה לזה מפני שאנו גוף אחד והכל דומז לתפארת וכל פרצוף
 המעים שלשמה דומז לתפארת וכדי להראות לפני זה המדה כלה צורות כדי
 להתייחד צורות שלמעלה עם צורות שלקטה הכל מבוין זה בצד זה כמו שחנן
 הכתוב אתה לעמתה עשה ה' ולפי שזה המדה דומז חסדים ולא צורת ה' ציבור
 צוה ייראה כל צבור וגו' אבל מי שהוא בעל מוס אינו דאגליקרב לפני ה' ית' צב'
 בצורה העליונה צריך שיהא דאגליקרב כיצד' כבר ידעת שאמר מחזיק אבר'
 והוא לומר לו חותו אבר איך יוכל לחזק אבר שלמעלה ועוד מצוה שלש דגלים
 דומז לכניס ולדגלים והואיל ואינו דאגליקרב הולך היאך יוכל לחזק פנים של
 ימעלה ודגלים שלמעלה זהואיל ואבר מחזיק אבר ולפי מהלך שלש דגלים כד
 למי שאין לו דגלים אינו יוכל לחזק דגלים שלמעלה כל צבור כד לנשים
 שהמדות תפארת לא שכיח נשים' עד כאן פעם מצות זו ע"ד הקבלה שמעתי
 ומה דעלך ומצוה זו שכיח כלמי מעלה שלש דגלים חסד גבורה תפארת שהיה
 עולה לאו שלש דגלים זהו חסד גבורה תפארת שכיח שורד

315

וענינים לו בלויזן לחי שנתן לו הבה עינים לראות נפלאות מותו כמשא דוד ע"ה
 גל עיני וגו' ולחכימא ברתי כי לא כתבתי לך לא דאשי דבדיס כדי לעוררך בנפשו
 ה' ית ובתורתו התמימה ובמצותיו הישרים כמשא הכת תורת ית תמימה ובת מצות
 ית בדה מאידית עינים ה' ית יציאנו מאפלה לאורה וישים חלקינו עם עבדיו התלול
 והישרים כמו שאל הכת אשרי תמימי דרך הוולכיס בתורת ית ע"כ

ר"י מצות שמזנה וחמשים

לספר ביציאת מצרים שנ' והגדת לבנך וגו' בענין זה הביאנו ל"ל מעשה בנבי
 אעזר וגו' קרית שמע שלשחדים ועוד א"ל למען תזכור חתים צאחק מחזק
 וגו' ערצות ואשיח וא"ל כל המספר ביציאת מצ' הדי הוא משוכח זהו חזבדי
 ג"ל המספר הוא מפני שכל החכמה שהיו וחת השמים שהיו דואים במכבדים
 ואחריהם צדקה היו דואים במכבדים כלם עליה לא יכלו ישראל לצאת מרשותם
 והנה המספר עליוס סדרי בראשית וגו' אותם ומורה חידוש העולם ומורה שיש
 לו חסדן על העליונים ועל התחתונים שמורה חידוש העולם ובחר בשרא חומה
 קחשה וגו' אהבה ובקע לנו את הים ולפי אנו אמרתי בכל דבר זכר ליציאת מצ'
 וזהו וכל צבאם צויתי מלך שהתנה הבה עם מעשה בראשית צוה לשמש שיעמוד
 לפני יהושע שנ' שמש בצבעון דואירה בעמק אילון צוה לים שיבקע לפני יע'
 צוה לשמים שיסו בשעת עתידה תן דבת זיט עמם וידד וגו' צוה לארץ שיבקע
 לקרח צוה לשמים שיבקעו ללבוז וגו' ופ' בולקם ולפי כן וכל צבאם צויתי למדך
 שסגתם הבה על המצ מעשה בראשית ולפי שמורה חידוש העולם ומורה שיש
 אדון יחיד בעולם ולפי א"ל כל המספר ביציאת מצ' זה משוכח זהו חזבדי
 א"ל ודבדי הם מתוקים מרובש ונוסח צופים וכל דבדיהם דברא' הים ומלך הים

ועתה אתחיל לפתח אתו בדרך פשט בעה' ית' דע כי חדוש העולם תורה
שבת ויציאת מצרים מורה שהיה יחיד נמצא בלי חמצא כיצד כל שומרי
שבת מורה אינו משתמש בשום פון של מלך הכבוד ומורה שיש אלה אחד ו
יחיד אלה בעליונים ואלה בתחתונים וסבד פי דברי שקד' לפי הלוקים באחד
הדשעים טמאים שהעולם קדמון ולא יבינו א' פעולות יש' זא מעשה ידיו
יהסם ולא יבנם בדאותם פלחותה' ית' בשכונתו כל הטעמים פלס הטבעים כלם
והשתנה על המצרים מעשה בדאשית וזהו דחיה לדברינו שיש לכן אלה יחיד
שליש בעליונים ובתחתונים אלה כל כדיות המחדש בכל יום תמיד מעשה
בדאשית ומורה עיקר האמונה וכל המספר ביציאת מצ' הדישה פשוטה זהו
פן אחד בדרך פשט' ועלה הלא ידעת וגו' כבד ידעת מה שדמיון לך מהו
ענין יציאת מצ' שאלגבי מקדבגוי כאל היו בקרבם ממש שלמה שם שם דעת
ששכיה בגלות כמן שאלג' גלו למצרים שכי עמהם דכת איש אביהם
גלו לעולם שכי עמהם דכת ושמות כסאי בעילס' גלו לבבל עבד אלהים דכת
למענם שלחתי בבבל א' תקרי שלחתי לא שולחתי' גלו לארם שכי עמהם
דכת ושב ית' א' את שבותך זה שכי מיבעי ליה מלך ששכי בגלות' ולפי מפי עיני
בגלות שהיה שדך טמאה בארץ סקוצים ובבלולים ולפי אנו מספרים ביציאת
מצ' ולא עוד לא ששכי היתה מקורה בגלות כיד אכדדים כיד בתות ש' ש' וחסות
והוא באו כולם במעמקי הנהרם ולפי מצוה להפך ביצי' מצ' ועלה הענין
הלא ידעת וגו' שבלשון שישגל בגלות חתן וכלה איש בחרו ולא בת השבע
מחתן לכלה ואינו מריק השמן הכוב ואינו יורד ברכה לעולם וזה שאלג' מיוס
מסדב ב' אין לך יוס בעולם שאינו יורד קללה לעולם והטעם מפני מה חסד
היה מריק בשמן הכוב החתן על הכלה ונמסך הכדכה מן העולם וזהו

לקבל שחוא נד קללה אלפי אלף איך לך יום בעולם שאינו יחד קללה לעולם סוד
 אבל בזמן שבית המקדש קיים מריק החתן השמן הטוב על הכלה כי זבא השפע
 והברכה לעולם בדרך ישר לא יכשלו בה' ולפי כשהיו במצב כשתלך השפע והברכה
 לעולם זה שמן הטוב היה גלות ראשון שהיה קשה וכלה להפריך מהחיתן כיוון
 שגבול ישראל ונתייחדו החתן עם הכלה והריק חשמן הטוב זבא השפע והברכה
 לעולם וכל המספר ביצי מצב מביא גולה לעולם וברכה וייחוד המרכבה אלפי
 אלף כל המספר וגו' עכ' טעם מצוה זו שודל אם יש לך עינים לדחות מצוות
 מתורתו ה' ית' דריכנו בדרך ישראל ישיש חלקינו עסעבדיו התמימים כפי שמצו
 להיי העלה זהל יוצאנו מחפלה לאורה ומשעבוד לגלה ישיש חלקי בתוך
 ושיש לבניו בתו ביראתו ולפי הדבה הבה לישראל תורה ומצ' שנ' יר' חפץ למ' נד
 ית' תו ית' גלה לחנם היו תריב מצות לא פחות ולא יותר שמענה זאת העלך

מצות תשעה וחמשים

לחול בשר ערלה ביום השמיני וכל זביוס השמיני יחול בשד ערלתו בענין
 מצוה זו כפי אחד אומגס אתנה לעמזה עפ' ה' בדאמן ערך בדא ביהנם' בדא
 הרים בדא בקשת בדא יבשה בדא ימים בדא שמים בדא ארץ בדא שלום בדא
 רע' בדא יום בדא לילה בדא דחמים בדא דין בדא צדיקים בדא רשעים כשאדם
 נולד חצי צדתי וחצי חיוב חצי לטוב ערך וחצי לביהנם' מיד חס הבה על הולד
 ונותן לו חלקן לביהנם הערלה אם זכה אדם מוסר ולעולם תיך לו חלק בגידת
 ואם לאו ופקדתי על כל מול בערלה כדי לקבל ענשו' זכה אדם מקבל חלקן
 חלקן חביו בגן ערך לא זכה מקבל חלקן חלקן חביו בגיהנם ולפי כשתבא
 נד לעמזה עפ' ה' זהו מדרש דל ודבה דבי ית' זה פזום שכולם נשקט

למשה ארון הנביא בסיני ואמר' ועתה יפתח לך שערי אורה בענין
מצוה זו' התחלת מצוה זו תיה באברהם אלה שיהיה תחלת הגרים כמין שח
תו התהלך לפני והיה תמים וכת נדיבי עמים כחספו עם אלהי אברהם ואכל מה יפו
פעמותיהן שלט בשעה שעולין לדגל בת נדיב בתו של אברהם אלה שיהיה תחלת
הגרים כמין שח תו התהלך לפני והיה תמים לל תמים כיצד' בחוטם' יש צורת
שיץ' ופד צורת דלת' נמצא שד חסר מיד כיון שנגלה היוו שהוא צורה עליונה
נמצא שלם וזהו שם שדי וזהו שח שח אע' שדי התהלך אלו אמר שדי כנגד תמים
שעדיף לא היה מדת שדי ולא היה שלם כעין דגמא שלמעלה ולא היה כי אם
אות ברית' אתחיל לפרש אותו בדרך פשוט וקבלה שעד כאן דברי גל' ודבר
מתוקים מוצ' ודברי דברי א' ו' ו' הם זהנני פקתח לך שערי אורה בשנת
לראות הפרכת הפנים עומד ביה האולם ולמזבח' דע כי בהעתה ית מצוי בלב
ממצא ברא את האדם בעלמו בעל דמון תבניתו והתקין לו ממנו בעין עדי עד
ולפי ש' לו קושיא גדולה מאד הוהיל והאדם נברא בעלם' הואיל זהו שלם מפני
מה צוה למו' שח' בעל חוס הוא ואם נאמרו לך מהו הוהיל אפס ש' שיעור למו' הוהיל
הוהיל זהו מהחל בכח קושיא גדולה והנני פותח לך שערי אורה בזה' דע שאדם
הוא שון ע' בולד מהחל הוהיל ואמרת דעש' את האדם בעלמו ממש' ולאחר
שחטא נמשך לו עדלתו זהו מה שח' ופקדתי על כל מול בעדלה' ודאח לזוהא
ש' אל אדם הוהיל שון מושך בעדלתו היה לאחר שחטא ומפני שקדח כשכולדים
כל בדיות כל השאר הם עדלים בחטאם של אדם הוהיל שון ע' וצונו ה' ית להסור
בשר עדלתו כדי שלא יהא מזכרת עין וזהו פשוט אחד' ועוד מפני שבזה
אחזק בא תחנה לעולם וצ' ש' יצר הרע כדי לשכך אותו ולתשש קצת מחו
לצר הרע וזכח האבר כדי שיצאו בפס הגונים צונו נ' ל' למו' בשר עללה

81
ובדי שלא להדמות לשאר החומות שזדא יונת רוצה אשה בעילה אחד שלגוי יונת
משתי בעילות של ישראל ובדי לתששכוחו של עזר הרע צונו פסל כימול בשר עכלה
למובלגו כל הימים לחיותינו כחיוס הזה' ועלה הגני פותח לך שעשי
חורה שתזכה לראות הפדוכת הפעמית אספק כלריא המאירה דע שבירית
מילה דומז סוד השבת שהוא אות ברית כמו שאמ' הכות ושמדו בע יע אתה
וגו' ולפי אלל ביום השמיני ימול ואכלו בשבת כי הכל דבר אחד לגלות אות
שהוא סוד צדיק והוא מרת כל זהו יני בדך את אברהם בכל וכת צדיק ויתן
אברהם את כל אשר לו ליצחק וכת ביעקב זכאי כל' כל האבות ירשו זאת
המדה וזהו סוד ברית של חורה העליונה והוא שאמ' זכרתי את בריתי יעקוב
וגו' ולפי ברית של מעלה הוא המריק השמך הטוב על הכלה כי ומשם בא
הבדלה ובכה בחותו הברית העליון הקדוש והטהור כשמשפיע לכליה
היא צודת יד ובדי לגלות חותו הברית הקדוש בעין דוגמא של מעלה שרומז
חסד נקשר בברית של מעלה וכשמתחד אדם עם אשתו ומכנס חות הברית במזל
הדיק מתערב הדיק עם הדחמים וזהו סוד ערבות וממתיק שפע של מעלה
וגורם ייחוד ההתק עם הכלה ובה השפע והבדלה והבדלה והטובה וההצלחה
לעולם כזכות ברית מילה והוא עשוי בחורה עליונה ממש ולפי אמ' התהליך
לפי ויהי תמים קיש לומ' מפני מהו לשמנה מעים חמדה לשפי שנקראת חדה
אחד למעלה ממנה שהוא סוד צדיק שהוא חות הברית נמצאו שמונה ולכך
כת וביום השמיני ימול בשר עדלתו כשמצא לאותה המדה עכ' מן אחד בדרך
קבלה' ועלה הפעמית הלא ידעת וגו' זהו סוד תן חלק לשבעה ואם לשמונה
לשבעה כנגד שפי שנקראת' לשמונה כנגד שמונה ימים של ברית מילה שעצ
ברית מילה דומז ששלל הדמות רומז צודת נכבד כנגד פעם של חסד ודחמים

צורת יוד-קומז עשר מדות והוא הוא כל השלימות ולא אוכל לך להאריך עוד
ואם יש לך שפסל דעות נקח עיניך ודחה נפלאותה ית מצוה זו שביח כלכל
מעלה שהוא פנגד ברית מדה פנגד מדה כנגד מפורק שכל שמיני יהי
צלול יותר ויתלבש בשכי והוא כנגד אבד הבדית שודל קעני הדם
היצא מבדית מילה דומז שיוצא גבורה ומדת הדין ממקומה ומתשע
כח החדש ולא לחנם אצל שכל מזה לשמוצץ בבדית מילה מתוך בין שאן
שולט בו תולעת מפני שדומז למדת צדיק ולא ישלטון בו כמות הטומאה
זהדיעה היא מצוה גדולה סוד העטרה דומז ויחוד ומילה דומז שסד
ממנו טפשות יצר חרע ולפי צוה הזה למול לאברהם אלה בן צענה
זתשע שנים סוד צ' שהוא תשעים מדת צדיק שהוא סוד הבדית שלמעלה
וזחב צוה לימול ליצחק בנו בן ח' ימים דבת תתן אמת ליעקב חסד לאברהם
הכל מדה כנגד מדה שודל ועוד מפני מה דומז שמונה למדת צדיק
מפני שדומז למא שהוא פתח לשלשלת הקדוזה שהו והשליש בנה שלמות
על טעם מצוה זו זענה אתחיל למדש ענין ברכת מילה
בדרך פשוט ובדרך קבלה דאשונה בורא פה יל ומה דאין ללל להביא יין
לחופה ללאידוקין ולברכת מילה ולקדוש היום לא זאת אומרת שמדת
גבורה שמתקדח יין הכל נמשך בזו המדה ובמקום גילה שם תהא רעה ועוד
דומז סיוח כחב לחתנים מפני שאכל ענין לא דאיתה אלהים זו כותק ילל זה יין
המשומר בענבו מששת ימי בראשית ולפי שיזכו לחיי העוה תונו ללל
להביא יין בואו אלהי אשר קדש ידיד מבטח לל שנתק קדושה באדם
בל זמן שנתמזע עם אשתו ופניו שחפוזת בחלונות קדושה ומשם יוצא
שחב בקדושה ולפי התחיל לומר אע"פ יד גבסן שחלה בקדושה בלבסן

ועדה רומז כנגד הנשמה שנגזר מפני הכבוד ומכאן הכבוד הכלה"י ולפי
אם קדש יידיד מבטח שפנה' ויש לומר מפני מה קראו יידיד ולא קראו ולד לא זאת
אומרת שיידיד הכולל לפעמי שחמך והיה העולם מפני שאיבדו חסד ע"כ
וחק בשאריו שם וגו' ע"ד הפשט אם שהלכה שם בשאריו שלאדם חק שהוא בדית
מילה שצוה למחול כדי שיבא התאוה בתשיעות ובזמנים ובחק ובחשפ"ט חתן
כ"י חתן דמים חתה לי באות זהו יוד שגלה בעסדה שהוא בדית קדש שהמז
לבדית העליון זהו דרך פשט' ועדה לל' וחק בשאריו שם לל' שאריו זואשתו וזו
היא אמו שלכל שיש לה זמן ידוע ולפי' יוצא ממנה חתן שרומז אות בדית קדש
ועד האמת וחק בשאריו רומז כנגד שכי' שנקרא שור שנקרא חק ומשפט
דכ"ט שם שם חק ומשפט' ואח"כ חק בשאריו שם חתן כנגד צדיק שיש באות
בדית קדש שהמז לבדית העליון ע"כ' עלכן בספר ז' א"י חלקינו צורינו
צוה להציל זרע קדש מאחר שהגיד ענין קדושות הולך חזר לומר שבזכרון
מצוה זו חס ומרחם ה"ה ומציל לאדם מדינה שלגיהנס מפני שקודם שהאדם
נימול רומז לצורה שיש בהמוס ומאחר שנימול מורה צורה העליונה הקדוש
זהו חס' למען בדיתו שחתם בבשרינו כעין דובמח שלחעלה וחותם ב"ה
מדת הבדית' כנגד מדת צדיק ע"כ טעם בדית מילה שודל' אסי' שלך עי"ס
לראות נפלאות התל' כמשאמ' ד"ה ע"ה גל' עיני וגו' ומה אדונינו ה' ע"ה אמר כן
אנו שאין אנו משיגין אפ' קליפה מן הקליפה' זהו בדחמנו ישיב חלקינו ע"ס
עבדי התעמלים כ"י שנקרא לחי הע"ה ש' חפץ למ' צד וגו' ונכזה לאור החכמה
העליונה המאירה לפני המלך ש' צב שנקרא בית המקדש שלמעלה שז"ל וכל

מִצְוַת שֵׁשִׁים כ"י

לכדות את הבן של אב כזה תפדה את בכור האדם וגו' בענין מצוה כבר ידעת

מה שאכל בקידושין הוא לפדות ובגו לפדות הוא קודם לבגו ועוד אכל כמה
הלכות בענין פדיון הבן ועתה אתחיל למדש ענין מצוה זו בדרך פסטבב
ידעת שבנין ב"ה לא נחב לא מפני כשטה של תורה ומפני שהיו עושיין פשיעה
במצות שלא היו מודין את בעיהן וכבר ידעת שהבכורות נתנו מפני בכורות
מצרים וכל הפודה את בנו פלו נותן כופר כמשן והפדיון שלבן הוא כנגד הנה
שנקרא בהן שם כחתן יבן סאד ולפי הנה ית צוה לכהן לתת פדיון הבן לכהן במקום
בכור שהיה הנה במצרים וכבר ידעת מה שדמשתני לך שמדת גבורה שנקרא
אני רבתי ועבדתי בארץ מצ וגו אני יס אמ ולא שרף אני יס חנו ולא אחא
ללמדך שממדת גבורה ליפדעמן הרשעים אנו נותנין לזו המדה בכורות כדי
לשכך אותה ולהעמידה על מכונו להפיץ אותה ולסעדה במספט ע"פ משל אחר
ועוד הנני פותח לך שעדי אורה בשתוכל ליכנס עד הסדכת הפעמית
הלא ידעת וגו שנתן לנו תורת אמת וגלה לנו סודותיו כמו שאל הכתל לא עשה כן לב
גוי וגו הבכור הוא למדת צדיק שהוא סוד הכרוב האשון והוא סוד החפץ זהו
בן שלשים יום חדא משום כפל ועוד שכן כל שלם עלה ל יוס זכרי להמדין זמן כל
הגדול שלמעלה שהוא מדת גבורה וב"ה שלמטה שלע מלאכים הסובבים במא
בבדו שלמלך הכבוד ית שמו וזכרו ולפי אמתו ומדיו מבין חדש תמדה והיה
נותנו לכהן שהוא כנגד מדת צדיק ולפי הכהן מדת מדת דחל שודל לטי לז
כתבתי לך לא דאשי וצדיק ומיד כיון שפודה אדם את בנו הוא שלם וקנה לו מדת
הכרוב הראשון שהוא סוד החתן שהוא המלך יס צב' דצה הנה לזמנת אתי שרא
ולפי חרבה להסת' ומצ זהו כן אחד בדרך קבלה ונראה הפעם גומש פדיון
הבן מפני שכל זמן שהאדם פודה עצמו ויחמוד יחוד ויחידות ויחידות ומדיון
השמן הטוב ומכוח שפע ובדכה לעולם וכל המצוה שבעולם ומורה הבן

שנמצא

עלמעלה ומגלה הברית להשפיע והבכור רומז צורה העליונה שהוא בכור
 ואדון לכל על כל בחאי מעלה ומטה הכל כמשך ממנו ית שמו וזכרו ומיד כיון
 שפודה אותן באל פודה שכי ממש זהו שני בדרך קבלה ועל דרך הבין השלישי
 רומז בשבעה שהאדם בא לעולם יש לו חלק בשכי ונותנין לו חלק בו לסמל
 שאמ לייעקב אבי ע"ה כנגד האובן בכרי אתה וגו' פחד במים וגו' וא"ל בוכרא
 מסיר דוקא וא"ל בוכרא דאבא מסיר דוקא בוכרא דאימא לא מסיר דוקא וז"ל
 מפני מה א"ל זה הענין מפני שני הפנים האחד מהם ע"ד הפשט והשני ע"ד הקבלה
 ע"ד הפשט מפני שהבכור הוא כח התאוה גדולה ונשאר בו בדוק כח גדול
 מרוב הלחות שיש בו והבשר שיש בו דעי כעין ככל גורדו עם הבשר הדני
 מרוב הכח שיש בו אבל שאר אע"פ דעלמא איך בהם כל כך כח התאוה לכלות
 ולגודל הבשר הרע זכך בוכרא דאימא זעל ד"ה בוכרא דאבא שבא מחדת
 צדיק הוא מדת דחמים והעין דחמים והוא מין במינו זמרפא לעין אבל בוכרא
 דאימא רומז למדת הדין והעין מדת דחמים והוא מינו מינו ולא יוכל להדעת
 מפני שאינו מינו ללמדך שהבכור בא מחדת צדיק ולפי צונו יצא לפדו את
 הבן ומצוה זו שביח כלפי מעלה שהבן הבכור הוא צדיק והמורה נבוכ
 תפארתו הוא כנגד אצבע שני שליד ימין שלמעלה כנגד אבר ראשון שאל
 אם יש לך עינים לראות נפלאות מתורתו זה ית בדחמיו יראנו באמת
 תורתו ידריכנו בדרך ישרה ויציאנו מאפלים לאורה וישים חלקינו עם
 עבדי התמימים שי חפץ למען צדקו יג תו יאריך

מצות ששנים זאחד

לית דעת אח שאין לו בנים שכי ישבו אחים יחד וגו' בענין מצוה

שחודס ליום מדינין בשמים ואומת פלן משומן לבא לחיי העהב לדמך שש
 ובכל לילה זלילה הנשמה בזה ומיישבין אותה בכסא כבוד שלה וכל בני
 משפחתו באים ומקוננים לפניו אס צדיק במור הא' ואס חן רשע הוה
 באים כל בני משפחתו ומקוננים לפניו קינות הרבה והם בגנפשי מרה ועושין
 לו כסא שחור וכל תכשיטין שחורים אבל הצדיק אינו כן שכל תכשיטין
 לבנים כדיו העליון הנאצל ממדת רחמים ~~תכשיטין לבנים~~ מזין הנערב
 העליון ההולך סביב בגד הצדיח התוכן שהוא ממדת תפארת שהוא מרה
 עליונה ולפי כשנפטר אדם לבית עולמו מדינין (ואומגין) פלן מחזמן לבין
 לחיי העהב וכל משפחתו שהוא כמו אילן אחד שומעין ואס הוא טוב והולך
 בדיני שמים שמים עמו ואס לאן עצמים עמו מאד והם נוהגין אבלות בעמין
 על חקלון הבא עליהם בגע שלמטה לעוררך שכל המשתחה הם כמו אילן
 אחד שענפיו מחבין מאד כך כל אדם שנפטר לבית עולמו ואין לו בעים דומה
 כמו ענף יבש שלא נשא פדיו אחד לשעה בא ענף הסמוך לו ונתן בו לחות ולפי
 צונו של לביס אשת אה זהו שני פעמים בדרך מצוה זו זעתי
 אפתח לך שערי אורה בעה ית כרי שתזכה להכנס בפדחת הפעמית שהוא
 לפני לפנים הלא ידעת וגו' יש אחד אפים ורב חסד זהו החסד שעשה ה' ב'ה
 עם בריותיו אס אדם אין לו צנים שלא לקיים דמות השלשלת הקדושה והטוה
 בזה שבע כל נשמה והן ביד המדיקין והשרין והדוחין מה עושה ה' ב'ה
 מציל הנשמה מידם ונותן ביד מלאך אחד ידוע להצילו ולהביאו בגלגול
 באשתו ~~אשתו~~ אשתו אחיו הולך הראשון הוא הוא וזהו שאמ' הכת פית
 לתו ~~אשתו~~ באות נפשה שאפה רוח תצתה מי ישיבנה כל מבקשה לא יעמו
 באשתו מצאונה כל פיה לאחד מדבר הנשמה שאין לה צנים היא הולפת

בבוכה ביד המזיקין זלכך כת כדא למור מזגל באות כפשה שאמה דוח לל צאות
כפשה שלאשתו שמתאזהר לבעל בעודיך שובם אותה יבמה שאמה דוח שבעלה
ממשלם אמר באות כפשה שאמה דוח תחנתה לי ושיבנה לל תאנה שלאשה
שמתאזהר לבעל בעודיך אינו כל כך המבקשים שלא ימצאו אותה כי בחדשה
ימצאוה בולך דראשון שליכסאיהא הוא הבכור כמו שאמרו ויהיה הבכור אטו
תל (ג) לל ששם הבכור והשם המת שהדי מצונו בפעם הצדיק שויסם את
דוח המואביה אשת מחלקיהו לו בעם ממנה ואם לא קרא שמו מחלקיהו הכי
קאמר דתמנא ויהי הבכור ואם יקום אותה הנשמה שלחת באותה המשפחה
ממש' דלא ומנה שמומנו לל ששן הנשמה לא יבבת מאותה המשפחה וכדי
להביא בעין החמלה הקדושים חסד המת בקרב אותה אצל המשפחה צוה ה' לבי
ליבם ה' אח שבדאי מקום היא לו להביא להבאנו בגלגל ממקום אחד ישלח
שלחמו לא שה' מביא בעין החמלה שיצק מאותו האילן שלמשפחתו ולא
יעבדך ליצק מקום אחד כי כל המשפחה כמו אילן אחד שענפיו מדובים ולזמנא
יבש חסדו וה' שולח לחות בודדי להשיבו לקדמותו ולפי צונו ה' יתאקונו לבם
אשתחאח לטוב לנו בלחימים אבל באין יש לנו קושיא גדולה שנכלל לתחת קושית
חדא האילן והמצוה היא כדי להביא הנשמה לעולם למה אצל שאסבא עלה פעם
אחת שכבוד מן הייבום זאס לא פתעבדת מה חושיכל למת' ופמד קושיא השני
הואיל וה' מביא בעין החמלה אצל המת ואצל קדמו מה יעיל חליצה איך זה
עין חמלה לא לעולם דומש עין מבורר זהני פותח כל שיעי אורה שתזכה
לזכרם לפדכת הפנמיית עין הקבלה שהחלות דע שאס נפשו דאס לזכות עולמו
צבא בעם והוא צדיק יש מן המקובלים שאמר ששמו הוא צדיקיים באותה ה' ק
מולדיו מה עשה ה' אמר וצדיק זה שלא יפיר מוסר בנפשו בגלגל שכל

הב' נשמתו של רשע אחד במקומו ולבית צדיקים במיתתו הק' מולידין יושלמו
מפני מה הוא הק' מולידין הסבורים כי יבני ליה אלה לעולם חי אפשר שהדי מוס
הדבר יש לו בן לבא לעולם הוא יכ' אלא קיים דמות השלשלת הקדושה והפחדה
ועתה אשוב לתקן הקושיות שהקשיתי בענין מפני מה נכבד אס נא עליה
ביאה דתשונה שלא היה לא מצוה בקדוה וממנה אחר יסלח שלומין עשה שלום
במדותיו ולפי הוא מצות חליצה ולפי א"ל מעי' ~~ל~~ מצות ייבום קודמת
למצות חליצה ועכשיו א"ל מצות חליצה קודמת ~~ל~~ ייבום מעיקרא שרדין
מבוננין לשם מצוה והיו יודעים הטעם שמהבית הזה למה מצות ייבום קודם
ועכשיו שאינם מבוננים לשום מצוה מצות חליצה קודמת וממקום אחר ישרה
שלומין שבודאי הקדמונים ידעו ממש היתה להם דבת יודע אונן וגו' ידיעה
ממש היתה לו זמין וזרח הם והם בכור שליחודה ע"ה ממש וכך בעד ממש ^{ידיעה}
היתה לו שאם אס יאלץ טוב יגל וגו' כללן ידיעה ברורה ואמתית היתה להם כד
לביא נשמתו של אח המת לעולם וכל המצות שזונו יט' הם לטוב לנו כל חיותם
לחיותנו כדברים הזה ולהנחילנו חי העלה כמו שאמ' ל חנניא בן עקשיא רצה ה' לה
לזכות וגו' ע"כ טעם מצוה זו בדרך קבלה וא"ל ולקחה כל שישבה ליקחין
ואין בה שום ערוה כדי שיצא הולך כשר ודאי וישוב לקיים המצוה דמורי
השלשלת שהוא שלשלת הקדושה והטהו' ב' וזכ' ומאחר שהבנת זה אעורר
בין שני בדרך קבלה ואפתח לך שערי אורה שצדקה לפי לפי הלא ידעת וגו'
טעם מצוה זו יבום הוא מפני שהנשמה נגזרה מכסא הכבוד ומהכלה ב' השלם
בכל השלמות וזהו בנים אחים ל' אהבים זה ה' מצוה לעולם בגסין לראות
הישרות מצותו חסדו ונתתו בכל לב ובכל נפש והוא כבודו נת
מלך פעמה וכדי לקיים מצותו בנים כד' לקיים דמות השלשלת הקדושה והטהו'

וכלן משי"ע להלכה במעשה בראשית ובאין בנה עולם בפני עצמו ולפי כשנסטר
 אדם מן העולם והצח בנים ואם הקב"ה למעשה ראוי אתה לישב עמדי ושתי אתה
 כמו שבדאתי עולמות כך בדאת אפה עולמות ולא עני לא שקיימת דמור
 השלשלת מיד מכניסין אותו בגן עדן ומתענג שם ואעפ"כ נותני ענין ער
 שאר העבירות שעשה אדם לא כך שהבנים מכפדין לו' זאת נפטר אדם לבית
 עולמו בלא בעם והניח ~~הוא~~ ליתן לביתו שאלו הבת ובת כהן כי תל' למנה
 וברוך וזרע אין לה ושל ~~הוא~~ את אביו כגמוליה מלחם אביו תכל וכל זה לא יאכל
 בו' ר"ל בת כהן זו העשרה שחייב בתו שלה"ה שנקרא בהן עליון כי תהיה לו
 וגדוע בשופר מן הגוף שנקרא למנה וגדועיה' וזרע אין לה שלא הניח בעם
 בעולם' ושוב לבית אביו' ששבה לבית הנה' מלחם אביו מהמן שהוא ודברו שלמה
 תכל וכל זה לא יאכל בו' שאלו ומחנותיו שנקראו אדום כנגד הנה' ויש ששם שפונסו
 אכל לא כך בסוד כמו מי שיש לו בעם וכשבא אח לביתו שלמה עושי
 כחות רוח הגשמה מפני שיש במינו אחי שמקיים מצוה זו שהוא מין במינו
 ושליו לה מעלה על מעלה ומרדגה למעלה ממרדגה עד כאן טעם מצוה זו
 ואם יש לך עינים הבט והסתכל בו ויפתחו לך שערי אורה ומצוה זו שפיו כלפי
 מעלה באף שביעי שבא' ונשגב יד לבדו ביום ההוא ונבלעין הספרות' כיצד
 אם נבלע נצח בא תפארת להשפיע להוד ובימתו שור' ומצוה זו כנגד ביצה
 אחד שלמי' עד כאן טעם מצוה זו וגלוי הוא למעשה כלם למי שנתן לו הנה' עינים
 לדחות נפלאות מעתה' והל' בדחגין יוציאו מן הפלה לאורה וישם חלקי עט"ב התמי
 ודבר אשרי תמימי דרך וחול' בו' י' ולפי אמר הכת' יסחבך לה' צד יבנתו ויאדיר
 ונאמ' אמר וכן ד'

מצות שנים ושנים

לחלוץ

לחלוץ חיבמה לאח המת שש. וכלמה נעלה מעל זרקה בלעטת ואחכיה
ויעל לאיש אש לא יבנה את בית אחד וכת ונכרח שמו ביע בית חלוץ הנעלבועין
מזה הז אחרו אל מעיקרא שהיו מתכוונין לשום מצוה מצות יבוס קודמת מצות
חליצה ועכשיו אין מתכוונין לשום מצוה מצות חליצה קודמת למצות יבוס
ומד אהל זכרו לין ועמד ואמר לא חפצתי לקחתה מאי ודברו שאם היה הוא
זקן והיא בערה או היא זקנה והוא נער אלא ענין קטטה בתוך ביתך
ממקום אחר ישלח שלמנו וזהו שאמר בספר שאלת ללפס בישראל ער
האחולה ועל התמורה שלף איש געלו ונעל וזאת התעודה בישראל
בדרך פשט זה היה הנהגת הקדמונים בענין מצות חליצה בישראל שלמנו
ובישראל שלמנו על האחולה ועל התמורה וזהו דעת גדולי מתבטלים
אדם לבית עולמן בלא בעים וזו האח ליבם אשכנז שלמת הוא אחולה למת
ועל התמורה שמחלפת הנשמה כבוד שחלץ לה שממקום אחר ישלח שלמנו
ונקרא תמורה כנגד יבוס אחולה ונגד חליצה תמורה ישלף איש נעלו ונתן
לרעהו חיה לזו היבוס שולף ממנו המצוה ונותן אותה לחבירו וזאת
התעודה בישראל לל זה החסד שעושה ה' עם בדיוותין עם ישראל ולא עם אומן
אחרת כמו שאמרו כי חלק יש עמו יעקב חבב מחלתו וכל לא עשה כלל בו
ומשפטים בלידעם זהו פיר פסוק זה ללמדך מה חליצה ליבוס ואעפ"כ היה
קצו גדול ליבוס אשת אחיו שהיה אבדי לבלתי טמא זרע לאחיו שכל היה מחוס
עליו בעין חמלה ולפי כן זירקה בפניו זהו ממדדש ללל קטנה אתחיל
לפני מצוה זו בעה לתבדך פשט ובדרך קבלה על דרך הפשט הנע פתח
לך שני אורה בבדיעת מה שמחלתי לך בענין יבוס שכלמי שנפטר
לבית עולמו והיות יבוס בלתי נשכח הקדוש והסלו ולפי כן

בא העם לבס כד' ע' המה נבדל לעלותו למדרגה גזלה יותד
מסגלותו והחליצה רגלם שחלץ מהם הנשמה מבכל נכל כלא לא היה קרובם
ובבד ידעת מה מידותי לך שהמספחה הוא כמו איכל אחד וכל מי
שמיים אשת אחיו חמה שלגם שרצה ליבם זהוסיף בה לחות ונותן בן
כח כד' לעשות כד' כבדאשונה ואם לא חלץ כלא קוצץ העבך מחותו ילן
וגוסע חותן במקום אחר יעדך הבצה הבן בפלאות תורתו וחכמתו
שנתן לבן ית תורתו אחריו כמנ. אומים בתורה שעומד לכב. פקדוים
שעמד עיניו בעונותיו ואלה ה' ע' בל עיני וחב' בפלאות מתורתך
וה' ברחמי יוציאנן מארץ מורה' ועל דרך הקבלה הנני מפרש
לך ופותח לך שערי חודה' א' י' אם לא שמ וגו' והנב פותח לך שערי חוד
בזה שתזכה לחיות בבוטם ש' ולבקר בהיכלו שתזכה לדאות עד הפדוה
הפמלת' כד' רחמי לך שהייבום רומז גלגל הנשמות שכל מי שאיך
ל' בנים הוא בעל מוס וכלן ממעט בשלשלת הדמות בשלשלת הקדון והטלו
ולפי' הפסד לבס העבמה הוא הוא קוד יבום כד' למחזיר אל עולם
ש' פ' א' בשלשלת הק' והטלו וזהו החסד שעשה ה' ע' כלבדיוותו וזהו
סוד ועושה חסד כלפיס שעדלמים פעמים מצדקת ה' לנשמה נשרה
לחזקת' שבעתים לשמור מצותיו ותורו ותני דקוורתו ומשפטי' ועד ותני
לשון חכל ידבן הנשמה בדודא וזהו סוד כל ישרא' ללס חלק לעולם
הבן שלשון יבום בגלגל צממות וישפה לר' הע' חפץ כד' להכנס ל' עב
בכל סבי שמה סוד הכלה נכסתי י' השליש בכל חשיל אמת חפץ וזהו בכל
יפ' וזהו יד את י' היא אוצרו וזהו סוד ייבום וזהו צממות וזהו נשמה
חתי הוא אכסדי ברבר שמו מביס פני החולות לנשמה וזהו י'

קודין לו משום קלון חלוץ הנעל ג' פעמים מכב שהיו חולצין מהם אחיהם
המת והיו בורחין אותו מזרעם שלא יבין מאותו חילץ וחליצה הוא מלשון
גסתים חלצו שד העקו גוריהן ולא היה יובק מאתו חילץ ואע"פ הקצרה
נוטעו במקום אחר בחילץ טוב ממנו וממקום אחר ישרח שלומן עושה
שלום במחמיו ונותן לו ספע שיעבן ממנו ומספחה מעולה ממנו ולפי
א"ל מצות חליצה קודמת למצות ייבום כדי שהצלה יטע אותו במשפחה
מעולה ממנה אבל נשאר בהם קלון ביחס אחיהם שלא חסו עליו
יורקה בפניו ואמרו ל' רוקח דאיתחזי בפומא' ענף אחר על דרך
הקבלה היבם לא רצה לתת זרע בפה שלמשה כדי להביא אותו לעולם הבא
ולפי היתה צמחו יורקה בפניו שהיתה משובת לו הדע ובפה שלמשה
בדרך כבוד ו התורה דרכה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום זפה שלמע
הרוקח רומז לזרע ופנים העלמים הוא רומז לפנים התחתונים ואשם דרך
כבוד אמרו לו ז' עולה הנעים הענף פות לך ע אז חל יד אס לא שמעת
וגו' כבר ידעת שהנשמה בתוך הגוף כמו הדגל בתוך המגדל והנשמה
היא נותנת צורה באדם שפולטת צורה בגוף ומישר אותו ועושה אותו צורה
עליו והקדושה דומה כנגד דוגמ' וכשנפטר מן העולם הוא כמו שחונף
דגלו מן המגדל ולפי שנפטר אדם לבית עולמו בלא בעס נשמה הנשמה
עגומה בלא בעס וכתבתי שלא קיים דמות השלשלת הקדושה והט"ו ולפי
אס רצה היבם לייבם מותב שמתא האולה לאחיו כדי לעטל מעל שהיה
יחף בלא מנעל ואם לאו במדה שמדד בה מודין לו הוא חלץ לאחיו ^{ששאר}
בלא מנעל בלא גוף כך צוה לו לייבם לחלוץ אותו וישאר יחף מתעשה
כך עשה לו מדה כנגד מדה ולא צוה לה שהצלה הוא בעולם כנשמה בתוך
הגוף כמו המנעל כך כל המנעל לפיכך וכתבתי אדם לבית עולמו

בלח בעם וקובם אינו חצה ליבם כלו ממעטו מדמות השלשלת הקדון והטהר
 ומסלק שכי' ואנפכ' בין שחולץ השלים מצותיו וממקום אחד שלחש' ומיו
 עושה שלום במחומיו כי לא כלו דחמד עלכן יש לנו להודות לו ולברכו
 עכ' כעס מצוה זו' ועיין בפלאות ה' ית' מפני מה צונו ש' לא המצוה לעלותנו
 ולהנאתנו לטוב לנו כל הימים' ואם יש לך עינים לדאות פקח עיניך וראה
 בפלאות ה' ית' כי לא כתבתי לך לא ראשי דברים כמו שאצל לחימה במזא
 ומצוה זו שכיח סלפי מעלה בלף שבישי כשעולים הספרות ועלה נלח
 ובא תפארת לחלוץ להוד' רוצה לומר בא הוד לחלוץ לתפארת והוא כנגד
 עצם גדול שבגבלי הימני ולפי היה החליצה בדגלימין באותו עצם נמש
 עכ' פיל מצוה זו שודלי פקח עיניך וראה עכ' ית' חפץ לעינתו ויבטחו בך
 יודעי ^{ה'} ^{ה'} ^{ה'}

מצות שרשה ושישים

להפדיש חלה שר ראשית עריסותיכם חלה תחממו תרומה כתרומת גרן
 כן תחממו אותה' בענין מצוה זו ארסל על שלש עבירות נשים מתוות
 בשעת לידתן על שאינן זהירות בנדה ובהלה ובהדלקת הנר ואג' ז'
 מאי שנא בשעת לידתן משום גמל תורא חרדוה כלכונס' אמהק' ב'
 ראשית קראת אתכם רבת קדש ישרא' לתי ראשית תבואתו וכת בחלה
 ראשית עריסותיכם הואיל ולא שמרתם אותה אני אקח את נשמתכם'
 פרה' דעת כמו האמה ש מפרשת חלה באמצע העיסה כך לקח הקב"ה
 כל העולם כמו העיסה וכנס עמיו של אחדם הראשון עלי בבית המקדש
 שמואל סבור העולם ומשם נברא ולפי השם צונו לקיים מצוה זו לפיכך
 לנו כל הימים כדי ללמוד מדותיו ממש וחקותיו ומצותיו ועדותו ואשר
 בתורתו שכלא כמדת הבה מדת בשר חלף ^{ה'} ^{ה'} ^{ה'}

לפניהם לא ידעו מה יבא עליהם ואלו כח האוננו שיהיה לו עכ
לפניהם לא ידעו מה יבא עליהם ואלו כח האוננו שיהיה לו עכ

סוסו ואין משתמשין בשרביטו ואין לובשים לבושו אבל הנה אינו כן לובשין
לבושו דבית הוד זהדר לכשת זכית במלך המשיח הוד זהדר תשוה רגליו בבה
כת בסופה זבסעה דרכו ובלאו כל ייעל איהו בסערה השמימה משתמשין
בשרביטו כמו משה לעה דבית קידם משה את ידו זיך את הסלע במטהו פעם
יכת ויט משה את מטהו על השמים דאח במה מחבב דבה אותנו לא דבר
לכל זכדיהם מתוקים מדבש וגופת צופים ודבלי דבלי חו זמלך עולם הס
זעתה אשוב לפדש מצוה זו בדרך פשט בדרך קבלה על דרך הפשט
ביעד שבכותן של ישראל נברא העולם מפע שנקראו ראשית במו שאלהם
קדש וע ליט ראש תבו זכות בראשית ברא אהים לא נברא העולם ולא נתנה
התורה לא בזכותן שליו כמנ שאח הכת אס לא בריתי יומס ולילה חקת שח
וארץ לא שחתב זכות ישראל כושע ביו תשועת עולם לא תבושו ולא תכלח
עד עולמי עד ועל שם שנברא העולם בזכותן של ישראל צריך ליתק לכהן
החלה שהוא ראשית הוא בגאנו לכבודו וקרא אותנו ראשית צריך ליתק ראשית
לכהן ובזכות ראשית יקיים הנה ראשית ולא עוד לא שישל כל זמן שאח
נותנן חלה בלו מחריב את העולם כולו והוא יל (פוסק ראשית מן העולם אמ
הנה לאשה אחת הפרשת חלה כל זמן שהפרשת כאל עשית שלום ביני ובי
יש דאבני עכשו שלא הפרשת חלה בלו ברמת גלות ליו לבני עד סוף כל
הדורות וכלן הדגות אותם מוכב שתמות את וא ימותו בני לבן אמר על
שלש עצי חתנשים מתות בשעת דדתן על שאינן זהירות בטה ובחלה
ובהדלקת הנר זהו פק אחד בדרך פשט ועדה הנכנות חך שעדיח
שתכה לדאות בין האולם ולמזבח הלא ידעת אס לא סמ אהי עולם ווא
דע כי החלה רומז למדת מלכות שהוא הכלה כי השלם בכלה שלי ולפי המנה
בגשים שבה חמדת קבלה זהו ספירה והיונות חנותה לכהן לכהן

המה משוטטות בכל הארץ וזו המדה אצולה מאור הקדמון ודלת ראשך
בארגמן ארגמן ולפי כן בארגמן וזו המדה הנאצלת מאור הקדמון ומזן
המדה נאצלת מרת בימה שהוא ברהיטי המדה זהו סוד מלך אסור ברהיטים
וחיי המלך ונקרא מדה שנאצל מן האצילות שהוא מרת חבמה שנאצל
מאור הקדמון ומזן המדה נאצל כח החסד שהוא זרוע ימין של של של
הדמות הקדושה והטהור זהם מים העליון זהו סוד אל עליון שנקרא אברהם
וזהו סוד אתן אמת ליעקב חסד לאברהם ומזן המדה נאצל כח המסד שהוא
מרת הדין הקשה שנקרא גבורה וזהו סוד נפחד יצחק היה לי ונקרא יצחק
העליון שהוא אב השני ומזן המדה נאצל מרת תפארת וזה מאסף לכל
המחנות וזהו סוד וממראה מתנו ולמטה ונקרא יעקב הקטן העליון
ונקרא איש תם וזהו סוד צורתו של יעקב אנה חקוקה בכסף הכבוד ומזן המדה
נאצל בזה והוא שהם סוד הדגלים ומשם יונקים הנביאים ענה ונקרא לחוד
יצי והם סוד בועז ויכין עמודי בית המקדש שלמטה ועמודי בית המקדש
של מעלה וביץ המדות האלו נאצל מרת צדיק שהוא סוד הבדית העליון זהו
גולת הזהב המריק השמך הטוב על הכלה לוי השלימה בבלה שלימות וספידה
ל תפריש חלה וזהו סוד ראשית עריסותיכם וכלת זהו מדר עשירות האזפה
אח וזהו סוד העשירי יהיה קדש לזיו ואם יש לך ענין פקח ענין ודאה
נפלאות ה' ית ע"כ טעם מצוה זו ושכיה כלפי מעלה שמפריש חלה חלה שהוא
מדת מלכות זהו כנגד אבר שני שלא צבע שני שליו ימין שלימיון שלמטה
זה מצוה בחלה ביד ימין שממדת ימין לקח עפרו של אדם הראשון ענה ע"כ טעם
מצוה זו שודל כי ישרים ודכי יע וצדיקים ילכו בה ופושעים יכשלו בס'
והא' בדחמיו יראתו נפלאות מתורתו זיוציאנו מאפלה לאורה וישיחלקנו
עם עבדיו התועמים של עליהם אשרי תמעי דרך ההולכים בתורת יש ובת

כי ישרים דרכי יי וצדיקים ילכו בם ופושעים יכשלו בם' שמענה ואתה דע לך
 אם יש לך עינים לראות נפלאות מתורותי כמו שאמ' המ' דע' גלעניט ואביט
 נפלאות מתורתך זה המלך הוד' ע"ה אמר כך אנו על אחת כמה וכמה ודי לך
 ולביוצא בך פ"ה כ"ה

מצות ארבעה זששים

ליתן תרומה לכהן ש"ה הנה נתתי לך את
 משמרת תרומותי בעסק מצוה זו כבר ידעת מה שאמ' כל צעלי קרי טבל
 ועלה אכל בתרומה הניח בפחדו אוכל בקדשים ללמדך שהתרומה היא
 קדושה גדולה ועוד אמ' בפני מצוה זו הנה נתתי לך את משמרת תרומותי
 בשתי מעשרות הכת מדב' אחת תרומה טהורה ואחת תרומה טמאה
 ע"כ דברי אל' ודבריהם מתוקים מדבש וגופת צופים ועל דרך האמת דברי
 חיים ומלך עולם הם' ואמנם בע"ה ית' אתחיל לכדש אותו על דרך הפשט
 ופ"ה דרך הקבלה ע"ה הפסט כיצד דע שהעשור הוא קדושה וזהו העשירי
 יהיה קדש ליי' ורומז למדה פ' זהו סוד שהעשירי נוסף על עשור בנכסיהם
 כגון המדה העשירית שנוטלת העשור ולפי שהלויים לא היה להם חלק
 ונחלה עם ישראל כאשר דבר לו זכור להם ה' ית' שיקחו המעשר מפני
 שמתקיימין לספירה פ' היו נוספין עשור נכסי מדה כנגד מדה ושיוכלין
 שאת העבודה המועלת עליהם אבל הכהנים היה להם חלק ונחלה עם ישראל
 זהו נושא ממשד מן המעשר והיו משיאין תרומה מפני שהם ממשפחת
 דוד והיו עובדים בפה שלמטה ולפי הנושא אין תרומה תרי ממאה ע"כ פשט
 אחד' ועל דרך הקבלה הנני פותח לך שעדי אורה שתצא לראות ער
 הפרוכת הפעם קלא ידעת אסלא שג' להי עולם יי' וגו' תרומה דומה לתורת
 תורה ולפי ה' בותנך אותה לכהן מדה כנגד מדה כהן כנגד כהן ולפי חז"ל

חרי ממאה רומז לשני אותיות שלה המיוחד שהיו נותנין להם אחרונה שהיא
 מדת מלכות לתפארת והוא סוד הייחוד שמתירי חר המלך יצ' צב עם הכלה כ"ה
 השלימה בכל השלימות והכלולה בכל יופי המקשפת בתכשיטיה בנה שלמות
 והכנים מתקני העבודה הסגם נוסחי הכס תכשיטיה ככלה תעדה כליה
 וכ שהיו נותנין התרומה היה כל העם מתבדד ורד שפע וברכה לעולם ולעולם
 ולעולם הנשמות ולעולם הגלגלים ולעולם השכל ומצדיק שהוא בלתי הזהב
 בא כל מיני ברכה לעולם לכלה ולשמונה עשר אפים עולמות שבדא הנה
 כמו שחמ הכת רכב אהים רבותים לפי שפאן יצ' בס' א תקרא שפאן אפי
 שאינן נשאריק שמונה עשר אף עולמות שבדא הנה כמו שחמ הכת רכב
 אהים רבותים לפי שפאן א תקרא שפאן שאינן נשאריק שמונה עשר אף עולמות
 שבדא אהינו יודע שהתרומה רומז למטבדיון השד הגדול שחמה לעוה
 למלך יצ' צב ולפי נקרא תמז שרומז שכי ואם יש לך עינים לראות פתח עיניך
 ודעה נפלאות ה' ית' ועדה הנע פותח לך שערי חודה בדרך קבלה פעם
 דע שהתרומה והמעשר ומעשר מק המעשר הוא סוד הייחוד כנגד כדי ליתן
 הכלה לחתן גלייחד אן המדות ולהשפיע ברכה וחיים לעולם וזהו כוד אנתק
 שמתחיל לימשך השפע בשלשלת הקדושה והטהו ב' וכל המתחיל אמן
 הוא המסייע לרד השפע והברכה לעולם ולפי אצל כל העונה אמן קודש
 לו גדר דע ועוד אצל גדול העונה אמן אחר מן המברך מפע שהוא יודר
 השפע בשלשלת הדמות בשלשלת הקדושה והטהו ומצוה זו טכח כלפי מע
 שתחמה היא שכי ה' אחרונה שלשם המין שנותנין אותה לחתן המלך יצ'
 צב לואו שלשם המין שנקרא בה גדול משמים והוא כנגד אבד מלשי של
 אצבע שני שלד ימין שלשלת הקדושה והטהו ב' וה' בדחמין יצ' חמין
 מופלה לאמה וישים חלקינו עם עב התעלי זיראנן נפל מתן כדי שמתחיל

ומזה נזכרה לחזות בנועם נֶפֶשׁ זלביקד בהיכלו ואתה פקח עיניך ונמלֵךְ יִתְּ
אֶם יִשְׁלַךְ עֵינֶיךָ לְדַחוֹת כַּלְאוֹת מִתּוֹרֵתֶיךָ

כִּי מִצּוֹת חֲמִשָּׁה זְשִׁישִׁים כִּי

לִיתֵן הַמַּעֲשֵׂה לְבָנֵי שֶׁכָּעֶשֶׂר תַּעֲשֶׂה אֶת כָּל תְּבוּנָה לְהִנֵּה שְׁנֵי שָׁנָה זָכָר
וְאֵל הַלְוִיִּם תִּדְבַּר זְמִידֵת אֵיהֶם כִּי תִקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַמַּעֲשֵׂה בְעֵת מִצְוֵהוּ
אֲלֵל עֶשֶׂה תַּעֲשֶׂה עֶשֶׂה בְּשִׁבְלֵי שֶׁתַּעֲשֶׂה זְמַנְךָ שֶׁלֹּא הִיָּה בְּלִוִּים חֲטָן וְנָחַל
עִם יִשְׂרָאֵל כִּמוֹ שֶׁאִמְרָתָה לֵאמֹר יִהְיֶה לְכָל הָעָם לֵב יִשְׂרָאֵל וְנָחַל עִם יִשְׂרָאֵל
יִשְׂרָאֵל וְנָחַל עִם יִשְׂרָאֵל כִּי כָל זְמַן שֶׁיִּשְׂרָאֵל בּוֹתֵנִי מֵעֲשָׂדוֹת שׁוֹלַח לֹאֵשׁ הַבְּתוֹ
כִּמוֹ שֶׁאֲלֵל לֹא מִצְוֵה נִגְזַר וּבְחִינָה כְּנֶגֶד הָבָה כִּמוֹ שֶׁאִמְרָתוֹ לֹא תִגְסוּ אֶת יִשְׂרָאֵל
זִמְנֵי מֵעֲשָׂדוֹת שֶׁאִמְרָתָה הַבְּתוֹ הַבְּתוֹ אֶת הַמַּעֲשֵׂה לְבִית הַחֹצֵר וְיִהְיֶה בְּבֵית
זְכָרֹנִי נִחַ בְּזִמְנֵי אֶת צֶבֶד אֶם לֹא אֶפְתַּח לָכֶם אֶת אֲדֻמֵּי הַשָּׁמַיִם וְהָרִיחוּ
לָכֶם בְּרִיחַ עַד בְּלִי דִּי וְאֲלֵל עַד שִׁיבְלֵי שֶׁתִּתְּנֵיכֶם לְוֵה דִּי אֶת מִדְּבָרֵי לֵדָלִי
וְדִבְרֵיהֶם מִתּוֹקִים מִדְּבַר וּבִמְתַּצּוּפִים וְדִבְרֵיהֶם דְּבָרֵי אֱלֹהִים וּמִעֵלֵי הֶם וּבִלְבָּם
מִלִּי הַגְּבוּרָה עִתְּבוּ אֶת דִּין יְחִיד חֲמִידִים וְעַתָּה אֶתְחִיל לְפַדְּשׁ לָךְ מִצְוֵה זֶה
בְּדֶךְ פֶּשֶׁט וּבִדְרֹךְ וְעַל דֶּרֶךְ הַפֶּשֶׁט הֵנִי פוֹתַח לָךְ שְׁעָרֵי אֵל שֶׁתִּזְכֶּה לְחִצּוֹת
תִּסְמָק בְּלִי אֶת הַמִּצְוָה דֵּעַ שֶׁמִּצְוֹת הַמַּעֲשֵׂה מִפְּנֵי שֶׁהוּא סוּף חֶשְׁבֹן וְאִמְרָתוֹ
וְעִשְׂיָדִי יִהְיֶה קֹדֶשׁ לִי וְלִמִּי שֶׁהוּא סוּף חֶשְׁבֹן צוּר הִיָּה לְתֵת אֶתוֹ לְלִי
שֶׁהוּא מִמִּדְּתֵי הַדִּין הַקָּשָׁה וְהוּא בּוֹרֵס סוּף זְמַרְבֵּי הַעוֹלָם בְּאֵף שְׁבִיעִי וְכָדִי
לְשֹׁכְךָ אֶתוֹ אֶתוֹ הַעֲשִׂיָדִי יִהְיֶה קֹדֶשׁ לִי וְצוּר עֶשֶׂה תַּעֲשֶׂה אֶת כָּל תַּבְּחָת
לְעֵינֶיךָ וְעַד דּוּמָה כְּנֶגֶד דְּבוֹרֵי הַעֲשִׂיָדִי שֶׁנֶּעֱשֶׂה דְּבָרוֹת שֶׁ לֹא תִמְאֹד
הַעֲשִׂיָדִי שֶׁהוּא לְלִוִּים וּכְנֶגֶד יוֹסֵף הַבְּסוּרִים שֶׁהוּא יוֹסֵף הַעֲשִׂיָדִי וְהוּא כִּפְדָּה
וְכֶנֶס וְכֶנֶס עֶשֶׂה מֵאֲמִדוֹת זֶה אֶחָד וְזֶה אֶחָד וְזֶה אֶחָד וְזֶה אֶחָד וְזֶה אֶחָד

כדמותינו ועוד דומה העשירי ליו"ד שהוא עשרה זהות ראש לאותיות ש"ב ה"ל
 זהות סוף חשבון ז' ראש חשבון וז' ככלל הכב' ולפי' כח שהגיע לעשר שהוא
 מני' היו"ד כותנץ אותו לה"א ראשונה שלה המין שהוא מדת גבורה שמעט
 שואבים הלויס שהוא מדת הדין הקשה ולפי' אמ'תו והעבירו תער על כל בשם
 ובכסו ב' דהפ' הלא ידעת אם לא שמעתי ע"י י"ג וגו' שהשיער דומה למדת
 הדין זה לויס היו מדין הדין הקשה וכדי שלא יתחמס מהם מדת הדין ויבואו
 להחריב העו' ולפי' אמ'תו והעבירו תע' על כל ב' וב' ב' דהפ' לעורר ה' הלויס
 שואבים ממה הקשה זה יו"ד הוא מעין עשרה נותנת לה"א ראשונה שלה וגו'
 שהוא מ'ה ה' ונותנת ללויס ע"ב בדרך פשט' ואם יש לך עינים פקח עיניך
 וראה כבודה שלתו וטעמיה בכלה תעדה כליה שכולה מלאה מרגליו ופיהו
 נעמיות לפע לכניהם מה שאין שום בריה יכולה להשיב כבודה שלתו ואותה
 פקח עיניך וראה שוד' ופ'ה הנני פותח לך שערי אורה שתודה לחז
 ב' הא וכלם למעבד הלא ידעת אם לא שג' ופ' שעי' שור דומה לספירה ש' שנקרא
 מלכות והוא סוד הכלה כ' השלי' בכל השלי' המקבלת שפע ממדת צדיק שהוא
 סוד הבדית שלמעלה והוא גולת הזהב שנקרא ממדת כל' וזהו סוד זיכרון
 את אב' בכל' ופ'ת זית אברהם את כל' אפ' לו ל' יחק' וכת' ביעקב ופי' שכל
 ש' הוא סוד הבדית העליון הקדוש והטהור וזו המדה מדין השמן הטוב עליו
 כ' השל' בכל' ה' זהו סוד לא תחסר כל' בה חמ' בגד ארץ העליונה שהוא שכי
 שלא יחסר בה שפע לעולם ממדת צדיק שנקרא כל' ונקרא מ' הדפה ולפי' מפע
 שהוא ספירה ונותנת אותה ללויס מ' למ' שמענה ופ'ה זעורה הפעמית
 הנני פותח לך שערי חן דע שזהו סוד שהבת נופלת עי' שור נכסים ממנו
 היא ספ' ונפ'לת עשור בכסי האב דומיא כנגד דוד מיא ולפי' הנשמה נכד
 ממדה ונופ'לת עי' שור נכסי בשפע העליון הקדוש והטהור היחוד בשלמות

הקדוש והסודי בדרך הוא ומבודך בפי כל הנשמה והעשור רומז סוד הייחוד שהיה
מתעשרת הכל ולפי א"ל עשר תעשר עשר בשביל שתתעשר שהיא המדה
בנותנת עושר וכבוד לבני אדם וכנגד מדה זו אמר העושר והכבוד מלפניך
ואתה מושל בכל זכשנותני העשור כאן מיוחדין אותה בכלה עם החרת
שהוא המלך יג' צב בה מבודך בפי כל הנשמה וצב השפע והטל בשלשלת
הקדוש והטהור לצנוד הקדוש והטהור שהוא סוד הבדית העליון הקדוש והטהור
זמנם מתפשט הבכיה לעולם העליון ולעולם התחתון ע"כ פיר מצוה זו
שודל אס יש לך עינים לראות נפלאות מתן ומצוה זו שביח כלפי מעלה
שלקט נובל עיבוד למלכות שהוא סוד הבכיה ונותנת עשור הנשמה שהיא
כבוד הבת מלך פנמה והוא כנגד חבר שלשי אצבע שני שלד ימין שהכל
אס יש לך עינים לראות נפלאות מתן והאל ברחמין ירצאנו מאפלה לאורה
וישים חלקינו עם עוזת וירחמן נפל מתן בדרך אמת קידריכנו בטעברנו
ממו שאמ הכת כי ישרים דרבי עז צדי יל' בס ופוע יב' בס והאל ברחמין
יחיד עיכנו לראות עומק תורתו כמו שחמ' ה' ע"ה גל' עי' אצ' נפל מתן
כדי ששכח לחזות בנועם פי' ולבקר בהיכלו ע"כ פיר מצוה זו

ד" מצות ששה זששים ר"ה

להביא בכורים לבית המקדש שש לאשית בכורי אדם מתק תב' בית ע"ה לא
תב' גדי בחל' אמו' אבעט מצוה זו אמ'תו זהיה כי תבוא לארץ א"י
נתן לך והדבה פסוקים וא"ל שהיו עושים עגלות ומהטה בעגול מצופים שהב
מפע בכור העש' או של מסקחו של נחשת וכשהיו שומעין יש שהיו מביאים
בכורים היו מאים הכהנים והלויים ויערד' לקבל אותם בשמחה והיו אומרים
מלך הבא וכל' אומ' בשם יג' זה בכורים מביאין בדרכה והעלחה לעולם

זה דברי ר' ז' דבריהם דברי ג' ח' וג' דעתה אתחיל לפרש אותו בעל
ית בדרך פשוט הנני פותח לך שערי חן שתזכה ליכנס למע למע' עליהם
רומז מנח שהבה הוא דאש לכל והוא בדא הכל קודם שברא עולמן ברא
לישראל שבקראו ראשית שג קדש ישראל ליש ראשית תבואתו ומנענות
גברא העולם ולפי כרי לקדש לישראל שהם בכורים כל ית צוה להקדש
בכורים להניח ברכה לכל העולם ולהריק שפע זה עלה וברכה לעולם
זמחרש הבה כובו כבדא שונה כמו שאמ' כל כי בארבע רוחות השמים
פירשתי אתכם בשם שאפשר לעולם בלא רוח כך אפשר לעולם בלא
ישראל ובזכות שנים שקיימן את התן העולם קיים שג אסלא בדירג
יחם ולילה חקות שתוא לא שמת' ישרא רומז לבכורים ומפני ^{הבכורים}
העולם קיים והוא עיקר שבא שפע זה עלה וברכה לעולם המלאכים
ולעולם הנשמות ולעולם הגלגלים ולעולם השכל זה פן אחד בדרך
פשוט זעל דרך הפן השני בדרך פשוט בכורים תמצא בכורים לשון
הגדלה זהו סוד ברובים כך תמצא באותיות שרומז לבכורים שהם סג
זכר ונקבה מדת צדיק ומלכות כשמביאים ישראל בכורים מתיחד
החתן שהוא המלך יג' צב עס הכלה כ' השלימה בכל השלימות זו החדה
הכלולה בכליות ומדיק השמן הטוב על הכלה כ' ובא שפע וברכה
לעולם ולפי הכורים גורמין שפע וברכה זה עלה לעולם וחתבד העול
עולם העליון ועולם התחתון ולפי צוה יג' מצוה זו לבועלתינו לטוב לכל
כל הימים וצדקה תהיה לנו כי נשמד לעשות' עי' חפץ למצ' יג' ויא'
זהו בדרך פשוט סמוך לקבלה ועל זה הנני פותח לך שערי אורה
הלא ידעת נגו שהבכורים רומז לחכמה שנא על מסתר עליון ומקדא עי'
י' המנה משוטפות בכל הא' זהו המדה נקדא ראשית שג ראשית המדה

יֵד וְנִקְרָא בְּבוּרִים כְּמוֹ שֶׁאֵל לֹא שִׁית בְּבוּרֵי אֶדְמָה תְּבִי בִּי יְיָ זֶה בְּבוּרִים
 כְּנֶגֶד מִדָּה זוֹ בְּבוּרִים כְּחֶזֶק בְּבוּרִים לְהַחִיר עֵינֵים שְׁלֹמֶעֱלָה שֶׁלְּצֹדָה הָעֶלְיוֹן
 הַקְדוֹשׁ זֶה הָיָה וְכֶנֶגֶד מִצְוָה זוֹ מִמֶּשׁ בֵּית מִצְוֹת יְיָ בְּדָה מֵאִירֵת עֵינֵים מִפְּנֵי
 שֶׁמִּדָּה זוֹ נִקְרָא עֵינֵי יְד הָמָה מִשּׁוֹטְבוֹת בְּכָל הָאָרֶץ זֶה בְּבוּרִים מֵאִירֵת
 הַמִּינִי כְּנֶגֶד קְדוּמוֹת הַעֵינֵים שְׁלֹמֶעֱלָה הַקְדוּמוֹת זֶה הָיָה מִדָּה זוֹ הָיָה מִצְוֹת
 אֲוֵתוֹ לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁמִּשְׁמִיחַ שְׂכִי עִם הַבְּבוּרִים וּמֵאִיר עֵינֵים שֶׁלְּצֹדָה
 הָעֶלְיוֹנָה הַקְדוֹשׁ זֶה הָיָה מִדָּה כְּנֶגֶד מִדָּה מְבוּרָה כְּנֶגֶד זֶה וְכֶנֶגֶד זֶה אֵל
 עַל וְלִקְחָת מִדָּאֵשׁ כָּל פְּרִי הָאֶדְמָה אֵשׁ עָלָה עֵתָּה לְךָ זִשְׁמַת בְּטָעָה דוּמָה לְשִׁבְעָה
 וְהִלַּכְתָּ אֶל הַמָּקוֹם לֹאֲוֹן שֶׁלָּהּ הַמִּינֵי שֶׁנִּקְרָא מִקְדָּשׁ לְכָל זֶהוּ סוּר וְיִחְמַר
 יְיָ הֵנָּה מִקְדָּשׁ אֲתִי וְנִצַּבְתָּ עַל הַצֹּר וְזֶהוּ וְיִטְבַּע מִמָּקוֹם יִדְלָה שֶׁס־ אֲשֶׁר
 יִבְחַר יְיָ לָזֶה הַמִּדָּה וְהִיא אֵל בָּל אֲוֵתוֹ הָעֵץ כְּנֶגֶד הַכְּמָה שֶׁהוּא עֵינֵים
 שְׁלֹמֶעֱלָה שֶׁמִּשּׁוֹטְבוֹת בְּכָל הָאָרֶץ וְלִפְנֵי הִיא צִדִּיק וְדוּי שֶׁהָלָא אִסִּישׁ לְךָ
 עֵינֵים לְאֲוֵת כִּפְלָה יֵת פֶּסַח עֵינֵיךָ וְדָאֵה זֶהוּ בְּדִחְמִין יִשִּׁים לְפַעֲנֵן מַעֲקָשִׁים
 לְמִישׁוֹר וְיִגְבֹּה עֵינֵינוּ לְדָאֵה סוּדוֹתֵינוּ כְּמוֹ שֶׁאֵל הָלָה עֵינֵי גֵל עֵינֵי וְגַם זֶהוּ פֶּסַח
 אֲחֵד בְּדֹךְ קִבְלָה זְעֵלָה הַכְּנֵמִית הַנִּכְי פִּתְחָה לְךָ שְׁעָרֵי אֵן שֶׁתִּשְׁכַּח
 לְדָאֵה מִמִּדָּה הַעֲלִינָה הַמֵּאִירָה לְפַעֲסָה הַפְּדֻכָּה הַכְּנֵמִית דָּע שֶׁהַבְּבוּרִים
 הֵיא מִחֲמַת הַמֶּלֶךְ בְּנֶגֶד הָאֵשׁ סְפִירֹת שְׁלֹמֶעֱלָה שֶׁנִּקְדָּחוּ בֵּית גּוֹאֵי וְהַמֶּלֶךְ
 הָאֵל וְהַמֶּלֶךְ שְׁבוֹת בְּעוֹפֹם וְנִקְדָּחוּ בְּבוּרִים כְּנֶגֶד חֲמֵשׁ סְפִירֹת שְׁלֹמֶעֱלָה הָאֵל
 הֵיא חֵד שֶׁמִּתְיָחִידִים חֲמֵשׁ עִם חֲמֵשׁ סְפִירֹת כְּמִיִּם וְנִמְצָא הֵיא יֵת יָחִיד וְיִחְמַד
 בְּעֵת הַמֶּלֶךְ שֶׁאֵל שֶׁמֶעַיִשְׁרָאֵל יֵת אֲחֵד עִם כְּמִיִּם מִצְוָה זוֹ גְּבִילִי
 הֵיא לְךָ שֶׁמֶלֶךְ הָיָה עֵינֵים לְדָאֵה כִּפְלָה יֵת וְלִחֲפֵשׁ אֲחִדִּיהָ וְיִדְעָה אֲמַתָּה
 וְיִפְיֵה הַדְּרִיָּה בְּכָל תַּעֲדָה כְּבִילָה וְדוּי לְךָ כִּי לֹא כְּתִבְתִּי לְךָ אֵל לֹא שִׁי
 הַדְּרִיָּה כְּמוֹ שֶׁאֵל לְחֵשׁ מִחֲבֵרָה וְנִמְצָא זֶה שְׁבוֹת כְּלִפִּי מַעֲלָה מְהֵרָה —

לֹא לָנוּ הָאֱלֹהִים לָנוּ כִּי לַעֲמֹן

תָּן כְּבוֹד עַל חַסְדֶּיךָ מֶלֶךְ

אֱמוּנָתְךָ לְמַעַן יִאֲמְרוּ יִשְׂרָאֵלִים

אִי־הָיָה נָתַן אֱלֹהִים וְאִלְהִינוּ בְּ

בְּשָׂמַיִם כָּל־אֲשֶׁר חָפֵץ טַעַם

עַצְבֵיהֶם כַּסֵּף וְזָהָב מִטַּעַם

יִי־אֱלֹהִים נָתַן לָהֶם וְלֹא יִצְרֹ

טִינִים לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ אֲזָנִים

לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֵף לָהֶם וְלֹא

יִרְיֹחוּ יִי־הֵם וְלֹא יִמְעִישוּ רַגְלֵי

הֵם וְלֹא יִהְיוּ לָהֶם יָמִים בְּ

בְּלִירוֹנִם כְּמוֹהֶם הָיוּ עוֹשִׂיהֶם

כָּל־אֲשֶׁר בּוֹטֵחַ בָּהֶם יִשְׂרָאֵל

בַּעַת צִהוּ עֲזָרָם וּמִלִּינָם כֹּהֵל

בֵּית אֲהֲרֹן בַּסֵּחַ צִהוּ עֲזָרָם

וּמִלִּינָם

ש איה הללו

צאת שדחל מאצוים
בית יעקב אע

לענ היבה הודה לרדח
שדחל ונחללותיו היס
דאד וינוס הירדן סוב לאחור
ההרים ורדו כחלים בצענא
בבני צאן מהלך היס כית
תנוס הירדן תסוב לאחור
ההרים תרדו כאלים
לבעות בבני צאן מלונ
אלוה חולי ארץ מלונא אלוה
יעקב ההופכ חצור אגש
חיס חלמיש למענינו מיס
(ג'חנוכה ויוס טוב)

מקריב בפורים חמלה לפני בתר עליון והוא כנגד אבר ראשון של אצבע
שלישי שליד ימין שודל והא' בדחמץ יוציאנו מאפלה לאורה וידתנו בעתבות
תו ובגפלאותיו וישים חלקיו עם עץ התמלי כדי שגדבה לחדות בנעס יט
ולבקר יי

מִצּוֹת שִׁבְעָה זָשׁוּיִם

שלוה הקן ש' שלח תשלח את האם זאת הבנים תקח לך למען ייטב לך והא
ימים' כל התורה שכולה שהרי מצוה שמורה כבוד אב ואם ומצוה קלה
שלח הקן ובעשה אמרה תו למען ייטב לך והארכת ימים ואם תאמ' שא
אריכות ימים כנגד העולם הזה והרי מעשה באחד שעלה לאיל אחד
ושלח את האם זל'קה את הבנים זבירידתו כפל ומת' מה נעשה שהרי אמתו
למען ייטב לך והארכ ימ' לא לעולם הכי קאמ' למען ייטב לך בעולם שכולו
ארוך והארכת ימים בעולם שכולו ארוך שאמ' לאי העולם הבא ע'כ' ואמ'
ל'ל' ודברי מתו מדבש ונופ'ל' דדדי דברי א'ה' ולעו'ה' ואמ'נסעת'
אתחיל למרש אותו בדרך פשט ובדרך קבלה' זעל דרך הפשט הנע כותחלק
שעדי' א'ן שתראה ב'ך האולם ולמזבח' יום יש לך עינים לדאית דעס מצוה
שצונן ע' לא שאמ' כי יקרא מן צפור למעך ב' בכל עץ או עליה אפלו או ב'כ
זה א'ובצת על האפלו או על הבצים וג' שלח תע' את האם ואת הבכס ותקח
לך לה ייטב לך והארכת ימ' אינו כמדת רחמים שמרחם הבה על קן צפור
שהרי אדל'ל על קן צפור יגיעו רחמיך הרי זה מ'ץ מ'פ' טמטיל קנחה במעשה
כדאשית ועוד שעושה ג'יחותיו שלהבה מדת רחמים' אבל על הפשט רומז
שלוח הקן מ'פ' שהאם רומז רחמים שמרחם על בנה וחביב להם מאד
ומ'פ' שעשתה חסד עם בריותיו שלהבה מעלה טלהאס הכת' כאלו נעשית
שותפו שלהבה ושלח הא' להבה לזן בריותיו ולפ' שעשתה חסד ומעשה

דין שתקבל חזק' זה לוקח אותה מורה מדת אכזרית מפני שעשת חסד ולא
 מלם לה בפעולה וכל עשה חזק לשלוח שלהם ראוי הוא שלא יבא לעולם
 מפני שעבר על ציון של מלך הכבוד ונתן לו הבה תקנה שלא תסלח את האם
 מפני שעשת חסד ומעלה חזק עליוך באלו עשית לי חסד מפני שעלית היות
 ומדותי עשת ולפי כן למען ייטב לך והארכת ימי עב כספא אחד'
 ואתה פקח עיניך וראה כי לא כתבת לך לא דאשי דברים' אבנ' על דרך
 הקבלה הנני פותח לך שעדי אודה שתקנה לראות לפנים מן הפירות הפעול
 המנוחה המזידה ציון האולם ולמזבח הלא ידעת אסלא שם וכו' שנתן לבן
 תורת אמת גולה סודותיו מה שלא עשה כן לשום אומה דכת לא עשה כן גל
 גוי ומשפחה כל ידעו' דע שזה הכת בעצמנו ארומז ענין הבחנה
 לחסידים לאשר נתן להם הבה עינים לראות ואינם לשמע נפלאות מתורתו
 למצות בנועם ילד ואלסך בידיו' זהו קאת מצוה זו ופסוק דו כי יזדחק צפור
 לפעך בדרך דל' כי ועבדו ישראל על התורה ועל המצות ויגדלו גלות להם ולפי
 שעונותיהם של ישראל גורמים גלות לשכי' כמו שאמ' הנביא ע"ה איזה הסמכיות
 אמרם וכו' סלה או מי מלנו' אם מכל אלה הן בעונותי כמכר ובפע של אמ'
 הא לך שעונותיהן של ישראל גורמים גלות לשכי' סנקרא צפור שמעם ולפי אמר
 קו צפור שיקונן שכי' בגלות עם ישראל יקרא לשון מקרא ולשון מקרא לפעך
 רוצה לומר שתקרא לשכי' בגלות לפעך או למי שמוא בך שכלת ענין היו מבקשים
 כל האומות לקבל פני שכי' ועכשיו לפעך השכי' באה לראות פניהם ולחם אומם
 שלא יוכלו להזיק ליה כלל ולפי כן בדרך דל' בדרך כלה ארץ להוציא את ישראל
 מירי אומות העו' ובח השפע הקדוש לשכי' בדרך ה' דמדת הקדושות והטהו
 מכל הנפיש בדרך המצות' בכל עץ או על הארץ ל' שבאה השכי' לשמן
 וכו' שנקרא עץ כמו שאמ' הכת עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה

כי יקרא

מאושר בכל תורה שבכתב ותורה שבעלפה' אפרוחים' לל' ישראל' הם אפרוחים
שלא נמצאו זכאים כמו הבצה שהיא לבנה פקדום מלובנים מכל חטאיהם כמו
שאמר הכת' אם יהיו חטאיכם כשעם בשלג ילבי' אם יאדימו כח בצמ' היו ולפיכך
אמר' או בציס' ענין אחר אפרוחים או בציס' לל' בין שיהיו יע' כדיוח פין שהיו
בצער' אפרוחים לל' שהדבו והפרו בין אומות העולם שנקראו חוחים כמו שאמר
המ' שלח ע'ה כשושנה בין החוחים כן דעית בין הבנות ולפי' חל' אפרוחים' או
ביציס' לל' או שישאל באמצע הס' באמצע הענין' לא תקח האם על הבנים'
לל' לא תעשה עברה שיהא שפי' בגלות עם בעה לעולם' שלח תשלח את האם'
אמ' כל דמץ שישאל יעסקו בתו' ובמצוות גורמין גאולה' שלה תשלח את האם'
אמ' כל שמי מרום לשפי' שנקרא אס' זאת הבנים תקח כל' או ישראל' שהם לעבד
הבורא ית' למען יטב לך זה אדרכת מעם' לעולם הבא עז כאן ע'ה הפסוק בדרך
קבלה' ועל דרך קצ' צפור שלמה' ועל דרך הקבלה מפני שהוא דוגמא כנגד דומה
מבין זה כנגד זה ואם יש לך עינים לראות פקח עיניך וראה כפלאות ה' זה וכל
המצוות שצונו יי' לל' לטוב לנו כל הימים' וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשרת
כל התו' שחלק הפזבלנו קוח ולבנו' יא' למען צדק ינחנו בנתיב האמת כדי שלא
נבוש לעולם ועוד כי ישראל' וצדק יל' בם ופוע' יל' בם' יי' חפץ למען צדק
יג' תו' יא' וע'ה הפסוק הנני פותח לך שערי אורה שתזכה ליוצא לפע' לפעם
עד הפרזמת הפעם דע שצפור רומז לבינה ולפי' אמ' לא תקח האם שזו המדרגה
נקרא אס' העליונה וזו היא התחלת זכר וצדק' לפעמים נקרא זכר ולפעמים
נקרא נקבה משפיע ומקבל וזהו סוד אס' הבנים שמחה תללוה' אס' זו בינה'
בנים' או שבע ספירות שלמה ממנה ולפי' כי יקרא רומז ענין הייחוד לל' תשוב
בדעתך בענין השכל קצ' צפור ענין בינה' לא תקח האם על הבנים' לל' לא תכלול
ט'ה עם שבע ספירות שלמה שנקראו בנים' כי בתר ע'ה' וכלה ובינה המדאש
שלש שלל

על שלשלת הדמות של שלשלת הקדושה והבהו ולפי איך לך עסק במסכתות ואין
 לך רשות לדבר במסכתות בדחש שפצורה העליונה הקדושה והבהו בדוך הוא
 שלם תע אתה אם שהוא ראש שאין לך רשות לדבר זאת הבנים תקח לך מפני
 שהוא סוד הגוף שבעספירות שלמטה שנקראו בנים כנגד ביה ומשם ואילך
 צורת ראש שלה מלך יש צב של צורה העליונה הקדושה והבהו משם ולמטה
 צורת הגוף ולפי זאת הבנים תקח לך והארכת ימים שמכאן ואילך ישרשו
 לדבר ע"כ טעם מצוה זו שודל ואם יש לך עינים לדמות פקח עיניך וראה גלגל
 היות המצוה שביח כלפי מעלה ששלוה הקץ תפארת שיש לו רשות לעלות
 עד מצוה ומכאן ואילך איך רשות לדבר ומצוה זו כנגד עין שמי שודל ולחכי
 ביה כי לא כתבתי לך לא ראשי דברים שמעצמי וקח אמרי ומצותי תצפון
 חתך זה לא ירד יבנו בנתיב יושר ויוציאנו מאפלה לאורה וישים חלקי עש עב הפלי
 מדי שמחה לחזות בנועם יש ולבקרה בדי א חפץ למצוה ית חן ויאדיר

כ"י מצות שמעוה ושמעו

לבסוף מיסבחה סוכות כמו שאמרתי ונכבדה ונכבדה הביאו גל
 את הבה לישראל בני נסכו לפני מים ואיוע שתמצא בקדבנות אותיות יתירות
 ועולה מהם מים אמר לאל את הבה לישראל בני נסכו לפני מים בחגג ושאר
 לבסוף שמי שנה וחג החכות זמן גשמי שנה הוא ועוד אהל כשהיו ושרא
 מנסכים מים בחג הסוכות והוא אמר לחבירו לך נשקה ארץ ישראל שיש
 מנסכים מים לפני מים שנה והיה העולם וישראל שמחים שמחה גדולה שז
 מנסכים מים קודם לקול צנור צנורין יורדים המים כשהוא נעולה התהום
 ונשקה אי וכהיו חוכדים בארץ יש כמו טפח ויתפס כל הארץ לחה מפני
 מי חתום שעלה להשקות חת כל ארץ יש והיה סימן בדכה לישראל וכנגד
 זה אמר

זה אצל בממכת סוכה שהאמוראים היו קוברים מיתהם בבית המקדש אצל
 להיום של ישראל אינו שורה שבינתו במקום שיש בו טומא והמתים הם טומאה
 נקבור בבה' ולא ישרה שם שכי' והרשעים לא ידעו ולא יבינו מעלות ימי
 זל' מעשה ידיו יהרסם ולא יבש' בא המלך דעב' זה עבד את המלכים זאת
 השקוצים ונטומ מכל ארץ יש' וכה שש' וסודות בית המלך העמק אותם
 עד התהום כדי שלא יסאד שום טומא ובעא תהומא למשטפיה לעלמא כחות
 שעה התחיל המלך חז' עה' לאר' הושיעני אהים כי באו מים עד נפש בכל
 זאת לא שכך התהום והיה עולה למעלה למעלה מחד באותה שעה אמר
 המלך דעב' אית כאן מאן דיכר שמא קדישא כדי לשכך לתהומא כחות
 שעה בא אחיתפל' והזכיר שם המפורס' וכתב אותו בחספא ושרי בזהו
 ירד מעשה עשר מעלות יותר מבראשונה ולא היו עולים המים לתוך המים
 כמו שחמ' תהום א' תהום קורא לקופ' צנוריק באותה שעה התחיל ה' עכ'
 להתפלל לפע הקב' שישונו המים למדרג' הראשונה והתחיל לומר שיר
 למעלות ואמר שיר המעלות חמשה עשר כבוד חמשה עשר מדרג' עד
 שעלו למקום המדרגה הראשונה ועלו לכבוד המים באותה שעה התחיל
 ה' עה' לומר הודו לי' כי טוב כי לעולם חסדו עב' ובר' רחל' ודבריהם
 מתוקים מדבש ונוסת צוף ובר' דב' א' ה' וז' עו' ה' דאמנ' עתה אחיני
 לפדש אותו בדרך פשט ובר' קבלה בעה' ית' על דרך הפשט הנגינות
 חל' שער' ח' שתזכה ליכש לפע לפעם עד הפדוכת הפעמ' המאירה לש'
 הכלה פ' השלים בכל חש' מות דע שחזרה זו שחזרה יא' לא לשך מים
 רומז מדת רחמ' קב' רחמ' וברכה והצלחה ושונע לעולם
 ונמשל לתו' שנקרא מים כמו שאמר חכמת הוי כל צמח לבו למים ואין מים
 איתנו והיה יורד עד התהום והיו מתברכים ממנו כל התהומות וכל המעצמות

זבל המים התחתונים כי שם צוה יי את הברכה חיים עד העולם זהו פן אחד
הפשוט ועל זה הפע פתח לך שערי חן הלח ידע אם לא שמ וגו' שנתקלן
תורת אמת ובלה לבן סודותיו מה שלא עשה לשום חומה כמו שאמרת לא
עשה כן לכל בני אדם דע שהיין רומז למדת הדין הקשה לגבולה שמקדית
יין המשומר בענביו מששת ימי בראשית ומים דולמים למדת חסד שקוח
מים העליונים וממתיק הדין עם הדומים ויורד השפע לעולם ויורד הפול
הקדוש כמו שאמרת בטרם יסוד שיערד על הדדי צוין שיערד על הזקן קקן
ההדין שיערד על פי מדותיו שיערד בזקן העליון סקדוש והטהור בדוך הוז
וסודר הוא הכבוד העליון וכשהיו ישראל עושין ניסוך המים מתברכים
מים התחתונים ממים העליונים ולפי אמר לך אמר הבה בסבן לפע מים כדי
שאברך לכם גשמי שנה ומיד מתחילים לירד מים העליונים ויורד הגשם
לעולם ולפי היה ניסוך המים יין זמנים כנגד אלה המדות שיתערב הדין עם
רחמי עב פיל מצוה זו בדרך קבלה ועל זה הפעם הפעם פתח לך שערי אורו
זאתה פתח עיניך וראה נפול השם ות דע שניסוך המים חוזק חתך המלך יין
צב' זהב לה כי הכלולה בכל יופי השלם בכל לה זה היין רומז לכלי זה המים
היא השמץ המשוב שמדיק החתך על הכלי כי העלם בכל לה זה התהום חות
לכלי הכלולה בכל יופי השלם בכל השלם והיה מתעבד העולם כמו אשח
חשובות ויורד שפע והצלחה וברכה לעולם עכ' טעם מצוה זו זאת
פתח עיניך ול נפול השם ית מצוה זו שכי כל מע שהניסוך הוא סוד עבוד
שמתעבד הדין עם הדומים זהו סוד שפע שיערד בצנודות הקדושות
מאכלת הדין ממדת צדיק שהיא סוד הברית שלמה על לתהום שהיא סוד
מלכות סוד הלב כל לה בכל יופי והשלמה בכל להסלם זהו סוד עבוד
שמתעבד שני שני שני יתן של צורה העליונה יתן פשריו מעשיו אותו בכל
אחד שיהיה מחולק לשם בנים אחד

ונעשה דומה פניית גדול דקה מן הדקה ודומה לגבורה שהוא ספם
 ושתים אחת יבול שלש פניית בנגד היום שאמרה הכת ויחמד משה
 אכלהו היום כי שבת היום כינה היום לא תמצאהו בשדה חכין שרבו
 פניית ויעוד דומה בנגד שלש פעמים קדוש קדוש קדוש יצא וכנגד
 אבות ובנגד ענג ענג נהר גן נשאריו ארבעה חסר אחת
 שמות שלגבורה שיוצא לשלש בעולם בכל שבת ושבת שעה אחת בלמי
 פניושה אחת מכל לו המלכות חייב בנגד השם הידוע ולפי אלו אבות
 מלכות ארבעים חסר אחת מספרים עכאדי לל ודבריו מתוקים מובע
 אופת צופים ודבריו דברי אלו ומלך עולם הם ומי יוכל לספר בנות מעלתם
 של דברי לל שכולם מסייע ביתנו ושם קבלו כמו שאמר הנביא עה מעת
 היתה שם אני ועתה יא' שלחני ורוחו ועתה אתחיל למרש מצוה ח בדרך
 פשט בדרך קבלה עוד הפשט עתה אמרש אותו בעל יתהנני כותח לך שער
 אחד שתראה בנה אולם ולמזבח המנורה המהי לפני הכלה כי העלמה
 בלילה שלמה והכללה בכל יופי שנקרא בבורה בת מלך שצדקה חושבנות
 זה בבושה דע שבשבת הגדול נברא העולם משל לבגן שזרע בבית
 אחת מלגבן וזרע הרבה זרעים ואמר זרע כל יצאח ביום כל זרע כל יצאח
 ביום כל וכך כל הזרעונים כך עשה הבה בשבת הגדול זרע כל זרעו ואמר
 שם הממורש יא' ביום ברא עולם העליון ובהא ברא עולם התחתון ואמר
 ביום ראשון יבן שמים וארץ ואור כך היה בראשית בראת את השם ואת הארץ
 וביתו יאמר אלהים יהי אור וכל יאמר אלהים יהי דקיהו ויוצא את הארץ נצח
 למינה בחמה ודומה כמו חשל הגבן שרמשת לך ועוד בראת את השם
 ביום ראשון כי שש עולמות ברא הבה שש קצות ששת ימים נשכח בראת

הדאשון שהתחיל כך ביום שבת נבדא וביזם שבת נגמר ולפי כל זכר
ביום השביעי ממש ששבת לנפוך הדאשון וכדי שלא להשתמש בשבת
שלמלך צונו יס' לשמור את יום השבת והלא תראה שבמזבח היו עושים
אש ועולות זקדנות ביום השבת במזבח שהיו משתמשים בשבת
שלמלך בביתו ממש ועל זה נעגשו כמה וכמה מיישרא שלח הכהן
הכוונה שלימה מפני מה משתמשים בבית המקדש ולא כשאר ארץ ישראל
ולא ידעו ולא יבינו א פעולות יש' לא מעשה א' הקדש ולא יבנס' ביהכונה
שלמחות כלם לתועלתנו ולהנחתנו לטוב לנו כל הימים וצדקה
תהיה לנו כי נשמור לעשות ככל הכתוב בו' ע"כ פק אחד בצדק מפני
שגדל אם ישלך עיניו לראות בפלאות מתורתו פקח עיניו וראה כי לא
כתבתי לך לא דאשי דברים ז' לחכימא בדמיהא יש' חפץ למען צדקו יגדל
תורה זיאדיר' ועל דרך הקבלה הנכ פותח לך שערי אודה הלא ידעת
אם לא שמעת צו שנתן בפי ר' דבר האמת וחיושר ואין לטות בהכרח
מזכיריהם שאמרו ז"ל במסכת שבת אמר ר' חיה למה מתנה בוטה יש' ר' א
בבית גמדי ושבת שמה' הלא ידעת מהוא ענין שבת שאמ' בבית גמדי קוש
למחות צדק שהוא סוד הברית של צורה העליונה הקדושה והטהור ועברת
פקידה מוחצ' בבית כמו שאמ' דשמואל בני ישראל אתה נש' לעי' אתה ה' לידותם
בד' את גולל' ולפי' ברית מילה דוחה את השבת מפני שגולה צורתה בבית
ששולל בשבת שהוא מוחצ' כל אדם אשר לאתוואר כלבה וכת' קיש' ביד
את אברהם בכל ואהו סוד פהגדה שאמ' ר' ל' תמצא כלומי השכוע שהם
זכר ופסגה וסדאשון ושש' שפי' דביעי אמישי' ושי' יום השבת הוא
לצדו אלהיה זכור אתים השבת אמר ר' ל' הן זכורין את כל השבת
שבת שהוא סוד הברית של צורה העליונה הקדושה והטהור ולפי' כל זכור

את זמן השבת לקדשו מהנהגה היו זכור דין אצלה שידל עב פועם מצוה זו
ועודה הפעם הלך ידעת אם לא שמענו פני גוי דע שענין שבת דומה פנעות
גדול למדת חסד שהם מים העליונים וזהו החסד שעושה הנה עם פניו
ולפי אחר חסד כנגד שלש מעלות ולפי חמתו לא תבערו אש בכל מושבות
ביום השבת מפני שהשבת חמז מים העליונים ממדת חסד ודומה מים הקדו
שמן הטוב שמדיק החתן המלך שיצב על הכלה כי ולפי חמתו לא תבערו
אש בכל מושבותי אבל בצד המלך שמוחל דבת אש תמיד תוקד על חמז
לא תכבה אבל יום שבת זמן מים הוא לעליונים ולתחתונים' טעם מעשה
שפע שלמעלה מערב שבת לערב שבת ועונה שלתלמיד יחבר מערב שבת
לערב שבת והוא ממדה שלמעלה מהנהגה הקדושה שלמעלה ולפי זאת מים
הוא ולפי זאת תורה לא תבערו אש בכל מושבותי דע עב פועם מצוה זו שידל
וכל המקיים מצוה זו מורה ייחוד הבוהות ית זמער עליו זיחוד העולם
שהיה הנה מחדש עולמו ומתייחד בו שמת ברא הכל והוא ארון יחיד על
הכל וזמנו נברא הכל וכל השומר השבת בא מקיים דמאת השלשלת הקדושה
והטוהו זכור חיי העולם הבא מפני שמתניח החתן שהיא המלכה ערב ערב
כי השלמה בכל השלמות ולפי יורש חיי העולם הבא וזהו שאמר ללך בענין
מציאת מרשות היחיד לרשות הרבים מפני שלא להשתמש בשלשלת של
הכבוד שבא מפני ביום השבת מרשות היחיד לרשות הרבים' כבוד
רשות היחיד עשר ספרות שהוא רב אחד ית שמו וזכרו בקרא דשבת
מפני ששכוח שם סוד הפירוד ולפי בקרא דשבת הרבים ובא השם מרשות
היחיד לרשות הרבים וכדי שלא להשתמש בשלשלת שלשלת הכבוד חסד
הדיוטה והבנה זאת יש לך עינים לראות סקח עיניך ורא נפ השם יתברך
לא כתבתי לך לא ראשי דברים ולא כפי בדמיה שחל כפי גלוי הוה

למשפט

למשכיל ומצוה זו שכיח כלפי מעלה שבת הוא סוף הבדית סוף צדקה
 גולתהזהב של צורה העליונה הקדושה וסבהו בזה ומבורך במי כל הנשמה וכל
 המכבוד חשבת ושימרו הכה שומר אנתו ומכבדו כמו שאמרתו ויברך להם
 את יום השבת ויקדש אותו כי בו שבת וגו' וכן תקנו חכמינו בברכת המזון
 של שבת כיום זה גדול וקדוש הוא מלפניך עכ"פ עס מצוה זו גלוי הוא
 למשכיל למי שיש לו עינים לדאות נפל מתו כמו שאמרתו למי גל עיניו וגו'
 והוא ברחמינו ויצאנו מאפלה לאורה כדי שגזכה להאורות באור החיים לחיות
 בנועם ש' ולבקר בזה ויש חסדו עם עב התמי כמו שצא עליו אשרי
 תמימי דרך ההולכים בתורת יי' עב פיר מצוה זו בדרך רמזים בלבוש ונחמ
 מלות ולחכי בדמי שורכי ומצוה זו כנגד אבר שלשי שלני ימצא שורכי
 מפב שרמח מצנת רומי לרמח אצבוס לרמח מלחכוס ששמש כשסדבס
 שמתלבש בהם שכלי כשחדס מקיים המצות כותן קיום שלילת הקדו' והפחו
 וזה קוד חכר מחזיק אבר דזהו קוד מצות יג' ברה מאי על שבודאי מאיר
 מוצים כ"ר כ"ר כ"ר

מצות שבעים

לקדש את יום השבת ש' זיכרך ל' את יום השביעי ויין
 אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אע"פ ל' זכר אתמס השבת לקדש
 זכריהו על היין ככנסתו אין לו לאביוס בליטה מעין זכור את יום השבת לקדש
 תנא מהדר אקרא דיממח ונסיב ליה קרא אלי ליה ועוד עיקר קדושה בלילה
 הוא לא הכי קאמ' זכור אתמס השבת לקדש זכריהו על היין ככנסתו ואמ'
 ל' בענין קדוש היום כל הדגל בקדוש היום נוחל חיי העולם הזה וחיי העולם
 הבא ובאונותן קדושין למעלה וקדושין ומעשה באחד שלח החל ל' יין לקדש
 היום ומכרה אמו בפה שעל ראשה לקדוש היום יתנא בשמחה היא תפחה ל' מצוה

שלו מאות גרבי י"ז ופשתת הוא הניח לבש שלשת אפים גרבי וזהו הדברי
לכל ודבריהם דברי אלו ומלך עולם הם ואין פגמות מדבריהם כה וכה וכל דברי
האמת והאשר ועתה אחת לכל פתח אחת בדרך כשט ובדרך קצב והנע פתח
לך שער אורה שתהיה לילך ולפני לבנים עד הפתח הפתח שער שער
מזוהי הוא שנותן ישראל קדוש בין החתך לכלה כי השלמה נכלה שלמות
והכללה בכל יופי ועתה אחת לכל פתח אחת בדרך כשט נאמרו לכל פתח אחת נעלה
ית דע שער וזוהי היא גדולה מאד כי כבדו את משה שאלה כל בענין
שבת בואי בלה בואי בלה ועוד אל במסכת שבת בואו ונצא לקדש כל דבר
ולקדושת פלגה מפני שיום השבת הוא נשמה לשאר ששת ימי המעשה ומשם
בואו ופולגן שפע ששת ימי המעשה וזוהי באמצע והוא עיקר הכל ויקוד
לכל והוא קן האמצעי שבמנוחה ששאר ביום ששה נדות כך יום שבת
הוא באמצע יום ראשון יום שני ויום שלשי יום רביעי יום חמישי יום ששי
בקרן ערב שבת וה שבת באמצע שנותן שפע לששת ימי
המעשה וזהו סוד ויאמר משה הכלוהו היום כי שבת היום לניח לא תעבד הני
ששה פעמים שאם היום רומז כנגד השפע שנותן שפע כל ששה ימים קודם
ושלשה ימים אחור והשבת באמצע ולפי אלל ערב שבת ומוצאי שבת
ולפי אנו מקדשין את השבת מפני שהיא עיקר גדול ושפתח לה כל עיקר קדו
ויסוד כל וזוהי קן האמצעי במנוחה והוא נקוד אמצעי שמשם נבנה העולם
אמרו לך ללה ללמי שהוא רוצה לעשות עבודה מיד הוא עשה נקוד באמצע
זהו תחילת לימיו של לעשות עבודה סביב כך יום השבת הוא הנקוד שאשם נבנה העולם
וזוהי התחלת העיקר זהו סף אחד בדרך כשט ואם יש לך עינים לראות סוף פניך
ורא כל הית' עולה חכמי סוף לך שער אלו הלא ידעת חסלות שמעתי גן דע
שער וזוהי רומז שאבר מיחד שמי ית' ונותן קדושין בין החתן שהוא חמלך

י' צ' לכלה ב'הש' למעבד כל השלמות והכללה בכל ימי זהו סוף הקדוש שאין
מקדש כלל ללשבת ממה שאין ז' אכור את יום השבת לקדשו זכריהו על הי"ך
בבביתו ולפי' חצו מתפללין וזאת היתה תכלית קדושי' ב"ך צ"ה' למלכות וכו'
זכר את מתפללין וזאת קדושת שבת כזו תעין קדושי' ב"ך החתן על הכלה ב' כמו
ערמון דל' עונות תלמי' חזק' מעבד שבת לערם שבת נמסע שידי' חזק' חזק'
הסוכה החתן על הכלה ויבא שבע וברכה והכלה לעולם אדל' קדושת וזכרה
על הי"ך בכניסתו מפני שדרך העולם הוא לתת קדושי' בפחלה ואחר כך חזק'
הסוכה וזכרה על הכלה כי וס' ישלך פנים לדחות פחד עיני' וראה נפלו' ד' זכרה
כתבת לך לאחדשי דברים אלה בראש שודל' ע"כ טעם מצו' זו וגלוי' תח' למעבדים
למי שנתלן הבה עינים לך נפ' חתן ומצו' שן עב' כל מצ' ששבת הוא אף שביעי
שהעולם חרב כמו שאת גל' שנתת לך הו' עלמא וחד חזק' דומה לך שביעי שאת
חרב ונקדח יום השבת והעבד מקדש אותו קוד שנת המעשה ליום ע"כ טעם מצוה
זו כלפי מעלה וכלפי מטה זה המבגד אבר לחשוך שלח צבע דביעי שלח יומנו שלח
ע"כ טעם מצוה זו והל' ברחמיו יוצ' מאפי' לחו' דיע' חלוק' עם עב' התמי' לחזק'
בנוש' י' ולקדושה' שודל' ע"כ טעם מצו' זו והל' ברחמיו יוצ' מאפי' לחו' והשם
האמון נפלאות ה' כ"ה כ"ה כ"ה מתחדש'

מצות שבעים ואחד

להשיב את הגזלה ש' והשיב את הגזלה אש
גל' זה את העושה אשד עשן או את תפ' חט' חט' את סאב' דג' עשן עשן מצוה
זו ואל' בענין מצוה זו כל הגדול פדוטה מחביד' בלא' נוטל נשמתו ממנו ש'
כך חזקת כל בוע פדע חת נפש בעליו יקח זעור דאש ענין הגדול כל סגור (מחז'
כרובה וליכנו אחרי' אפלו למדי' ועוד אש' והשיב את הגזלה כעין שגדל ועוד
כמה ענייני' שאין ז' במסכת בבא קמא זהו מדברי ר' ז' ברי' מתוך המעשה

ונוסת צופים ודברי ש"הי ומל' ע"ה הם ואיך לגלות מהם כה וכה ועתה
אתחיל למדש אותו בדרך פשט ובדרך קבלה' על דרך הפשט הנע פתח לך
שערי דא' שתזכה לראות חסדך לראות חסדך אס' יש לך עינים לראות ככל
מאדיתו דע שמצוה זו כשהב"ה בורא לחדש בוזר לו מיד עושר ובבזר ובזר
לו כל ימי חייו ואם מלטה אחת הוא מן הקצבה ואם השם יתגדר על האדם
כפי ההגון לו ובא אחר ובטולו בלא' כטול נשמתו וזהו ההבדל שאל' ל' בעשה
שש' משה לע"ה אמ' הודיע נח את דבוק אמ' משה לפע' הבה רבונו ש"ע
ממנו מה צדיק וטוב לו צדיק ורע לו' רשע וטוב לו' רשע ורע לו' אמ' לו
אלה צדיק וטוב לו' צדיק בן צדיק' צדיק ורע לו' צדיק בן רשע' רשע וטוב
לו' רשע בן צדיק' רשע ורע לו' רשע בן רשע' זהו מדברי ל' על דרך
הפשוט כך הוא ודבריהם דברי ל' ח' ומלך עולם הם' שבמה שאמ' צדיק וטוב
לו' צדיק בן צדיק' כיצד' בא הבה והביא נשמה טהורה בן ונהג בשורה
זהו בדרך האמת והיושר עד שנקרא צדיק וטוב לו' העולם בא הבה
וידוע לנשמות אונת לראות הישמר מצותיו כבדאשמה ואם לא חזר ועבד
לשמים והלך בדרך האמת והיושר יותר מבראשונה ונקרא צדיק מבראשון
בגלגול שני זהו צדיק וטוב לו' מפני הצדקות שעשה בראשונה ולפי אלהות
על זה וצדיק יסוד עולם מפני שנשנה בצדקותו כבדאשנה ועומד בצדקותו
הוא תיג' העולם ונקרא צדיק וטוב לו' ולפי אמ' ל' צדיק וטוב לו' צדיק בן
צדיק א"ה פירוש שהיתה הנשמה צדיק בזה הגוף וצדיק בגוף הרחש א"ה
אמ' צדיק בן צדיק' זהו פירוש מדה אחת שאמ' ל' צדיק וטוב לו' צדיק בן צדיק'
ובמדה השנית שאמ' ל' צדיק ורע לו' כיצד' הביא הבה הנשמה לעולם בגוף
ואחר משרט' ולא נהג כשורה ולא הלך בדרך ישר עד שנקרא רשע' מה עשה
הבה הפסחו על העבדות שעשה לאחד כן הקצה חס' עליו והביא בגלגול

לעולם חזר מרשעתו הראשון והלך בדרכי יצו בכל מצבו עד שנקדא צדיק
זה צדיק ורע לו מפני הרע שעשה בגוף הראשון יש לו רע בעולם הזה
על העבירות שעשה בראשונה וזהו מה שאנו לל צדיק ורע לו צדיק בג
רשע לל הנשמה צדיק בגוף זה בג רשע שהיה בראשונה רשע ועכשיו
צדיק וחסד בזה לו עונשו בעולם הזה כדי לזכותו לחיו העולם הבא
עכ פיראן המדות שאמ לל והמדה השלישית שנוהג הבה עס בדיותיו
רשע וטוב לו והלא כח הצור תמים פעלו כי כלל מעל אמו וא עובד יוש
הוא וחיאך נותן להשעים טוב וזהו שאמ הנבא עה כי רשע חסדיר אתה צדיק
לא בודאי בדיק הוא רשע וטוב לו כי צד הבית הבה הנשמה לעולם בגוף אחד
וזהב לא כשורה והלך בדרך לא טוב מה עושה הבה בסגורו עושה עמו
כמו שאמ הכח ועושה חסד לל פס לא הבין מה עושה הבה מביאו בגלגל בגוף
צדיק וזהו צדיק ורע לו ועל דרך שהחובלתי עכשיו מפני מה רשע וטוב לו וזהו
שהיה צדיק אבל לא צדיק גמור מכל צדיק מביאו הבה בשיון בגלגל שני ולא
נהב כבדחשנה ולא הכיר ולא ידעה דרכי ה ית משלם לו הבה טוב שעשה
בראשונה וזהו סוד רשע וטוב לו רשע בן צדיק לל בגוף צדיק שהיה בראשונה
ולא כתבתי לך לא ראשי דברים שודל והדרך הדביעי רומז רשע ורע לו
שהיה רשע בגלגל הראשון ובגלגל שני ולפי משלם לו הבה עכשו פעמיה
בראשונה ורע שעושה עכשיו ולפי אלל רשע ורע לו רשע בן רשע עכ עכ
אן ארבע פעמים שדמיו לל ולא כתבתי לך לא ראשי דברים שודל לל
ולעוררך בענין הגזלה שאם גזל אחד מחברו אמר לו פדויה בלו גזל את נשמתו
ממנו בודאי על דרך החמת כך הוא שאם גזל אחד מחברו אמר לו פדויה אתה
ומת בלח תשובה ומת הנגזל מה נעשה הנה הנשמה פדויה וזהו העולם
ועוד הנגזל כמו בן אבד נמשח מחיו פדויה הבא כמו שאמ לל כל שחברו

תשים דמ' בבי' כי יתהלך ממ' וכת' ושל תשכן באהליו עולה ועוד האל כמה ענינים
 בענין מעקה' ועל דרך האמת דברי ר' ל' מתוקים מדבש ונופת צופים
 ודברי דברי' א' חי' ומ' על' הם ואין לנכות מדבריהם ימין ושמאל ואמנם בענין
 ית' עתה אתחיל לפרש מצוה זו בדרך משט' ובדרך קבלה' ובדרך חכמה'
 על' הפע' צונו ית' א' מצוה זו לטוב לנו כל הית' כדי שלא יבנה אדם בית' ^א
 למסדיל אותה לבניו שיהא בה דמים ויאמרו מכאן נפל פל' שהוא שסרע
 לכל הבאים אחריו כמו שאת'תו לשוכב עם בהמה ואת' הבהמה תהרגו אמ'
 ל' אם אדם חטא בגמיה מה חבת' לא אם חס' ה'ב' לכבודו שלמית' שלא יאמרו
 כשיראו אותה בני אדם פל' נהרג על זה חס' ה'ב' משום כבודו שאלו את' הבהמה
 תהרגו כך משום כבודו של אדם חס' ה'ב' על הבית שהוא ידושה לעולם שלא יאמרו
 מכאן נפל פל' שבדאי גדידה הוא מלפני ה'ב' שכלו יפול וימות אבל לא במעקס
 ידוע כמו שאב'תו כי יפל הנפל ממ' נופל היה קודם זה אבל לא תהיה אתה בגודס
 ולפי' צונו ית' א' מצוה זו לטוב לנו כל הימים' ונשוק זה הוא יל' ואתה לבד
 מלוננו לא יפטר בלא לינה ל' הוא יל' ואתה ליד' נישא ביה מילת' על דרך
 ודעה מפוארת אמ' כנגד חיי העולם הבא כי תבנה בית חדש ל' כשאדם עומד
 מצוה בעולם הזה קונה לו בית חדש לעולם הבא לבשיפטר נשמתו מן העולם
 יודעה נאה לעולם ולעולמי עולמים' ולפי' אמ'תו כי תבנה בית חדש ועשית מעין
 לגגך ל' עשה סיג לתורה ועשה היקף ליסוד הדע' זגש בע' עיין סלא תבא לידי
 הפא בדי' שלא יבא הבית ליסוד מאחד שבבית אותה' ענין אחר ועשית מעקה
 לגגך ל' בית העולם הבא הוא תחת כל שכי' ושכינה הוא גג לבית ומעקה הוא
 לשון דוחק שידבק בשכי' שהוא הגג מלשון שמת' מעקה במת' ו' ולפי' אמ'
 תו ועשית מעקה לגגך ולזה תשים דמים בביתך ל' לא תעשה עבודה שחיה
 קבית בעיני אדם כי יפול הכובל ממך ולזה חגרוס ליד' ממורגה למחיה

ואלה המצוות הבית ובה דומה הכת קיום כל התורה כולה מדאשה ועד סופה
 ע"כ פירוש הפסוק וטעמו בדרך פשוט ומלכ' בל' לא כתבתי לך לא ראשי
 וברים שודל' וז' חפץ למען צד' יג' וז' ויגלה עינינו לדאות נפלאות
 מתורתו כמו שאמ' המלך ד'נה גל' עיני ואב' כפל' מתורתך
 וז'נה הנני פותח לך שערי אורה הלא ידעת אס' לא ש'מ' וגו' דע שמצות
 מעקה דומה לשכינה לספירה עשירית שנקרא מלכות והוא סוד הכלה
 כ' השלימה בכל השל' ובבד ידעת מפני מה רמזתי לך ממני שהבית
 נוספת עישור בנכסי האב מפני מלכות שהוא מדה עשירית ובנגד מצוה
 זו כנגד שבי' כנגד מדת מלכות וזו המדה נקראת בית כמו שאמ' הכ'ר
 בחכמה יבנה בית ובבד ידעת שכל' דומה לשל' למדת מלכות ולפי' זו
 המדה נקרא מעקה ולפי' אמ' ועשית מעקה לגגך ולא תשיס דמים בביתך
 ע"כ פירוש מצוה זו בדרך קבלה' ועל דרך הקבלה' הפעמית הלא ידעת אס'
 לא שמעת וגו' דע שמצות מעקה דומה פעמית גדול' שהבית חדש הוא שבי'
 ובמעקה הסובב אותו הוא מדת צדיק' ולא תשיס דמים כבי' זה סמאל'
 ע"כ כונס מצוה זו שודל' וגלוי' הוא למשכילים למי שנתן לו הבה עיניו
 לדאות נפלאות כמו שאמ' יחד המ' ע"ה גל' עיני וגו' ומצוה זו שביח כלפי מעלה
 שהבה הוא עושה מעקה הוא האוד הצפון לצדיקים שהלך סביב כנגד
 שלשלת הדמות של שלשלת הקדו' והטהו' בה' ומבודד בפי' בלה' נשמה ולפי' אמ'
 ועשית מעקה לגגך ודומה כנגד אבד ראשון שלא צבע לבן של'ד ומען ובבד
 ודעת מה שרמזתי לך שדמה מצות כנגד רמז איברים ובנגד דמח מלאכים
 ש'מ' ש'מ' כח' כח' רב' ובנגד דמח ענפים שנמשכים משלשלת
 המטה והבהו בה' ומבודד כפי' כל הנשמה שודל' והלא בבחינו יאיר עינינו
 וז'נה כפי' שגזרה לחיות בנוסע עי' ולבקר בהי' מלוי' ויוציאנו מאפריה

לאורה וישם חלקו עם עבדין התמי להאות באור החיים להאכל באספקלריא
המאירה לחקות בצועם יס וגו' ע"כ טעם מצוה זו גל ענין והבט נפלה ית
זה א' בדחמיו יגלה ענינו להסתכל בעמק תורתו ובנפלאותיו במשחמ המל'
הוד ע"ה גלעיט וגו' יט חפץ למען צדקו וגו' ע"כ פירוט מצוה זו

כ"י מצות שלשה ושבועים

לשחוט בהמה חיה ועוף

ש' זבחת מבקדך ומזאנך בענין מצוה זו אמרו ז"ל הכל שוחטין
ושהיטותן כשה חוש מחרש שופה וקבץ ורמזן ז"ל בענין חמשה דברים
המפסידין את השחיטה שהיה' דרכה' חללה' הגלמה' ועיקור'
וחביחו' לז"ל אן חמשה סימנין וצודה לי ציד א תקרי ציד לא צידה'
ה"א נוספת רומז לחמשה סימנין ואמרו ז"ל זבחת במקום שזבחת וסחט
במקום ששחחת כהו' ועוד שהקנה רומז ודומה לצפור ודומה לחי העולה
הבא' והעולה רומז לבשר ודומה לחי העולה הזה שיש בו אכילה ושתיה
זבעני השחיטה הלקות גדולות הם מדברי ז"ל ודבריהם מתוקנים מדבש
דנופת צופים ודבריהם דבריו' חי ומלך עולם הם ואיך לגמול כה וכה מדבר
כמו שאמרה ולא תסור מן הדבר אש יבדול ימין ושמאל' וענין א' חמשה
סימנין המפסידין את השחיטה רומז לחמשה מדברות טומאה שהם סמלי
זחמור ועל' ועל' זקבוב מדירי' ולא חמשה סימנין המפסידין את
השחי' בא מנחתו לנפי הוא חסוד לכו וסכין בלא פגימה רומז חרב היח' ע
וכל זמן שיש בו פגימה רומז לסמל שנקרא פגימה' פגימה ולפי הבין
ז"ל סימן לדבריהם סמלך בגימטריא פגימה הימני שסמל נקרא חמץ
ע"כ מדברי ז"ל ואמנם הנני פותח לך שערי אורה שהזכר להאות ביה

פירוש
קטב מדירי
ראשו דמות
ראש עגל
השאר
דמות חיה
וכו' כו'
שחט

ממשלתו מל' עשר על' השער הרב בין אדם בין בהמה חיה וטמא
היו השם ב' יצי' לכו אמנו ומכל הקרים לעי' ופס' ופס' ופס'

האדם ולמזבח ולא ידעת אם כל שבעת אלפים יצגו דע שפיקר מצוה זו
צוה הבה כדי לאדבילו במצות מפני שישל אכלו את המן הרבעים שנה
ובאו אחר כך לאכול מלחם התרין ומהבשר והבשר בנותן שמעיות בלב ונותן
טפעות בחדס גדול ואגדל אותן ונותן בנותן בן גדולה מאד ופודש ממנו
עול מלכות שמים כמו שאת תורה רק בכל אות נפשך תאכל בשר מכלל
שבכל עת ושעה לא יאכל אדם ממנו כדי שלא להגביה לבן ולא יסור
עצמו מעבודת ה' ויפני שיהאכל אדם פשר בתורה גדולה מאד ויחלש
יצד הרע וכדי לחלש ליצר הרע מאד צונו יצ' לשוב לבן כל הימים מצוה
זו וזכחת והתחיל המסכתא לומר הכל שחפץ דאמז ענין יחוד ה' דאמז
לה' אחרונה שלה המין והוא סוד הבלה כ' השלמה בכל השלמות
זכ' דאמז למדת צדיק שנקרא כל זזה סוד גלות הזהב ובזו המדה נתגברו
בנות אברהם דבת ואברהם זקן בא בימיו וי' בדרך את אברהם בגל' זבת
ביצחק האב השני ויתן אברהם את כל אנו ל' ליצחק' זבת בועקב אפי' ע'ה
וכי' ש' כל ובזו המדה נתברכו החבית ולפי התחיל מסכתא לומר הכר
שחפץ ו' שחיותן בשרה ע'כ פיר מצוה זו על דרך הפשט' זכ' הנוני פות
ל' שצדי אורה הלא ידעת אם לא שמ' וגו' דע שפיקר המצוה השחיטה בועט
בזכ' דאמז למדת חסד' והסכ' דאמז למדת גבורה שח' בהתגס וכיון
ש' ו' דאמז למדת א' המדות בעולם בעוף חן בבהמה מיד כבשר לבן ועוד
ה' חס על בעלי חיים כדי שלא יתן ע'כ להם ע'כ בידוע המצוה
ל' חס על בעלי חיים ענין הגלגול אם לא מתאור ש' א' פ' ע'כ ונשאר
ל' חס על בעלי חיים עד שבא בגלגול פחות מצודת אדם עד שבא בבהמה
ו' חס על בעלי חיים המלך שלמה ע'ה מי יודע רוח בני האדם העולה היא למעלה
זכ' דאמז למדת א' המלך שלמה ע'ה זכ' ידעת מה שרמזתי לך בענין

בגלגול הנשמות שאם נתחוויר יפה יפה הנשמה בגלגול אסמיה בגלגול
בהמה כדי לקבל עונשו ולפי אמיתו אדם כי יקריב מבם קרבן ליה מקדשה
מן הבקר לל מעבס יוצא תולדת הבהמה ואחר כך קרבן ליה קרב הנשמה
בבדאשנה לבסא הכבוד אבל מקבל עונשו מה עבדות שעשה ואחר כך
חוזר למעלתו הראשנה ועיקר גדול ארמוז לך אס בא הנשמה בבהמה
טהורה בגלגול מיד חס הבה עליו וצוה עליו שלא יצטרו אותו סלא לשחוט
בסכין כגומה ואחר כך חוזרין אותו בגלגול אדם וחזר ברשעתו כבדאש
חוזרין אותו לבהמה בימאה זביז בהמה טהורה לבהמה טמאה בגלגול אדם
זהו שרמש הכת ורוח תשימו בין עדר זבין עדר לל בין עדר בהמה טהורה
לעדר בהמה טמאה שולל ואחר כך מקבל שבר טוב כיצד משקיבל עונשו
יורדת הנשמה לארץ כמו שאמר ורוח הבהמה היוורדת למטה לארץ ומה
כך עולה במדרגות הגלגלים עד שעולה למעלה זהבה חס עליה ואמר
שבישרא לעולם לא אבדה נשמתו כמו שאמר הכת לבלתי ידיח ממנו נדח
ומה נעשה שאמר תורח והאבדת את הנפש ההיא מקרב עמה א
אמסור לך כלל בזה אבדה הנשמה פעם אחת מקרב עמה שחד בגלגול
בגוי ונמצא הנשמה שאבדה בחותה שעה ואחר כך מציאה יש לה זלפי א
זה אבדתי בגלגול אחד ואחר כך נמצאת בעולם בישרא מעשו ולפי אנו
מברכים בכל יום שלא עשאנו גוי ולפעמים יצא בעבד אובאשה ולפי ח
זל חייב אדם לברך בכל יום שלא עשאנו גוי זעבד ואשה שבודאי יוכל
להיות זלפי צונו יצא לטוב לנו פלהימים ולתועלתנו וצונו לשחוט בהמה
חיה ועוף בסכין שאין בהם שודל ולחיי ברמ ומצוה זו שביח כלל מעש
בשני ענינים חדא שמכיל כל בשמים מקרב הנשמות מזבח העליון ושחט
ועורך מזבח מעלה לפע הכלה כי השלמה בכל השלמה זה כלל השלמה

ושמעו דברי המפסידין את השחיטה שהיה דרכה חלה
 חלה זעיר ופריך שחזק בה נכח הסבין שהיה בלא פנימיה זו
 שכינה שנקרא חרב ואין בהם כלל כלל שהיה חלה בכלל שנימות
 והם הם העובות שהם חרומים כדם זמני שאמ' רבאסיה וחסאפס
 כשנים כשלג ילבי אסידימ בתו כזמ יהיו וזחש שכי שהוא החרב יוצא
 הדם העונות שיקרא לערף בלי האכל שהיה כלפי מעלה אס אדם הולך
 בדרכי המשתאות לאכול בשר ולשתות יין ואינו הולך בדרכי שמעים
 פסול לגבי מזבח שנממלה זה הוא מלשון זה איש שמתעבא לה ותלמוד
 שהיה לה האלך שהיה כלפי מעלה דרכה שאדם שדרסן עבר על
 פדיותות ומיתות בית דין ושמש עם אחת מן העריות הוא פסול לגבי
 המזבח והוא מלשון רלל דרס אשה זהו הדין שגזל דרס ופרדף לבני
 אדם הוא פסול לגבי המזבח שנממלה חלה לל שהחבר דרכי שנימות
 למתן ופסקו שקצץ בנפשות בין מזה למדה בענין היחוד פסול להווי
 לגבי מזבח העמים דבריה דוצה לוח מלשון גרם המעלות שלח תשיג
 מדרגה של תורה שחיה עם הארץ או לשון המדה קבה שעשה עבירות
 שגם לטכ' שתסתלק מישאל פסול הוא לגבי המזבח העליונה
 עיקוד שעמד דברי תורה ממקומו ולא נתעסק להכיר לבו וזו זה הלך
 בדיכ' הכל מולם ועשה הבלי השלם עיקר' ודבריו תורה עקר אותם אזה
 דברים המפסידין את השחי שמשעבטין את
 שמשעבדות להוציא הנשמה בתוך כבשן ראש הגדולה זעבדות מלובשין
 כל וכלי חמשה דברים המפסידין את השחי שכיח כלפי מעלה משבח
 פלי וזוה כמו שרמזתי במיל' כל בשמים שודל זהו כנגד אבר הוושט
 כנגד פור שבבטם כמו שחל עני עורות יש לו לושט החיצון אדום והפנימי

לא שהיה

הלא ידעת מה הוא שני עוהות יש לו לוטט רומד לשתי מדות הידועות אע
 אדום ואש לבן ובגד אש לבן מצוה זו ובגד אדום עבדות שודל זה
 בדחמין יוציאנו מאפלה לאורה וישים חלקי עסעב התמידי שגדה ונראה
 לבדכה' **מצות ארבעה ושבעים** י"ד

לכסות דם חיה ועוף שנ' אשר יצוד ציד חיה או עוף אשר יאכל ושפך את
 דמו וכסהו בענן בענן מצוה זו א"ל ושפך ובסה מי ששפך הוא יכסה מעשה
 באחד ששחט ובה חדרו ובסה וחי עמו לבן גמלי' לשלם לחבירו עשרה זהובים
 ועוד אמרו ז"ל אשר יאכל שאם עשה נבלה שפסור לכסותו והביאוקנת
 חבל בעם אחר מפני מה צונו ע"ז לכסות הדם בעפר מפני בתולי רבקה
 שבא עוף אחד ובסה אנתם ומפני שהצניע אותם צוה הב"ה לכסות דמיו
 ועד הביאן ז"ל ומה מהם כשהרג קין להבל היה מונח על גבי קרקע ולא היה
 יורע אדם הראשון מה יעשה ממונו א"ל שהיה בוכה בנפש מרה אלא מאד
 עד שראה שתי עופות שהיו מתקופיין זה עס זה והרג אחד לחבירו והטמין
 וקברו בארץ מיד הגד אדם הראשון ע"ז וקבר את הבל בנו וישב באבלות
 כמו שח"ל שלא חל אבלות עד שיסתם הגולל ומכאן שהעוף גרס קבועה לבני
 אדם צוה השם ית' לכסות דמו כמו שאמרה הכת' ושפך את דמו וכסהו בעפר ע"ז
 ודברי ר"ל דבריהם מתוקים מדבש ונזפת צופים ודברי דברי' א"ל ואלך עולם
 חס' ואין לנפחת כה וכה מדבריהם כמו שאמרתורה זלאתסוד מן הדבר אשר
 יבדו דרך ימין ושמאל' ואמנם עתה אתחיל לחדש אותו בדרך פשט והנני פותח
 לך שערי חזרה שתדבך לראות בין האולם ולמזבח הלא ידעת אסלא שמעתי
 אהי עין י"א זהו שאמ' ר"ל העוף מריתק במים נברא דלפי הכשירו בסתם אחד
 מפני שהוא הקל מארבע יסודות ודמו כמו קל והכשירו בסתם אחד מפני

שהעוף בקדא עוף השמים ומוצא ייחוד ולפי הבטיו כי בסימן אחד רומז כגון ייחוד
 ועוד שהעוף רומז למלאכים שמשחקתם א' מקום אחד וכולם שואבים ממקום
 אחד ולפי הבטיו בסימן אחד ואעפ"כ הם סתכו שני סימנים מוצא שרומז
 לשתי מדות ידועות והבהמה רומז חומר ולפי הבטיו בשני סימנים למחך ^{למחך}
 בעין הגדולה ששואב שתי מדות ולפי הבטיו בשני סימנים אבל על
 דרך הקבלה הפנימית מפני מה העוף בסימן אחד והבהמה בשני סימנים מפני
 שהעוף לא בא בגלגול אדם ולפי הוא חדש והבטיו בסימן אחד אבל הבהמה
 סוד גלגול אדם ורומז שני ולפי הבטיו בשני סימנים ע"כ מפני מה רוב
 אחד בעוף ורוב שנים בבהמה ועתה אחזור לפרש אותן מפני מה צונו יי'
 א' לבנות חס בעפר לתועלתנו ולהאריךנו כל הימים כיצד דם העוף הוא צלול
 מאד יותר מדם בהמה כמה וכמה וצמצומי עופות שבכל יום ויום כשרעין בית
 דין שלמעלה ביישוב שלמעלה מברזין בשמים על העתידות והמזלות מכריזין
 בארץ והעופות שומעים חלץ מפי זנב בלה וזנב המזלות ומכריזין העופות
 וזהו צמצומי העופות ושומעין עתידות מפי העופות המשיקין ובעששחט"י העופות
 ממש שדמם הוא צלול ביותר נגשים שם מלאכי חבלה כמה וכמה ובדי שלח
 וקבלו כדמיה בעופות ולא ינדקו בני אדם ולא יעשו חלל בעולם וישלחו הם
 בעוף כמלך דומה שלא יקדכו שם העופות שבינתם למזיק ע"כ פירוש מצוה זו
 כיצד פשוט כמו שצונו יי' א' לכו ולכו כל החיים ואם אתה מן המשכילים פתח על
 והנהגה היתר לא פתחתי לך לא ראשי דברים ועד"ה הנני פותח לך שע"א
 וזהו חסלא שם וגו' דע שכאן הדם כומץ ענן מפואר הדם רומז למדת הדין
 והנהגה היתר הדין הקשה ידם עוף והיה מפני שהעוף רומז למלאכי השדרת
 והוא עוף השמים והיה רומז לחיות הקדש והדם רומז לשפע ששואבים
 מן השמים וזהו חסלא שם וגו' דע שכאן הדם כומץ ענן מפואר הדם רומז למדת הדין

אדומה וברי לבסות הדין שלא יראה בעיניו צונו המלך ישי צבא לבסות הדם שניה
 ועוף זיש למד מסכ מה אמר דע יאכל לכל אם העוף דאורייתא ליהכל מצד הדין אדומה
 של פהודה ודס הנבלה חומז למדת הדין של מדרגת השמחה ויהא מבוזה ומבוזה
 מצד הפחמחה שאין לנו לכבודו זה הוא ענין אחד בדרך קבלה שידכלי פילי
 כתבתי לך לא ראשי דברים ועדה הפעמית הלא ידעת אסלא שמעת
 עו ישי וגו בדרך גלגול הנשמות בבהמה מי שעשה עון גדול וכל שטף
 דמים או שלא חס על כבוד קונו וגלה הדם שהוא מדת הדין אדומה וכל שטף
 דמים הוא שופך דמים שלמעלה וכל חס על כבוד קונו בדין הוא שיהא מחלל
 דמו וכלי אין אנו מכסין דם בהמה אבל דם היה ועוף אין באין בגלגול וכל
 מקום אחד צונו ישי לבסות הדם בעש לכבוד לנו כל הימים ישי לווער
 הואיל והכונה לבסות הדם מפני מה בעפר יותר מכל דבר לא לעולם ארץ
 מאד העליונה שמכסה על הכל כך הוא מכסה על הכל עכ"פועם מצוה זו שצונו
 ישי לא לכבוד לנו כל הימים לחיותנו כהיום הזה ומצוה זו שכיח כלפי מעלה
 שהנשמה נקרא חית השדה ועוף השמים והדם אן העונות כשמקריב הנשמה
 למזבח העליון מיכל בל חייב לבסות דמו שלא יראה עונו לעולם בדין שלא
 לבאישן לעולם מאחר שכל עונשו זהו פן אחר כלפי מעלה ועוד שכיח כלפי
 שלשלת הקדושה והטחף עוף השמים וחיות הקדש רומז למדת גבורה שחזקויות
 חזק אדומה שנקרא דם וחייב לבסות שכיבשו רחמים את הדין עכ"פ מצוה זו
 והוא כנגד החלב המכסה את הקרב ולפי בקרא המדה בסויהדס שידל אסילן
 עינים לדאות מכל הית מקח פי' ולי זהל בדחמיו ידאצו בפלאות חתו ויגלה עיניו
 בעומק תורתו כמו שאר הדעות גלעני להכל ככל מסו' והל בדחמיו ידלי מאפ לאו
 ויש חלק ע"ה לחזות לנו ט' וכל ביה ויזכנו לדאות באור החיים שבו ישרים
 כ"כ מצות חמשה ועצבים י"כ

לעשות פרה אדומה של זאת חקת התורה אשר צוה יי' לאמר ובר אבני יען
זיק לא פרה אדומה תמימה את איך בה מום את לא עלה עליה על' אמרו לו
בענין מצוה זו שמצוה בקרבן שהרי אמרתם ונתתם אתה לא עזר הכהן ועדיין
היה אהרן הכהן על קיום ועוד אמרו לו כל מפני מה אמרתם פרה אדמה תמימה
מפני שישל עשן עגל בה האם לפיכך עץ העגב משל כלל לתינוק אחר
שעשה צוה בתוך הבית ובא האם אקנה אותו כך מסעשו ישראל את העגל
עשו ונתנו צוה בלי מקום במקום שלא היה ראוי ונתנו קיץ צוה בלי מקום
ופעולתם הגלות לישראל כמו שאתם לך בא נחש זה פועל זוהמא בחוה
וישראל שהיו במעמד הדסיני כיון שקבלו את התנ' פסקה זוהמה שלחור
ופסקה המיתה דבתחרות על הלוחות את קרי חרות לאחדות ישראל
שקבלו את התנ' פסקה מהם זוהמא אומות העולם שלא היו באותו מעמד
לא פסקה להן זוהמא כיון שעשו ישראל העגב מיד בקשרה המיתה
כבדא שנה ופרה אדומה הוא כפרה לו מעל שאתם לך יקרב אהרן
המזבח ויטהר לו דמות העגל מיד את אהרן על למשה רבי על ואתורא
אני שנדמה לי דמות עגל במצב זה הוא מזכרת עון מיד צוה משה רבי
לאהרן חכה על לשחטן שנה יזכר ולא יפקד מעולם מיד יקרב אהרן
לאהרן וישחט את עגל החטאת אשר לו לו דברי לל' על דרך האמת
הוא מתוקים מדבש וכו' צו דברי דביא חי ומעו חס ואין לנטות
מיו במי שאתם על פי התנ' את יורד ועל חמץ את יא לך תעשה
לחם חמץ והנני מותח לך שערד חודה שתזכה לדמות בין האלמג' למי
לחם חמץ אתם לחם שמי וג' כבד ידעת שאתם לך חוקות שהחוקים להם
ידעת שחוקה אתם חוקת שהחוקים להם כבד ומפני שהשכר
הוא מתוק מעולם מקפידים ומשיבים על זה אמר ה' אף להם עסק

בגזרותי חקיה גזרה היא מלפני ואין לך עסק בנסתרות שפירה אומה הוא
מדה כנגד מדה כיצד הוא אדמדם ובמדה שהבה בה גרפח עון האדמדם יבא
פדה אדמה זיכר עליו וכמו הפרה שהיא אדומה ולאחר כך נעשת אפר למען
כך העון אם יהיו חטאים כשנים כשלב ילבי אם ואדי בתולע כז' יהיו
כך הפרה לומר עון האדמדם היה אדמסאד מאד והיה סתהפך למדת הלובן
שרומז למדת רחמים ומצותה בסגן מפע שכל השפל מביא כפרה לעולם
ולפי היתה מצותה בסגן ועוד תמצא כפרה שנוגיע אפר הפרה היה למא
זהה מסהר לכל הטמאים וזהו שאמ' שלמה לע' שלשה המה נפלאו חמם
וארבעה לא ידעית' מפע מה היה אפר פרה מטמא הנוגע בה והיה מטמא
את הכותש ועתה ארמוז לך בדרך פשט קצת תירוץ ואמסאל לך משל
ל' לה' למלכות אחד מתקח אדם בן בבית המדרש המקנה עצמו נמצא
טהור והמקנה לר' חושן גוכו במלבוש טמא כך זה' ועוד המים האטמה
זהם המטהרים לכל אדם כמו שאמ' תו' זבא השמש וטהר ושם סכיר
הטומאה שצד ידעת שטומאה באה על יד משקה כמו שאמ' לז' זכיתן
מים על צדע זהו כן אחד בדרך פשט שודל ואם יש לך עינים לדאור
פן חזיניך וראה נפלא' ית' לא כתבתי לך לא ראשי דברים והא' בחזון
יוציאנו מאפ' לאן זישיס חלקי' עס עב' התמי לחזות בנועס' ולבקד
בהיכלו' זעודה הנכ פותח לך שעדי או' הלא י' אס' ל' שמי' וגו' עכ
פרה אדמה תמי אשר איך בה מוס רומז לכלה כ' השל' מכל השל' מ
וק כלולה בכל יופי זהו מדה עשידיית שנקרה מלכות וזהו העשירי יהי
קדש ל' וסוד מפע מה הבת כוסלת עישור נכסין בנכסי האב לפיכך
וכקה כנגד זו המדה זאת אדומה מפע הוין אדום שיש בה שנוטלת
ממדת הדין אדומה תמימה מפע שהיא מלימה בכל השלמות שכל

הגוויץ נבללם בה שנמללך בתשע ספירות שלמעלה עד צדיק שהוא סוד החת
המלך יצא צב ובה נבללם כל הגוויץ לפי אמיתותיה אשר אין בהם טעם שגור
מדה זו אמר שלמה ע"ה מי זאת הנשקפה כמו שחר יפה כלבנה ברה כחמה איומה
כנדרות ולפי זאת אמר איך בה מוס אע לא על ענין על כל שלח עלה לעולם ענין
לא השפיע הקדוש זה שהור שבא בשלשלת הקדושה והטהר עד מדרגת צדיק שהוא
סוד ברית והוא גולת הזהב ונקרא על כמו שאת יצא בדרך את אברהם בכ"ה
זכת זיתן אברהם את כל אע לו ליצחק וזהו סוד הקשת שגדלה בעין סאמוראית
לדבר ברית עולם מלשון זכר ולפי זאת תג כנגד שבינה אדן אשר לא תחסר דבר
בה ולפי היו יעקב עושים מדה אדום מדה כנגד מדה הפל מכוון זה כנגד זה
ואשר לך עינים לראות ראה תירוש הקושיא אשר הקשת מפי מה דבר טמא
הנעם באבר מדה שהיה נטוה את הכותמים מפע שכל אדם שהיה מטהר את
השמים מפע שכל אדם שהיה נובע באשתו שלמלך איך רצונו שלמלך ומקפיד
בדבר ומטמא אותו והכלה מטהרת לכל מפע שאתמו שלמלך בודה ולפי צונו
י"ג מצוה זו לפי כל היתנים ועדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות
ועדקה הפכית הנע מות לך שני און הלא תהם לא שמוטו כי כבוד יד עיר
מה שרמזתי לך בעין הנשמה שנגזרה מכסא הכבוד וכל גוויץ הקשת חיוב
בנשמה הטהור כשבאה מכסא הכבוד והוא בעין דגמת כסא הכבוד זכה מסך
הנשמה לגוויץ אשר לבן כמו שאת הכת אס יהיו חטאי כע כעל יל אס יאדמן
כת ב"ה לא זכה מסך לאדמדס וזהו ענין נגע עדות שמה מעל שאת
לפי אדמדס ולפי כשנחם הנשמה לאדמדס את הבה את חסותהו לר
זה גזרה שגזרת בתורת בעלמות שעבדו כמו שאת שלמה ע"ה בעולמות
שעבדו לסנינו ולפי זאת מקת חקות שחקקותי כבוד וזהו רומז ענין חגדה
שאת לרל אמר רב קטין שתה אס הוי עלמה וחד חרע זהו ופעם כיששת

ימים עשה יי' את השמים ואת הארץ וזמן הערב וזמן הבוקר
 זינבם שבדאי השביעי קדש והוא נשמה לששת יומי המעשה ובמקומו
 שביעי שהעולם חרב הוא נשמה לששת אפים שנה שהעולם קיים ללמדך
 ולעוררך בענין השכל שבכל מקום חקה שחקקתים להם כבוד ופדה אדומה
 רומז לגפט החובות שנקשר בה עון האדם ולפי כדי לכפר בבהמה
 ענשה הבה לוקח נפש החובות ומביאה בגלגל בפדה אדומה כעין גוונה
 ממש עין אדומה ואחר כך היה שוחט אותה סגן הבהנים כדי ליתרע מעין
 העון אשר עשה והוא היה כפדה לו ולכל ישראל וזהו סוד וכפר בעדו ועו
 ביתו ובעד כל קהלו שבדאי הנשמה היא היא המכפרת בעדה ובעד
 ביתה ובעד כל קהל ישראל ואפרו הוא המכפר וזהו סוד ועשותם רשעים
 כי היו עפר תחת כפות רגליהם וכת בתריה וזרחה לכס וראי שמי שמש
 צדקה ומרפא בכנפיה ע"כ טעם מצוה זו שו"דל ואם יש לך עינים לראות נקח
 עיניך וראה נפלה יתבי לך לא בתבתי לך לא ראשי דברים ומצוה זו שכיח
 כלפי מעלה שפדה אדומה רומז למדת הדין אדומה ששוחט אותה הכהן
 לל' שמשפיע בה וחזן שלשם המיוחד ולפי כתבה חקת התורה חוקי
 שלמעלה שלשלת הקדוש והטהור ב"ה ומבורך בפי כל הנשמה והוא
 כנגד אפר שע' שלא צבע קסם שלד שמש' שלהבה ע"כ טעם מצוה זו ואם
 יש לך עינים לראות כקח עיניך וראה נפלה ית' זהו ברחמי וגלה עינינו
 באמתת פירתו כמו שאמר המדענה גל'ני ואפי' נפל מתו כיישרים דרבי
 יצ' וצדיקים ילכו בס' ופושעים יסעו בס' זהו ברחמינו יצ' מאפי' לאן וישים
 חלקיו עם עבדיו התמי' כדי שגזכה להצות בנו י' ולבין בהי' ולראות באור

החיים' **מצות ששה ושבועים**

לעשות עגלה

עזרפה שג' זערפון שם את העגלה הערופה בנחל בענין מצוה זו את ז'ו
כמה זכמה ענייני סגדולים' ואזל' לנחל איתן אשר לא יעבד בו ולא
יזרע ועדפון שם את העגלה בנחל מפני שפסק מצות הפרי שהו
פריה זרביה מן המת ולפי היה במקום אע' לא יעבד בו ולא יזרע ועוד
בשהיו שחטין את הפרה היו יוצאים מדמה תולעים והולכים לבית
הדווח כדי שידעו כל ישראל מי הדב וזאעפ' לא היו הורגין אותו סהדי
אמרה תן עלפי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על פי עד
אחד' כסגדול היה אבל איך הורגין אותו על חנם מפני שנעשה נס
גדול והיה מקבל בנשות פנים והיה נוחלן שיהא בתוך כבשן האש אן ובני
ל' זל' זרבי מתן מן זבן צו זרבי דב' חי ומ' עולם ואיך לנשות מצדלי
כה וכה כמו שאתן על פי התורה אשר ינרוך ועל המשפט והו
ואמנם עתה אפרשו בעה ית טעם מצו זו והנכ פות לך שני אן ולא ידע
אם לא שמואל דע שמצוה זאת שצונן ישי' ל' טוב לנו בלתי מים לחיו כה
הזה שכל ההורג נפש אחד מישורא' כאלו קצץ בנפישות וקוצץ עכף
אחד מאילן החיים מפני שכלבשמה זעשמה מישורא' הוא אבר במדבבה
העליונה ששם בבוד אהי ישראל וזה האילן נקרא ישי' צב על טסה הצבאות
שלו כמו שאזל' ולמה נקרא ישי' צב אדון הוא בצבאות ובצבא שלו ואם
שאזל' במקבת ברבנות מיום שבדא ה' ה' העולם לא היה אדם שקראו
ישי' צב עד שבאת חנה וקראה ישי' צב אמר לפניו רבן שלמה מכה צבאו
קשה בעיניך ליתן לי בן אחד מבעהם ולפי אמרה אם לא תראה בעיני
חמתך ואמ' ישי' צב אם לא תראה אמ' חזל' אם לא תראה מוטב ואם לא תראה
אלך ואסתד בבני א' קפה בעלי ומיד כת ונקתה וכזרעה זרע זה לא
תראה הגדה זו במה היא יקרה מפעם שאיך לה סוף וחשבון וכו' לא

בדא הבה כמה עולמות קודם זה וכמה מלאכים וכמה שרפים וכמה חיות
הקדש וכמה נשמות של צדיקים שיקראו לו יג' צב לא עייץ בעיץ השכל
ואכל עץ אגדה זו דע שחנה זו שאמרו ל'ל' רומז לשכינה לכל
כנסת ישראל השלמה בכל השלמות והכלולה בכל יופי ורומז לה
אחדונה שלה המיו' ונקרא חנה ולפי קודם שנגלה העצב היה חמה
הבה לפניו למי שאיך לו אשה ואיך לו בעם ועדיין לא נקרא יג' צבאות
משבאת חנה ל'ל' כיון שנגלה הכלה דנה הבה למי שנשא אשה ועשה
בעם ונקרא יג' צב ולפי א'ל' עד שבאת חנה ואמ' יג' צב אסדחה וק'ת
בעי' אמתך וזכרתני ולא תשפח את אמתך לעורך וללמדך שתלך
נקרא יג' צב ועל זה א'ל' אדון הוא בצבא שלו ולפי אמתו ועץ החיים
בתוך הגן כנגד תפארת שהוא קו האמצעי ומשם נבדלו הנשמות של
אחד ואחד מעשרה וכשנולד אדם בעולם מיד נבדל ענף אחד בעץ החיים
וביוץ שיצ' ענף הענף ואם חס וחלילה כל ההורג נפש אחת מעשרה
באלו קוצץ ענף אחד נאעץ החיים ולפי הוקשו שלשה עבירות שפכת חל
זעז' וגלוי עריות שבודאי לא לחנם א'ל' לו שלשה עבירות שימות אדם
ול' יעבור יותר מכל העבירות שבתורה מפע' שלו השלש הוא רומז קוצץ
בנטיעות' ע'ז מפע' שאינו מיוחד ה' ית' כהוגן ודי לך עריות שמפריד
בין מדה למדה ועולה למדה שאינה הוגנת לו השפכות דמים היה לו
לומ' שופך דם לא שופך דמים למעלה שקוצץ הענף והורג אבר אחד
במרכבה ושופך דם למעלה ולפי א'ל' שופך דמים תרי' משמע נקוצץ
בנטיעות ולפי הוקשו דולדו וא'ל' שיהרג ז' יעבור ללמדך שכל
ההורג נפש אחד מישראל קוצץ ענף אחד ולפי אס' לא ידענו מיכרגו מי
קוצץ הענף שלאילן החיים מיד ויצא זקנו ושופך הדקנים חמ' ס

זה שופטים ד"ך זמיר את עיר הקדושה החלל יש לומר ~~הוא~~ חלל
העיר הקדושה א' החלל אפשר שהרגוהו עיר קדושה רחוקה והטעם כוונתו שם מפני
מה אמרנו א' עיר הקדושה א' החלל לא כבוד ידעת מהוא לשון חלל חלשון נקבים
נקבים חלולים חלולים ולפי במקום שישב הנדרג נעשה חלל מפני הטוב
שאין הכה שורה שבי שם ולפי זאת מאותו המקום הקדוש לחלל שתסתלק מעם
שבי ולפי היו מביאין את העגלה העדושה בנחל ועוד מפני מה היו עורפין
אותה ואין שוחטין אותה מפני שרצוהו הוה למפני כך השחי למפני
ועוד רומז מפני שבי החלל עורף כנגד הכה ידעה לזה ולפי אמרנו
שם את העגלה בנחל ויש לומר מפני מה עגלה ולא כבש ולא עז ולא פר לא
עגלה רומז לחטאו שלא היו לו בנים ממנה במקום אשר לא יעבד בו ולא יזכ
שלא היו לו בנים ממנה ואם תחמ' שהיה זקן כבר אמ' שלמה המלך ע"ה בבקר
זרע את זרעך ולערב לתנו ירך כי לא תדע איזה יבשר הזה אודה ואם
שעם פאחד טובים ע"כ פי מ' צו בדרך פשט שדל' אם ישלך עינים לדאות
בפלאות התורה הכלולה והא' יגלה לנו בפלאות מתורתו כמו שאמר המלך
לפי גלעני ואבי נח' חזק' והא' במחמיו יוצי' מאפי' לאן זיט חלקי ע"ה הת
לחזן בנן ע' ולבקר בהי' והא' ברחמיו יכחנו בנתיבות יושר כדי שנזכה
לדאות באור החיים כמו שאמר החכם ובאור הנערב ישדים מכתירים

ועד' הנני מתחלך שעדי' אין הלא יד' אם לא שמ' וגו' דע שכל אדם
שהיה נרצח משרא' ולא נודע מי הכהו נגזר מבסא הכבוד ללא לעולם
כנובלת מן העץ ולפי היה עגלה עדושה כדי להחזיר הנשמה לשבי לכלה
כ' השל' בכל השל' והכל' בכל יופי וזו המדה נקרא עגלה ופיפיה מפני
שרומז למדת מלכות למדה העשירית כמו שאמרנו חששירי ויהי קדש
לפי ולפי כנגד זו המדה כדי להחזיר הנשמה העליונה לתקונה הראשון

היה עגלה

היה עגלה עדופה להנחת המת בודאי היתה כדי להחזיר הנשמה כראשונה לשכי
ולפי היתה עגלה עדופה להנחת המת בודאי היתה מפני שהיו חוזרין הנשמה
למפרח לבית אביה כמו שאמ' הכת' ובת כהן כי תהיה למנה וגדול' וזרע איך לה
ושבה לבית אביה כנענו מל' אב' ת' וכל' זר לא יוכלו ל' הנשמה נקרא בת
כהן מפני שהיא בתו של ה' שנקרא כהן מפני שהוא היה הכהן שהאדאש
הכל' וסוף הכל' כמו שאמ' הנביא ע' כה' חמ' י' צב' מלך י' וגואל' י' צב' א' וזרע
ואמ' אחרון זמבלעדי איך א' היס' ולפי' נקרא ה' כהן ואמ' ובת כהן כנגד הנשמה
כי תהיה למנה אמ' למנה כשנפטר הנשמה נק' הפולס שנשחרה הנשמה כמו א'
מנה וגדולה כמו האשה שנתגרשה מבעלה שלא בזמנה והוא כמו בשול
שלא נתבשרה כל ערבון כך מי שנרצח לא מתבשר כל ערבון ונקרא גדולה הנשמה
וזרע איך לה שמנת בלא בעים' או שנרצח בלא בעים מיד ושבה לבית אב'
כנעוריה לביתו של מלך הכבוד ית' שמו וזכרו שמסס נברא הנשמה ולפי' אמ'
ושבה ולפי' היה עגלה עדופה ששבה הנשמה והיתה עדופה מפני שרומזה החז'
דה הנשמה למקומה ראשונה קיש' לומר על דרך זה מפני מה אמ' תו ועדפו
שם את העגלה נחל' רומז ששבה הנשמה למפרע לשכינה והיו אומרים
הזקנים ידיו לא שפנו את הדם הזה ועי' לאדאן ל' אגו עשינו כסודי עשינו
לו לוי' קלינה אבילה ושתייה מיד כפר לעמך י' היה מכפר על כלי' שדל'
על כיל' המדוע בדרך קבלה' ועד' הקט' מית' הנני כותח לך שעדי' חו'
בכל מדה ומדה שחמ' תו מפני מה עגלה' יותר מכל הבהמות או מפני מה
היתה עדופה ולא שחופה או מפני מה נחל' חמ' חשו לא יעבד בו ולא יזר'
מפני מה העיר הקדושה א' החלל' חו מפני מה היו לוח' י' ידיהם הזקנים
וחמ' י' לא שפ' את ה' הז' ועי' לאדאן' על' חמ' חשו דברים טעם נכון
לכל דבר ודבר' הלא ידעת אס' לא שמעת' הטעם הראשון מפני מה

היתה עגלה יתר מעכל הבהמות והיתה נקבה רומז כנגד מלכות ונגד המשנה
שלמת שיטוב לארץ החיים העלינה הקדושה והטהר שהוא סוד ספירה עשירות
המקבלת השמן הטוב ממדות צדיק שנקרא כל כמו שאמרו ארץ אשר
לא תחמד כל בזה' ולפי היתה המדה עגלה יותר מבס הבהמות ויש לומר
יהיה פרה כמו בן רומז למדת מלכות לא כמו זה שלא חשבים שנותן כך
עגלה עדיין לא הבינה לפרה בקצרות שנים האלף טעם מפני מה היתה
עגלה' ומפני מה ערופה במקומו אפרש אותו' ובדאי זה רמז הבה
לאבדה אבי עז' את למען לבין העולם בשעה שיעברו יע' על צדי תחת
מה יעשו שלא יאבדו מן העולם אמר לו הבה הקרבנות יפדו עליהם כמן
שאמ' קחה לו עגלה משולשת ועז מעולע ואיל משולש ותור ובזר
או יהיו כפרה לישראל חוץ משלשה וברים עז וגלוי שריות ושפיות דת
אמ' הבה העפכ' רציחות כפרה יש מיד אמר לו קחה לי עגלה משולשת רומז
כנגד עגלה ערופה ואיכא שם כפרה דכתיב כפר לעמך ישראל אע' פלי' ואת
ע' כפרה בקדשים בודאי על דרך האמת כך הוא מדה כנגד מדה שדמית
שולל' ומפני מה היתה ערופה רומז דנהרג מה נהרג שחיסתו למפרע
אף העגלה שחיטתה למפרע' ועוד מפני מה היתה ערופה ולא היתה
שחיסה מפני שיהא מיתתה שיפסוק זו חוט השדרה מדה כנגד מדה בית'
חוט השדרה נמשך מהמוח והוא משקה כל מוח העצמות ונמשך ממעין
המוח ורומז לשלשלת הדמות לצורה העליון הק' והטהו ב' מבורך בפי כב'
הנשמה וכל נשמה ונשמה משרא הוא אבד במרפפה העליונה וענף בעץ
החיים וכל ההורג נפש אחד מניע בלו אצף בנטיעות ובנותן טעם במרפפה
העליון וכאלו פוסקת מעין הקדוש ששואב מהמוח שהוא סוד בינה שנקרא
אם הנפש שמוקדא המעין הקדוש ומשם התחיל חוט השדרה וכל ההורג נפש אחד

מישראל כלן קצץ חוט השדרה ופוסק מעין הקדוש ולפי היו עורפין העגלה מזה
 כנגד מדה שיפסוק חוט השדרה קודם השחי שדלל נמפני מה היה בעת לחיתן
 אע"ל יעבד ולא יא מפע שנפסק מצות פריה ורביה לפי חמתו אע"ל יעבד ולא
 יא' השדרה רומז לחשה שנשארה עגונה בלא בעלה נשאר כמו השדרה
 שאין עושיין בו מלאכה ועוד השדרה רומז לגשמה שעתיך הבה להחזירה
 לעולם כבדאשונה והעיר הקרובה רומז למלכות שהיא קרובה ורומז לעשה
 שיבאנו הבה בקרובין ואם לא ממקום אחד ישלח שלומני כי לא בלו רחמני
 ויצאו דקעך ושופטין שהשלימו ימיהם בבונב יצאו מן העולם וישלים
 הבדר זה החלל ולפי חמתו ויצאו דקעך ושופטין ומדרו העיר הקרובה
 החלל רומז לנצח והוד שדלל ע"כ כעס מצוה זו פקח עיניך וראה כפלו
 ה ית כי לא כתבת לך לא ראשי דברים ומצוה זו שכיח כלפי מעלה חלל
 רומז למטטרון ומטטרון כשנלחמו וזהו סוד קין והבל וזה שני מלאכים
 שמשתמשין בבת אחד ונתמעט לפע חבירו כן מטטרון ומטטרון וזהו סוד
 זיקח קרח כמו שהיתה מחלוקת למטה כך היה מחלוקת למעלה בעולם המלאכים
 עד שנתמעט בת אחד ונבלע בארץ העלונה בכלה כי השלי בבל השלימה רב
 והבללה בבלופי ולפי אמ כנגד זה הכת וימצא חלל בשדה בשדה שלט פחם
 נבלע בשכנה לא גודע מי הכהו לל לא גודע לא שדמן ולא נתיק לו רשות עדין
 מי הכה מייד אמ ויצאו דקעך רומז לג' זהו' ושופטין גבורה ומדרו אתנעיר
 הקרובה אל החלל רומז לאיזה מדה מהפכיות נבלע במלכות או ביהוד ובגבורה
 ומביאין עגלה למלאך המקבל ממנו כמו הנקבה המקבלת מן האיש אחד של
 נעבדה לעולם לשכנה ועדפו שם את העגלה בנחל לאותו מלאך שיבלע עשמת
 המלאך שהיה מקבל ממנו וכשיגלה יגלה עמו וזהו סוד שא"ל כליוחא מיבדר
 מלאכי השרת אמרי שירה ובבלי אמרי שירה ובטלי ויצאו דק כבד רמז

בשפכות לא בצנאפס שידאו במצאפס והשובה היתה מנחתה קמח שעורים
ולפי אצל כמה עפיעם בענש מצוה זו ועל האמת דבריהם מתו מז' ונפ' צפ
ודברי דברי נ'ח' ומ'ע'ו' הס' ואין לבנות מדבריהם בה ובה כמו שאתו ולי
תסור מן הדבר אע"י לך ימ'ו' ועתה אפרש אותה בדרך פשט בע"ה ית' והצ
פיתח לך שער'ו' שנתנה לראות אספקלריא המאירה הלא ידעת אסל'ו' ש
ואו' אצל גדול שלום שאכלו שמו שנהבה נמחק על המיס כדי להפיל שלום
בין איש לאשתו וכל זמן שיש שלום בין איש לאשתו כאלו מטייל שלום בין הות
שהוא המלך י' צב' לכלה כ' השל' בכל'ו' זה כל'ו'ה בכל'ו' וזוה מד' ט'ד'א
כ' השל' בכל'ו' זה כל'ו'ה בכל'ו' וזוה מד' עשירית וזהו ס'א
העשירי י' ק' ל'ו' זהו המדה נקראת חרץ אשר לא תח' כל'ו'ה ולפ' בל'ו'ה
שלום בין איש לאשתו כאלו מטייל שלום בין המלך י' צב' ל'ו'ה ולפ' בל'ו'ה
שלום בין איש לאשתו צוה ה'ית' שימחה שמו הגדול במי הנא'ים המאד'ים
זהו מד'ט' ל'ו' ואמנם על דרך הפשט שהאל' הנ' פותח לך שער' חו'ה ח'ו'ה
קשה זיוג' ל'פ' ה'ה' שלב' אדם כק'רית' י' סוף ד'ת' משיב יחידים ב'ת'
מוציא חסידים בכושחות ולפי כשה' מוריד הנשמות מגן ערן שלמ'ה ג'ען
שלמ'ה מורידן זוגות זוגות וזמן סוף תשמע המבוא שלשבת שלום ל'ו'ה
חכה משמיע משותיהן מערב שבת לערב שבת ל'פ' שג'ד'ים הנשמות של
מכסא הכבוד בשבת יוצאים זוגות כמו שחמ'טו בערב שבת לקטן לחס'מ'טו
זבד וקב' זהו סוף שבת שחמ'טו בעשרת הדברות זכור כנגד זבד ושמור
בעשרת הדברות שלמ'ה חו'ה ב'ת' הנקב' ולפי מעט שנענ'ים הנשמות
בערב שבת שהיא עונה שלמ'ה יוצאים זוגות זוגות ולפי חמ'ה ח'ת' לחס'מ'טו
וב' משיב יחידים תרתי משמע איש ואשתו ולפי ה'ה' מוריד הנשמות זוגות
זוגות מהעין שלמ'ה ל'פ' עין שלמ'ה ומגן ערן שלמ'ה מביאם לעולם אמת

זבנות איש ואשתו זכה כזוהר לו בת זוגו לא זכה בנותני לו בת זוגו שלחבירו
 ומחליפין שלזה לזה ושלזה לזה ולפי אמר כל קשה ציווגין שלבני אדם לפי
 הקבה כקריעתים סוף מפע שיקדמנו אחד בדחמים שכל ומפע שלח זכה
 אדם לבת זוגו ממש יצא מזו שוטף שאם היה לו בת זוגו ממש לעולם לא יבא
 לידי קנאה ולא לידי תחרות אבל השנאה והקנאה מפע שחיבה בת זוגו ויתאווה
 לאחרים שלא תכשר דעתה אצלו מפע שאיך זה הדאוי לה ואצו משפיע להכפי
 כוסם צל ממנה ולפי יתאווה לעולם לאחרים ויבואו לידי קנאה ויצאו למחות
 שמו ית על ידי המים המרים הא לך שיקשה לפע הבה ציווגין שלבני אדם
 שהדי צוה למחות שמו הגדול על ידי המים המאדירים ולפי כדי להכיר על דע
 שאינה בת זוגו היה צריך הקנאה והשקאה ואם נבמאת ותמעל מעל בחישה
 בודאי לא היתה בת זוגו ואם לא נבמאת בודאי בת זוגו היא ומיד ונקתה
 ונדרעה דרע ומפע מה העפר שבקרקע המזבח מפע שקבלה שבע שנה כחום
 ולפי היצו תגין לה עפר שבקרקע והיה הכהן מוסר אותה ומורה עיניו סבע
 שתודה האמת ולא ימחה שם הגדול עליו וכן היה אומר לה בתי תני האם הודא
 לשם ה' ולא ימחה שמו על ידך שכל דרך בנות העולם מבח התאווה ששולט בה
 יצר דעו וברים עבדות והקבה הוא המוחל וסולח לכל וידו פשוטה לקבל
 שבים ועתה אמרתי לך לי אס נבמאת ואס לאו אס היתה מודה האמת מוטב
 ואס לאו הימא ימנע עליה עד שהיתה מודה אס הודה מוטב ואס לאו הין
 חשתי חותם דאמת כמו שהזל ש מעיה ואבטליון דוגמא השקיה שודר
 זהו פן אחד בדרך משל ואם ישלך עיניו לראות פקח עיניו וראה נפל הית
 ולח בימא במעיה והנע פותח לך שעדי חו שתקבה לדמות אספק לדיא
 האחדה כפאן יש בפן הסעת בדרך משל כמה עיניו מפע מה היה כהן
 משיב ולא ישרא ולא לוי השנה אס היתה טהורה מפע מה היתה מזרעת דרע

כמו שאמ' הכת' ונקתה ונדרעה זרע' זה שששית מפני מה היה הכהן מוחה האס
הגדול' והרביעית מפני מה היו לוקחים העפר מקרקע שבבית המקדש והחמישית
מהמים המאחרים' והששית מפני מה אמ' וצבתה בצנה ובפלה ידכה' והענין
מפני מה היתה אומרת שני פעמים אמנן אמנן' והשמינית מפני מה היתה
מנחתה קמח שעורים' והתשיעית מפני מה אמרה תו' לא ישיסע עליה שמן
ולא יתן עליה לבונה' העשירית מפני מה היו המים ביד כהן כמו שאמרתו
וביד הכהן יקין מי המרים המאחרים' אן עשרה דברים מפני מה נכללים בולם
במצוה זו' עתה אפדש אותם בדרך פשט בע"ה ית' ואחר כך על דרך חקבלה
ע"ז הפשט הנני כותב לך שער יאן בכל ענין וענין מאן העשרה שדמית
על דרך הפשט מפני מה כהן המשביע ולא לוי' ולא ישראל מפני שהכהן מאדע
אחרון הכהן ע"ה אהב שלום ורודף שלום אהב את הבטיות ומקדשן לתורה
זכדי להפיל שלום בינ' איש לאשתו ובינ' החתן לכלה כ"י השלום בכל השנים
והבולו להבב' יופי זכדי להפיל שלום למעלה ולמטה היה המשביע כהן מפני
שהוא מזדע אחרון הכהן ע"ה כדי להפיל שלום ולפי היה כהן ולא היה לו
ולא ישראל ע"כ' פשט אחד בענין זה' והענין השני מפני מה היחב מזרעת
אם היתה כהן זכית ונקתה ונדרעה זרע' כמו שאמ' על' בענין שני אמ' חנה
אם דאה תראה בענין אמ' אמרה לפני ה' רב' שלענ' מכמה צבאי נבחות
שבדאת קשה כל' ליתן לי בן אחד בניהם אמרה רב' שלענ' אם דאה מוטב ואם
לאו תראה אלך ואסתד' בפני אקנה בעלי' וישקני' מים ומיד ונקתה ונדרעה זרע'
ועל דרך האגדה דברי ר' אל' מתקנים מדבש ובן' ע"ז ודב' דב' א' ח' מענ' הס'
והם כל מה שדברו בדמך דברו לפיכך מקדשו חכמים ולחכי' ברמ' ואבין
בעונותינו אין אנו רואים דבדיהם' והכוונה באיזה צד דברו ואמנם בדיון פשט
מפני מה אמרתו ונקתה ונדרעה זרע' כן שער יאן ממה שסייענו ה' ית'

וישם בבחלמוסי הלא ידעת אם לא שמעת' כשהבית מוריד הנשמות מוריד
 זוגות זוגות ואם השופה היא טהורה בת זוגן היא יתחזה לכוח ארה
 שישפיע לא לחותו האבר המשפיע הנצח ממנה כפי כוח המקבלת ולפיכך
 אם היא בת זוגו ונמחה גשם על ידה היה הגשם פועל ביון איש לא שתו לחתלהם
 בגם מבני שקודם זה אפשר שעשו ענין שלא נשתתפו השותפים ביחד
 לעשות בגם ועדיין לא ישרה שם הבנה שכינתו מיד ביון שנמחה הגשם
 ידה ועשו השותפות שלם כמו שא"ל שלשה שותפים יש באדם אביו ואמו
 והבנה זה בא כולהו תלתא שותפי איכא הבנה השם שנתן לה הכהן נחיש ואשתו
 איך כחן נשבות כלל ולפי אמר תו ונמחה וכל דל' שהו פן אחד בדרך פשט בענין
 שני **זה ענין השותף** מפני מה היה הכהן מוחה השם הקדוש
 בדרך פשט הענין פותח לך שעדי ארה והבן נפל הית שנתן לטוהרת אמת תורה
 תמימה תורה שלא תחסר כלל במה שאמר המלך דוד ע"ה תורתני תמימה
 תמימות נפש וכבר ידעת שכל אדם שיש לו שלום עם אשתו כאן מטיב שלום
 למעלה ופלא מיוחד הגשם הקדוש כמעט שאמר כל האהב את אשתו כגופו
 כגופו בעם שמושיעם את ישראל וכל מי שיש לו בעם כאלו מקיים דמורת
 השם שלם בקדושתו ומרבה צלם הדמות ונותן כח במרכבה העליונה ולפי
 אשר הדיעה אשרי הגבד אשר מלא את אשפתו מהם לא יבשו כי יד אתחייב
 איך כח בטוססת משיקין ולכלם ורוחין וסדן להזיקו בשעת פטירתו מן העולם
 ולפיכך בת לא יבסו כי יד אתחייב בשער' ואם חס חלילה לאיש לאדם שלום עם
 אשתו ואין לו בעם כאן קצת בניעות ונותן ריב במקום ולא שכיח ופגום
 במרכבה וגורם לשכך שתסתלק מסס וממעט ששלם הדמות ולפי אשר
 שישאיו לו בעם חשוב במת סכנה לו בעם ואם אין מתח ארץ ולפי אשר לא
 יתחזה שם מניח רצון למוי ששמע מחוץ ולכבוד דעתו של דקון נאה וכדי
 להטות

יד

להכיל שלום למעלה ולמטה זכדי שלא ימנע שלשלת הדמות ופדי שלם להטל
 כגם במדכבה צוח הבה למחות שמו שלא ליתן כגם במדכבה והוא העת מעלה
 ומטה דא ביל פן אחד בדרך פשט' **זענין הרביעי** מפני מה היו לוחזין
 העם בדרך המשכן על דרך הפשט הנב כותח לך שעדי אף שתראה בענין
 שכל חסיד לריא הלא ידעת אם לא שמעת וגו' מפני מה אמר אסתר קרקע עולם
 היתה מפני שעשתה עצמה בשעת התשמיש כקרקע ולא היתה לה הנחה בעולם
 ועוד דומה אסתר קרקע עולם היתה בנגד מדת מלכות מפני שהיא קרקע שהיא
 למטה מהקפידות ללמדך שהאשה נקראת קרקע ונקראת עבד שתחת המושך
 אחת מדת צדיק שנקרא משכן ועוד הדע דומה לעפר ואם מביתא לזה זהיה
 זרעך בעמר האדן וזהו מה יש אילנות שבוסעין אותן ואין צומחין ואין גלחין
 ויש אילנות משלחין והמלך שלמה ע"ה אמר בשעת לילגנות ופרדסים שהיה
 יודע העפר שהיה מצליח לכל אילן ואילן ומיד היה מצליח כן מי סגוב כל אבן
 הובנת לו בת דגון יהיו לו בצפס הגונים ממנה מפני שנותנת בה עש הדאף לה
 ויצאן בנים הגונים ואסלא לקח בת דגון אצלו עפר הראוי לה ותהיה עקרה
 שאינו עפר וזרע שיצליח לה וזו בקראת עקרה וזהו הדרכה שאמ' הבה לשה
 ברוך תהיה מבלי העמים לא יהי בך ע ועין וזו שהיא בן דגון כל אחד ואחד עש
 ולפי נקרא הדע עפר ולפי היו משקין לאשה העפר שתחת המשכן מפני
 שהאלף עמה וזרעה הראוי לקבל ולא קבלה ממנה ולפי היו משקין אותה
 עפר שפקרקע המושך עד כאן פיר' פיר' הדין שלענין רביעי דרך הפשט מודל'
זענין החמישי מפני מה היו המנים המרים חמאדדים הנב פתח
 לך שעדי אחיה שתזכה לראות אספן לריא חמאד'
 הלא ידעת מלא שמעתי מפי ע' אף דע שהמנס דומה לפרה ורביה כיצד הוא
 אמרה בלב המנס וזהו כיצד מביא לראות עיניה ודמיון גנוב

מפני

מניין ממין המותר וממין האסור שהוא האשה שנכנסה על בדרך כשט שדב'
והמשכיל יבין **ענין השמיני** מדבר מה היתה מנחתה קמח שעורים
יותר מפל המניין או מפני מה קמח ולא שעורה משו זהו שחזק בהרבה בתנאי
בענין התעשר ענין ולשון נחיתה בדרך כשט כיצד חיוב אם תכחץ לאחד אשת
בפתח שוק בת זיה כוחץ בבית האסורים ולפי שהיא שמישה מותרת אוחנה עם
איש שאינו ראוי והבין לה לפי היתה מנחתה קמח' זמפני מה היתה מנחתה
שעורים חזק מפני שעפותה מעשה בהמה לפי היתה מנחתה מאכל בהמה
שעורים זמנך דומה עלפנות השעורים מפני ששאר מיני לחם יצא ממסה
הם לן בושת פנים זה שעורה יוצא מבולה זהו מדבריו לז' דברי מתן מלך זנופ
צופים דברי דב' אחי ומלך עז' חס' ואמנם על דרך הפשט מפני מה היתה מעות
שעורים לשון מבל על הלשון מפני שלא שמה לתחומה שיעור לפי היתה
מנחתה שעורים' ענין אחד מפני היתה מנחתה שעורים מפני שהשעורים
מעט הוא קבורתו בחדש יותר ממני לחם כך זן לא היתה לך צנעה ויצאה
מפתח בתי ולפי היתה מנחתה שעורים מדה כנגד מדה שודל וזהו פן אחד
בדרך כשט' **הענין התשיעי** מפני מה אמרו לא ישיס עליה שמן
ולא יתן עלי לבן עץ הפשוט הגנני פותח לך שערי חן מפני שהאשה לא שמה
עליה שמן וכת פוב שם משמן טוב ומפני שלא רצתה לקבל השמן הכוב
מבעלה לא יסם הדעים מתקום אחד לפי אמרו לא ישיס עלי שמן לא יתן
עלי לבן עץ מנחת קנאות הוא מדה כנגד מדה' ענין אחר מפני מה אמר לא
ישיס עליה שמן כיצד מפני שפסקה השמן הכוב מהמדה העליונה ולפי אה
תן לא ישיס עלי שמן לא יתן עלי לבן עץ מנחת קנאות הוא עץ פיל הענין השני
שודל **הענין העשירי** מפני מה אמרו לא ישיס עליה שמן
פבר דמזדני אוחה **אבל מנח מה אמר וביד הכהן יהיו מי המזרים המאחרים**

איהי מעבה ביד ולפי היו המים ביד הכהן לכפר על האשה שעברה ביד
ועוד מפני שהיא התאווה אצבע שאינו מינה לפי אמרתו וביד הכהן יהיו מי
המרים המאדריס' האלך עבץ כללן עשרה ענינים בדרך כשל שדל כי
לא כתבתי לך לא דאשיך בריס' זהל ברחמינו יצחנו בעתכ אשר וישום חלקן
עם עב התמי כדי שנזכר לחזות בנו ע' ולבן בהי זין ציחנו מאכלה לא ודה'
מצוה זו בדרך קבלה רומז כללן עשרה ענינים הגב פותח כל שערי
אודה הלא ידע אם לא שמעת וגו' אל עשרה ענינים שרמזתי רומז לעשר
מדות שנוהגים בשופה' **הענין השני** מפני מה המשיב
כהן ולא לוי ולא ישראל רומז **לסתר עליון שהוא כהן**
זהו התחלת הכל וממנו תלוי העולם כמשכל האכל יצר והכל סובל ועליו
תלויים שחק ותכל ולפי היה המשיב כהן ולא לוי ולא ישראל ועוד רומז מפני
מה כהן ולא לוי ולא ישראל מפני שהכהנים באים ממדת חסד שהם מוסר העלונים
ולפי שהאשה טעה במים שהם מצות פריה ורביה ולפי מצותה בכהן כדי לתקן
המים העלונים במדה שעבדה בה כדונת ולפי היה הכהן המשיב ולא שאר
לוי וישראל משום דבת כחתן ובהן פחד וככלה תעדה כליה כיצד איהי טעה
שגרמה להפקיק השפע בן החתן לכלה שהוא מכהן פחד לפי היה הכהן המשיב
ומפני שמצוה זו כשעובר אדם עליה נותן פגם במרכבה העליונה לא רצה
הקבה להאריך עונה אל מיד צוה להשיב לה כדי ליתן שלום בין החתן לכלה
כי השלי בכל השלי זה כלולה בכל יופי ועל ומי שיריק השמן הטוב מדדת
הברית על הכלה ויהא ככה משמש לפני הכלה כי לפי אמרתו והשביע הכהן
אתהאשה ויש לומר מפני מה אמר והשביע ולא אמר נדר מפני שפקק השפע
ממדת השכי שנקרא שבעה ולפי היתה שבעה שאמרתו והשביע הכהן אתהאשה
וכמו כן השבעה רומז למדת בינה לשפי ולפי אמרתו והע הכהן אתהאשה והשבעה
והכהן רומז

למדת צדיק זה שבוטעה דומה למדת מלכות ענין ייחוד ולפי היתר שבוטעה
אלא נדר זכה ולא לי ולא ישראל ענין ייחוד ממש דומה שכל זה אברהם ויצחק
בבועם לי ולבקר בהי זהו ענין אחד בדרך קבלה שמענה ואם יש לך ענין לדון
נפלאותו 'הענין העצמי' בדרך קבלה מפני מה צונו יי' לענין סופה
ונקתה וכל זה שם נסתתה בשני עדים כמי שמשפיע למעלה במקום שאינו
ראוי במקום שלא נתון ואעפ"כ נשתמשה בשרביטו של מלך ושמדתה ו
כדאוי ולא להנס לקח יעקב אבי ע"ה ארבע חיות שנשתמש בשרביטו של מלך
ודומה ארבע אחות כנגד בית גבורה הוד מלכות אן ארבע חיות עליונות
ולפי שהיה יעקב אבי ע"ה בדומה עליונה לקח ארבעה חיות ולפי כן יעקב
אבי ע"ה יושב אהלים שהיה שלם בשלימות העליון וזכה להשתמש בשרביט
של מלך הכבוד ולא נכמע ולפי יצאו ממנו שנים עשר שבטים כנגד מחנות שני
ולפי אצל אמהרה ליש אב אהיה אזה בעליונים ואתה אזה בתחתונים אב דוכב
על ארבע חיות ואתה על ארבע חיות אב נזהר בי שיש עשרה מדות ואתה
יש לך שלש עשרה בעם עס דינה שדומה למדת מלכות כמו שאנו שלם כדחת
שלם לפי אצל צורתו של יעקב אבי ע"ה חסוקה בכסא הכבוד מפני שראוי הוא
להשפיע למעלה ממנו ונשתמש בשרביט של מלך הכבוד וכלי להשפיע
למדה למעלה ממנו ולפי זכה וכן עמדה החסיד והשלם ראוי הוא להשתמש
בשרביטו של מלך הכבוד וכלי שיצאו ממנו משה ואהרן ומרים אן שלשה
החסידים ובאמת עמדה שחב ממדת בינה ולפי הוליד לאהרן שדומה למדת
חסד כמו שהלל אהב שלום ורחוק שלום אהב את הנדיות ומקדב לתורה
והקד' למטה ממדת בינה הוא ומשה ר"ה דומה למדת תפארת ומרים דומה
למדת גבורה לאו החסידים השיבו להשתמש בשרביטו של מלך הכבוד ולפי
יצאו מהם החסידים העליונים שראית ולפי החסידים היו ראויין להשתמש ב

בשרביטו שלמלך הכבוד אבלאגן שאין ראויין להשתמש' בת' זהזר הק' יומת'
ומפ' שמשנה האחת נחשדה בעבירה זו ואיהי לא נשתמשה בד' הוא ליתן
זרע כצד להחשדו שהביאה חודבה לעולם ולתת פגם במדכבה שהשפיע מדה
למי שאנה בת זוגה זהפה להשפיע הצנוות העליונות במקום דליכא בת זוג
ומביא חודבה לעולם ואיהי לא עבדה אהצנוות כדאני ויחוד גדול בד' הוא
ליתן לה זרע ולפי' חמתורה ונקתה וכ' קד' וה' בדחמני ישיס חלקי' עס עבהתמי'
ענין דגשד' ישי' מפע ננה הכהן מוחה השם על ידי המים המרים
המאדרים על דרך הקבלה בד' הוא שכל חש' שחפ'ת
תחת בעלה בודות פירוד בין החתן לבלה ומחדשת לעולם ולפי' חמת' מעת
ומת הכואף והנואפת מפע שהפירוד במקום דליכא פירוד וגדמו להפסוק השמע
השמן הטוב והברכה מארץ העליונה וכל שכך מארץ התחתונה ולפי' מות
יומנו ולפי' היתה השופה נחשדה באן עוה הבה למחות שמו ולא הקפיד ברא
בדי שידעו בע אדם אס נתנה פירוד למעלה או ייחוד להשלים ולשלים לא כפעלה
כמו שעשתה כך יעשה לה זהבה בייחוד שמו הוא קנאי וכלת כי אנבי' י' א'
אקפו ולפי' עוה ה' ענין זה ש' קד' פקח עיניך וראה ולחכי בדמי' י' א'
ענין הרביעי' מפע מה הע' לוקחין עפר שתחת המשכב עולה הנח
טוח לך שעדי או הלא יד' א' לש' וגו' דע שענין זה בד' הוא כוצד שבי' מקדש
קדקע כמו שאזל אסתר קדקע עולם היתה רומז כנגד מדת מלכות' שהיא
קדקע הספירות ונקדא עפר ונקדא ארץ וכמו שהקדקע מקבלת הגשמים
זהו לידה והמליחה המים הזכרים כמו שאזל' שמים העליונים זכרים ומים
התחתונים נקבות ועוד אזל' עד שיצא חתן לקראת בלה ראה גס ראה ולפי'
כמו שהארץ התחתונה מקבלת המים העליונים ונקדא עפר ונקדא קדקע
כך שבי' מדת מלכות נקדא קדקע ונקדא בלה ונקדא ארץ העליונה ונקדא

עמר ומקבלת מים העליונים ומיד הולידה זהצמיחה ונקראת אשה כך האשה
ממש נקראים כללן השמות בה תדקע בה עפר אשה כלה ומקבלת המים
מבת זוגו וכל זמן שמקבלת מבן זוגו גורמת ייחוד בין השמים העליונים לארץ
העליונה ובין שמים התחתונים לארץ התחתונה ואם עברה וקבלה מאיש אחר
תחת בעלה פוסקת מים העליונים ומים התחתונים ונותנת פירוד בין שמים
העליונים לארץ העליונה ובין שמים התחתונים לארץ התחתונה וזהו סמך
ציה גס חוס יגדלו ממי שלג סאול חסא רל פסנמסן העונה שלמטה שהיה
מערב שבת לערב שבת ענקרא ציה שאין שם מים פוסק מים העליונים ומים
התחתונים גס חוס אם יתחמו בוותר חשה מעמפת תחת בעלה יגדלו מימי
שלג מים העליונים ומים התחתונים אזה דומז מימי שלג שתחת בסא הכבו
דומז לבן הזרע ולפי נקרא זה שלג ולפי חל שאול חטאו בדין הוא מיש עולה
כך שיהא במדרגת שאול בניהם ולפי שאשה זה שעברה בעפר אמתג שישקו
אותה עפר שורל ואל ברחמיו יגלה עינינו לראות נפל מתו ויוציא מפילה
לאורה גיסיס חלקי עסעב התמי לחזות בנן יח ולבקר בהיכנן
הענין החמישי מפני מה היו המים המאדריס למדרים עלדרך
הקבלה הנב פות לך שערי או הלא יד אלש וגו בדין הוא כיצד מפע שתחת
פסקה מים העליונים ומים התחתונים מפע שהמתיקה עצמה בדבר עברה
פסקה שפע וכונן וברכה בארץ העליונה ובארץ התחתונה לפי אלתורה
להשקות אותה מי המריס המאדריס מדה כנגד מדה שורל כי לא כתבת
לך אלא ראשי דברים **הענין הששי** מפני מה אורנו וצבתה בל
ונפלה ירכה עזה מפע שהיא לצתה להתעבר ולצבות בכונה במים המים
קבדי להפסיק מים העליונים והשמן הכוב המתוקים מדבש ונפת צופים לפי
וצבתה בכונה ונפלה ירכה מפע שהיריבים מעמדיך את האדם כך היריבים
שלמעלה

שלמעלה שחם בלח וזהו איהי גתה רחוק בהם מפני שהעברה עברה ביהם
ולפי אהל אבר מחזיק אבר ובלל היך אתה שומעליו מכלל שחם עבר
אבר מחליט אבר שלמעלה ולפי איהו חטאה בדיכוס והחלט שיריכוס
שלמעלה ולפי אמתו ונפלה יריכה מדה כנגד מדה שודל

הענין השביעי מפני מה אמתו ואמרה חחשה אמר אמר
שני פעמים עולה הנני פותח לך שערי חן שתצבה

ללחות בין העולם ולמזבח דע שאמין הוא החללת המעיין הקדוש מרת בינה
שמשם התחלת המעיין ממדת שמאל ונקרא אסרבעס שמחה וכשאנו אומ
אמן התחיל לימשך המעיין הקדוש עד שירד למדה פסירית ומשם בא
הברכה לעולם ומתבדך עולם העליון ועולם התחתון ולפי אהל גדולה עונה
אמן יתר מן המבדך שהמבדך מזכיר שם המעיין זה עונה אמן התחיל
לימשך לעולם המעיין הקדוש והברכה לעולם ולמי האשה גדולה למתוס המעיין
שפסקה האנים העליונים לבוא לעולם בדיק הוא מי ססתס המעיין שיפתח אותו
ויוצא מדת הדין ממקומה וחס עברה שיפגע בה ואמין דומז גבורה ולפי
היתה חומרת שני פעם אמן אמר

הענין השמיני מפני מה אמתו שהביאה מנחת קמח שעורים
על דרך הקבלה הנני פותח לך שערי חן הלא ואללש

זכו דע מפני מה היתה קמח שעורים דומז למדת מלכות ועדיין שהפריד
ביניהם וחכי קאמל עד שהיסירה עדיו הברכה והשמך הפועל מלכות דזהב
שהוא מדת עדיין לבלה ב' השלל בבלה ה' זהב ב' ב' ינפי זקמח דומז לשפע
ולפי שהפריד מנחתה קמח שעורים ולא לחס אהל הרואה שעורים בחלום
קדו עובותיו שדומז ענין הסדה ופסוק הברכה מן העולם ועוד שעורים
דומז הטומאה שהכונה אותה שמענה ואתה דע לך

ר"ה ר"ה
הענין התשיעי

מכאן מה אמרה תו לא ישיס עליה שמן ולא
יתן עליה לבן כי מכחת קנחות הוא ועד זה חנני
פוחלך ש"א שתזכה לראות המכורה העלונה בעין השכל מפני שאשה זו
קבלה מצד המומחה ופסקה השמן הטוב שלמעלה מהכלה כ"י ולפי זאת לא
ישיס עליה שמן ולא יתן עליה לבן כי מנה ק"ה הוא הכתוב הזה מעיד על זה
הענין שכל זמן שאיבא קנאה בין איש לאשתו אינו מיוחד עמה ואינו מדיק
בה שפט שנקרא שמן ולפי זאת לא ישיס עליה שמן ולא יתן עליה לבן כי מנה
ק"ה הוא שז"ל והלא ברחמינו יוצא מאפי לאו ויע חלקי ע"ה כדי ששבה לחיות
בנועם י' ולבקר בהיכלו **הענין העשירי** מפני מה אמרה
תורה יהיו מי המרים המעדרים הנני פו' לש"א מפני שקבלה
טומ' מצד כתות חמות ממדת שמאל היו המיס ביד הבהן שהיא מדת דאמ
לכפר על השמאל ע"פ מ"ז אז שז"ל וענינים אלו בלויין למי שפתקלו השם והג'
דעה ובינה לראות בעמי תורת ית ומצוה זו שביח כלפי מעלה והוא כ"ר
הפגם הראשון שעשה נחש הקדמוני ואח"כ בא נחש והטויל זוהמא בחוה
ראה גם דאה כי לא נתן לגלות מלכא לפמא כנגד הכלה השלימה בכלה ש"ל
והכלולה בכל יופי מצוה זו כנגד אבר הביצה שז"ל והלא ברחמינו יוצא מאפי
לאורה ויגדיל בעינינו י' חפץ ל' צי' ת' כ' ושרים דרכי י' וצדיק יסיל' בס
ופוש' יב' בס' והלא ברחמינו ישיס חלקינו ע"ה הת' כדי ששבה לח' זו בנוע'
י' ולבקר בהיכלו שז"ל ולחכימא בדמזא כמו שחז"ל קדי' לך בזה

ר"ה מצות שבזונה זשבעים ב'ר'

להבדיל שש עדי מקל' דכ"ת שש עדי מקל' תהינה כמנו שאמהכ"ת
זא שר יבא את דעהו ביער לחכב עניס וגדחה ידו בגד' וכו' ואמ' הוא

יום א' אחת הערים הא' וחי' את בצר במדבר בארץ חמישית לראובי ואת
 חמשה צביון לה' ואת גדולן בבשר למגשי' בעצבן מצדה א' אהל כמה ענינים ואהל
 מלכה נפשי מרשע חרביך בעולם הזה והרועה עשה שליחותו ולפי א' מ'
 צל הוא ינוק א' אחת הערים הא' וחי' כי מיני' היתה לו' א' ודברי' אהל ודבריהם
 מתוקים מדבש וזו' צו' ודברי' אהל חי' ומעו' הם ואין לנכיות מדבריהם נה
 זכה' ואמנם ממנה שיקרא י' שהיה שרל לפני הנני פותח בך שני' א' הליא' א'
 וגו' דע בודאי שאם הרג אדם לחבירו בכלי דעת שלח שלמעה היה בדרך
 פשע הוא ולפי שהיה שלח שלמעה ולא היה בדעתו להמית אותו אמתו
 הוא ינוק א' אחת הערים הא' וחי' ואעפ"כ כיון שעבר עבירה או עון היה בו עגור
 זה עב' ידו וזהו שאהל מכלגליל זכות על ידי א' וראובי על ידי חוב חייב'
 ויש לומר מפני מה אהל תלמיד שגלה מגליל לבו עמו אס' זה חטא ומכלגליל
 זכות על ידי זכאי וחובה על ידי חייב' לבו מפני מה מבין אהל פלגמלמד
 תלמיד שאינו הבין באי לו נפגע אשדה ובמו' בן גרמה היתה לו ומי' בעון
 שעשה ששנה לתלמיד שאינו הבין ולא יסרו' כמשפט ולסוף מגליל לבו עמו'
 ויש לומר מפני מה אין ששה ולא חמשה ערי מקלט ומפני מה אהל אדם מועד
 לעולם ובבאן הציכלו רבתי הציכלו העדה את הרוצח מיד גוף אדם האכלך שעס'
 ומפני מה יצא מערי מקלט והרגו גוף אדם פסור' הוא יל' ושלחו' שלהק' בזה
 פסח במו' שרמזתי מלכה נפשי מרשע חרביך האכלך שלשה' והרביעית חנני
 מה חמלת' עד מות הבהן הגדול אס' הרוצח חטא כהן מה חטא האכלך ארבעה
 ענינים מפני מה על דרך הפשט הנני פותח לך שערי' א' בכל אחד ואחד
 מאלו הלא ידעת אהל' מפני מה ששה ולא חמשה ולא יותר מפני שהשט' יס'
 חס' שנים עשר וכדי להחזיק אותם בדרך טובה קדרך ישרה' א' א' א'
 בלוי י' החזיק אותם בכושרות צדק אחד לשני פשעים ועוד אחת לשני

שבטיים והשכנות הם חלקן של כלל ישראל ולפי לשון שבטיים עיר מקלט אחד וחמש
 חלקן צד סמל שדות שנות וכלל אמר כל שבטיים שנים עשר נבדאו הששה שמאל
 במדת ימין וזהו סוד אה יעמדו על הבדכה בהר גריזים שנבדאו במדת ימין והעט
 על הר עיבדל בקללה שנבדאו במדת שמאל הא לך שחלקן שמדת שמאל ששה שט
 ובגדים שש ערי מקלט ולא יותר ולא פחות אה חלקן הששה שלמדת שמאל
 ולפי אמרתו שש ערי מקלט ובמקום פראה חכה בשבטיים שהיה הדין שם
 צוה הבה שיהיו ערי מקלט הא לך מעם הענק הראשון בדרך פשט שזכר
 זה הענק השני מפני מה אמרה תו זה צילן העדה את הרוצח מיד גוש אדם ואצל
 אדם מועד לעולם הנב פותח לשון האל ואלו מפני מה צונו להציר
 הרוצח מיד גוש אדם אם הדגו שלל מדעת מפני זה שעשה שליחותו שבדגו
 בשמים פלו ימית את פלו שלל מדעת זה ואילך שליחא שניא בדין הוא שיצילן
 העדה את הרוצח מיד גוש אדם והפעם בדרך פשט מפני מה אמרתו והצילן
 ואצל עדה שופכות ועדה מצלת מפני שמונתו ית להצילן מידם ואילך עליו
 שווה ולפי עשו חבל במה דייקים בענק רוצח ואצל בדין שהדגו שש אנשים
 בשבעים שנה קטלפון קרו להן כל כך היו מדוייקים הדין שלל ימות מפני
 ששליחא שניא ולפון יקבלו עונשו לעתיד לבוא מיד השם ית שהכל גרני
 לפניו ולפי אמרתו זה צילן העדה וכשאמר לל אדם מועד לעולם בעצם מבורר
 זהו כן אחד בדרך פשט שמענה חלל זה הענק השלישי מפני מה אמרתו
 עיר מות הכהן הגדול אם הרוצח חטא כהן גדול מה חטא בדין הוא שהיה
 לו לכהן גדול להתכון ביום הכפורים בשם בענק שלל יצא מכסול לעולם
 ואילו לא נתכוון בדאי יצא המכסול הדא בדין הוא שיתפלל בקצרות סע שמו
 ממשה היה הגורם ויש לו להואיל ושלחא שניא ועושה גזירותו שלמלך הכבוד
 אכלו שיתכון ככה ומה אכל לעשות בזה הואיל וגזירותו של הבה הוא ומפני

מהאמת' עד מות הבה' הגדול' והנני פותח לך שערי חול' דע שהכהן הגדול' טעם
ממדת חסד' ובא ממדת אהרן' הבה' ע' אהב' שלום ודוד' שלום אהב' ומה'
לתו' ואם היה הכהן הגדול' שבת' ושלום כמו אהרן' הכהן' בזכותו היה שלום' ביד'
ישל' ולא יהיה פרידה ורציחות בין זה לזה הואיל' והוא שלם לא בשבתו נעשה
פרידה זו ולפי כל זמן שהוא חי יהיה פרידה ביניהם שהוא המסבב כיון שנפטר
זתכדור' גול' הדם עם הדות' שהכהן' היה מפריד' ובמקום שהיה שלום' נהפך
למריבה ולפי אמת' נגד מות הכהן הגדול' זהו פ' אחד בדרך פשט' והפ'
הרביעי מפני מה אמת' שאם יצא מערי מקלט' בפגנו' בו גול' הדם הוא אמת'
בעט' דזה הנני פותח לך שאם שתראה בין האוכל' ולמזבח דע שאין שם ערי
מקלט' באים ממדת השמא' שהוא מדת הדין' הקשה כמו שרמזתי לך זרה
הדור' שלוח' שויה מדת שמא' וכל זמן שהוא מין במינו איך לן רשות לגול'
הדם להזיקו אבל אם יצא ממדת הדין' ממדת שמא' איך לו דמים עכ' פיר' אן ט
הענינים בדרך פשט' שו' כי לא כתבתי לך לא דאש' דברים' נ' חפץ לצי' ו
וה' בדחמין יצאון מאפילה לאורה וישים חלקו עס' התמי'
וע' הנני פותח לך כל' יאל' ש' וכו' דע שענין הפרשה הזו ומצוה זו
רומז' בגלגול' הנשמות' כיצד מקין' נהב' ואילך כיצד באו לאובן' ושמעון' והרג
לאובן' לשמעון' ולא הדב' ב' שלח' היו שם עדים בדבר' לסוף נפטר' לאובן'
מן העולם מה עשה ה' מביא שניהם בגלגול' לעולם' ויבאו שניהם ביער' גש' ו
הבדל' של נשמות' על שמעון' ויהרג' לראובן' בבלי' דעת' ש' והא' אנה לידו
ושמתי לך מקום אנו' שמ' ולפי' היו שם ערי מקלט' להגל' אותו ששליחותו
עשה ובמדת שמד' בה מודדי' כל' ולפי' אמת' והעילו העדה' הדור' מיד' גול'
ואם וטעם ערי מקלט' רומז' למדת שמא' מדת הדין' גול' שהוא הוא הנפרע
נזה' שליחותו עשה' ומפני מה עד מות הכהן הגדול' כל זמן' שתפארת' הוא הסד'

אין לו רשות לעצת ^{למקדש} מפני שהוא הוא המכיר ועשה קדש ^{מזהב}
וכדי לעלות אותה ולקבל עונסה כיון שבפחדת שבה הנשמה למקדש כך
הכהן הגדול במקום תפארת קאי והרוצח במקום גבורה והללן בתיגואי ש
עלי מקלפי מפני שדומה למדת גבורה והכהן במקום כדאי והנ לבי והנ
לכד עד מות הכהן הגדול עטף אחר מפני מה עד מות הכהן הגדול
זה דומה ענין גלגול נשמות מפני שכל זמן שהכהן הגדול בעולם לא שבה
הנשמה למקום הראוי לה ולא בא בגלגול עד מות הכהן הגדול משדכיון שמת
הכהן הגדול שבה למעלתה ולפי כל זמן שהנשמה שלמת אינה חוזרת
למקומה והולכת כמו נע ונד בדין הוא שיהא הרוצח נעוגד כיון שמת כהן גור
וחזרה הנשמה שלמת למעלתה חוזר הרוצח למקומו וישלח מפני מה הנשמה
חוזרת למעלתה שלמת הנהגה במות הכהן הגדול ולא קודם מפני שהוא חש
שלום למעלה ולמטה ומפני להטוב שלום מעלה ומטה הוא עולה במיתת
כהן גדול ומכפר על הכל עכ פה שזכרנו ומצוה זו שביח כלפי מעלה
כנגד מטכורין ומטכורין שני מלאכים המשתמשין בבתר אחד ונתמעט
לפני חבירו שזכרנו והבן אותה כי לא כתבת לך לא ראשי דברים ומצוה זו כנגד
זרוע שמאל הסמוך ליד שמאל שלחן הזה ומשם נתן מצוה זו שמאל כנגד שמאל
שזכרנו והלא ברחין מאפי לזח ענות כדי שגזכה לחזת בנועם ולזח ביה
לעת הבדחה צרה

מצות תשעה ושבועים

גריזים והקללה על
הר עיבל שז ונתתה את הבדחה על הר גריזים זאת הקללה על הר עיבל
ובת וזה יעמדו לבדך את העם על הר גריזים שמעון ולוי ויהודה ויששכר
ויוסף ובעמין וזה יעמדו על הקללה עיבל ראובן גד ואשר וזבולון
דן ונפתלי וכת ועכו הלוי ואמר כל איש ישרא קול רם בעפץ מצוה זו

וְהָיָה עֲבָדָיו שֶׁמִּתְחַלְשִׁים מִפְּנֵי שֶׁמִּתְחַלְשִׁים מִפְּנֵי שֶׁמִּתְחַלְשִׁים מִפְּנֵי שֶׁמִּתְחַלְשִׁים
בְּטַעַם שֶׁהֵם כֹּהֵל לַיהוָה וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה לְאִשָּׁה וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה לְבָרִךְ אֶת
הַתּוֹרָה וְכֵן אֵשֶׁת לֹא יִקַּח אֶת דְּבָרֵי הַתּוֹרָה וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה לְאִשָּׁה וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה
כָּל הָעָם וְהָיָה מִפְּנֵי שֶׁהֵם כֹּהֵל לַיהוָה וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה לְאִשָּׁה וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה
וְדָבָר דְּבָרֵי לֹא הֵם וְהֵם לְבָרִים מִדְּבָרֵי לֹא וְכֵן שֶׁמִּתְחַלְשִׁים מִפְּנֵי שֶׁמִּתְחַלְשִׁים
הַדָּבָר אֲשֶׁר יִשְׁתַּחֲוֶה וְיִשְׁתַּחֲוֶה וְיִשְׁתַּחֲוֶה וְיִשְׁתַּחֲוֶה וְיִשְׁתַּחֲוֶה וְיִשְׁתַּחֲוֶה
וְכֵן קִבְּלָהּ מִפְּנֵי שֶׁהֵם כֹּהֵל לַיהוָה וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה לְאִשָּׁה וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה
וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה עַל דֶּרֶךְ הַמִּשְׁכָּן וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה עַל דֶּרֶךְ הַמִּשְׁכָּן וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה
שֶׁהֵם עֲבָדֵי גִבּוֹרִים אֲשֶׁר יִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה לְאִשָּׁה וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה
וְכֵן עֵץ תִּפְלֵה לְרֹאשׁוֹ שֶׁהֵם כֹּהֵל לַיהוָה וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה לְאִשָּׁה וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה
תְּפִלָּה בְּיָמֵי שֶׁהֵם עֲבָדֵי גִבּוֹרִים אֲשֶׁר יִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה
אֲדָבָה אֲמֵנוּת רַחֵם וְכֵן אֲמֵנוּת רַחֵם וְכֵן אֲמֵנוּת רַחֵם וְכֵן אֲמֵנוּת רַחֵם
אֲמֵנוּת רַחֵם וְכֵן אֲמֵנוּת רַחֵם וְכֵן אֲמֵנוּת רַחֵם וְכֵן אֲמֵנוּת רַחֵם
בְּיָמֵי שֶׁהֵם עֲבָדֵי גִבּוֹרִים אֲשֶׁר יִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה
לְעוֹלָם בְּלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה לְאִשָּׁה וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה לְאִשָּׁה וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה
הַעֲלִינָה וְהֵם כֹּהֵל לַיהוָה וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה לְאִשָּׁה וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה
שֶׁבָּרַח וְיִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה לְאִשָּׁה וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה
שֶׁבָּרַח וְיִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה לְאִשָּׁה וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה
בְּיָמֵי שֶׁהֵם עֲבָדֵי גִבּוֹרִים אֲשֶׁר יִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה
כֵּן אֲמֵנוּת רַחֵם וְכֵן אֲמֵנוּת רַחֵם וְכֵן אֲמֵנוּת רַחֵם וְכֵן אֲמֵנוּת רַחֵם
כֵּן אֲמֵנוּת רַחֵם וְכֵן אֲמֵנוּת רַחֵם וְכֵן אֲמֵנוּת רַחֵם וְכֵן אֲמֵנוּת רַחֵם
וְכֵן אֲמֵנוּת רַחֵם וְכֵן אֲמֵנוּת רַחֵם וְכֵן אֲמֵנוּת רַחֵם וְכֵן אֲמֵנוּת רַחֵם
נִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה לְאִשָּׁה וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה לְאִשָּׁה
נִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה לְאִשָּׁה וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה לְאִשָּׁה

ושנים עשר ברחמיך ~~הנבואה~~ שלמלך הכבוד והטהרה מודיענו ~~אשר~~ חיות שבמרכבה העליונה ~~הנבואה~~ עשר גבולי לבסוף קיומה עולם העליון וקיומה עולם
התחתון ומאחר שראה יעקב אלה שנגדע שבט אחד מישדל' ונגדע עמוד אחד
במרכבה העליונה ראה במראה הנבואה שהיה הבית קמורה ליכול ונהפך לבסוף
אחד עשר גבולי לבסוף ולפי אמר ימאן להתנחם ויאמר כי אחדל בני אבלי שאלה
קרבן אותם וזוהו זה יצחק שראה כגס גדול בו' ונגדע עמוד אחד במרכבה העליון
ובעל עולם למחריביה זלמא לחנסי היי חמשה בליות ולא פחות ולא יותר מפני
שיסוף הוא מזל שור ואמתו כי יגב איש שור את פה וטבחון או מכרן חמשה
בקר ישלם תחת השור ואח יצק תחת השור בבאקדמז מכירתיוסף וזעזע
וענין הבחלה שיהא במהרה בימינו כיצד אמר כי יגב איש' זה שמעון ולוי
דכתיב ויאמרו איש אחיו ואח' לו שמעון ולוי שור זה יוסף הצדיק שהוא
מזל שור שגבון אותו מאביהם' או שיה' זה בעמיק על שם דלת בנימין זאב
יטוף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל' על שם שמקריבין בחלקן לבש אחוה
בבקר ובבש השע בין הערבים נקרא שיה' זכששבו בני ישראל ליעקב אביהם וא'
דע להם המאודע שנמצא הגביע באמתחת בעמיק קראו גבב ש' לחלשגמא
זאת התורה לאביה בדין הוא לגבון מאבצו ולמכור אותו כיוסף מפעשה בר
גבבא והיו מוכרים אותו לא מעני יהודה שגער בהם שהיה בערבות אצל אביו
ואם היו מוכרים אותו היו גורמין תשעה גליות דכתיב חמשה בקר ישלם תחת השור
ואחד בעמיק תחת השור וזהו הביטוי בעיקר החמלה וחס ולא מכרו את צעקתו
חמשה גליות עס גלות מצרים ולפי רמז שור או שיה' וטבחון או מכרין לל' טבחון
דכתיב ועתה לבו ונהרגון ונשליכנו בחדר הבדות וכו' וישחטון שעיר עזים ולפי
כתיב כנגד יוסף הצדיק שיה' וטבחון שחטון וכו' ויחטון את צעקתו לישמעאלים ב
בסוף ולפי כתיב חמשה בקר ישלם תחת השור גליות שנמכרין לישראל מפני מכירת
יוסף

[illegible]

של צורה העליונה הקדושה והנוראית והנבדלת והנשגבה והנשגבה
 חסד שהיא צורה הימין העליון ונבדלת והנשגבה והנשגבה
 למדת השמאל לצדנע שמאל שבצורה העליונה הקדושה והנשגבה
 הנשגבה זא המדה נקדחת מדתה פחד ומשם ינק יצחק אע"פ דכ"ת ופחד יצחק
 היה ל"ה ומדת הימין ינק אברהם אע"פ דכ"ת תתן אמת ליעקב חסד לאברהם
 ופגדו הד גריסים כשם צה"ל את הבל חי עד העולם זששה שבטוס כושאים
 וחסדו של צה"ל זששה כושאים שמאל שלהם והבדיל התיכון באמצע שהוא
 יעקב אע"פ זה יהיה יחד שם בדרך זה שטע לעולם ומתברך עולם העליון ואלו
 הוצאות ועולם המלאכים ולפי היה בכמה חלקים ומצוה זו שבו חלפי שמאל
 הד גריסים מדת חסד אברהם העליון יצחק היה גבורה והד עיבלי והאברהם
 חפץ למען צד יג' תו ויא יוציאנו מאפי לאו ויש חלקי עם עכ' רת' לח' בנז' ואלו
 בלי ויריכנו בעיבתו כ"י שנזכר לאור באור החיים עכ' מצוה זו והוא כנע
 חוליא קטנה שבשדרה וי' לך בזה הענין

מצות שמותיה

לבש על אשת יפת תואר שמעא בשבט
 שבו תצא למלחמה על אויבך ונתת
 בידך ושבית שביו זרית בשביה אשת יפת תואר וחשקת בה ולקחת לך לאשה
 חל' בענין מצוה זו אמרה אסרתי לכם אשה בעולת בעל והגויה והתדתי לכם
 אשת יפת תו כדי לתת חלק ליער הדע הבעיבה האשונה הוא מצוה ואחר כך להקטין
 רגילות עשאוניה שלא להזכיר אחת כ"י לשכך ליעס מדע ואחר כך תבוא לה
 זבעלתה וזיתתה לך לאשה' אן דברי חז"ל ודברי מתו מדעש ונזכרת צנע ודברי דברי
 לא' ומלך ענ' הס' ואח' לנסות מדע' כהוכה כמו שאמ' תו לא תסור ממך אבר אשר
 יצא לך ימין ושמאל ואמ' חפץ שאיך דא' לשמט למע שמע' ממשמשיהם
 הב' ויתח' שער' וזרה שתראה ב' חל' ולמזבח הע' וכן אמ' שדירה' איעזר

[illegible]

[illegible]

אכיל

1950

ענין שיהיה שם שיהיה שם שיהיה שם שיהיה שם שיהיה שם שיהיה שם
ענין שיהיה שם שיהיה שם שיהיה שם שיהיה שם שיהיה שם שיהיה שם
ויתן לנו אדלית שיהיה שם שיהיה שם שיהיה שם שיהיה שם שיהיה שם
ויש חל ע"ע התנ"י להזות בכו י"ז ול בדי' ועל דרך התן השני על דרך השני
לך ש"א שתראה בין האולם ולמזל המזל י"ז חלש' וכו' שנתן בעין דוגמא של עולם העליון
בעולם התחתון ובעין דוגמתו העליונה ופסין מדבבתו וכבר ידעת מה שהתחיל
שכל מי שיש לו בעים בלא מקיים שלשלת הדמות וכל מי שאין לו בעים בלא ממעט
בששלת הדמות ועוד שכל מי שיש לו בעים הוא הגורם בהית גופו תמנש להצית
שדותיו של בדי' ית חללו הכה בעעת פכירתו ואתה בדמות קיום דורכי' זכמת עלמות
שחס ובעים כמו שבדמותי אני' לאוי אתה לו שבעי חפכ שבדמותי עולמות כמותי
ומיבסם בל' זהבין הבכור שעשה שהנחילו פי שנים חלקו וחלק הבכור דגדן יאמר
למדת בדי' ומלכות ולפי שהיה ראשון שגרס לו לו המדות שנקרא משנה לפי את
תו כי את הבכור בן השנאה יפיר ע"כ שני פשטנים' ועל זה הנני פותח ש"א שתמא
בין החלש ולחז' דע ששון הבכור שנופל פי שנים דומה ענין הגלגל כש הבכור ביה
לעולם בנפלא דאבא חוסת נשמה יש בו מכל הבעים ומתוך הפלפל והאכמה שיש
בו יוצא מן השטה ולפי אמר'ל בזכרא שטיא שמתוך חמימות הוא יוצא מן השטה
ולפי ציון שיש בו תוספת אכמה דומה משנה ולפי אמר'תו כי את הבכור בן השנואה
יכיר לתתלו פישנים ב"א ע"י לו כי הוא דל' חן לו משפט הזכרה' ועל זה
בין אחד הכן ודע לך כילא כתבת לך לא ראשיד' ולחכי ברמ'י שכל הענין פסחלו
גלויים הם למשכיל י"ז חשן ל' צית'ל זך אינו אות לטובה ויעלצו בך אוהבי שמך ויו"ל
מאפי' לאו ויע' חנניה' לחז' פ"ז ול בדי' ועל דרך הקבלה בפן השנית הגני פותח
טעמי' הן שחזקם לבואם ופסחלו' ופסחלו' דע ששון הבכור בדין הוא
ליסולפי שנים טעם שיהיה שם שיהיה שם שיהיה שם שיהיה שם שיהיה שם
עודת הזכר קודם ואם יפסח קודם שיהיה שם שיהיה שם שיהיה שם שיהיה שם שיהיה שם

[illegible]

ג' מצות שנים ושמזונים להיות הפירות שלם מעט מעט

דבירה כי תבאו לארץ ונסעתם כל עץ מאכל ועד לתם עד לתם חתפריו שלש שנים יהיו
 לכם ערלים לא יאכלו בעטף מצוה זו אכל כל מצוה שהיא תלויה בארץ גוהת בארץ
 אכל לא בחוצה לארץ וכל מצוה שהיא תלויה בגוף כוהת בגוף בארץ גוהת בחוצה
 לארץ גוהתה זו העיקר היא בארץ או דמי לכל ועוד הכל הדין שנמשך שנים יום
 תורם ראש השנה עתה לו שנה ונותר לקיימן אם לעולם עולה ואם לרבעי רבעי
 ובעת ענינים שדבריו יכלו בעטף מצוה זו ודבריהם מתוקים מד וכו' ודבריו דבריו
 חיים ומ' ע' הם' ואין לנפשות מדברי בחובה כמו שאמרתו לא תסור מן הדבר וגו'
 ואמנם בעטף מצוה זו תנני מותח לך שערי או שתראה בין האוכלים ולמדבה הלוחות
 אם לא שונעת נה שגלה לנו בפלאות תורתו כמו שאמרה בכתב מעשיו הגדל לעמנו
 וענין מצוה זו מפני מה צונו ית' שלש שנים נקיה לכם ערלים מפני שהאכל מתפשט
 ואוכל כח האדמה ופוטל השומן שבה בשלש שנים תכלה ונאכל כוח בכללן השלש שנים
 ויונק ומבדל בשנה הרביעית ישרוג יולד ויש לו פנים ודמיון הוא לאחת בכורים והלולים
 לית' מפני שהיה בשרו ודמיון ונאכל ויולד הוא דמיון לכלל האוכל השלש
 שנים חסוד ליהנות ממנו כלל וכלל כח האדמה ונאכל ויולד הוא דמיון לכלל האוכל השלש

[illegible]

46

וְעַל־כֵּן מִי־יָדָע אֵיךְ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ שֶׁנֶּחֱמָדָה לָנוּ שֶׁמִּתְחַבֵּר הַדְּרָגוֹת וְיִשְׁלַח הַמֶּלֶךְ זֶהָ
 בְּמַחֲבֵר בְּיָד מַלְאָכָא לְשׁוֹמְרֵי הַתְּהִלָּה לֵךְ אֶת רֵאשֵׁי דְבָרִים וְלִחְבֵּי בְּתוֹלָי יוֹחֲפֵי לְצִדָּתוֹ
 וְעַל־כֵּן הַמֶּלֶךְ שֶׁנֶּחֱמָדָה בֵּין הָאוֹלָם וּלְמַזְבֵּחַ מִמֶּה שִׁיחֲדָה יְיָ לְאֵל
 לִפְנֵי הָלֹא יָדָא לֹא שֶׁמִּגִּדוֹ דַּע שֶׁכָּל הַשְּׂבִיעִיּוֹת בָּאִים מִמֶּדֶת בִּינָה וְכָל־מֶה שֶׁבִּדָּא
 הַקְּבִיָּה בַּעֲוֹלָמוֹ כֻּלָּם בָּאִים לְקַבֵּל שְׂפָע בְּשִׁבְעֵיּוֹת מִמֶּדֶת בִּינָה וְזוֹ הַמֶּדָּה נִקְרָא אִם
 וְעַל־כֵּן נִקְרָא בְּכַסּ וְעַל־זוֹ הַמֶּדָּה אֵת הַמֶּלֶךְ דְּעָלָה אִם הַבַּעַס שֶׁמִּחָה הַכְּלִיָּה
 וּמִכָּאן בָּאִים כָּל הַשְּׂבִיעִיּוֹת וּמִקְבָּלִים בָּח וְהַשְּׂפָע וְהַבְּרָכָה לְכָל־כֹּחַ הָעוֹלָם וְזוֹ
 הַמֶּדָּה הַזֹּאת אֵתָּם וְלִפְנֵי נִקְרָא אִם הַבַּעַס שֶׁמִּחָה וְהַיְבָּל לְוִמָּד לְשַׁעַר הַחֲמִישִׁי
 שֶׁמֶסֶם מִתְבָּרֵךְ עוֹלָם הַעֲלִיָּין וְעוֹלָם הַשְּׂפָל (מִקְבָּלִין) כָּח כָּל־כּוֹחַ מַעֲלָה וּמַטָּה
 וְלִפְנֵי נִקְרָא עוֹלָם מַטָּה שֶׁשֶּׁם מִתְחַדָּשִׁים כָּל־הַכְּחוֹת וּמִתְבָּרְכִים וְלִפְנֵי נִקְרָא יוֹבֵל עַבְדֵּי
 שֶׁם שְׂבָאִים מִסֶּם כָּל־הַבְּרָכּוֹת וְהַשְּׂפָעוֹת לְעוֹלָם וְזוֹ הַמֶּדָּה נִקְרָא עוֹלָם הַפָּא עַל־שֵׁם
 שְׂבָא כָּל־הָעוֹלָם מִתְבָּרֵךְ וּמִתְחַדָּשׁ כָּל־הַדְּבָרִים בַּעֲוֹלָם וְחוּזֵר הַדְּבָרִים לִקְדָּמוֹתָם
 וְהַשְּׂבָע שְׂבִיעִיּוֹת אִם שְׂבָע מִדְּרָגוֹת מִמֶּדֶת בִּינָה שֶׁמֶסֶם מִמֶּדֶת לְמֶדֶה עַד הַשְּׂעָר
 נִקְרָא עַד הַעֲלִיָּין שֶׁמֶסֶם מִתְבָּרְכִים עַלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים וְשֵׁם צוֹהֵי אֶת־הַבְּרָכּוֹת
 עַד הָעוֹלָם וּבְגִדָּו כָּל־הַשְּׂבִיעִיּוֹת מִתְבָּרְכִים וְלִפְנֵי שְׂבִיעִיּוֹת מִתְבָּרְכִים וּמִתְחַדָּשִׁים
 כָּל־הַכְּחוֹת שֶׁנֶּחֱמָדָה מִהַמְּרַכְּבָה הַעֲלִיּוֹנָה שֶׁשֶּׁם נִקְרָא כָּל־הַכְּחוֹת עַלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹ
 זְבִידִין הוּא הוּא יוֹבֵל כָּל־הַכְּחוֹת מִתְבָּרְכִים בּוֹ שִׁינְאָבו עַבְדֵּי לְחַפְשִׁי וּבָזוֹ הַמֶּדָּה נִקְרָא
 יִשְׂרָאֵל מִמְּצִיּוֹת וַיֵּצֵאוּ לְחַפְשִׁים שְׂבִידִין הִיָּה שִׁיתַּעֲבֹבוּ שְׂרָא בְּגִלּוֹת מִצְרַיִם חָזָא עַל
 דְּדֶרֶךְ דְּבוֹכָכִים שֶׁהֵיוּ רֹאשִׁים שְׂלֵא יוֹכְלוּ לְצַחַת מִסֶּם וְהָדָא שֶׁהֵיוּ בָּהֶם עוֹבְדִים עִשׂ שֶׁכֶּ
 וְהָמָר לִיהֵם אִישׁ שֶׁקָּצִי עֵינָיו הַשְּׂפָעוֹ וּבְגִלּוֹלֵי מֶלֶךְ לֹא תִּטְמָחוּ וְכֵן לֹא שֶׁמֶסֶם וְלֹא לִי
 אֶת־חֲזָנִים וּבְדִין הִיָּה לְחַפְשִׁים אֵל מִסֶּם שְׂבִיעִיּוֹת חָדָא שֶׁהֵגִיעַ הַזֶּמֶן שֶׁמֶסֶם
 הִבֵּה לְאִבְרָהָם אֵלֶּיָּהּ זֶה שְׂבִיעִיּוֹת מִסֶּם שְׂבִיעִיּוֹת שֶׁבָּא לְשִׁמּוֹן שֶׁנֶּחֱמָדָה מִסֶּם
 כִּנְסַת יִשְׂרָאֵל לְבִין כָּל־הָעוֹלָמִים וְהִלָּא כְּתוּב בְּפָסֻק וְיִבְרָא יִשְׂרָאֵל בֵּין
 בְּגִלְתָּ הוּא שֶׁנֶּחֱמָדָה בְּדִין הוּא שֶׁיֵּלֵךְ בְּעֶךְ מִיָּד אֶת־בָּהֶם בְּחוֹתָה עֵתָּה נִבְחָלוּ

ולפי כל חוקי המצוות אשר צונו לא נעשה חסד וחסד
שהוא שנתנה וכל עליו בני יע מאדך מצרים וכליו חסדו וחסדו
הכל ולפי חסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו
משום מצוה ולפי צונו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו
טעם הדבר כי לא חסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו
והוא חסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו
כחצו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו
בכליו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו
שיקרה וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו
שיקרה וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו
מאדך מצ' ולפי פיו שגב' וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו
נתינו לכם חסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו
ואם לא הונו נותן חסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו
למתקן לפעדת הדברות והתחיל לומר כי תקנה עבד עבדי דומה שושל נהיה
בגלות ונעבוד מלכות לגלות ולפי חסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו
ששת ארס שנה מיום שגדא רבה את עולמו ואם תאמר והלא אל רבועי שהיה בו
גאולה ואף ששי זה שעתידה להיות גאולה בעת הנץ החמה לא מקצת מיום כבודו
תלך חסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו
ולא בכסף תגאלו מה כחצו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו
ולא ידעה שפי עמדה וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו
שפי עמדה וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו
ענין אחד אסבג יצא חסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו
בגופו יצא עסגופו של חסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו
עמו' אם חסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו וחסדו

נקה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

צריך ומה שהיה צריך לו...
התורה והשקלה ודרכה...
הענין בשמך הטוב היוודע על...
הדם והשדה זכיו נקדח כלם...
המלכה תורה ומצות ובהיות...
ובהיות האדם מקיים התורה...
תמצה וראוי הוא לידבק...
נבוא העולם לא משום...
כמו שכתבתי לך והוא...
וזאת מה שכתבתי לך...
לחם אלהינו עין תחת עין...
כונה פנימית של חבורה...
מפני שהם נעשה בעזרת...
פנימיותם ונתנו לו פנימיות...
דרך השכל מפני מה...
לחם עין תחת עין...
הענין הוא דוגמת...
הימים ואם שלך עינים...
דומה למד החכמים שהם...
זה כגובלנו כל הימים...
א הענין מה שהיה בדרך...
אם לא שיהיה עין...
לא יבואו כי ודבר את...
זה הוא

סדר חמשה עשר

אחת ושמח את אשתו אשר לקח בענין מצוה זו ~~אשר לקח~~ שימור זאנך
חיה חתן וכלה מפני ששם מקורבין המדיקין במקום שצוה יצא אתה ברכה חיים
עד העולם שם מקורבין מלאכי הבלה שהרי אברהם אבינו יצא ממנו פסולת וחיה
בו טלפות לכתובות המלאכים היועשים ויצא ממנו ישמעאל ואעפ"כ חתן וכלה
שם בלפותה לכתובות הבאים ממקום אחר על אברהם אבינו לכתובות חתן וכלה
ולכך כתב אברהם הוליד את ישמעאל ויצחק הוליד את עשו לכתובות חתן וכלה
הבן ויעקב יצא ממנו דינה ומשה רבינו לקח אשה מצד שמאל לצפורה כדי לכתוב
חלק לצד שמאל כי לא היה לו אשה למשה רבינו משאם שלח בת יתרו את משה
שיתן חלק לצד שמאל וכן בזה הדרך הנהיג ע"פ שהרי ארז"ל הן מת למדין שלח
אברהם שלום ורודף שלום אברהם את הבדיות ומקרבין לתורה ואעפ"כ שהיה ממדת ימין
שהוא מדת הסוד נתן בו חלק לצד שמאל ועשה' וכמו כן דוד רבינו היה בו חלק לצד
שמאל שלח בת שבע אשת דודיה המלך שלמה ע"ה לקח בת פרעה' והושע לא היה
לו בן בלחוד ואחר מה צדיקים נתן לו חלקו לצד שמאל אבל נתנו לו המעוס לצד שמאל
ד"ה החב לצד ימין ולפי אופן שחתן רומז למדת רחמים שימור שלח יסלף פדו צד שמאל
לפי ארז"ל שצדיקין שמור זהו מעש מעד כרי לז"ל ודבריו מתו מדבש וגוף צד ודבריו
דבריו חיים ומעוהם שקבלה אמתית היתה בידם ומסיני קבלו קבלה ואמתית שקבלה
את השם שבו פה עמנו היום ואמר הנביא ע"ה מעת היותה שם אני ועתה י"ש שלחני ודחו
ולפי אופן לכתובות מדבריהם ימין ושמאל ואמנם של דרך המשט הנני מותח לך שם בע"ה
שתראה בך את כל המלאכים ואת כל מי שאין לו כבוד אדם אלא חצי גוף שהרי מצינו
באדם הראשון ע"ה שלח קרוב שמו אדם אלא עשאו שם ויקרא את שמו אדם ביום הברוא שמו
היו בכתבן אלא ששהה לך שלח נקרא אדם אלא שיש לו אשה וחי שאין לו אשה חצי גוף כפי
אשה נקרא שלם ולפי חס שבעת ימי ההפך בנגד שבעת ימי המלאכים לך שבעת ימי השמורת

אשר יקראו שם אבותיהם שם אבותיהם ויהי וימנע מהם שבעה ולא שמונה ולא
פחותהם שבעה שבעה שבעה שבעה ולפי זה שבעת ימי המשתה
שבע כנגד שבעה שבעה שבעה שבעה שבעה שבעה שבעה שבעה שבעה שבעה
שבעה שבעה שבעה שבעה שבעה שבעה שבעה שבעה שבעה שבעה שבעה שבעה
ולפי זאת הנהגה טוב לכת אבות אבות מלכת אבות משתה באשר הוציאו כל האדם
שזה נפטר מהרב וזה נדבק ברב' וענין איך מונעים תכשיטין מן הכלה כלשנים
יום' דומה לבית דין הגדול שיושבים לפני הכלה ביום' וזמנן שלשים יום שמתכשטין
לכלה זהו זמן בית דין שלשים יום ואח"כ איך מונעים תכשיטין מן הכלה כלשנים
יום' וכנראה בארץ הכלה תכשיטין שלשים יום' וכשהנשמה באה לעולם הוא כמו
כלה ובאים ב"ד הגדול מתכשטין לנשמה כלשנים יום' ומלמדין אותה תורה ומצות
וטעמים ככמה פעם ובכמה פעמים משתנים זה מזה ומדאיין לו גן עדן וגיהנום
הגמול והעונש הכלל וחד היסוד ולפי איך מונעים תכשיטין מהכלה שלשים יום כדי
לחברה על בעלה מפני שכללן שלשים יום מורה שלמות וכנגד שלשים יום למדת
כשנפטר הנשמה כנגד שלשים יום שהורו ב"ד הגדול לנשמה בביאתה זמן חתונה
יום האלף ענין' ושלשים וענין נקי יהיה לביתו אצל שלשה נמחל להם על כל עונותיהם
ואין הקמי שכלל בישראל שג' בן שנה שחול בחלכו והלך כת משכמו ומעלה גדולה
העם לא לומר לך שנמחל על כל עונותיו באן היה בן שנה וכמו כל החתן הוא נקי כלא
היה בן שנה ש' נקי יהיה לביתו שנה חתן ושמח את חסותו אשר לקח מפני שכבר נתקן
השנה מהם שנים עשר גבולי אכסון ג' שנים עשר שבטין ושנים עשר חדש עברו
עליו שהוא תקופת השנה ונמצא שלם עמושה הרי הוא ככל אדם ואסלא עברו עליו שנים
עשר חדש תקופת ערין מקדש חתן ובמדת האדם נקי שנים עשר במדות פטור מן
המצוה ולפי זאת ולא יעברו על כל מצוה נקי לביתו שנה חתן אשר לקח' האלף
פיר מצוה זו הדרך פשוט שודל ולפי זאת האדם ירחיק מן חתן כח שחמ' חל' ע'ה
בלענין ואפי' נפלא חתן' קצרה הנני פותח לשלש שתיקה בין האדם ולמנצח הלא

ויהי עתה כדע שהחתן דומה שלמות במדעיה העליונה דומה לדומה דומה
 שהוא המלך יצב לפי אומדן נקי ולא ירא באדם טעם וטעם בסוד
 נוסח אשה דומה שלמות ונדרסה למלך יצב שיש לו טעם וטעם ולפי זה
 יצא בצדק עד שיעשה צדקות בניסוח דומה היות לצאת בתורה דומה מפני שיש
 את אשתו וישמח למדה העליונה שמורה ויחוד זהו כן אחד בדרך הקבלה ועוד
 הפעמים הנני פותח בך שם הלח ידעת אלש נגד דע כשהחתן מתניח עס אשתו מורה
 ייחוד בין החתן שהוא המלך יצב ובין הכלה כ"ה השלל בכל השלל זה כלל כל יופי ואור
 שבע והצלחה ונדרסה לעולם העליון ולעולם השפל ולכל ברחמי מעלה ומטה וחסד
 שחיי משמש מתסיף שמה בוי צדיק למלכות זה סעס מבט מה שזה אחת כבוד
 שנים עשר שבטים שסובבים כסא הכבוד שעליהם נמשך שנים עשר גבורות לבסוף
 כמו שחל המלך יצב גבורות עמים למספר בני ישראל ולפי כל דומה שמורה שלמות דומה
 הוא שלום יצא בצדק ולא יעבד עבדו לכל דבר ע"פ פסוק וגלוי הוא למשכיל למי שנתן
 לו הכח דעה והשכל לראות נפלאות מתן זה לא יטה עיניו בתודתו קיוס חלקי עם עב
 ויהי עתה כדע שהחתן דומה שלמות במדעיה העליונה דומה לדומה דומה
 שהוא המלך יצב לפי אומדן נקי ולא ירא באדם טעם וטעם בסוד
 נוסח אשה דומה שלמות ונדרסה למלך יצב שיש לו טעם וטעם ולפי זה
 יצא בצדק עד שיעשה צדקות בניסוח דומה היות לצאת בתורה דומה מפני שיש
 את אשתו וישמח למדה העליונה שמורה ויחוד זהו כן אחד בדרך הקבלה ועוד
 הפעמים הנני פותח בך שם הלח ידעת אלש נגד דע כשהחתן מתניח עס אשתו מורה
 ייחוד בין החתן שהוא המלך יצב ובין הכלה כ"ה השלל בכל השלל זה כלל כל יופי ואור
 שבע והצלחה ונדרסה לעולם העליון ולעולם השפל ולכל ברחמי מעלה ומטה וחסד
 שחיי משמש מתסיף שמה בוי צדיק למלכות זה סעס מבט מה שזה אחת כבוד
 שנים עשר שבטים שסובבים כסא הכבוד שעליהם נמשך שנים עשר גבורות לבסוף
 כמו שחל המלך יצב גבורות עמים למספר בני ישראל ולפי כל דומה שמורה שלמות דומה
 הוא שלום יצא בצדק ולא יעבד עבדו לכל דבר ע"פ פסוק וגלוי הוא למשכיל למי שנתן
 לו הכח דעה והשכל לראות נפלאות מתן זה לא יטה עיניו בתודתו קיוס חלקי עם עב
 ויהי עתה כדע שהחתן דומה שלמות במדעיה העליונה דומה לדומה דומה
 שהוא המלך יצב לפי אומדן נקי ולא ירא באדם טעם וטעם בסוד
 נוסח אשה דומה שלמות ונדרסה למלך יצב שיש לו טעם וטעם ולפי זה
 יצא בצדק עד שיעשה צדקות בניסוח דומה היות לצאת בתורה דומה מפני שיש
 את אשתו וישמח למדה העליונה שמורה ויחוד זהו כן אחד בדרך הקבלה ועוד
 הפעמים הנני פותח בך שם הלח ידעת אלש נגד דע כשהחתן מתניח עס אשתו מורה
 ייחוד בין החתן שהוא המלך יצב ובין הכלה כ"ה השלל בכל השלל זה כלל כל יופי ואור
 שבע והצלחה ונדרסה לעולם העליון ולעולם השפל ולכל ברחמי מעלה ומטה וחסד
 שחיי משמש מתסיף שמה בוי צדיק למלכות זה סעס מבט מה שזה אחת כבוד
 שנים עשר שבטים שסובבים כסא הכבוד שעליהם נמשך שנים עשר גבורות לבסוף
 כמו שחל המלך יצב גבורות עמים למספר בני ישראל ולפי כל דומה שמורה שלמות דומה
 הוא שלום יצא בצדק ולא יעבד עבדו לכל דבר ע"פ פסוק וגלוי הוא למשכיל למי שנתן
 לו הכח דעה והשכל לראות נפלאות מתן זה לא יטה עיניו בתודתו קיוס חלקי עם עב

לעצמך

[illegible]

באשר ידוע דומה שיהא ביהם מלחמות וכן כדבר הנזכר שחור שחור
לשחור החמה מורה שרעב הוא שיהפכו פני אדם שחור ודומה
עם בדידותו שמו ודבריו וכלל אומלך כל אדם שלמה ודומה סלם כלל פרימית
כשיבא לידי חולה יבא לידי מיתה וכמדומה לו בחולתו שכלו שהוא מת אבל שיה
רגיל לעולם בחלואים אעפ"י שיבא לידי כמה חלואים בזמן שהורגל אינו סלפך מדאמר
בך אומות העולם הם מונעים לחמה ודומה אך בה כגם צויה פלוקת כי מאד כל העולם
זלפי מצליחין אומות העולם בטובם ובעצמה שרואים שבחקה החמה מעט וכאן לוחולי
כמדומה להם שהם מתים מפני שלא הורגלו לכך זלפי אמרנו כי עתה ודומה דומה
לתחתו כי יחיה הגויים מהמה מפני שישל הורגלו בחלואים ואעפ"י מתיראם אפ"י שכל
הורגלו הם מתיראם ולסוף כשיבא המשיח יחיה בעצמן שלא ידעו ויעדו אה של ודומה
חלבה ובושה החמה כי מלך ילד צב בהר ציון צב ששים ונגד דקמן כבוד אפ"י שכל שזמן
חומץ ללבה ובכל חרש וחדש כלקה הלבנה כמה פעמים ואנו בכל אדם קיום מצטעדים אנו
מקיום רבואה וכשנלקת חין אנו חוששין בדבר כלל מפני שכבר הורגלו בגלות ובצער
הגלותה זה שאנו מנידו עד יעלה עלינו רוח מערום האלף בעצם בעצם לקות מלכה
ועתה חומד לך מפני מה יש פגיונות בידה ומתחדשת בכל חדש וחדש ומפני מה יש בידה
כמין צורה דע שמדת יעקב אפה חקוקה בכסא הכבוד ודומה ממש בידה ודומה
שפירא לבע אדם שיש בה כמין שחור אפ"י כשהיא שלמה והוא כנגד אבד העולם ולפי
שכל מונע ללבה על שם שישל ממש חקוקה דע לומר מפני מה יעקב אפה יחד
מכל האבות ומכל הקידים מפני שבדאי הוא לקח למרשה והשמש הוא היה ממש
זהו המאיר לידה מפני שהידה דומה למב שדמז יוסף הצדיק עבדו למן זהו השמש
וידה אלא פת בשאר האבות שבו אי ביעקב אפה נתקיים מרכבה העליונה יותר מכל
האבות ולפי מה דיעקב איש פשוט אנוס פנים צעיר דומה שלמה אות באות יושב
ואלפים שלמה זה עיקר אומלך שהוא יושב והלל חמול שיון חור שיון שבב
מאורות הגדולים בשמש ובירח וצורתו חקוקה בלבה והוא אף על פי שכל

דומה

וה

[illegible]

מקצרות מפע שמינות היום בשופד או דברי רזל ודברי מתו מדבש ומצת צבים מדברי
דבדיא חי ומלעו הם נאח לנפיות מדבלי כה וכה וכלם חסידים מדבש וכלם לחנס חלנו
לא תסוד מק הדבר הע יגי לך ימוע' ואמנם האמת יאמר לך מלחם שמי עיני ה' יתבחרו
הנני פו לשא שתל בין האו ולמזבח הלא יד הלש וגו דע שעט חצוצרות דומז קול
למדה שאהל לבת קול זו ממדת מלכות ומפע מה נקרא בת קול מפע שהאמת בל
שהוא מדת צדיק שהוא סוד הברית השפי למטה ממנו ולפי נקרא זה השם שרשבוני
והקול היוצא משם חצוצרות דומז למדת הדין הדפה ולמדת הדין הקשה שם וצדקת
את הקהל תתקעו ולא תריפו מפע ששכלו מדת רחמי בישרא יוכבשו רחמים את העם
ולפי תקיעה דומז רחמי ולפי אמתתקעו ולא תריפו' ועוד שתי חצוצרות דומז כנגד
אורך אנפין וזעיר אנפין שהוא בדרך אחד ית ולפי הין שלכספ לרמוז מדת רחמי זה
הממתיקין את הקרבן ולפי אמתתקעו עתה בחצו על עולו ועל צב שלי זה לכל לשכרון
למנא' והפס' בדי לתת חלק בקרבן למדת רחמי ולמדת הדין זהו סוד הקול קול יעקב שני
פעמים כנגד שתי חצוצרות והם ממתיקין את הקרבן ומקריבין לקהל במדת רחמי
זהו פן אחד בדרך פשט מה שיכל האדם לשמע' ועל זה הגנימות כל שם הלא והלש
גו דע שעט חצוצרות דומז שתי קולות שנגלו בסוני דעת וכל העסלואים את הקולות
ואת הלפי זהו סוד כרובים שהם צורות דבר ונקבה כנגד החתן שהיא הולע צב ופגד
כנסת יע השל בכל השל והכלו בכליופי ולפי הם שתי חצוצרות כדי ולשמח החתנים
הכלה כ' ולא לחנס אמתו את הקולות תדתי משמע וכות לשל לך שתי חצו בקף שדומז
ענין היחוד בין המלי צב ובין הכלה כ' השל בכל השל והכלו בכליופי וכנגדלן המדות
נקרא קול כנגד החתן ובת קול כנגד הכלה כ' ולפי הין שעס חצוצרות זהו תורה
שבכתב ותורה שבעלפה תורה שבכתב נקרא קול' ותורה שבעלפה נקרא בת קול
ולא לחנס נקרא על שם שמורה ששנת ואנפכ הכל דבר אחר הוא וזמן שדמז בתורה
הקדושה תורה אחת יהיה לכם שהכל דבר אחד ומפס מה אמתו בענין חצוצרות זהו לך
למקרא העדה ולמפע את המהנות מפע שדומז ענין קול שנתורה העליונה ומיד היו

העדה נוסעים מפני כבוד יוצאים כשהיו תוקעים שתי חצוצרות נוסעים כל בעדה
מפני שכבודם בעת העלין לילך ישראל שנמעלה וישראל שלמה למסעם ואם
באחת יתקעו ובעדו ילך העדה ראשי העדה מפני שדומה לקול החתן ולפי היוגשים
הנשיאים ראשי העדה ראשי כנגד דוגמא העלונה וכשהיו תוקעים בשניהם
הכל נוסעים מפני שדומה ענין ייחוד ומפני מה אמרנו שלכסף מפני שהכסף מורה מדת
התענוגות להמתיק הקולות שבחין במדת הדין דכתיב קולין בכח וחנו צרות לין ^{חתיקים}
את הקולות הן נוסעים העדה ארבעה וכלם שהם כנגד ארבע החיות שבמרכבה
דמות אדם דמות אריות דמות שור דמות נשר ישלוח מפני מה אמרנו פשה לך שני
חצוצרות כסף היה לו לומר עשה שתי חצוצרות כסף מפני מה אמרנו שני חצוצרות כסף
באותו המקום כל דמיון שהיה משה למה חיים ומשגב כבוד מן העולם נגדו ולפי כן עשה
לך מפני שמה למה הוא גוף מחסר לכל החיות והיה במדת תפארת שהוא גוף שלמות
העלונה הקדוש והטהור חגלו הבה עשה לך שלמות שתי חצוצרות כנגד שתי צדוות
מדת ומין ומדת שחל ונמצא משה למה שלם וכשהיו מקהילים את העדה שדומה מדת
יחמים הן תוקעים מפני שהתקיעה דומה דמיון ולפי כן נבחרה לך את הרב תתן ואל
תלוי כי התקיעה מורה דמיון זה הדומה מורה דין וכשהיו תוקעים היו יודעים שבאבות
דמיון זה הדומה לטוב דין ומיד היו נוסעים בדגלים כסדר העליון איש על מחטא ואיש
על גגלו לצבאו ולפי כן הבה למשה דעה עשה לך שתי חצוצרות כסף ^{זעזע הפעג}
הנני מות לך שאם שתראה בך האוכל ולמנוח הלא יד אלש שתקן צורת האדם שמורה דוגמת
שנשלת הקדוש והטהור זה כלל תקוני הגוף תמצא במשכן אלת חנה וושט ושתי
חצוצרות דומים לקנה וושט ונשלת צורה העליון ולכך כתיב עשה לך שתי חצוצרות כסף
והי לך למחנה העדה ולמסע את המהנות ועצוה זו שכי פליטעלה ששתי חצוצרות
דומה גבורה ומלכות שני ההיך שלשם המין והוא כנגד שני חטיין שהן לפי הקנה כנגד
אחד מהם ע"כ כחלז שדל' זהו ברחמיך ובחסדך ימחול לנו את כל עונותינו ויעלה

לבו במלל כתינו ויציילנו מעון ואשמה ויהיה חשבת ויחיה מוחל לא שיהיה לנו
עם עבד התמי לחזות בנוסם יצי ולבין בדי ולחוד באור חשיב ויחיה מוחל לישרים
מצות שמצנה ושמזנים' ללחוד פבדים שפועם בהבחר
עין ועין דכח חססין נפחין אן שן חססין
יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו' בענין מצוה זו אלהל מבין שהבה עשה לי שוטה
הבטיח ש'למה לחיי המולס הבא' ומה עבד כנעני שהוא קנין כספו של אלהים
תו' ישלחנו תחת שנו' ישראל שמוסרין דין עצמן בכל יום יום למיתה של אלהים
השם על אחת כמה וכמה מבין הבטיחה לישראל לחיי המולס הבא' ועוד אלהים
קדושין ארבעה ועשרים איברים הם שעבד כנעני יוצא בהם לחירות ואין צריך שטר
שחודר מנהלן משן ועין מה שן ועין בגלוי אף כל שבגלוי ול' ישמעאל אומ' שן ועין
לא צריך שטר שחודר מפעשה כל יודעין שחמיתו שחם הפל שן עבדו אן שן חססין
אן עינים מיד לחפשי ישלחנו אכל ענין ארבעה ועשרים איברים אינן יודעין
בעצמם ולפי צריך שטר שחודר ועוד אלהל ודבלי מתוקים מחדב וכול סופים
זדבלי דבלי חי ומעלה הם ואין לנמות מחדב' בהוכה כמו שאמרתו לא תמור מחדב
אף ג' לך ימין ושמאל' ואמנם עתה אפרש לך מצוה זו ופעמיה בדרך פשוט
זכר פותח לשם בזה שתראה בין האן (אלם הלא וך אלש' דע שעבד כנעני בא מצד
שמאל' ולפי הוא מצוה להשתעבד לו כמו שאמר לשל במסכת ראש השנה שארי ליה
מארי לפלגא שהוא מצוה לשתעבד בעבד כנעני כמו שאמר הכת והתנהלתם אחתם
לבעבד אחרים כל שתאחדה לעולם בהם תעבדו' ולפי עוננו ה' ית מצוה זו לתועלתנו
כל האמנים בדין שכלו במדת שמי' וזאם מכות צד הבוחר ללפי הנא מצוה לשתעבד
בהם אכל הם הפללו שנו עינו בא לחיות שאן שן איברים הוא עשיתם מלחכה
הם אמש הגורמין העין לראות המלאכה ולעשותה לשן הוא הטוחן המצאן ואם
אדם הפל אותם מורה שחל על שפגורו ולפי אף תו' לחפשי ישלחנו תחת שנו'

זינע לומ'ס פאר אונזער יבול אדם לומ'ס עשה עמ' ואינו זנך מפני שבא מזר
 שג' אדם לומ'ס פאר אונזער יבול אדם לומ'ס עשה עמ' ואינו זנך מפני שבא מזר
 והתורה אמר לא יחבב רחיס אדם נפש הוא חובב בנגד השנים שלמעלה ופגד השנים
 שלמעלה זלפי אמתו ואפ' עבדו מפני שאלו הן מומין גלויין זידו עים לבד אדם יואר
 פלו אדם הוא שחסר לעבדו אבד אחד או לאמתו כמון שעשה לאלו כד' עשה לכל
 אדם שעה שידאו אותו יחלף עליו ויאמרו אבדרי הוא ולפי חס הבה על כבודו
 וזה ש' עבדו לחפשי ולא יחלקו עליו בעיני אדם ויזיאו עליו דבה ללי סכפ
 אדם עבדו או שן אמתו ופיל להם יע' פתחת סנו' עבד זה ממע חומץ כנגד יע' א
 שחזרו עבדים כנגד הבה כמו שאמ' הכת' לי בני ישראל עבדים עבדיהם אשר
 הוצאתי אותם ואנו עבדין צאן מדעיתו וקנין פסס' זענין שן ועי' דומא כנגד
 ראשי ישראל שהם חנונים כמו שאמ' הכת' והיה אדם מעי' העדה שהם עי' ישראל
 זה שנים זהו שאמ' הכת' חכמי עי' עי' ולבן שנים מחלב' זין החסידים בכל
 דוד דוד שהם לבנים ומכופרים בשן שהוא לבן דומא כמו בן שן שלתפלין של
 אדבשה ראשים כנגד אברהם יצחק ויעקב ודוד ולפי נקרא שן זלפי אדם ואם שן עב
 או שן אמתו ופיל שיהרגו לשום חסיד מ' סדא בגלות' לחפשי ישראלנו תחת שבו
 בזכותו יצאו ישראל מהגלות הדעה הזה שהופך אחד על דרך פס' ולפי צונו ית'
 להינו מצוה דולפוט לכו כל חיימים וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות בכל חפז
 בו כי אש' תעלי את דרכי ואש' נשכיל ענין אחד בדרך פס' מפני מה עבד כנעני
 יוצא לחירות בשן וענין באלו איברים יותר מכולם מפני שאזל מי שאין לו כנסחשוב
 יצאת ש' הבה לי כעס ואם אין מתה אנכי' וסומה ולפי שסמא עינו פריה הוא חשוב
 באלו המיתו ולפי אמת לחפשי ישתה עינו' ודומה כמי שנטל ממנו אור שהוא אור המזר
 לאדם ולפי אמת ענין יותר מכל האיברים' ושן למה מפני שהפה כמו בן הוא חיות האדם
 והשנים האגדים קשות הסוד דחבד וכמכעיר וכהבער ולפי חומות השן כוונתן

להזיק בין בראייה בין בשמיעה וכן אמרו ז"ל חזקת חסד וחסד
אומנותו שהם מועדים להזיק בדין הנה לעולם אפשי באלו המעשים
בענין מצוה זו שודל ולחלי ברמ' ונראה הנני פותח לך שם בזה שתראה בין
האיל ולחל הז' יד אלפי' כשנגלה הצורה העליונה עשר ספירות ונתקן כל
תקוני הגוף העליון כשנגלה מדת ימין נברא משם התורה דכלת מידת האש ודת
למ' ונגלה משם משה רביה דכלת מוליך לימין משה' ונגלה משם אברהם וישראל
א' דכלת תתן אמת ליעקב חסד לאברהם וזהו סוד דחמים בכל מקום וישראל דחמין
א' כעסוך בכל החסדים שכולם נבראים מחדת ימין וזהו כי מיוןך פשוט
עבים' וזו המדה נבראו משם ואחר דכלת יסדה ארץ ומיני טמא שמים
קודם אע"ל שהם יעצמו וחדו' וחדו' וזו המדה נברא מיכל' כג' בשם שמש באיס דחל
לעולם' ופשגכלן זו המדה נכלו טעמי מצות עשה כי שם צוה ימי את הדבר הזה
עד העולם' ובשגלה זו המדה נבראו כמה מלאכי השדת' ובשגלה מדה זו נכלה
יער הפורב ונגלה גן עדן ונגלה הארץ הצפון לצד יקום ונגלה הכרמה והפזוב והחיים
לעולם והמן' אבל בשגלה שרוע השמאל שנקרא מדת הדין הקשה נכלה אב
השג' שהוא אב השג' במדרכה וזהו א' מדת הפחד דכלת' ופחד יצחק היה ל' ומשם נכלו
שפחה מצות לא תעשה ונגלה הדין והכעס והלילה והחשך ואשה וגיהנם ורשעים
וזאנש גדולה שאמ' וזאת האש הגדולה הזאת לא אדאס עור ולא אמות' ומשם נכלה
אמיתו זה הפחד וסל' ועשו וקרה וקירח וכל זה חזק' גם את זה לעמת זה עשה
ה' כל מה שברא הבס בעולמו ברא דבר ואכבו מדת ימין ומדת שמאל וזהו עשה
שלוס במדומיו זה אב השג' שיש שהוא יעקב אבינו והוא גוף מחסן לכל המצוות
הוא הבדיח התיכון שחכיל שלום בין שרוע ימין לשרוע שמאל ולפי' נקרא יעקב
אישתס' יושב אהלים בין שתי השרועות ולפי' אמ' הכית ומתחת שרועות עגלים'
והוא מקיים כל הדברים דכלת' והחוטא המ' שולש לא במהרה ינתק ולפי' העבדים

הבגעים

והיה ענין המעשה הזה מרובת המעשים וכלי אש
שענין המעשה הזה מרובת המעשים וכלי אש
שהעין לבדו חשך לבדו הוא דומה לחמים זה עבד כנעני דומה דין זלפי הם
הפיל החמים שיש בו נשמה כל דין לחפשי שלחנו שמי שאירבו דין אינו יאמי
לחפשי שיש בו נשמה ודומה עבד עבדי שיוצא בשביעית לחפשי
למפלט השר הגדול שנקרא עבדו שליוצרו ונקרא כלפי מעלה עבד עבדי
ושם המעשה שנה הוא עובד לפעם כבוד יוצריו ותקשרו לו כל חפצות הדיבור
אפי' יוצא לחי חת שכלל בשביעית ונשאר כל רחוק והיה בעולם ששת
אפי' אלהים נמצא בו וה' דבר כי שמי בקרבן זבאל שביעי יוצא להורות שבו
יה' ונשאר אפי' זהו סוד אומרי ישום אלים או חדש חן פקח או עור הלא אנכי יני'
אלה מפע ששמי בקרבן לא היה יכולת כי שמי הוא הפועל מפע כשנכלה למשה
לעלה זה המלאך חשב שפונה היה היכולת כי שמי הוא הפועל למפני כשנכלה המוח
יתבדר מיד השכיכו השם ית' מיישול אלים וזהו סוד למנצח עליונת אלם אחר
יונה כנגד שכינה אלים כנגד מטב' דין שמתלבשת בו רחוקים לל' ומעצב
הוא שכל העליונה שלא נחסר דבר זה לכל בע אדם זלפי את כנגד מטב' דין
השר הגדול שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי חנם כל חנם שלא נתן לו
עבד מפני שלא נתן לו שבר למלאכים כמו שאר בע אדם זלפי אפי' יצא לחפשי
חנם ובכאן דומה סוד הגאולה למבין ועולה למען דני' שאמ אשרי המחבר
ויגיע לימים אף שלש מאות שלשים וחמשה וכת' ומפת הוסר התמיד ולתת
שקוק שומם ימים אף מאתים ותשעים זכין כך החשובות האלו חמשה וארבעים
שנה ואח' אס' יתמהמה חכה לו כי בא יבא לא יאחר' למען אלק מאתים שלשים
וששה לחתך הבית שנמצא לחשבונן שלדני' אלים אלק מאתים ותשעים מעשר
הוסר התמיד ולתת שקוק שומם עד שחבר הבית יותר היה מששים שנה ונמצא

עבד לחטבון וניא ויהי עבד לחטבון
ויביע למשקל שלש מאות שלשים וחמשה
ולפי אמרנא עלה אסי תמהמה חכה לו כי בא שיהיה אחר
לפניו חמשה שנים משם ואילך ומה שיקדים בדיבור
בתשובה ומעשים טובים ולכך כת' יצא לחפשי חנם ורמז כנגד
שהוא בגלות עמנו ויצא לחירות עמנו כמו שאמ'ל שבינה
ושלא לומר בקמץ בגלות הגאולה עמך כדית' ולכך כת' פגד
ובשביעית יצא לחפשי חנם סת' פגד ופגד יצא חנם יצא חנם
לשון גימ' הוללות לשון סת' חסד גמל' בידו אס' נקרא מספרו ע' יד
מ' וכו' יצא לחפשי חנם יצא חנם מספרו אס' נבוע באס' של
נתלש בשביעית בגמ' יצא חנם בעל אשה הוא שנתלש בשביעית ועס' הוללות
השדך שמקבל ממנו מיד ויצאה אשתו עמו' אס' אדוניו יתן לו אשה ליהנות
השדך וילדה לו צעם למיכל ולגבר'א' אן בנות למלאכים המקובלים ונבוע
בש' צאף שביע' האשה וילדה תהיה לארעה והוא יצא בגמ' לבדו ע' פנפון
שד' צאף שביע' ממעל' ששכנים ששכנים לאחד בשנת כספון ובע' ופנפון
והשדך ע' ופנפון כת' זהו יצא בגמ' זאס' אמר יאמר העבד עבד שלי יצא
ואחרי' את אדניו מלכות' את אשתו שה' הול' השדך' את בני מ' וזב' יצא
לא אצא חפשי לבד' לעולם מיד' והגישו אדניו שביע' א' הא' למדת גבורה
ורצ' אדניו את אדניו ממרצ' זה מידת חפץ הקשה ומיד עבדו לעולם
מספרו עבד ש' וצד' הא' לך די' עבד עבד' בשמים' עבד בע' עזה
הוא ש' מגבורה זה אדניו אדניו כ' יס' השול' והב' והמ' והנ' והס'
חול' ע' הם שכונתם להפיק זדב' להם ש' ופ' ע' והנ' שור מכון
יצא העמל' ע' ע' דעה' ש' זהו יצא חפשי חנם בשנת כספון בחמ' ופנפון

[illegible]

שמחת בית השואה כהן יח אהבה ברכה ע"פ חז"ל

מצות תשעים

לכבודיהם ונתנו חסד כפי נפשם ללכת חזק ורחוק

נבא במקדחו' זה יתנו כל העם על הפקדון מחצית השקל ע"פ חז"ל העתידות
תמונה לעי' בעתה הדרגה כשאתה נותן חסד כפי נפשם ללכת חזק ורחוק
רעה לפעולה רב העולם וזו יוכל לתת כופר נפש שנגזרה מלפניו מיד
השיב לו הנה זה יתנו מלמד שדאמרו לו מאכבע שלוש וארבע יתנו
באדר משמעין על השקלים זהו שכל קופות של שיהיה מתקין דא
אף געלה שעה כותבין בית ועל השקלים ג' יתנו שדאמרו ג' שיהיה מתקין
מלכו קושן קרבנות ציבור קרבנות הפסח ושאר קיימים ופרי הארץ למנה שיהיה יתנו
היו ענשין אותו וקושי פחיס צפוי למזבח ולבדק הבית ולאחר שחרב בית המקדש
בעותותינו הרבים איך לנו לא הזכירה ונשלמה פריש שפיתנו ולפי תיקנו אן ארבע
פדעיות פרשה ראשונה פרע שקלים איש כפי נפשו שעה פרשת זבול זכור
את אע עשה לך עמלק בדרך בצאת ממצ' ובדין הוא שפעמים יהיה הפסקה
ביניהם וסימנך ד' פוסות שלפניה בין ראשון לשני וארצה לשנות ישתה בין שני
לשלישי אם רצה לשנות ישתה' בין שלשי לרביעי לא ישתה בין חץ מפסיקין בין
פרה לפרשת החדש ונתנו סימן דל' למנו שאפשר ובדין הוא להקריב פרע החדש
למה אדומה ולמה אקדמוה מפני שהיא כפרתן של ישראל ונתנו סימן לאן פרשת
זבדו זכור בין ד' ולמה אקדמוה מפני שהיא כפרתן של ישראל ונתנו סימן לאן פרשת
כחו שמפורש בתלמוד אן זכרי לזל' דבריהם ונתנו מצב ארץ צדק ושלום
ה' וזו לנשות מדבריהם ובה כמו שאתנו לא חסדי וסבור וזו לך תוסף
הנכסות לך שח' שתדחה בין האולם ולמ' בדרך פסל הלא ית' וזו ענן מחצית
השקלים עשרים גרה הס' בנגד עשר חדות עשר ספרות בלמה וזהו חסד פסל

[illegible]

767
Theological Seminary of
LIBRARY